

یہ فہری خاں

منتدی اقرأ الثقافی

بہ قولہ می

شیخ

محمدی خاں

نہندامی کوری زانباری عبراتی

www.iqra.ahlamonada.com

جزمی بیست و ہشتہم

چاپی یہ کہم

چاغانہی زانکوی صلاح الدین

۱۴۰۲ ک - ۱۹۸۱ ز

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆرۈنۈش پىكىرى

(مىنى ئىزاھاتى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پىكىرى:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىكىرى:

<http://iqra.ahlamontada.com>

تہ فیری حال

بقلمی

شیخ

محمدی حال

نندامی کوری زانباری عبرانی

جزمی ہشتہم

چاپی یہ کہم

چاپخانہی زانکوی صلاح الدین

۱۴۰۲ ک - ۱۹۸۱ ز

جزمی بیست و ههشتم

سوورەى «مجادله» یە

مەدەنىیە ، ۲۲ ئایەتە ، ۴۷۳ ووتە یە ، ۱۷۷۲ پیتە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوی خواى بەخشندەى مېهرەبان

سوورەتەکانى ئەم جزمە ھەموو مەدەنىيەن ، واتە دواى کۆچکردن بۆ مەدینە ھاتوونەتە خوارەوہ ، لەبەرئەوہ باسەکانى ، یادانان «تشریح» ى یاسان ، یا ریکخستنى کۆمەلایەتیين .

ئەگىرتەئەوہ ، کە «خەولە» ى کچى «سوعلەبە» ، ژنى «ئەوس» ى کوپى «صامت» بووہ ، ئەوس پیاویکى توورە بووہ ، پۆژى لە ژنەکەى توورە ئەین ، وە پىنى ئەلنى : تۆ وەک پىشتى داىکەم وايت ، کە لە پىتش ئىسلامەتەى دا بەمە ، تەلاقى پىنەکەوتووہ ، بەلام ژنى پىنەقەدەغە بووہ لە مێردى ، کە ئەمە یەکتیکە لەو ستەمانەى کە لە ژن کراوہ ، چونکە نە تەلاقى کەوتووہ تا بچى بۆ خۆى شوو بکات ، وە نە بۆ مێردەکەشى دروست بووہ کە بچیتە لای ، وە ئەمە پىنى ووتراوہ «ظھار» . ژنەکە زۆر خەفەتبار ئەین ، ھەر وەک مێردەکەشى بەشیمان ئەبیتەوہ .

لەبەرئەوہى کە ئەمە یەکەم ظھار بووہ لە ئىسلاما ، نەیانزانپوہ حوکمەکەى چۆنە لەبەر ئەوہ ، ژنەکە ئەچیتە خزمەت پىنغەمبەر ، وە داستانەکەى بۆ ئەگىرتەئەوہ ، پىنغەمبەر پىنى ئەلنى : لەم رووہوہ ھىچ سرووشیکم بۆ نەھاتووہ بەلام تۆ لەسەر دەستوورى جارەن لە مێردەکەت قەدەغە ئەبىيت ، ژنەکە ئەلنى بۆچى ؟ خۆ تەلاقى نەداووم ، دوو سى جار ژنەکە ئەم قەسە یە ئەلنتەوہ ، پىنغەمبەر ھەر وەرمامەکەى پىشوووى ئەداتەوہ ، ئىنجا ئەویش سەر بەرز ئەکاتەوہ بۆ ئاسمان ، ئەلنى : خوايە من سکالا ئەھىنمە بەر تۆ ، بۆ ھەژاریو بى کەسىی خۆم ، ئەم مێردەم ، بە گەنجى ماری کردووم ، کە مالى زۆرو کەس و کارى زۆرم بوو ، کاتىک کە گەنجىم نەماو مائەکەى خواردم و کەس و کارەکەم بلاوبوونەوہ ، ئىنجا بەرەللام ئەکات ، ئىستاش چەند منائیکم لى ھە یە ، ئەگەر ئەیاننەمەوہ بە باوکيان ، ئەفەوتىن ، وە ئەگەر ئەیانگرمە لای خۆم ئەمرن لەبرسانا ، ژنەکە لەم قسانەدا

سورة المجادلة

بسم الله الرحمن الرحيم

قَدْ سَمِعَ اللهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللهِ ،
وَاللهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (١) الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ ، إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
وَلَدَتْهُنَّ ،

سوورەى « مجادله » به

به ناوى خواى بهخشندهى ميهره بان

بى گومان خوا قسهى ئەو ژنەى بیست که دەمقانییت له گەل ئەکات دەربەرەى
مێرده کەى ، وه سکالای خۆى ئەباته بەر خوا ، وه خوا گوڤتو گوڤى ئیۆمى ئەبیست ،
بەرپاستى خوا ژنەواى بینایه (١) ئەوانەتان که ظاهر ئەکەن له گەل ژنەکانیان
(وه بى یان ئەلێن : ئیۆه دایکمانن) ئەوانه دایکى ئەوان نین ، دایکى ئەوان هەر ئەو
ژنانەن که ئەوانیان بووه ،

ئەبى ، بێگەمبەر «دروڤى خواى لى بى» ئەحوالى سروشى بەسەرا دى ، لەپاشا
که سەر بەرز ئەکاتەوه ، ئەفەرموى : خەوله : خوا له بارەى خۆتو مێرده کەتەوه ،
ئەم چوار تايه تەهى نارده خوارەوه ، ئەفەرموى (قد سمع الله) به پاستى خوا بیستى
(قول التى تجادلک فى زوجها) قسهى ئەو ژنەى که له بابەت مێرده کە یهوه گوڤت و
گوڤى له گەل ئەکردى (وتشتكى الى الله) وه سکالای خۆى ئەبرده بەر خوا
(والله يسمع تحاوركما) خوا گوڤى له گوڤت و گوڤى هەردو لایه کتانه (ان الله
سمیع بصیر) خوا ژنەواى بینایه .

ئەنجا باسى ظاهر ئەکاتو روونى ئەکاتەوه ، وه نیشان ئەدا ، که ئەمە شتیکی
ناشیرینه ، لەپیاوی ژیر ناوەشیتەوه ، ئەفەرموى (الذین یظاهرون منکم من نسائهم)
ئەوانەتان که ظاهر ئەکەن له گەل ژنەکانیان ، وه بى یان ئەلێن : پشنت وه ک پشنتى
دایکم وایه ، درۆیه کى زل ئەکەن ، چونکه (ماهن امهاتهم) ئەو ژنانه دایکى
ئەوان نین ، تا لى یان قەدەغه بین ، واته به ووتنى ئەم قسهیه ژنى یه کیک نابى به
دایکى ، بەتکو (ان امهاتهم) دایکى ئەوان هیچ کەستىک نى به (الا اللائى ولدنهم)

وَيَنْهَمُ لِيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا . وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ غَفُورٌ (۲) وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ، ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ، ذَلِكَم تَوْعَظُون بِهِ . وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۳)

وه ئهوانه (ی که وا ئهتین) قسهیهکی ناپهسهندی درۆ نهکمن ، وه بیگومان خوا لیخویشبووی بووردهیه(۲) ، ئهوانهی ظاهر نهکمن لهگهل ژنهکانیان لهپاشا ئهگهپتیهوه لهوهی که ووتووایانه ، پتیسته بهندهیهک نازادبکمن له پیش ئهوهی بهیهک بگهن ، بهم کهفارهتهی (که لهسرتان دانراوه) پهنداتان پی دانهدری ، وه خوا ئاگاداره بهوهی که نهیکهن(۳)

تهنیا ئهو ژنانه نهپن که ئهوانیان بووه (وانهم ليقولون منکرا من القول وزورا) وه ئهوان قسهیهکی ناپهسهندی درۆ نهکمن کهوا ئهتین (وان الله لعفو غفور) وه خوا لیخویشبووی بووردهیه ، کهوا به کهفارهت لهم گوناهاهتان خویش تهپن .
ئنجبا سایی کهفارهتو حوکمه شرعییهکه ئهکات ، ئهفهرموئی (والذین یظاهرون من نسائهم) ئهوانهی که ظاهر نهکمن لهگهل ژنهکانیان ، وه پییانئهتین :
تو دایکمی ، یا وهک دایکم وایت ، یا پشتت وهک پشتی دایکم وایه ، واته چهنده نهچمه لای دایکم ههر ئهوهندهش دیمه لای تو جاریکی تر (ثم یعودون لما قالوا) لهپاشا پهشیمان نهبنهوه لهوهی که ووتووایانه ، وه ئهیانهوئی بچنهوه لای ژنهکانیان ، وه ژیاننی ژنو میردیی بهسر بگرنهوه . ئنجبا ئهگهر ئهمه وایوو ، یا کهفارهتی ئهو کهئهپهترهی که کردووایانه بیدهن ، پیش ئهوهی بهیهک بگهن ، که ئهوهش پهکینهک لهم سیانه ، بهرییز ، واته ، تایهکهم بگونجی نابن بچن بو دووهم ، وهتا دووهم بگونجی نابن بچن بو ستهم ، وهکو ئهفهرموئی :

۱ - (فتحیر رقبه) پتیسته لهسر ئهو کهسانه نازاد کردنی بهندهیهک ، نیرین یامن ، گهوره بیباچووک ، مستمان بیباخاومن نامهپهک بی کسهرا نهپدا (من قبل ان يتماسا) له پیش ئهوهی ئهو ژنو میرده بچنه لای یهک ، ئنجبا سایی هوئی ئهه حوکمه ئهکات ئهفهرموئی (ذلکم توعظون به) بهم کهفارهتهی که لهسر تان دانراوه ، پهنداتان پی دانهدری ، واته بو ئهوهیه کهجاریکی تر نهچنهوه سر ئهو قسه ناپهسهندهی که کردووتانه (والله بما تعملون خبیر) وه خوا ئاگاداره به وهی که نهیکهن .

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا .
 فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَلْيَطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا . ذَلِكَ لِتَوَعُّدِنَا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ . وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ . وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٤)

ئنجنا ئەگەر یەکتێک نەبوو با دوو مانگ بەرپۆژووین
 لەسەر یەك پێش ئەوهی بچنه لای یەك ، ئنجنا ئەگەر
 یەکتێک نەیتوانی با نانی شەست هەزار بدا ، ئەو (کەفارهتەتان لەسەر دانرا)
 تا فەرمانبەری خواو پێغهەبەری خوا بن ، وه ئەوانە سنوورانی خوان ، وه بۆ یان
 بروایان هەیه سزای بەسووی (٤)

٢ - (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ) ئنجنا ئەگەر یەکتێک بەندهی دەست نەئەکەوت ئیتر له بهر
 هەزاریی یان ، یا بههۆی نەبوونی بەندهوهی وەك نیستا که بەنده نەماوه (فصيام
 شهرين متتابعين) ئەبێ دوومانگ لەسەریەك بەرپۆژووین بەبێ پشوو (من قبل ان
 يتماسا) پێش ئەوهی بچنه لای یەك .
 ٣ - (فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) ئنجنا ئەگەر یەکتێک نەیتوانی بەپورەنگە بەرپۆژووین ، لەبەر
 پییری ، یانەخۆشی ، یا هەر شتیکی تر (فاطعام ستين مسكينا) ئەبێ خواردمەنی
 شەست هەزار بدات (ذلك) ئەوهی که باسکرا لە پێوستی کەفارهت له سەرتان
 (لتوعمنوا بالله ورسوله) بۆ ئەوهی دەستووری پێشووتان بگۆین ، وه به تهواویی
 فەرمانبەری خواو پێغهەبەری خوا بن ، بەجۆریکی وا که له هەموو گوفتارو
 کرداریکتانا پەيوەندی ئەو بروایە بن ، وه لەچوارچێوهی نەچینه دەرەوه (وتلك
 حدود الله) وه ئەوانە سنوورانی خوان ، بۆی داناوون ، تا لێی دەر نەچن
 (وللكافرين عذاب اليم) وه بۆ یان بروایان هەیه سزای پر لەدەرد .

پێغهەبەر که ئەم نایەتانهی بۆ خەوله خوێندەوه ئنجنا پێی فرموو : بچۆ
 به مێردهكەت بێتی که بەندهیهك نازاد بکات ، خەوله ووتی : نایەتی کە بەنده
 نازاد بکات . فرمووی با دوومانگ لەسەر یەك به پۆژوو بێ . ووتی : بەخوا
 پییره ناتوانی به پۆژووین . فرمووی با شەست هەزار تیر بکات لەخورما . ووتی
 بەخوا ئەمەشی نایە . پێغهەبەر فرمووی : من نییوهی خورماکە ی بۆ ئەدەم ،
 خەولهش ووتی : کەواتە منیش نییوهکە ی تری بۆ ئەدەم ، پێغهەبەر فرمووی :
 زۆر باشە دە بچۆ له جیاتی مێردهكەت کەفارهتەکە ی بۆ بەدە .

له تەفسیری ابن کثیرا ئەفرمووی پۆژی عومەری کوری خەتتاب لەگەڵ
 کۆمەتێک له هاوپی یانی پێغهەبەر ئەچن بۆ شوئێتیک ، پیرێژنیک بانگی ئەکات ،

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَتُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَتَذَكَّرُوا رَبَّكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْتَقِبُوا يَوْمَ تَأْتِي السَّحَابَ مُمْسِكَاتٌ ۚ

ئەوانەى پێچەوانەى فەرمانى خواو پێغەمبەرى خوا ئەكەن سەرەنگرێ بن ، هەر وەك ئەوانەى پێش ئەمان سەرەنگرێ گران ، (چۆن لا ئەدەن لە فەرمانى خواو پێغەمبەر ، لە كاتىكا كە) بە راستى ئايەتانى رۆشمان ناردۆتە خوارەوه ،

عومەر هاوڕێكانى بەجەندى ، وە ئەچیتە بەردەمى ژەكە ، ئەوستى تا قسەكانى ئەواو ئەكاتو وەرەمى ئەداتەوه ، ئنجا دیتەوه لای هاوڕێكانى ، بەكۆيان پێى ئەلى : قوربان ئەم هەموو پیاوانەت لێرە راگرت بۆ ژنىك ! ئەوى ئەفەرموى : ئەو ئەلىت چى ! ئەزانى ئەو كى بوو ؟ ئەلى : ئە . ئەلى : ئەو ئەو ژە بوو كە خوا لە ژووور ئاسمانەكانەوه گوێى لەسكالای بوو ، وە هات بە دەنگى ئەموو نزاكەى گبیرا كرد . ئەو خەولەى كچى سوعەبە بوو ، بەخوا ئەگەر لەو سەر رێى بە راي بگرتمايە بەجیم ئەهەشت ، مەگەر كاتى نۆژەكان بچوو مايە بۆ نۆژو بگەرمايە ئەو لای .

* * *

چەندە جوانە دوايى هێنانى ئايەتى پێشوو ، بە فەرموودەى « وللكافرين عذاب اليم » بۆ بەستەنەوى ئەو ئايەتە بە ئايەتى پاشوووه ، كە باسى ئەو بى پرۆيانە ئەكات كە پێچەوانەى فەرمانى خواو پێغەمبەر ئەكەن ، بە راستى دوايى ئايەتى پێشوو وەك پردىك وايە ، كە بە سەريا بپەرىتەوه ، لەباسەكەى پێشوووه ، بۆ باسى دوايى ، كە ئەفەرموى (ان الذين يعادون الله ورسوله) بە راستى ئەوانەى بە پێچەوانەى فەرمانى خواو پێغەمبەرى خوا ئەكەن (كبتوا) ريسواو سەرەنگرێ بن ، (كما كبت الذين من قبلهم) هەر وەك ئەوانەى پێش ئەمان سەرەنگرێ گران لە جەنگى بەدردا بە دەستى مسلمانەكان .

ئنجا ئەفەرموى بەوانەى كە پێچەوانەى فەرموودەى خواو پێغەمبەر ئەكەن : ئەو چۆن لا ئەدەن لە فەرمانى خواو پێغەمبەر ، لە كاتىكا كە (وقد انزلنا آيات بينات) بە راستى ئايەتانى رۆشمان ناردۆتە خوارەوه بۆ پێغەمبەر ، وە هەموو بەلگەو نیشانەى كەمان داوەتى ، وە هەموو رێى وشوونى كەمان بۆ رۆوناك كردۆتەوه ،

(١) سید قطب ئەلى : ئەمە نزاىە لە خواوە بۆ سەرەنگرێ بوونيان ، كە نزاى

خواش بپارە .

وَاللِّكَاۤفِرِيۡنَ عَذَابٌ مُّهِۡنٌ (۵) يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِیْعًا .
فَیُنۡبِئُهُمۡ بِمَا عَمِلُوۡا، اَحۡصَاہُ اللّٰهُ وَنَسُوۡہُ . وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
شَہِیۡدٌ (۶)

وه ههیه بو بی پروایان سزای ریسواکەر، له پوژیکا
که خوا هه موو لایهکیان زینوو نهکاتهوه ، نجا ناگاداریان نهکات بهوهی که
کردوو یانه ، که خوا (هه مووی) هه نژماردوو ، وه (نهوان) فەرماوشیان کردوو ،
وه خوا له سه ر هه موو شتیك ناگاداره .

واته هیچ به لگهیهکیان به دهستهوه نیه بو لادان له فەرمانی خواو پیغمهبر .
نجا نه م بی پروایانه ههروهک خوا له جیهانا سه ر نهگریان نهکات ، ههروا
(وللکافرین) بو بی پروایان ههیه (عذاب مهین) سزای ریسواکەر ، واته
سزایهکی وا که هه موو گهورهیو ریزیکیان پرووختنی ، وه هه موو قسهو ده م
دریژییهکیان به درو بخاتهوه (یوم یبعثهم الله جمیعا) له پوژیکا که خوا هه موو
لایهکیان زینوو نهکاتهوه (فینبئهم بما عملوا) نجا ناگاداریان نهکات بهوهی
که کردوو یانه له جیهانا ، (احصاه الله) خوا هه موو کردهوهیهکی هه نژماردوو له م
جیهانهدا وه یهک به یهک نهیداتهوه به چاویانا له پوژی خویا به ناشکرا له ناو
خهلقا بو ریسواکردنیان (ونسوه) وه خویان له بیریان چوتهوهو فەرماوشیان
کردوو .

به ئی نه گه ر بهنده گان کردهوهی نایه سه ندی خویان له بیس بجیتهوه ، خوا
له بییری ناچیتهوه چونکه (والله علی کل شیء شهید) خوا له سه ر هه موو شتیك
ناگاداره .

* * *

نجا نمونهیهک له م ناگاداریی خویا به باس نهکات به نایه تی پاشوو ، به
جوژیکی وا که بدا له بهری دئی هه موو خاومن بیروباومرک .
نه گه پ نه وه که له دواى جهنگی بهر ، ناو به ناو پیغمهبر ، یه کیتک ، یا
زیاتری ، نه نارد به م لاو به ولادا ، بو جوستو جوو دهنگو باس
وه مرگرتن ، زور جار نه مانه نه گه رانهوه ، بی نهوی تووشی جهنگیتک بین ، ناو
به ناویش تووش نه بوون ، وه لییان نه کوژرا ، نجا له م کاتانهدا ، که زور له
دانیشتوانی مدینه که سوکاریان له دهرموه بوو ، جووله کهو ناپاکهکان ، دوان
دوانو سیان سیان ، سهریان نه کرد به یه کاو به چرپه قسهیان نه کرد ، مسلمانهکان
وایان نه زانی که گوپیان ، یا برایان یا که سوکاریان کوژراوه ، وه نهوان

تَمَّ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ؟ مَا يَكُونُ مِنْ
نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ، وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ،
وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا،

ئایا نازانییت ئەوی لە ئاسمانەکان و لە زەوییداخە خوا ئاگای لێیانه ؟
هیچ سەپەیی سێ کەسیک نەبێت کە خوا چوارەمیان نەبێت ، وە هیچ پێنج کەسیک نەبێت
کە ئەو شەشەمیان نەبێت ، وە ئەو کەمتر لەو و نە زۆر تر نەبێت کە خوا لە گەڵا نەبێت
لە هەر لایەک بێت ،

زانویانە ، و ئەم چەڕپ و هورەیان بۆ ئەو یە ، لە بەر ئەو مسلمانەکان بەو سەڕکە
سەڕکە زۆر خەفەتبار ئەبوون .

یاخوێ دەردی چەڕبە نە کەوێتە ناو هیچ کۆمەڵەیە کەمە ، کە لە ئەهڵ ، دا کەوت
ئێبتر هەموو ئەشەلەژێن ، وە وورە بەر ئەدەن ، لە بەر ئەو مسلمانەکان چوونە
خزمەت پێغەمبەر وە ئەم سکاڵایەیان لا کرد ، پێغەمبەر بە جوولە کەو ناپاکەکانی
فەرموو ، کە دەست لەم چەڕبە چەڕبە هەلگرن ، وە هەر قەسەیک ئەکەن بە ئاشکرا
بیکەن ، با مسلمانەکان خەفەتبار نەبێت ، بەلام بە قەسەکی پێغەمبەریان نە کرد ، و
لە سەر سەپەو سەڕکە کردنی خۆیان هەر مانەو .

هەر بەمەش دەستیان هەل نەگرت بە ئێکو کە بە لای پێغەمبەرا تێ ئەپەڕین ، لە
جیاتی ئەو ی سلاوی لێ بکەن و بێتین «السلام علیک» کەچی پێیان ئەووت :
« السلام علیک » واتە بمرییت . پێغەمبەر ئەزانی چی پێ ئەتێن ، بەلام خۆی لێل
نە ئە کرد ، وە لە وەر امیانا ئەیفەر موو : «علیک» واتە لە سەر خۆت بێ ، تێجا بەم
بۆ ئە یەو ئەم تاییە تانە هاتنە خوارەو ، فەر مووی (الم تر) ئایا نازانییت (ان الله يعلم
ما فی السماوات) کە خوا ئەزانی ئەوی لە ئاسمانەکان (وما فی الارض) و ئەوی لە
زەوییداخە (ما یكون من نجوى ثلاثة) هیچ سەپەیی سێ کەسیک نەبێت (الا هو رابعهم)
کە خوا چوارەمیان نەبێت (ولا خمسة) وە هیچ سەپەیی پێنج کەسیک نەبێت (الا هو سادسهم)
کە ئەو شەشەمیان نەبێت (ولادنى من ذلك ولا اكثر) وە ئەو کەمتر لەو و نە زۆر تر نەبێت
(الا هو معهم) کە خویان لە گەڵ نەبێت بە زانیین (این ما كانوا) لە هەر کۆی یە ک بێت ،
لەدەرەو ی بێت ، یا لە کونی ژوورەو ی بێت ، لە سەر لوتکە ی شاخ بێت ، یا لە بێن دەریا بێت
، لە سەر زەوی ی بێت ، یا لە سەر پستی مانگ بێت ، چونکە هەر چی لە ئاسمان و زەوی ی
دایت خوا ئاگای لێ یە ، بە نیشانی ئەو سکاڵایە ی کە خەولە کردی ، وە خوا خێرا

ثُمَّ يَنْبَبُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۷)
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَهَوْنَا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْنَا عَنْهُ
 وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ
 حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ ،

له پاشا له پوژی دوایی دا ئاگاداریان ئەکات بەهوی که کردوویانه
 بەراستی خوا ئاگاداره به ههموو شتیکی (۷) ئایا سەرئێچ نادەیت بەلای ئەوانەى
 کەجێهه گێیریی کران له سربە ، (کەچی) له پاشا ئەگەرێنەوه بۆ ئەهوی کەجێهه
 گێیریی کرابوون لێى ، وه لهگەڵ یەکا به سربە ئەدوین بە گوناھو دەستت درێژی
 و بێفرمانیی پێغه مەبەر ، وه کاتێ بێن بۆلات سلاوت لێ ئەکەن بەرەنگێتک کەخوا ،
 بهو جۆره سلاوی لێ نە کردوو بیت ،

بەدەنگی یەوهەت ، وه کە لەسەرەتای سوورەتە کە وه باسکرا (ثم ینببهم بما عملوا يوم
 القيامة) له پاشا له پوژی دوایی دا ههموو لایەکیان ئاگادار ئەکات بەهوی که کردوویانه
 (ان الله بكل شى علم) به راستی خوا ئاگاداره به ههموو شتیکی .
 بەم باسی ئاگاداریی خوایه به ههموو شتیکی ئاشکرا و نەهتیی ، پێگای کردەوه
 بۆ هەرەشه کردن له ناپاگانى مەدینە، که هه مێشە خەریکی سربەو کۆبوونەوه بوون
 چ له ناوخویانا ، چ له گەڵ جوو له کەکانا ، بۆ دوژمنایەتی پێغه مەبەر و مەسلمانان ،
 وه یەک بە یەک گوناھەکانیان ئەداتەوه بەچاوا ، نەفرەموی :

۱ - (الم تر) ئایا سەرئێچ نادەیت (الى الذين) بەلای ئەوانەى (نهوا) که جێهه
 گێیریی کران (عن النجوى) له سربە و سربە ، کەچی (ثم يعودون) له پاشا
 ئەگەرێنەوه (لما نهواعنه) بۆ ئەوشتەى کە جێهه گێیریی کرابوون لێى (ويتناجون)
 وه له گەڵ یەکا به سربە ئەدوین (بالاثم) به گوناھو (والعدوان) و دەست درێژی و
 دوژمنایەتی (ومعصية الرسول) و بێفرمانیی پێغه مەبەر .

۲ - (واذا جاءوك) وه کاتێک که جووله کەکان بێن بۆلات (حيوك)
 سلاووت لێ ئەکەن (بما لم يحيك به الله) به سلاویک که خوا بهو جۆره ، سلاوی
 لێ نە کردوو بیت ، وه له جیاتى «السلام عليك» پێت ئەلین : «السلام عليك» واتە
 مردنت لەسەربى ، له کاتێکا که خوا پێت ئەلێ : «وسلام على عباده الذين اصطفى»
 واتە سلاو له بەنده کانی هەئێزاردەى خوا بێ .

وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ! حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ
يُصَوِّرُهَا فَبئسَ الْمَصِيرُ (۸) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا
تَتَنَاجَوْا بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ ، وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۹)

وه له دئی خوینا ئەتین : (ئەگەر ئەمە پێغه‌مبەری خوا یە)
بۆچی خوا سزایمان نادات بەهۆی ئەو قسانەیی کە پێی ئەتین
دۆزەخیان بەسە کە ئەچە ناویۆه کە جێگایەکی زۆر بەدە (۸) ئەی ئەو کەسانەیی
کە پر و اتان هیناوه سربە تان کە کرد ، سربە مەکەن بە گوناھو ستم و بێ فەرمانیی
پێغه‌مبەر ، وه سربە بکەن بە چاکیی و پارێزگاریی ، وه خۆتان بیاریزن لهو خوایەیی
کە بۆ لای ئەو کۆ ئەکرێنەوه (۹)

۳ - (و یقولون فی انفسهم) وه جوله‌که‌کان له‌دئی خوینا ئەتین : ئەگەر ئەمە
پێغه‌مبەری خوا یە (لولا یعذبنا الله بما نقول) بۆچی خوا سزایمان نادا لەسەر ئەو
قسانەیی کە پێی ئەتین و ئەو پلارانەیی کە تێی ئەگرین ؟ واتە ئەگەر پێغه‌مبەر
بووایە ، ئەبوو خوا تووشی سزای بکرداینا یە لەسەر ئەو هەموو نازارەیی کە
ئەیلەین ، وه لەسەر ئەو هەموو قسانەیی کە پێی ئەتین ، کە یەکیکیان سلاو کردنە
کەمانە لێی . ئنجا خوا وەرانیان ئەداتەوه ، ئەفەرموی (حسبهم جهنم) دۆزەخیان
بەسە بۆ سزای بێ برانەوه‌یان (یصلونها) ئەچە ناویۆه بە ئیجگاریی (فبئس المصیر)
وه دۆزەخ خراپترین جێگا و پەنایە بۆیان .

ئنجا خوا نامۆزگاریی مستمانان ئەکات ، کە چاو له‌جوله‌که‌و ناپاکە‌کان نەکەن ،
له‌ سربەو چرەدا ، وه پێیان ئەتێ کە ئەم جۆرە چرپانە سرووشتی شەیتانە ،
شایستەیی مستمانان نرێ ، تا ئەتوانن مەیکەن ، کە هەر کردتان با بە چاکەو
یارمەتی و دەست‌گرتن پێی ، نەک بە گوناھو ستم وەکو ئەفەرموی (یا ایها الذین
امنوا) ئەی ئەوانەیی کە پر و اتان هیناوه (اذا تناجیتم) کە سربە تان کرد
(فلا تتناجوا بالاثم والعدوان) سربە مەکەن بە گوناھو ستم و دەست‌دێژی
(ومعصية الرسول) وه بە بێ فەرمانیی پێغه‌مبەر ، وه‌کو جوله‌که‌و ناپاکە‌کان ئەیکەن
(وتناجوا بالبر والتقوی) بە‌لکو سربە تان کە کرد بە شتی باش و پارێزگاریی بێ
(واتقوا الله الذي) وه بترسن لهو خوایەیی (الیه تحشرون) کە بۆ لای ئەو
ئەگەرێنەوه ، وه له‌بەردەمی ئەوا کۆ ئەبنەوه .

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا. وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۰) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

سره له شه‌یتانه‌وه‌یه ، تا ئه‌وانه‌ی که بر وایان هیناوه دلتنه‌نگ بن ، له کاتی‌کا که هه‌رچی زیان بی پی‌یان ناگه‌یه‌نن مه‌گه‌ر به فه‌رمانی خوا ، با هه‌ر به خوا پشت بیه‌ستن بر واداران (۱۰) . ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که بر و اتان هیناوه

ئنجایاسی هۆی سر په ئه‌کات ئه‌فه‌رموی (انما النجوى) سر په کردن به گوناوه سته‌م (من الشيطان) له شه‌یتانه‌وه‌یه (لیحزن الذين امنوا) تا بر واداران وا بزانی که قسه له‌وان ئه‌کهن ، وه به‌م بۆ‌نه‌یه‌وه دلتنه‌نگ بین له‌گه‌ل ئه‌میشه (و لیس بضارهم شیئا) که چر په‌ی ئه‌وان زیانده‌ری هه‌چ شتیکی بر واداران نی‌یه (الا باذن الله) مه‌گه‌ر به فه‌رمانی خوا ، که‌واته (وعلى الله فليتوكل المؤمنون) با هه‌ر به خوا پشت بیه‌ستن بر واداران .

* * *

دوای ئامۆژگاری پێشوو ئنجای ئامۆژگاری به‌کی تری مسلمانان ئه‌کات ، وه ده‌ستووریکی تری کۆمه‌لایه‌تی‌یان بۆ دانه‌نی ، ئه‌فه‌رموی «یا ایها الذین آمنوا» . ئه‌گه‌ر نه‌وه که پۆژیکی هه‌ینی پێغه‌مبه‌ر له ژووری مزگه‌وتی مه‌دینه دانه‌نیشی ، وه هاو‌پێ‌یه‌کی زۆر ، له‌خزمه‌تیا ئه‌بن ، وه شوینه نزیکه‌کان له‌راستو چه‌پی پێغه‌مبه‌روه ئه‌گرن و پری ئه‌که‌نه‌وه ، له‌و مه‌له‌دا چه‌ند هاو‌پێ‌یه‌کی تری پێغه‌مبه‌ر دین له یارانی به‌در – که پێغه‌مبه‌ر زۆر به چاو‌یکی ریزو تایبه‌تی ته‌ماشای ئه‌کردن ، که یه‌کێکیان سابتی کوری فه‌یس بووه ، که نه‌ختی گوێشی گران بووه ، وه هه‌میشه ویستویه‌تی له نزیک پێغه‌مبه‌روه دابنیشی ، تا به ئاسانی گوێی له فه‌رمایشی بی – ئه‌مانه که دینو سلاو ئه‌کهن ، ته‌ماشای ئه‌کهن له نزیک پێغه‌مبه‌روه جیگا نه‌ماوه ، ئه‌مانیش به پێوه ئه‌ویستن بۆ ئه‌وه‌ی که ته‌که‌یان بۆ بکه‌ن ، به‌لام که‌س نا‌جووتی ، پێغه‌مبه‌ر بی‌ی ناخۆش ئه‌بی ، وه ئه‌فه‌رموی به‌وانه‌ی که له نزیک خۆیه‌وه دانیشتونو له یارانی به‌در نین : هه‌ستن ته‌که‌ بکه‌ن ، به‌لام ئه‌وانه‌ی که هه‌ل‌ئه‌ستن پی‌یان ناخۆش ئه‌بی ، هه‌روه‌ک نا‌پاکه‌کانیش په‌خه‌ له‌پێغه‌مبه‌ر ئه‌گرن : که چۆن یه‌کێک له‌پێشه‌وه هاتبێو جێی خۆی گرتبێ هه‌ل‌ئه‌ستین بۆ یه‌کێک که خۆی له‌هاتنا دوا‌که‌وتبێ . ئنجای به‌م بۆ‌نه‌یه‌وه ، ئه‌م ئایه‌ته‌ دێته‌ خواره‌وه ، ئه‌فه‌رموی (یا ایها الذین آمنوا) ئه‌ی

ذَٰقِ لِقَاءَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ،
وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فانشُرُوا بِرَفْعِ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
أُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۱)

کاتیک پیمان ووترا له دانیشننگاکانا ته که بکن (ئیوهش) ته که بکن خواش
گوشادی به ئیوه ندا ، وه کاتیک که پیتان ووترا هستن ، هستن ، خواش
پایه ئو که سانه بهرز نه کاتهوه له ئیوه که پروایان هیناوه وه ئوانه‌ی که
زانین‌یان بی‌به‌خسراوه - به چند پله‌یک ، وه خوا ناگاداره بهوه‌ی که بیکن(۱۱)

ئو که سانه‌ی که پرواتان هیناوه (اذا قیل لکم) کاتیک پیتان ووترا (تفسحوا)
ته که بکن (فی المجالس) له دانیشننگاکانا (فافسحوا) ئیوهش جیگا بکن بۆ مهردوم ،
بهم ره‌نگه ته که بکن ، یاه‌هستن بایه‌کینکی تر له شوینه‌که‌تان دابنیش (یفسح‌الله
لکم) خواش فراوانی و گوشادی پیتان بی‌به‌خشی له‌هر دو جیهانا (واذا قیل انشروا)
وه کاتیک پیتان ووترا هستن و جیگا به‌جی‌یتن بۆ یه‌کینک ، که له‌ئیوه شایسته
تر بی‌به‌شوینه ، له‌به‌بیری ، یازانین و خوینده‌واری (فانشروا) ئیوهش
هستن بی‌به‌وه‌ی پیتان ناخوش بی ، چونکه هر مسلمانیک که له‌ویل و نه‌ده‌با
گه‌یشت بهم پایه‌یه ، ئو حله خواش پایه‌ی بهرز نه‌کاتهوه له‌هر دو جیهانا ،
وه‌کو نه‌فهرموی (یرفع الله الذین امنوا منکم) خواش پایه‌ی ئو که سانه بهرز
نه‌کاتهوه له‌ئیوه که پروایان هیناوه وه فرمان‌بیری پیغمبر نه‌کن ، نه‌خوزه‌لا
ئوانه‌یان که زاناو خوینده‌وارن ، وه‌کو نه‌فهرموی (والذین اوتوا العلم درجات)
وه ئوانه‌ی که زانین و زانیاری‌یان بی‌به‌خسراوه - به چند پله‌یک به‌رزیان
نه‌کاتهوه (والله بما تعملون خبیر) وه خوا ناگاداره بهوه‌ی که نه‌یکن .

* * *

هه‌روا قورئان ده‌رسیکی تریان دانه‌داو ، ویلنکی تریان فیر نه‌کات، به‌ران‌بهر
به پیغمبر که مسلمان‌کان یه‌که‌یه‌که زور نه‌چونه خرمه‌تی ، هه‌ریه‌که له‌بابه‌ت
ئیشیکی خویه‌وه - با هیچو بوو‌جیش بووین - وه زوریان خه‌ریک نه‌کرد ، وه
وه‌ختی به‌نرخ و پر سوودیان به‌خو‌پایی به‌خت نه‌کرد ، بی‌به‌وه‌ی لیکه‌ی بده‌نوه ،
که پیغمبر وه‌ختی نه‌وه‌ی نریه‌هه‌ر که سیکه‌هه‌ستی بچی بۆ شتیکی هیچو بوو‌ج
ده‌ست بکات به‌چرپه‌چرپ له‌گه‌لیا ، به‌تی نه‌گه‌ر یه‌کینک قسه‌یه‌کی گرنگ ، یا
پرسیاریکی به‌نرخ ، یا راویژنکی بی‌قه‌یناکات ، به‌مه‌رجیک که زور دانه‌نیشی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ، ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرٌ. فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۲)

نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌برواتان‌هیناوه‌ کاتیک‌ که‌قسه‌ی په‌نه‌انیتان‌کرد له‌گه‌ل‌پتغه‌مب‌ه‌را
، پتیش‌ قسه‌ کرده‌که‌تان‌ پاره‌یه‌ک‌ بکه‌ن‌ به‌ خیر ، نه‌مه‌ بؤ‌ خۆ‌تان‌ باش‌ترو
پاک‌تره ، نئجا‌ نه‌گه‌ر‌ هیچ‌تان‌ شک‌ نه‌برد‌ خوالیغۆ‌شبوو‌ میهره‌بانه‌،(۱۲)

، به‌لام‌ هه‌رچی‌ بی‌یه‌وی‌ بچی‌ له‌گه‌ل‌ پتغه‌مب‌ه‌را‌ سرپه‌ بکات ، بؤ‌قسه‌یه‌کی‌ بی‌ نرخ ،
یا‌هه‌ر‌ بؤ‌ نه‌وه‌ی‌ پتیی‌ بلتین : فلان‌ که‌س‌ نه‌مروؤ‌ به‌تایبه‌تی‌ له‌خزمت‌ پتغه‌مب‌ه‌را‌ زۆر
مایه‌وه ، یا‌قسه‌ی‌ زۆری‌ کرد ، یا‌فلان ، جتی‌ بروای‌ پتغه‌مب‌ه‌ره ، زیاد‌ له‌هموان ،
نه‌وه‌ گونا‌هه ، چونکه‌ کاتی‌ به‌نرخ‌ی‌ پتغه‌مب‌ه‌ر‌ به‌ هیچه‌ نه‌کوژتی ، جگه‌ له‌وه‌ که‌ له
ته‌نش‌ت‌ هاوریکانی‌ پتغه‌مب‌ه‌روه‌ ناپاکه‌کانیش‌ داوایان‌ نه‌کرد ، به‌ته‌نیا‌ بچنه‌ خزمت
پتغه‌مب‌ه‌ر ، وه‌ خه‌ریکی‌ بکه‌ن ، وا‌ دیاره‌ پتغه‌مب‌ه‌ر‌ له‌م‌ رووه‌وه‌ زۆر‌ ته‌نگه‌تاو‌ بووه ،
خۆشی‌ له‌ به‌ر‌ مه‌ره‌بانیه‌ی‌ و‌ نه‌رم‌ و‌ شلی‌ خۆی ، نه‌ی‌ ویستوه‌ه‌ جوابی‌ کس‌ بدات ،
نئجا‌ خوا‌ ویستی‌ که‌می‌ باری‌ شانی‌ سووک‌ بکات ، وه‌ ناپاکه‌کان‌ و‌ نه‌وانه‌ی‌ که‌ ئیشی
زۆر‌ گرنگیان‌ نه‌یه ، لئی‌ دوور‌ بغاته‌وه ، وه‌ هاوریکانی‌شی‌ له‌مانه‌ بگه‌یه‌نی ، هات
خه‌رجیکی‌ دانا‌ له‌سه‌ر‌ نه‌وانه‌ی‌ که‌ نه‌یان‌ه‌وی‌ وه‌ختی‌ داگییر‌ بکه‌ن ، که‌ نه‌و‌ ماوه‌یه
مانی‌ مسلمانانه ، وه‌ هه‌موو‌ مسلمانیک‌ به‌شی‌ تیا‌ هه‌یه ، فه‌رمووی‌ (یا‌ ایها‌ الذین
امنوا) نه‌ی‌ نه‌و‌ که‌سانه‌ی‌ که‌ برواتان‌ هیناوه‌(اذا‌ ناجیتم‌ الرسول‌)کاتیک‌ که‌ ویستان
قسه‌ی‌ په‌نه‌انی‌ بکه‌ن‌ له‌گه‌ل‌ پتغه‌مب‌ه‌را‌ (فقد موابین‌ یدی‌ نجواکم‌ صدقه‌) پتیش‌ قسه
کرده‌که‌تان‌ خیریک‌ بکه‌ن‌ و‌ پاره‌یه‌ک‌ بده‌ن‌ به‌ هه‌ژاران‌ (ذلك‌ خیر‌ لکم‌) نه‌مه‌ بؤ
خۆتان‌ باش‌تره ، چونکه‌ نه‌بی‌ به‌که‌فاره‌تی‌ نه‌و‌گونا‌هه‌ی‌ که‌پتغه‌مب‌ه‌ر‌ خه‌رییک‌ نه‌که‌ن ،
وه‌ یه‌کیتی‌ تربی‌ به‌ش‌ نه‌که‌ن ، له‌وه‌ی‌ که‌ نه‌گه‌ر‌ په‌رسیاریکی‌ بی‌ی‌ بیکات‌ لئی
(واطهر) وه‌ پاک‌تره‌ بؤ‌ خۆتان ، واته‌ دلتان‌ پاک‌ نه‌کاته‌وه‌له‌ گونا‌هه‌ی‌ نه‌وه‌ی‌، نه‌گه‌ر
بتانه‌وی‌ به‌و‌ چرپه‌ چرپه‌ پایه‌یه‌ک‌ وه‌رگر‌ن‌ له‌به‌ر‌ چاوان‌ (فان‌ لم‌ تجلوا) نه‌گه‌ر
هیچ‌تان‌ شک‌ نه‌برد‌ بیکه‌ن‌ به‌ خیر (فان‌ الله‌ غفور‌ رحیم) بی‌ گومان‌ خوا‌ لیغۆ‌شبوو
میهره‌بانه .

حه‌زره‌تی‌ علی - په‌زای‌ خوای‌ لئی‌ بی - دوای‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی‌ نه‌م‌ نایه‌ته ،
تاقه‌ دیناریکی‌ زۆری‌ بوو ، گوڤری‌یه‌وه‌ به‌ دره‌م ، وه‌ هه‌رچه‌ند‌ قسه‌یه‌کی‌ ببوایه‌ له

سَمِعْتُمْ أَنْ تَقْدَمُوا بَيْنَ يَدَيَّ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ؟ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا أَمْرًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۳)

نایا ترسان (له هه‌ژاری) که خیریک پیش سرپه‌که‌تان بغهن ، ئنجا که خیره‌که‌تان نه‌کرد وه خواش تۆبه‌که‌ی لئ‌گیرا کردن ، ئیتر نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن و فهرمانبه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن ، وه خوا ناگاداره به‌وه‌ی که نه‌یکه‌ن (۱۳) .

خزمت پیغه‌مبه‌را ، دره‌میکی ئه‌به‌خشیی ، ئنجا ئه‌چووه خزمت پیغه‌مبه‌ر قسه‌که‌ی نه‌کرد .

بهمه زۆر که‌س ده‌ستی هه‌نگرت له‌و سرکه‌ سرکه‌ی که جاران ئه‌یکرد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را ، چونکه یا پاره‌ی نه‌بوو بیکات به‌خیر ، وه‌یانه‌ی ئه‌ویست پاره‌که‌ی بو ئه‌وه به‌خت بکات ، هه‌روه‌ک زۆر له‌مسلمانان کانیشتن تیگه‌یشتن که‌چرپه‌کردن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را باش نه‌یه ، وه‌ده‌ستیان لئ‌هه‌نگرت ، وه‌ئه‌وی مه‌به‌ست بوو له‌م ئایه‌ته‌ها ته‌دی ، ئنجا خوا ، دوا‌ی ده‌ پۆژ له‌دانانی ئه‌م خه‌رجه ، ئه‌م پاره‌ی له‌سه‌ر هه‌نگرتن ، وه‌ریگای دابۆه‌موو که‌سیک که‌چرپه‌له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر بکات ، بئ‌ئوه‌ی که‌ خیریک پیش بخات، وه ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارده‌خواره‌وه ، فهرمووی (اشفقتم) نایا له‌هه‌ژاری ترسان که‌وا پئ‌دزکیتان کرد له‌وه‌ی (ان تقدموا بین یدی نجولکم صدقه) که‌ خیریک پیش سرپه‌که‌تان بغهن (فاذلم تفعولوا) ئنجا که‌ خیره‌که‌تان نه‌کرد ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ بووشتان (۱) (وتاب‌الله‌علیکم) وه خواش تۆبه‌ی لئ‌گیرا کردن له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ل بوونا نه‌تانکرد (فاقیموا الصلوة) ئیتر نوێژی به‌هۆش و هۆش بکه‌ن (واتوا الزکاة) وه زه‌کات بده‌ن (واطیعوا‌الله‌ورسوله) وه فهرمانبه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن (والله‌خبیر بما‌تعملون) وه خوا ناگاداره به‌وه‌ی که‌ نه‌یکه‌ن .

* * *

ئه‌گه‌ر نه‌وه که‌ ناپاکه‌کانی مه‌دینه ئه‌چوونه کۆر «مجلس» ی پیغه‌مبه‌رو هاو‌ریکانی دانه‌نیشتن ، وه ده‌نگ و باسی پیغه‌مبه‌رو مسلمانانیه‌کانیانه‌برد بو جوله‌که‌کان ، ئه‌م ناپاکانه‌ دوو سه‌رکرده‌یان بوو ، یه‌کیان عبدالله‌سی کوری

(۱) به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ نه‌یان‌بوو خیر بکه‌ن ، له‌پیشه‌وه‌ فهرمووی: «فان لم‌تجدوا

فان‌الله‌غفور رحیم» .

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ؟ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ، وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِّبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۴) أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا، إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۵) إِتَّخَذُوا

ئایا بۆ سهرنجیک نادهیت به لای ئەوانەى که دۆستایه تى ئەکەن له گەل گهلیک که خوا خەشمی لیگرتوون؟ ئەوان نه له ئیوهن و نه لهوانن ، وه سویند ئەخۆن به درۆ له کاتیکی که خۆیان ئەزانن (درۆ ئەکەن) (۱۴) ، خوا سزای سهختی بۆ ناماده کردوون ، به راستی ئەوی ئەوان ئەیانکرد کاریکی خراب بوو (۱۵) سوینده کانیان کرد

«أبی»ی کوری سهلوول ، ئەوی تریان عبداللهی کوری «نەبەل» • روژیک پیغه مبهه به ناو هاوریکیانیا دانه نیشی ، ئەفهرمووی : « ئیستا پیاویک دینه ناوتان به دتیکی پیسه و چاویکی شهیتانی بهوه » دواى ئەوه عبداللهی کوری نەبەل ئەچیته لایان • پیغه مبهه پێی ئەفهرمووی : تو بۆچی خۆتو هاوریکیانک جیتی بهمن ئەدهن؟ ئەویش سویند ئەخوات که جیتیومان نه داوه • پیغه مبهه ئەفهرمووی : به ئی داوتانه • ئەویش هەل ئەستێ ئه چێ هاوریکیانی ئەهینی • هه موو سویند ئەخۆن که جیتیویان نه داوه ، ئنجا بهم بۆنه بهوه ئەم ئایه تانه دینه خواره وه ، ئەفهرمووی (الم تر) ئایا بۆ سهرنجیک نادهیت (الی الذین) به لای ئەو ناپاکانهی (تولوا) که دۆستایه تى ئەکەن (قوما) له گەل گهلیکی وه که جووله کهدا (غضب الله عليهم) که خوا خەشمی لیگرتوون ، وه نهینی مسلمانە کانیان پێ ئەلین (ما هم منکم) ئەو ناپاکانه ، نه له ئیوهن (ولا منهم) وه نه له جووله کهن (و يحلفون على الكذب) وه سویند ئەخۆن به درۆ که هه رگیز جیتیویان نه داوه (وهم يعلمون) له کاتیکی که خۆیان ئەزانن درۆ ئەکەن • ئنجا خوا باسی سزایان ئەکات له روژی دوا یی دا ، ئەفهرمووی (اعد الله لهم عذابا شديدا) خوا سزای سهختی بۆ ناماده کردوون له سه ر ئەو درۆو ناپاکییانهی که ئەیکەن ، وه کو ئەفهرمووی (انهم ساء ما كانوا يعملون) به راستی ئەوی ئەوان ئەیانکرد له دۆستایه تیی جووله که و دوژمنایه تیی مسلمانان کاریکی زۆر خراب بوو •

له نایه تى پێشوو دا فهرمووی : کاتیک که پیغه مبهه نه نگیک له ناپاکه کان بگری و نهینی به کیان ئاشکرا بکات ، سویندی درۆ ئەخۆن که شتی وانە بووه ، وه خۆشیان ئەزانن که درۆ ئەکەن ، به لای هه ر ئەیان هوی بهو سوینده ، خۆیان پیا ریزن له ده ست دریزی مسلمانەکان و زیان پێ گه یان دنیان ، وه کو ئەفهرمووی (اتخذوا

أَيْمَانَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ . فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (۱۶) لَنْ تَغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا . أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۷) يَزِمُ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا . فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ . وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ

به قهلقان و جله و مگیری (مهر دوم) یان کرد له ری ی خوا ، نجا بو نهوان هیه سزای ریسواکر (۱۶) مال و منائیان هیچ شتیک (له سزای خوا) دوور ناخاتهوه لی یان ،
 نهوانه یارو هاوده می ناگرن ، تیا نه میننهوه به نیجگاری (۱۷) له ریوژیکا که خوا
 هموویان زیندوو نه کاتهوه و سویندی بو نه خون، هر وه ک سویند نه خون بو نیوه
 (له جیهانا) وه وا نه زانن که شتیکیان دست خستوه ،

جنة) سوینده کانیان نه کرد به قهلقان و سوهر ، وه ناپاکی به که ی خویانیان پی
 نه شاردوه ، به جوژیکی واکه زور کهس به مسلمانیان بزائن ، نجا لهو پهرده یه دا
 دای زور کهسیان سارد نه کرده وه له مسلمانه کان له جهنگ و یارمه تیی دانی
 پیغه مبهر ، وه کو نه فهرموئی (فصدوا عن سبیل الله) جله و مگیری یان کرد له ری ی خوا
 (فلهم عذاب مهین) ، نجا بو نهوان هیه سزای ریسواکر (لن تغنی عنهم اموالهم
 ولا اولادهم من الله شیئا) مال و منائیان هیچ توکوه سزایه کی خویان لی دوور
 ناخاتهوه (اولئک اصحاب النار) نهو ناپاکانه یارو هاو ده می ناگرن (هم فیها
 خالدون) نهوان تیا نه میننهوه به نیجگاری (یوم یبعثهم الله جمیعا) له ریوژیکا که
 خوا هرچی ناپاک هیه هموویان زیندوو نه کاتهوه، به لام لهو ریوژه شا، وه له بر
 ده می خوادا دست له دروی خویان هه ناگرن ، وه کو نه فهرموئی (فیحلفون له) نجا
 سویند نه خون بو خوا که خاوهن پروا بوون ، هر وه ک هاوبهش په یداکره کان که
 له ریوژی دوا یی دا به خوا نه تین : «والله ربنا ما کنا مشرکین» (انعام : ۲۳ .

(کما یحلفون لکم) هر وه ک سویند نه خون بو نیوه - نه ی پیغه مبهر - له جیهانا
 که پروا دارن (و یحسبون انهم علی شی) وه لهو ریوژه دا وا نه زانن بهو سوینده
 درویانه شتیکیان دست خستوه ، هر وه ک له جیهانا به سویندی درو مهر دو میان

۱ - واته بهو خویای که په روه ردگاری نیمه یه ، هاوبهش په یداکر

نه بووین له جیهانا .

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ (١٨) إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ
فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ . أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ، أَلَا إِنَّ حِزْبَ
الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (١٩)

با بزانی که به راستی هەر ئەوانن درۆزن (١٨) شەیتان زالی
بوو بە سەریانا (بە جۆریک) گە یادی خۆی لە بێر بردوونەتەوه ،
ئەوانە دەستە (نەفس و) شەیتانن ، با بزانی گە بەراستی هەر لەشکری شەیتان
زیان بارە (١٩) .

فریب ئەداو خۆیان پزگار ئەکرد (الا) بابزانی (انهم هم الكاذبون) گە بەراستی
هەر ئەوانن درۆزن .

ئەجا باسی هۆی ئەم چۆنیتی بەیان ئەکات، ئەفەرموی (استحوذ علیهم الشيطان)
نەفس و شەیتان زالی بوو بەسەریانا ، وە بەو هۆیەوه (فانساهم ذکر الله) یادی
خۆی لەبێر بردوونەتەوه ، نەبە دلی یادی ئەگەن ، وەنەبە زبان باسی ئەگەن ، وە
بوون بە دەستە شەیتان ، وەکو ئەفەرموی (اولئك حزب الشيطان) ئەوانە دەستە
نەفس و شەیتانن ، لە ژێر ئالای ئەوا ئەویستن ، وە بە فەرمانی ئەو هەلئەستن ،
بەراستی ئەوان ، بەهەشتیان فرۆت بە دۆزەخ وری نموونی یان فرۆت بەگومرایی،
لەبەر ئەوه زەرەر مەننن ، وەکو ئەفەرموی (الان حزب الشيطان هم الخاسرون)
با بزانی گە بە راستی هەر دەستە شەیتان زیان بارن .

لەم شەش نایاتی پێشووهوه گە تەفسیرمان کرد ، دەرکەوت گە ناپاکەکانی
مەدینە لە وکاتەدا گە ئەم ئایە تانە هاتوو نەتە خواریوه ، هەمیشە لەگەڵ جۆولە
گەکانا بەدزی یەوه، خەریکی گنەکردن بوون، بۆر ووخاندنی مسلمانەکان، هەرەک
دەرئەکەوی گە مسلمانەکان لەو هەلەدا بەهیزبوون ، بە پەنگیکی وا گە ناپاکەکان
لەیان ترساوون ، بۆیە هەرچەند پێغەمبەر شتیکی ئەدایەوه بەروویانا ، دەستیان
نەکرد بەسوێند خواردنی درۆ، گەشتی وانە بووه، لەترسی ئەوهی ئەوهک شتیکیان
لێ دەر کەوی ، وەمسلمانەکان دەستیان لێ بوەشتین .

* * *

لەبەر ئەوهی گە ناپاکەکان بەدزی یەوه دۆستایەتی یان ئەکرد لەگەڵ
جۆولەگەکانا ، وە لایان وابوو گە جۆولەگە ، لەمەدینەدا هینزیکن ، وە لە پۆوی
تەنگانەدا هەموو جۆره هیوایەکیان لێ ئەکرێ ، خوا ویستی بێ هیوایان بکات ،
وە تێیان بگەیهنێ، گە خوا بیریاری داوه بۆ دۆژمنەکانی، ریسوایی و پشتەهێکردن،
هەر وەک بیریاری داوه بۆ خۆی و پێغەمبەرەگە زالبوون و سەرکەوتن ، فەرمووی

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ (۲۰) كَتَبَ اللَّهُ
لَا غَلْبَانَ أَنَا وَرُسُلِي، إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (۲۱) لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ

بهراستی نهوانی که دوژمنایه‌تبی خواو پیغمبه‌بری خوائه‌کهن، نهوانه لهریسواترینی
مردومن (۲۰)، خوا نووسیویتی که منو پیغمبه‌رانم زال‌نه‌بین ، به راستی خوا
تواناو زاله (۲۱)، گه‌لیکی پروادارت ده‌ست ناکه‌وی

(ان الذین) بهراستی نهوانی (یحادون الله ورسوله) که دوژمنایه‌تی خواو پیغمبه‌بری
خوا نه‌کهن (اولئک) نهوانه (فی الاذلین) له ریسواترینی مردومن (کتب الله) خوا
نووسیویتی ، واته بریاری داوه (لاغلبن انا ورسلی) که منو پیغمبه‌رانم زال
نه‌بین به‌سهر دوژمنانا (ان الله قوی) بهراستی خوا توانایه له‌سهر یارمه‌تی
پیغمبه‌رانی خوی (عزیز) زاله لهو کاره‌دا که بی‌یه‌وی .

به‌تی نه‌وی تانیستا روویداوه له سهر زه‌ویی هه‌مووی هه‌رزال بوونی پروا
هارو خوا په‌رستان بووه به‌سهر بی‌پروایان و هاوبه‌ش په‌یداگه‌رانا ، په‌کینه
نه‌گه‌ر تهماشای جه‌نگه‌کانی پیغمبه‌رو یارانی بکات ، تی‌نه‌کات که هه‌میشه
له‌شکری پرواو له‌شکری تاکو ته‌نیایی خوا ، زال‌بووه به‌سهر له‌شکری بی‌پرواو
له‌شکری هاوبه‌ش په‌یداگه‌رانا .

لیزه‌دا مزگینی‌یه‌کی زۆر گه‌وره هه‌یه بو پروادارانی بهراستی ، که هه‌میشه
خوایان له‌گه‌له ، وه ده‌ستی وا به‌پشتیانوه ، به‌و مه‌رجه‌ی که له چوارچی‌وهی
فه‌رمودمو فه‌رمانی تایین دهرنه‌چن ، به‌لام که دهرچوون ، خوا زه‌بوونیان نه‌کات ،
وه دوژمنیان به‌سهر زال نه‌کات ، تا په‌شیمان بنه‌موو بگه‌رینه‌وه .

* * *

له نایه‌ته‌کانی پیتشودا نامۆژگاریی پرواداره‌کانی کرد ، که دۆستایه‌تی نه‌کهن
له‌گه‌ل دوژمنانی خواو پیغمبه‌را ، لیزه‌دا دوایی سووره‌ته‌که نه‌هیتی به‌ستایشی
نه‌و پرواداران‌هی ، که نه‌ک هه‌ر دۆستایه‌تی ناکهن ، له‌گه‌ل دوژمنانی خواو
پیغمبه‌را، به‌تکو دوژمنایه‌تیشیان له‌گه‌ل نه‌کهن، دوژمنایه‌تی‌یه‌کی‌وا که سه‌ریکتیش
بو کوشتن ، نه‌فه‌رموی (لاتجد قوما یؤمنون) گه‌لیکی پروادارت ده‌ست‌ناکه‌وی

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
 آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي
 قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ . وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا .

به‌خوای روژی دواپی ، که دۆستایه‌تی بکن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که دوژمنایه‌تی خوای
 پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌گن، بائهو دوژمنانه‌ش باوکیان بن، یا کوپو براو خزمیان بن، ئه‌وانه
 خوا پروای نووسیوه له‌دیانا ، وه پشتیوانیی کردوون به‌گیانیک له‌لایهن خۆیه‌وه
 وه ئه‌یانباته به‌هه‌شتانیکه‌وه که جوگه‌ ئاوی زۆر ئه‌روا به‌بنیانا ، هه‌تا هه‌تایه‌ له‌و
 به‌هه‌شتانه‌دا ئه‌میتنه‌وه ،

(بالله واليوم الآخر) به‌خوای روژی دواپی ، که (یوادون) دۆستایه‌تی بکن (من)
 حادالله ورسوله) له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که دوژمنایه‌تی خوای پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌گن
 (ولو كانوا) ئه‌گه‌ر چی ئه‌و دوژمنانه (اباهم) باوکیان بن ، وهك ابو عبیده‌ی
 جراح که عبدالله‌ی باوکی خۆی کوشت له‌جه‌نگی ئوحودا (او ابناهم) یا کوپیان
 بن ، وهك ئه‌بو بکر که عبدالرحمانی کوپی بانگ کرد ، بۆ جه‌نگی دوو به‌دوویی
 له‌ روژی به‌دردا (او اخوانهم) یا برایان بن ، وهك مصعبی کوپی عومیر ، که
 عوبه‌یدی برای کوشت له‌جه‌نگی ئوحودا (او عشیرتهم) یا خزم و خویشیان بن
 وهك عومیری کوپی خه‌تاب که خالی خۆی کوشت که عاصی کوپی هشامه له‌جه‌نگی
 به‌دردا ، وه حه‌زه‌و علی و عوبه‌یدی کوپی حارث که ئامۆزایانی خۆیانیان کوشت
 واته پروا به‌خوای روژی دواپی کۆ نابیته‌وه له‌گه‌ل دۆستایه‌تی دوژمنانی خوای
 پیغه‌مبه‌ری خوادا ، چونکه کهسیک کهسیکی خۆش‌ویست ئیتر له‌گه‌ل دوژمنه‌که‌یا،
 دۆستایه‌تی ناکات ، به‌م په‌نگه‌ هه‌زی له‌چاکه‌ی بی ، وه پێی چاکه‌ی نیشان بدات،
 به‌لام هاتوچۆو قسه‌و گوفتوگۆ قه‌یناکات .

(أولئك) ئه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل دوژمنانی خوادا دۆستایه‌تی ناکن (کتب
 فی قلوبهم الایمان) خوا پروای نووسیوه له‌دیانا و جی‌گیری کردووه (وایدهم)
 وه پشتیوانی کردوون (بروح منه) به‌گیانیک له‌لایهن خۆیه‌وه ، واته خۆیان
 نه‌یان ئه‌توانی بگن به‌م پایه‌یه ، ئه‌گه‌ر یارمه‌تی خویان له‌گه‌ل نه‌بوایه (ویدخلهم
 جنات) وه ئه‌یانباته به‌هه‌شتانیکه‌وه ، که (تجری من تحتها الانهار) جوگه‌ ئاوی
 زۆر ئه‌روا به‌بنیانا (خالدين فیها) هه‌تا هه‌تایه‌ ئه‌میتنه‌وه له‌و به‌هه‌شتانه‌دا ،
 ئه‌مه‌ شیان که دهمت ئه‌که‌وی ، له‌پاداشی ئه‌و فداکاری‌یانن که له‌جیهانا کردوویانه

صَبَّيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ، أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ، أَلَا إِنَّ حِزْبَ
نَبِيِّهِمْ الْمُفْلِحُونَ (۲۲)

خوا لێیان خۆشنوود بوو ، وه ئەوانیش له خوا خۆشنوود بوون ، ئەوانەن
ئەستێ خوا • با بزانی که هەر دەستەى خوايه پزگار(۲۲)

رضی الله عنهم) خوالێیان خۆشنوود بوو، بههۆی ئەو خواپەرستی و گیانفیداییه‌ی
که کردویانه (ورضوا عنه) وه ئەوانیش له خوا خۆشنوود بوون ، بهم هه‌موو
میه‌ره‌بانیه‌ی که کردیی له‌گه‌تیانا ، وه بهم هه‌موو پاداشه‌ی که پشته‌ی به‌ سه‌ریانانا
(اولئک) ئەوانه‌(حزب‌الله)ده‌سته‌ی خوان ، وه له‌ژێر به‌یداخی ئەوان ، وه به
سه‌رکرده‌یی ئەوو ئایینی ئەومه‌وه ، ئەرۆن ، وه به‌ پێ‌نمووینی ئەو ملی پێ‌ئەگرن
(الا) با بێدار بنه‌وه‌و بزانی که (ان حزب‌الله هم المفلحون) هەر ده‌سته‌ی خوايه
پزگار •

که‌واته‌ نه‌ی مستمانی به‌راستی ، ده‌خیل سه‌د ده‌خیل ، هەر له‌گه‌ل خوايه ،
وه له‌ده‌سته‌ی نه‌وبه ، وه هه‌ر له‌ژێر به‌یداخی خواو خۆشه‌ویستانی خوادا به ، وه
هه‌گیز نزیکی له‌شکری نه‌فس و شه‌یتان و خۆشه‌ویستانیان ، نه‌که‌وێته‌وه •

سوورەئى «حشر» •

مەدەنییه ، ۲۴ نایهتە ، ۴۴۵ ووتەیه ۱۹۱۲ بیتە

بسم الله الرحمن الرحيم

بەناوای خوای بەخشندەئى میهرەبان

ئەم سوورەتە دەم بارەئى جوولەكەكانى «بنى نضیر» هاتۆتە خوارەوه ، گەپرەكێك بوون لەقەراخ شارى مەدینە ، كاتێك كە پێغەمبەر كۆچى كرد لەمەككەوه بۆ مەدینە ، دانیشتووانى ئەم گەپرەكە ، پەیمانان بەست لەگەڵ پێغەمبەرە : كە ئەمان كلاً «معاید» بن لەگەلیا ، نە یارمەتى دەرى بن و نە زیانیان بێت بۆى ، كاتێك كە پێغەمبەر لە جەنگى بە دردا زال بوو بەسەر لەشكرى قورەیشا ، بنونضیر ووتیان : ئەمە ئەو پێغەمبەرە ، كە تەورات باسى ئەكات ، وەسیفەتەكانى ناو ئەبات ، وە ئەمە هەرگیز لە جەنگا ناشكتى . كە مسلمانەكان لە جەنگى ئوحودا شكان ، بنونضیر دنیان گۆپى لەگەڵ پێغەمبەرە ، بەجۆرێك كە «كعب» ى كورى «أشرف» – كە سەركردهئى جوولەكەكان بوو – هەجۆيكى زۆر ناشرىنى پێغەمبەرى كرد ، وە لەگەڵ چل كەس لە بنى نضیر چوو بۆ مەككە وە لەتەنشت «كعب» لەگەڵ ئەبوسفیانى سەرۆكى قورەیش ، پەیمانى یەكیتی یان بەست ، وە بوون بە سوێند خۆرى یەكترى لە دوژمنایەتى پێغەمبەرە ، وە بەم بۆنەیهوه پێغەمبەر ، رىئى محمەدى كورى مەسلەمەئى ئەنصارى دا بۆ كوشتنى كعبى كورى اشرف و كوشتى •

لە سەرەتای سائى چوارەمى كۆچى ، لە ناوەندى جەنگى ئوحودو خەندەقا رۆژى پێغەمبەر خۆى و دە كەس لە یارانى ، كە ئەبوبكر و عومەر و على یان تیا ئەبى ، ئەچن بۆ گەپرەكى «بنى نضیر» – كە نیو سەعات لە مەدینەوه دوور بووه – بۆكارێك ، بەدییمەن جوولەكەكان پێشوازی یەكى گەرم و گوپیان لى ئەكەن ، وە پێغەمبەر چى یان پى ئەتتى ، ئەوان بەتینى پى ئەدەن ، بەلام لە ژیریشەوه لەراوێژى كوشتنى پێغەمبەرە ئەبن ، چونكە كە تەشرىفى ئەگاتە ئەوى ، لەبەن سێبەرى دیوارێكا دانەنیشتى ، جوولەكەكان لەناو خۆیان ئەلتن هەرگیز هەلى وامان بۆ هەلناكووى ، كە ئەم كاپرايه بكوژیین ، وە خۆمان پزگار بكەین لە دەستى ، كى ئەتوانن بەردێكى گەوره لەسەربانەوه پدا بەسەریا ؟ ئەمەرى كورى جەحاشى كورى كەعب

، دەستەبەر ئەبى ، وە بەردىكى زل ئەياتە سەريان ، لەو ھەدا ئەبى كە بىماتى بەسەرى پىغەمبەرا ، پىغەمبەر خەبەردار ئەكەرى لەلایەن خواوہ ، بەھەمى كە جوولەكەكان لەدئىانايە ، خىرا راست ئەبىتەھەمۇ ئەپوا ، وەك ئىشىكى خۆى بىي و بچى بىكاتو بگەپتەھە ، ھاورىكانى زۆر چاومروانى ئەكەن ھەر ناگەپتەھە ، كە ھەل ئەستەز و پەرسىار ئەكەن ، تى ئەگەن كە تەشريفى چۆتەھە بۆ مەدینە . كاتىك كە جوولەكەى «بنى نضير» ئەم ناپاكى يەيان كەرد ، پىغەمبەر ناچار بوو بەھەمى كە پەيمانەكەيان بەداتەھە بەسەرا ، بەپىي دەستورى قورئان كە ئەفەرموى : «فاما تخافن من قوم خيانة فانبد اليهم على سواء، ان الله لا يحب الخائنين(۱)» انفال ۵۸ تامەيدانىان نەبى جارىكى تر دەستىكى ترى ناپاكانە بووھىتىن لە پەناى پەيمان و مۆستايەتىدا .

پىغەمبەر بەپىي ئەم دەستورە پەيمانەكەى «بنى نضير»ى ھەل وەشانەھە ، وە بە لەشكرىكەھە چوھە سەريان ، وە پىي ووتن : لەماوہى دە پۆژا ئەبى لىرە پەرون ، وە دراوستى من بەجى پىتن ، وە ھەرچىكىستان ھەيە لەگەل خۆتانا بى پەن ، ئەمىننىتەھە باخاتەكەتان ، ئەويش ئەتوانن يەكىكى بەسەرەھە دابنن ، بەرو بوومەكەتان بۆ كۆبكاتەھە ، بەلام ناپاكەكانى مەدینە بە سەركردەبى عبداللى كوپى ابى ، جوابيان بۆ ناردن كە جىي خۆيان بەجى نەھىتن ، وە بە بى جەنگ نەچنە دەرەھە ، ئنجا ئەگەر جەنگيان لەگەل كەردن ، ئىمە يارمەتيتان ئەدەين ، وە ئەگەر دەريان كەردن ئىمەش لەگەل ئىوھەدا ئەپۆين و ئىرە بەجى دىلىن ، بەم بەئىنە ، جوولەكەكان پىشت ئەستور بوون وە خۆيان نامادەكەرد بۆ جەنگ كەردن لەگەل پىغەمبەرا ، وە چوونە ناو قەلاو قوللەكانىانەھە ، وە سەرى كۆلانەكانيان ھەلچى ، پىغەمبەر كە ئەمەى زانى ، دەورى گەرتن ، وە فەرمانىدا بە پەرسى دار خورماكانيان . بە پەرسىزو سووتاندنى چەند دارىك وورەيان بەردا ، وە دئيان بە شوئىنەكەيانەھە نەما ، دواى بىستوشەش پۆژ كە نائومىد مان ، لە يارمەتى ناپاكەكان ، داوايان كەرد لە پىغەمبەر كە نەيان كوژى ، وە پىيان بەدات بۆ پۆين وە ھەرچىكىيان ھەيە بى پەن لەگەل خۆيانا ، بىجەك لەچەك ، پىغەمبەر بەمە پازى بوو ، وە ھەرچىكىيان بوو ، نايانە سەر پىشتى ھوشترەكانيان و بەرديان ، تەننەت خانۆكانىشىيان پوخاند ، وە دارو دەرگاو پەنجەرەكانيان بەرد ، ئنجا بەم بۆنەيەھە ئەم سوورەتە ھاتە خوارەھە ، فەرموى (سبح لله) بە پاكىي يادى خواى

۱ - واتە ئەگەر ترسایت لە ناپاكىي گەلئىك (پەيمانەكەيان) بۆ فرى بەدەرەھە

چون يەك ، بەراستى خوا ناپاكانى خۆش ناوى .

سورة الحشر

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ . وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ (۱) هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ . مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا ، وَظَنُّوا أَنْهُمْ

سووره‌ی « حشره »

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

هه‌رچی له ناسمانه‌کانو زه‌ویی‌دایه به پاک‌ی یادی خوای کرد ، وه نه‌و زال‌و کار
دروسته (۱) خوا نه‌و خوایه‌یه که بی‌پروا‌کانی خاوه‌ن‌نامه‌ی ده‌رکرد له‌شوینی خو‌یان
له کن یه‌که‌م کو‌بوونه‌وه ، گومان‌تان نه‌ئه‌برد (ئه‌ی مستمانینه) که نا‌وا
ده‌رته‌چن ، (هه‌روه‌ک) نه‌وان وایان نه‌زانی که قه‌لا‌کانیان نه‌یان‌پاریزی له (سزای)

کرد (ما في السماوات وما في الارض) هه‌رچی له ناسمانه‌کانو زه‌ویی‌دایه ، واته
هه‌رچی ژیی‌ره له بوونه‌وردا یادی خوای کرد به‌گوفتارو به‌کردار ، وه هه‌رچیش
ژیی‌رنه‌یه ، به‌زبانی حال یادی خوای خو‌ی نه‌کات ، به‌نکو هه‌موو ووردیله‌یه‌ک له
بوونه‌وردا ، به‌خو‌ی و به‌کرده‌وه‌ی ، به‌نگه‌یه‌کی ناشکراو نمایانه له‌سه‌ر بسوونی
خوایه‌کی ، گه‌وره‌ی ، به‌ده‌سه‌لاتی ، زانای ، دانا (وه‌و العزیز الحکیم) وه نه‌و
خوایه زال‌و کردار جوانه ، که‌وا جووله‌که‌کانی «بنی‌نضیر» ده‌رنه‌کات له‌مه‌دینه ،
دوای نه‌وه‌ی که په‌یمان‌یان شکاند له‌گه‌ل پی‌تغه‌مبه‌را .

ئج‌ا باسی داستانی ده‌رکردنه‌که‌یان نه‌کات ، نه‌فه‌رمو‌ی (هو الذی) خوا
نه‌و خوایه‌یه (اخرج الذین کفروا من اهل الکتاب) که بی‌پروا‌کانی خاوه‌ن‌نامه :
له جووله‌که‌کانی «بنی‌نضیر» ده‌رکرد (من ديارهم) له‌شوینی خو‌یان (لاول
الحشر) له‌کن یه‌که‌م کو‌بوونه‌وه‌ی پی‌تغه‌مبه‌رو هاو‌پ‌ری‌سانی بو‌جه‌نگ‌کردن
له‌گه‌لیانا ، واته نه‌ مستمانه‌کان به‌ته‌مای رو‌ینی جووله‌که‌کانی «بنی‌نضیر» بوون
له‌به‌ر زو‌ری‌و د‌ری‌و سه‌ختی شو‌ینه‌که‌یان ، وه نه‌ جووله‌که‌کان به‌ته‌مای نه‌وه
بوون که پی‌تغه‌مبه‌ر بتوانی ده‌ریان‌کات ، له‌به‌ر قایمی شو‌ینه‌که‌یان و سه‌ختی قه‌لا‌و
قولله‌یان وه‌کو نه‌فه‌رمو‌ی (ما ظننتم) گومان‌تان نه‌ئه‌برد نه‌ی مستمانه‌کان (ان یخرجوا)
که جووله‌که‌کانی بنی‌نضیر له‌ماوه‌ی چهند رو‌ژیک‌ی که‌ما بچنه ده‌روه‌ه له‌مه‌دینه ،
هه‌روه‌ک جووله‌که‌کان خو‌یان نه‌یان‌ته‌زانی که‌وا زووبه‌زوو ده‌رته‌کرین ، وه‌کو

مَانَعْتَهُمْ حُصُونَهُمْ مِنْ اللَّهِ ، فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ . يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي
الْمُؤْمِنِينَ ، فَاَعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ (۲) وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبْتَهُمْ فِي الدُّنْيَا

خو ، تا (سزای) خویان بۆ هات له لایه که وه که گومانیان بۆی نه چوو بوو ، وه خوا
ترسی خسته ناو دلیانه وه (به جوریک) که خانوکانی خویانیان ویران نه کرد به دهستی
خویان و به دهستی مستمانه کان ، ئنجا په ند وهر مگرن ئهی هوشیارانی جیهان (۲) نه گهر
خوا دهر به دهیری له سه ره نه نووسینایه ، سزای (قورستری) نه دان له جیهانا ،

نه فه رموی (و ظنوا) گومانیان و ابوو جووله که کان که (انهم مانعتهم حصونهم)
قه لاو قولله کانیان نه یان پاریزی (من الله) له سزای خوا (فاتاهم الله) تا سزای خویان بۆ
هات (من حيث لم يحتسبوا) له لایه که وه ، که خویان نه یان نه زانی ، وه که هیزی دل و
دهروونیان بێ ، که به جاری رووخا ، وه خویان بروایان به خویان نه ما ، وه کو
نه فه رموی (وقذف في قلوبهم الرعب) خوا ترسی فریدایه ناو دلیانه وه به جوریک
که (یخربون بيوتهم) خانووهکانی خویانیان ویران نه کرد (بایدیهم) به دهستی خویان
(وايدى المؤمنين) وه به دهستی مستمانه کان .

لیره داستانی جووله کهکانی «بنی نضیر» تهواو نه بێ ، وه یه که م قسه که
له لایه ن خواوه بێ به دوا یا ، نه مه یه که نه فه رموی (فاعتبروا) ئنجا په ند وهر مگرن
(یا اولی الابصار) ئهی هوشیارانی جیهان ، له م کاتانه دا کهوا هه موو دلیک دهر گای
نه کریته وه ، وه ناماده ی په ند وهر مگرتن و دهرس خویندن نه بێ ، له قوتابخانه ی
به سه ره هاتی رۆژگارا . واته نه ناپاکیی بکه ن و به یمان بشکینن ، وه نه پشت به غهیری
خوا بهیستن ، وه که جووله که کان .

ئنجا باسی نه وه نه کات که نه م رۆینی جووله کهانه بۆ خویان باش بوو ، چونکه
نه گهر نه رۆیشتنایه ، ناپاکیی خویانیان ههر نه کرد ، نه وه حه له دوو چاری سزای
خراپتر نه بوون ، نه فه رموی (ولولا ان كتب الله عليهم الجلاء) نه گهر خوا دهر
به دهیری له سه ره نه نووسینایه ، واته دهر به دهیری نه کردنایه (لعذبهم في الدنيا)
خوا سزای قورستری نه دان له جیهانا ، وه که بێ برواکانی قورپه یش که له جهنگی
به درادا ، زۆریان کوژران و به دییل گیران ، که نه م سزایه شیان جیاوازه له سزای

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ (۳) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ،
وَمَنْ يُشَاقَّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۴)

وہ ہدیہ بؤ نھوان لہ پوؤزی دواپی دا سزای ناگر (۳) نھم سزایہ بہ ہوی نھوہ وہیہ کہ
پیچھوانہی فرمودہی خواو پیغھمبیریان کرد ، وہ ہرکسیک پیچھوانہی خوا
بکات بہراستی سزای خوا سہختہ (۴) •

پوؤزی دواپی ، وہ کو نھ فرموی (ولہم فی الاخرۃ) ہدیہ بؤ نھوان لہ پوؤزی دواپی دا
(عذاب النار) سزای ناگری دوزخ، واتہ نھم جوولہ کانه بہ ہمہ حال نھ پی لہ ناگری
دوزخا ہر بسووتین ، وہ نھمہ جی سہرسورمان نیہ ، چونکہ نھمانہ زور
دوژمنایہ تی بان کردلہ گھل خواو پیغھمبیرا ، وہ کو نھ فرموی (ذکک) نھم سزایہی کہ
دووجاریان بوو (بانہم) بہ ہوی نھوہ وہ بوو کہ نھوان (شاقوا اللہ ورسولہ)
پیچھوانہی فرمودہ و فرمانی خواو پیغھمبیریان کرد ، بہم پھنگہ نھو پھیمانہی
کہ دابوویان بہ پیغھمبیر کہ لہ گھتیا گوشہ گیرین ، نہ یارمہ تی بدنو نہ ناپاکی
لہ گھلا بکن - شکانیدیان ، وہ سہر کردہ کہیان - کہ عیبی کوری نھ شرف - چوو بؤ
مہککہ وہ لہ گھل قورہیشا پھیمانی بہست لہ سہر جہنگ کردن لہ گھل پیغھمبیرا ،
پیغھمبیر کہ نھمی زانی چوہ سہریان و دہر بہ دہری کردن • (ومن یشاق اللہ) وہ
ہرکسیک پیچھوانہی فرمودہ و فرمانی خوا بکات (فان اللہ شدید العقاب)
بہراستی سزای خوا زور سہختہ •

* * *

وہک لہ سہرہ تای سوورہ تہ کہوہ باسمان کرد «بنونضیر» کہ پھیمانان شکاند
لہ گھل پیغھمبیرا ، وہ بریاری جہنگیان دا ، پیغھمبیر دہوری گرتن ، وہ فرمانی دا
بہ برینو سووتاندنی ہیندی لہ دارخورماکانیان ، تا دلیان ہلکہ ندری لہ
شوینہ کہیان ، وہ بہ جہختی جہنگی لہ سہر نہکن جوولہ کہ کان بہمہ ناگریان
تی بہربوو ، وہ بانگیان کردہ پیغھمبیر ، ووتیان : تو لہ لایہ کہوہ نھ لیتت من
پیغھمبیرم ، لہ لایہ کیشوہ داری بہردار نھ بریتو نھ سووتینت ، نھمہ چی بہسہر
چی بہوہیہ ؟ بہلام پیغھمبیر گوئی نھدانی ، چونکہ ہرچی بکات بہ فرمانی خواہیہ ،
لہ پاش برین و سووتاندنی چہند داریک نجا پیغھمبیر فرمانی دا بہدہست
گترانہوہ لہ دار برین و دار سووتاندن •

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَالْيُخْزِيِّ الْفَاسِقِينَ (۵) وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا
أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَلَائِلٍ وَلَا رِكَابٍ، وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ

ئەوی بریتان لە دارخورما ، یا بەجیتان هیشتی بە ویستایی لەسەر بئەکانیان
بە فەرمانی خوا ، وە بۆ ڕەنجەرۆ کردنی بەدکاران بسوور ،
ئەوی خوا دەست پیغەمبەری خست (لەمائی بنی نضیر) ئیوہ بۆ پەیدا کردنی هیچ
ئەسپ و حوشریکیان تاو نەداوہ ، بەلام خوا پیغەمبەرائی خۆی زال ئەکات بەسەر

وا دەر ئەکەوی بەم داربرینو دار سووتاندنە ، هیندی لەھاواریکانی
پیغەمبەر دتەنگ بوون وە پریان ناخۆش بووہ ، ئنجا بۆ دنیایی ئەوان ، ئەم
ئایەتە ھاہە خوارەوہ ، فەرمووی (ماقطعم من لینة) ئەوی بریتان لەدارخورمای جوانی
تازە پین گەشتوو (او ترکتموها) یا بەجیتان هیشتی (قائمة علی اصولها) بەویستایی لە
سەر بئەکانیان (فبإذن الله) ئەوہ بەفەرمانی خوا بوو (ولیحزى الفاسقين) وە بۆ
ئەوہ بوو کە بە دکاران زەبوون و ڕەنجەرۆ بکات ، وە بەین جەنگ یرۆن .

* * *

ئەگەر ئەوہ کاتیەک کە جوولە کەکانی بنی نضیر ، بریاری ڕۆنیاندا ، هەر
چیکیان بوو خستیانە سەرپشتی شەش سەد حوشر ، وە لەگەڵ خۆیان بریان ،
بەشی زۆریان چوون بۆشام ، ئەوانیکە تریان ، چوون بۆ «خەیبەر» ، خانووەکانیان و
، باخاتی دارخورمایان و سێ سەدو چل شمشیر ، و ، پەنجا زری و ، پەنجا
کلۆزری یا ، بەجی هیشت ، لەگەڵ چەند حوشریکا ، لەشکرە کە ، داویان کرد لە
پیغەمبەر ، کە ئەم مائەیان بەسەردا دا بەش بکات ، وە کە لەجەنگی بەرددا ، دا بەشی
کرد بە پینج بەش ، سیانی بۆ سوارە ، یەکیکی بۆ پیادە ، یەکیکی بۆ پیغەمبەر و
خزمانی و هەتیوان و بیتجاران و ڕیواران ، ئنجا بەم بۆنە یوہ ئەم ئایەتانە
ھاہە خوارەوہ ، فەرمووی (وما آفاء الله) ئەوی کە خوا پشتی (علی رسولہ منہم)
بەسەر پیغەمبەرا لە مائی بنی نضیر ، هەر بۆ خواو پیغەمبەرە ، چونکە (فما اوجفتم
علیه من خیل ولا رکاب) ئیوہ - ئەی لەشکری ئیسلام - بۆ پەیدا کردنی ئەو مائە هیچ
ئەسپ و حوشریکیان تاو نەداوہ ، وە بە جەنگ نەتانگرتووہ (ولکن الله یسلط

عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۶) مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلَهُ وَالرَّسُولِ وَالَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ

هه‌رکه‌ستیگا که بی‌یه‌وئی ، وه خوا به سهر هه‌موو شتیگا توانایه‌ره
ئه‌وی خوا ده‌ست پیغه‌مبه‌ری خست له (دارایی و سامانی) دیهاتی‌یه‌گان ، بۆ خواو
پیغه‌مبه‌رو خزمانو هه‌تیوانو بیچارانو و پئیوارانه ، تا نه‌بی به گه‌ردانی ده‌ست

رسله) به‌لام خوا پیغه‌مبه‌رانی خۆی زائێ ته‌کات (علی من یشاء) به‌سه‌ر هه‌ر
که‌ستیگا که بی‌یه‌وئی (والله علی کل شیء قدییر) وه خواو
به‌سه‌ر هه‌موو شتیگا توانایه ، واته خوا پیغه‌مبه‌ری نارده سه‌ریان ، وه له‌پاش چه‌ند
پوژئی خۆیان به‌بی جه‌نگ پۆین ، وه باخاتو چه‌کو خانووینان به‌جی‌هیشته بۆ
پیغه‌مبه ، به‌لام پیغه‌مبه‌ر دابه‌شی کرد به‌سه‌ر کوچه‌کران « مهاجرین » و دوو‌که‌س
له هه‌زارانی یارمه‌تی ده‌ران «انصار» دا .

له‌م ئایه‌ته‌وه ده‌رکه‌وت که غه‌نیمه‌ت مائیکه که له‌بی‌پرواوه ده‌ست مسلمانان
بکه‌وئی به‌جه‌نگ ، به‌لام «فیء» مائیکه که له‌بی‌پرواوه ، ده‌ست‌بکه‌وئی به‌بی جه‌نگ
ئه‌گیره‌نوه کاتیکه که پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی گرت به‌سه‌ر باخاتو جیگا و ریگای
بنی‌نضیردا ، یارمه‌تی ده‌رانی هه‌موو کوکرده‌وه ، وه زۆر سوپاسی کردن ، که‌نهم
ماوه دوورو درێژه ، کوچه‌کرانیان برده مائی خۆیان ، وه کردنیان به‌به‌شدار له
مائیان ، ئنجا بی‌ی فه‌رموون : ئه‌و مائی بنی‌نضیره‌ی که خوا خستوو‌یه‌ته ژیر
ده‌ستمه‌وه ، ئه‌گه‌ر چه‌ز ته‌که‌ن دابه‌شی ته‌که‌م به‌سه‌ر ئیوه‌ش و کوچه‌کرانی‌شا ، وه
ئه‌وان – وه‌ک جارن – بمی‌تنه‌وه له‌ مائتانان ، وه ئه‌گه‌ر چه‌ز ته‌که‌ن سامانه‌که
هه‌مووی هه‌ر ئه‌ده‌م به‌وان ، تا بپوین له‌ ناو ما‌ و منائتانان . سه‌روکی «ئه‌وس»
سه‌عنی کوری موعازو سه‌روکی «خه‌زه‌ج» سه‌عنی کوری عوباده ووتیان : با له
مائه‌کانی‌شما نابمی‌تنه‌وه ، وه هه‌موو ماله‌که‌ش هه‌ر بۆ ئه‌وان بی ، ئنجا هه‌موو
یارمه‌تی ده‌ران ووتیان : ئیمه‌ش به‌مه‌رازیین ، پیغه‌مبه‌ر ئه‌مه‌ی زۆر پی‌خۆش بوو ،
وه نزای بۆ هه‌موو یارمه‌تی ده‌ران کرد به‌خۆیان و نه‌وه یانه‌وه .

ئنجا باسی دابه‌ش کردنی ئه‌م جووره ده‌ست که‌وتانه ته‌کات ، ئه‌فه‌رموئی
(ما‌افاء الله علی رسولہ) ئه‌وی خوا ده‌ست پیغه‌مبه‌ری خست (من اهل القرى) له
مال و موټکی ئه‌هلی ئه‌و دیهاتانه‌ی که به‌جه‌نگ نه‌گه‌یرا وون (فله) بۆ خوا (وللرسول)
و پیغه‌مبه‌ر (ولذی القربى) و خزمانی پیغه‌مبه‌ر (والیتامى) و هه‌تیوان (والمساكين)

وَابْنِ السَّبِيلِ، كَيْ لَا يَكُونَ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ، وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ

به دست له‌ناو ده‌وله‌مهنده‌کانتانا ئه‌وی بیغه‌مبهر ئه‌تان‌داتی وهری‌گرن ،
وه بیچاران (وابن السبیل) و ری‌بوارانه ، واته دابه‌ش ئه‌کری به‌سر ئه‌م پی‌نج
ده‌سته‌ی‌دا له‌ هه‌ژاران ، نه‌ک وه‌ک غه‌نائم دابه‌ش ئه‌کری به‌سر ده‌وله‌مهند
هه‌ژاران وه‌ک یه‌ک .

ئجنا به‌لگه‌ ئه‌هینتیه‌وه له‌سر ئه‌م دابه‌ش‌کردنه ، به‌ دانانی ده‌ستووریکی
زۆر گه‌وره و گرنگ له‌ ده‌ستوورانی ری‌کخستنی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی له‌ ناو
کۆمه‌لی مسلمانان ، ئه‌فهرموئی : ئه‌م ماله به‌سر ئه‌م هه‌ژاران‌ه‌دا دابه‌ش ئه‌کری
نه‌ک به‌سر ده‌وله‌مهنده‌کانا (کی لایکون دولة بین الاغنیاء منکم) تا ئه‌و ده‌ست
که‌وته هه‌ر به‌ ده‌ست ده‌وله‌مهنده‌کانتانه‌وه نه‌بێ ، وه هه‌ر ئه‌وان ده‌ستاوده‌ستی
بی‌بکه‌ن و قازانجی لی‌وه‌رگرن به‌بی هه‌ژاره‌کان .

ئه‌م فهرمووده‌ی «کی لایکون دولة بین الاغنیاء منکم» مه‌به‌ستیکی زۆر به‌رزو
گه‌وره و گرنگی تیا‌یه ئه‌ویش ئه‌مه‌یه که ئیسلام نایه‌وی دارایی هه‌ر به‌ ده‌ست
کۆمه‌لیکی که‌مه‌وه بی له‌ ده‌وله‌مهندان ، وه له‌ مافی پاشای ئیسلامه که یاسایه‌کی
وا دابنی که به‌و یاسایه‌ دارایی دابه‌ش بی به‌سر به‌شی زۆری مسلمانان ،
هه‌روه‌ک خوا لی‌ره‌دا «فی»ی دابه‌ش‌کرد به‌سر مسلمانانی هه‌ژاردا به‌بی
ده‌وله‌مهنده‌کان .

له‌ عومهری کوری خه‌تتاب ئه‌گێرنه‌وه که له‌ ئاخرو ئۆخری خه‌لافه‌تیا
فهرموویه‌تی : (لو استقبلت من امری ما استدبرت لاخذت فضول اموال الاغنیاء
فقسمتها علی فقراء المهاجرین) واته ئه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تای کارمه‌وه بم‌دیایه ئه‌وی
ئهم‌رۆ ئه‌ی‌بینم زیاده‌ی مانی ده‌وله‌مهندانم وه‌رئه‌گرتو دابه‌شم ئه‌کرد به‌سر
هه‌ژارانی کۆچکه‌رانان(۱) هه‌روه‌ک به‌ ته‌واتور ئه‌گێرنه‌وه که حه‌زه‌تی عومهر
له‌ خه‌زینه‌ی ده‌ولت مانگان‌ه‌ی بریوه‌ته‌وه بۆ هه‌ژاران و که‌فته‌کاران و لی‌قه‌وماوانی
مسلمانان(۲)

ئجنا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واویی ری‌ی دووبه‌ره‌کی ببری ، ده‌ستووریکی تری
گه‌وره دانه‌تی بۆ ته‌شریعی ده‌ستووری بۆ کۆمه‌لی مسلمانان ، ئه‌فهرموئی
(وما آتاکم الرسول) ئه‌وی بیغه‌مبهر ئه‌تان‌داتی (فخذوه)

۱ - تماشای تاریخی طبری بکه ج ۳ لایه‌ره ۲۹۱ .

۲ - تماشای تاریخی عمر بن الخطاب بکه له‌لایه‌ن ابن الجوزی‌یه‌وه .

وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا، وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۷)

وه ئه‌وی لیتان قه‌ده‌غه نه‌کات وازی لی‌بیتن ، وه له‌خوا بترسن به‌پرستی سزای خوا سه‌خته (۷) .

وه‌ریگرن (وما نهاکم عنه فانتهاوا) وه ئه‌وی لیتان قه‌ده‌غه نه‌کات وازی لی‌بیتن (واتقوا الله) وه له‌خوا بترسن (ان الله شديد العقاب) به‌پرستی سزای خوا سه‌خته .
 ئه‌م ئایه‌ته باسی ئه‌و جو‌ره ده‌ست‌که‌وتانه‌ی کرد ، که له‌و بی‌بروایانه به‌بجی‌ئه‌بیتن ، که له‌بهر ناپاکیی خو‌یان ناچار نه‌کرتین به‌وولات به‌بجی‌ه‌یشتن به‌بجی‌ه‌نگ ، که ئه‌م جو‌ره ده‌ست‌که‌وته نه‌بی به‌مالی خواو پی‌غه‌مبهر ، وه پی‌غه‌مبهر خو‌ی دابه‌شی نه‌کات به‌سهر پی‌نج ده‌سته‌دا له‌هه‌زاران . له‌پاشا هه‌وی ئه‌م دابه‌ش‌کردنه‌ی نشان دا به‌دانانی ده‌ستووریکی زۆر گه‌وره‌و گرنگ ، له‌ده‌ستوورانی ریک‌خستنی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی له‌ناو مسلمانان ، که فه‌رمووی «گی لایکون دولة بین الاغنیاء منکم» . هه‌روه‌ک ده‌ستووریکی زۆر گه‌وره‌شی دانا بۆ ته‌شریعیکی ده‌ستووری بۆ کۆمه‌لی مسلمانان ، که فه‌رمووی «وما اتاکم الرسول فخلوه ومانهاکم عنه فانتهاوا» .

ئه‌م دوو ده‌ستووره ، هه‌رچه‌ند به‌بۆنه‌ی ئه‌م رووداوه تایبه‌تی‌یه ، وه ئه‌م دابه‌ش‌کردنی ده‌ست‌که‌وته که‌مه‌وه هات‌وه ، به‌لام به‌پرستی هه‌ردوکیان له‌م رووداوه تایبه‌تی‌یه تی‌په‌رین بۆ دوا‌ی خو‌یان به‌هه‌زاران سال ، له‌بنیاتی ده‌ستووری کۆمه‌لایه‌تی ئیسلامی‌دا .

ده‌ستووری یه‌که‌م – که ده‌ستووری ریک‌خستنی ئابووری بوو – به‌شیک‌ی زۆر نشان ئه‌دا له‌بنیاتی بیینه «نظریه» ی ئابووری له‌ئیسلام ، له‌م بیینه‌یدا ، دان‌راوه به‌خواه‌نیتی تاکیی «ملکیتی فردیی»‌دا ، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی که له‌سنووری ئه‌م ده‌ستووره دهر نه‌چن ، به‌م په‌نگه ئه‌وماله نه‌بی به‌گه‌ردان له‌ناو ده‌ولمه‌ندانان ، وه هه‌ر جو‌ره گه‌روه و دابه‌ش‌کرد نیک سهر بکیتی بۆ ئه‌وه‌ی که‌مال‌بین به‌گه‌ردان له‌ناو ده‌ولمه‌ندانان ، ئه‌وه پی‌چه‌وانه‌ی بیینه‌ی ئابووری ئیسلامی یه ، هه‌روه‌ک پی‌چه‌وانه‌ی نامانجی ریک‌خستنی کۆمه‌لایه‌تی‌یه ، هه‌موو کاروباریک له‌ناو مسلمانان ، نه‌بی واریک به‌ری که‌ئهم گه‌ردانه په‌یدا نه‌کات ، یا ئه‌گه‌ر له‌وه‌پیش بووبن ، نه‌یه‌یتتوه .

به‌تی ئیسلام که‌هات ، له‌سهر ئه‌م ده‌ستووره بنیاتی خو‌ی دانا ، به‌م په‌نگه زه‌کاتی پی‌ویست کرد ، وه له‌سه‌دا ، سالی دوو نیوی دانا له‌سهر ده‌ست‌مایه‌یه‌ک که‌پاره‌بن ، وه له‌سه‌دا پی‌نج یاده‌ی دانا له‌هه‌موو به‌رو بوومیکی کشتو کالا ، وه‌به

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ

(نهو دستک‌وتهی له بنی نضیر گبیرا) بۆ هه‌ژارانی کۆچک‌ه‌رانه .

قەد ئەوه له ئاژالا . وه‌له دستک‌وتهی جه‌نگیی «غنیمه» دا ، له‌یئینجا چواری دانا بۆ جه‌نگ‌که‌ران ، به‌هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌نده‌وه ، به‌لام له دستک‌وته‌یک که به‌بێ جه‌نگ بێ « فی » هه‌مووی دانا هه‌ر بۆ هه‌ژاران ، وه زه‌ویی و زاریک که به‌دی به‌ کشتیار به‌ سالانه ، کردیی به‌ هاوبه‌شیی « شراکه » له ناوه‌ندی کشتیارو خاوه‌ن زه‌ویی دا ، وه پێی‌داوه بۆ سه‌رۆکی مسلمانان که زیاده مائی ده‌وله‌مه‌ند وه‌ربگری و دابه‌شی بکات به‌سه‌ر هه‌ژاران ، وه به‌مانگانه‌بی دابه‌ مووچه خۆرانی ده‌ولت له‌کاتی‌که‌ خه‌زینه‌ی ده‌ولت هه‌چی تیا نه‌بێ هه‌روه‌ک سوود ده‌ست به‌سه‌را گرتن «احتکار» ی قه‌ده‌غه کرد ، که‌ئهم دوانه ، دوو هۆی زۆر گه‌وره‌ن بۆ نه‌وه‌ی که‌ دارایی هه‌ر به‌می‌نیت‌ه‌وه له ده‌ستی ده‌وله‌مه‌ندانا ، که ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی یاسای ئیسلامه .

خۆ لاسه ئیسلام ده‌ستووری نابووری خۆی دانا له‌سه‌ر ئه‌م بناغه گه‌وره‌یه ، وه به‌م بنیات‌ه‌و گه‌لێ شتی تر ، مافی خاوه‌نیتیی تاکیی له زۆر پووه‌وه به‌سته‌وه .
له‌مه‌وه ده‌رکه‌وت که پۆیم «نظام» ی ئیسلام ، پۆیمتکی سه‌ر به‌ خۆیه ، له پۆیمی سه‌رمایه‌یی « راسمائی » وه‌رنه‌گبیراوه ، هه‌روه‌ک پۆیمی سه‌رمایه‌یی له‌و وه‌ر نه‌گبیراوه ، چونکه پۆیمی سه‌رمایه‌یی ، به‌بێ سوود ده‌ست به‌سه‌را گرتن ، هه‌رگیز نه‌بووه و نابێ ، که ئه‌م دوانه له‌ئیسلامه‌تی دا قه‌ده‌غه‌ن .

ده‌ستووری دووه‌م که فه‌رمووی «وما آتاکم الرسول‌ فخذوه و ما نه‌اکم عنه فانته‌وا» نیشان ئه‌دا که سه‌رچاوه‌ی شه‌ریعت ، هه‌ر نه‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ر به‌یئێ له‌ خواوه ، ئنجا به‌ ئایه‌تی قورئان بێ ، یابه فه‌رمووده‌ی خۆی بێ ، ئیتر دوا‌ی نه‌وه نه‌ گه‌ل و نه سه‌رۆکی گه‌ل ، بۆ ئییه‌ ئی لایه‌ت .

ئه‌مه بۆ مه‌سه‌له‌یه‌ک وایه ، که فه‌رمووده‌ی خوا یا پێغه‌مبه‌ری تیا هاتبێ ، به‌لام له شتی‌که‌ که فه‌رمووده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ری تیا نه‌بێ ، چاره‌ی نه‌وه ، دانانی ده‌ستووره ، به‌ جو‌ریک که پێچه‌وانه‌ی بنیاتیک نه‌بێ له‌بنیاتانی ئیسلام .

له دوا‌ی باسی دابه‌ش کردنی ده‌ستک‌وتهی «فیء» به‌سه‌ر خه‌زان و هه‌تیوان و پێچارانا ، ئنجا باسی نه‌وه ئه‌کات که مه‌به‌س له‌مانه ، هه‌ژارانی کۆچک‌ه‌رانه ، که‌بێ بروایانی قوربه‌یش ده‌ریان کردن له دارایی و سامان و وولاتیان ، ئه‌فه‌رموی : ئه‌م ده‌ستک‌وته‌ی که‌له‌بنی نضیر به‌جی‌ماوه (للفقراء المهاجرین) بۆ هه‌ژارانی کۆچک‌ه‌رانه

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانًا. وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (۸)
وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ
إِلَيْهِمْ، وَلَا

ئەوانەى كە دەركران له وولاتيانو سامانيان ، داواى بهخشش و خوشنوودى خوا
ئەكەن ، وه يارمهتیی خواو پێغه‌مبەرى خوا ئەدەن ، هەر ئەوانن راست‌گۆيان (۸) .
ئەوانەى كە له پێش كۆچكەرانان جى‌يان گەرت لەمەينه و كەرديان به‌بارە‌گای پروا
، ئەوى كۆچ بكا بۆ لايان خوشيان ئەوى ، وه شك نابەن

(الذین اخرجوا) ئەوانەى كە دەركران (من ديارهم) له جىگا و پێگایان (واموالهم)
وه‌له دارایی و سامانيان ، واتە خانو مانى خۆيان به‌جى هێشت بۆخوا ، وه‌كو
ئەفەرموى (يبتغون فضلا من الله ورضوانا) داواى بهخشش و خوشنوودى خوا
ئەكەن ، واتە ئەم كۆچەيان بۆقازانجى دنيا نەبوو ، بەلكو بۆ پەزای خوا بوو ،
(وينصرون الله ورسوله) وه يارمهتیی خواو پێغه‌مبەرى خوا ئەدەن به‌گوفتارو به‌كەردار،
وه بەسەرو بەمال (اولئك هم الصادقون) هەر ئەوانن راست‌گۆيانى جیهان .

له دواى مدحى كۆچكەران ، ئنجا مدحى يارمهتیی دەران ئەكات ، ئەفەرموى
(والذین) ئەوانەى(تبوا الدار) كە جى‌يان گەرت لەمەدينه (والایمان) وه جى‌گيربوون
له سەر پروا به‌خواو پێغه‌مبەر (من قبلهم) له پێش كۆچى كۆچكەرانان بۆمەدينه به
دووسال ، واتە ئەم يارمهتیی دەرانە (يحبون من هاجر اليهم) ئەوى كۆچ بكات بۆ
لايان خوشيان ئەوى ، به جۆرنك كاتيك كە مەككەیی بەكان هاتن بۆ لايان ،
مەدينەیی بەكان داباريين به سەريانا ، وه هەموو يەكێك ئەبويست يەكێك بەرپێته
مائى خۆى ، بەلام له‌بەرئەوى كە كۆچكەران له يارمهتیی دەران كەمتربوون ، وه
هەموو يەكێك يەكێكى بەرنه‌ئەكەوت ، هاتن قورەيان كێشا بۆ يارمهتیی دەران ،
بەم رەنگه هەركەسيك ناوى دەر بچوايه له‌قورەدا ، ئنجا يەكێكى بەرنه‌كەوت له
كۆچكەران ، كە بىبا ته لای خۆى .

ئەوتى جیهان جیهانه كۆچ‌و‌په‌وى وا ، به كۆمه‌ئى ، وه پێش‌وازی وا ،
به‌گەرم و گوریى ، نه‌گراوه ، ته‌نانهت زۆر له‌ويارمهتیی دەرانەى كە دووژنيان بوو
ژنيكیانی تەلاق ئەدا بۆ ميبوانه‌كەى خۆى تا ماره‌ى بكات وه بپژن نەبى (ولا

يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا، وَيَوْثُرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
 وَيَوَّكُنَ بِهِمْ خِصَاصَةً. وَمَنْ يُّوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُتَّقُونَ (۹)

لە دلى خۆيانا هيچ جۆره حەسەدئىك بەهوى كە دراويانەتى ، وه باوى ئەوان
 نەدىن بەسەر خۆيانا با خۆشيان زۆر پتويستەين ، وه كەسئىك خۆى لە خووى
 حەسەد پياريزى (بە راستى) ھەر ئەوانن رزگارەن (۹)

يجدون في صدورهم (وه شكنايەن لەدلى خۆيانا (حاجة) هيچ جۆره حەسەدئىك
 (مما اوتوا) بەهوى كە درا بە كۆچكەران لەمانى بنى النضير (ويؤثرون على انفسهم)
 وه باوى ئەوان ئەدەن بەسەر خۆيانا ، وه لە دەمى خۆيان و مال و منائيان ئەگرەنوه
 بۆ ئەوان (ولوكان بهم خصاصة) باخۆشيان زۆر پتويستيان بىي بەهوى كە
 ئەيان دەنتى .

ئەگىرنەوه كە پياويك دىتە خزمەت پىتغەمبەر ، ئەقى : زۆر برسىي و
 ماندووم ، پىتغەمبەر ئەنيرى بۆ لاي ھەموو خىزانەكانى كە چى شك ئەبەن بى نيرن
 بۆ ئەم ميوانە ، بەلام لاي ھىچيان ھىچ دەست ناكەوى ، ئنجا پىتغەمبەر ئەفەرموى
 پەحمەتى خوا لەو كەسە بىي كە ئەمشەو ئەم ميوانە بباتە لاي خۆى . يەكئىك لە
 ياران راست ئەپتتەوه ميوانەكە ئەباتەوه بۆ مالى خۆى ، وه بە ژنەكەى ئەقى :
 ئەمە ميوانى پىتغەمبەرە ، ئىمشەو خزمەتى بكە ، ژنەكەش ئەقى : بەخوا ھىچمان
 نىيە بەشى منائە وورده كان نەبىي ، ئەقى : ئىوارى منائەكان
 زوو بـكەرە خەو ، وه نانەكەشت كە دانا بە فئىئىك چراكە
 بكوژنەرەوه ، با ئەزانى كە من نانى لەگەل ناخۆم ، بەيانى ميوانەكە كە ئەچى
 بۆ لاي پىتغەمبەر ، پىتغەمبەر ئەفەرموى : ئەمشەو خوا كردهوى خانەخويكەى تۆى
 زۆر لا جوان بووه ، وه دەربارەى ئەو ژنو مێردە ئەفەرموى « ويؤثرون على
 انفسهم ولوكان بهم خصاصة » . (ومن يوق) وه ھەر كەسئىك خۆى پياريزى
 (شح نفسه) لە خووى حەسەد (فاولئك هم المفلحون) ھەر ئەوانن رزگارەنى
 جىهان .

لەدواى مدحى كۆچكەرانو يارمەتى دەران ، ئنجا باسى ئەو مسلمانانە
 ئەكات ، كە چىين بە چىين دىن بە دواى ئەوانا تا رۆژى دوايى - كە ئەبى چۆن

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ: رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ، وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰)

ئەوانەى ھاتنۆ دین دواى ئەوان ئەلێن : خواىە لە تێمەش و لەو برا دینیانەشمان خۆش بیه کە پێشمان کەوتوون لە برودا ، وە ھیچ کێشەیهک مەخەرە دلمانەووە بەرانبەر بە بروداران ، ئەى پەرورەردگارمان بەراستی ھەر تۆیت بەخشنەئى مێرەبان (۱۰) .

بن لەگەڵ ھاوڕێیانى پێغەمبەرا ، ئەفەرموی (والذین جاءوا) ئەو مسلمانانەى کە ھاتنۆ دین (من بعدهم) لەدواى کۆچکەرەن و یارمەتیدەرەن تا پۆژى دواى (يقولون) ئەلێن (ربنا اغفر لنا) خواىە لەتێمەش خۆشبیە (ولاخواننا الذین) و لەو برا دینیانەشمان خۆشبیە کە (سبقونا بالایمان) پێشمان کەوتوون لە برودا ، واتە لەپێش تێمەدا برودیان ھێناووە جێیان گرتووە لەناو مسلمانان وە پارانى مێرەبانى خۆت بباریتە بەسەر ئەوانیش و تێمەشا (ولاتجعل) وە پەیدا مەکە (فی قلوبنا) لەدلمانا (غلا) ھیچ جۆرە کێشەو رقیق (للذین آمنوا) دەربارەى ئەوانەى کە لەپێش تێمەدا برودیان ھێناووە (ربنا) ئەى پەرورەردگارمان (انک رؤوف) بەراستی تۆ بەخشنەئیت ، ئەم پارانەووەیەمان لێگیرا بکە (رحیم) مێرەبانیت ، لەکۆمەلای ئەوان بمان خۆینەرەووە .

لەم ئایەتەو دەرئەکەوئى کە پتویستە لەسەر مسلمان ھەرچى ھاوڕێى پێغەمبەر ھەیه خۆشى بوئى ، وە ناویان ھەرگیز بە سووکى نەبات ، وە خراپەیان لێئەکرئى ، وە ئەگەر شتیکی دبی کە بەردنئى نەکەوت ، وە بزانی کە ئەو ھاوڕێیە ، مجتەدیک بوووە بە ھەلەدا چوو .

بە گورتى ئەم چەند ئایەتە نیشان ئەدەن کە مسلمان ئەبئى :

أ - خۆشەویستى لەناویانا ببئى ، وە یارمەتئى یەکتربى بەدەن لەتەنگانەو ناخۆشیدا ، وە گەرە ئەبئى دەستى بچووک و دەولەمەند دەستى ھەژارو خۆیندەوار دەستى نەخۆیندەوار بگرتى .

ب - ھیچ کەسێک ھەسادەت بە ھیچ کەس نەبات ، وە ھەموو لەگەڵ یەکا دئیان پاك ببئى .

ج - ئەوانەى لەجنگاو رێگای خۆیانان ، وە بە دنیایی ئەژیبین ، ئەبئى بچن بە دەنگ ئەوانەى کە ئاوارەو دەر بەدەرن ، وە لەناو خۆیان دایانکەن ، وە گوزەرانیان بەدەن و نەبوونىیان لابەرن ، و کەساسی و بئى نەوایییان لەسەر ھەتگرن

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِأَخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: لَئِن أَخْرَجْتُمُنَا لَتَخْرُجُنَّ مَعَكُمْ

نایا سهرنجیکت نهداوه به لای نهوانی که ناپاکی یان کرد نه تین بهو برادرانه یان که بی پروا بوون له (جووله که) خاوهن نامه کان : نه گمر نیهو دهر کران نیهش له هه تانا دهر نه چین ،

امامی رازیی نه فهرموی : نه نایه ته هه موو مسلمانان نه گریته وه ، تا وژی دواپی ، وه نه گه یه نی که هه رکسه تک ناوی یه کیتک له کوچکه ران ، یا یارمه تی دهران ، یا به شوینا هاتووان « تابعین » یان بیات به خراپه ، له م سنی دهسته ی پروادارانہ نی یه .
به م نایه ته وه خوا له ژیر پهرده ی غه یبه وه له هه ل برا شیعه کانمانی بیو ناموژگاری یان بکا وایه .

* * *

دوا ی نهومی که باسی کوچکه ران و یارمه تی دهران و به شوینا هاتووان «تابعین» ی کرد ، وه وینه یه کی جوان و قه شهنگی گرتن ، وه له چوار چیه یه کی رهنگین و تریسه که دارا هه لی واسی به ژوور ناسوی ناشکراو نمایانه وه ، نجا نه گریته وه سهر نهو باسه ی که سووره ته که ی تیا هاتوته خواره وه ، بو نهومی وینه ی دهسته یه کی سیه م بگری - که ناپاکانن فهرموی «الم تر ...» .
کاتیک که پیغه مبه ر دهوری بنی نصیری گرت ، سه روکی ناپاکه کان له مدهینه ، عبدالله کوری ثوبه یی کوری سه لوول ، یه کیتی نارد بو لای جووله که کان ، که جینگای خو یان به جی نه هیتن ، وه جهنگ بکن له هه ل پیغه مبه را ، نه گمر نیهو دهر کران ، نیهش له هه ل نیهو دا نه روین ، وه نه گمر محمد داوای لی کردیین ، که جهنگی بو بکه ین له هه ل نیهو دا ، به قسه ی ناکه ین ، وه نه گمر جهنگی له هه لاکردن ، نیهش نه دینه پال نیهو ، وه نه چین به گز نهوا ، نجا به م بو نه یه وه نه فهرموی (الم تر) نایا سهرنجیکت نهداوه و ناووریکت نهداوه ته وه (الی الذین نافقوا) به لای نهوانی که به دیه من مسلمان و ه کی تر ناپاکی یان کرد له هه ل خوا و پیغه مبه را (یقولون لاخوانهم) به برادره کانی خو یان نه تین (الذین کفروا من اهل الکتاب) نهوانی که بی پروا بوون له خاوهن نامه ، واته به جووله که کانی بنی نصیر نه تین - که هه روکیان له بی پروایی دا بران - : خه فته مه خون (لئن اخرجتم) نه گمر نیهو له وولاتی خو تان دهر کران (لتخرجن معکم) بی گومان نیهش له هه ل نیهو دا دهر

وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا. وَإِنْ قُوْلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ. وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۱) لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ. وَلَئِنْ قُوْلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ. وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَ الْأَذْيَارَ تَمَّ لَا يَنْصُرُونَ (۱۲)

وه فه‌رمانبه‌ریی گه‌س ناکه‌ین ده‌راره‌ی ئیوه هه‌تا هه‌تایه ، وه نه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌گه‌ل کرا بئ‌گومان ئیسه یارمه‌تی ئیوه نه‌ده‌ین ، وه‌خوا شاهیدی ئه‌دات که ئه‌وان درۆ نه‌که‌ن (۱۱) نه‌گه‌ر ده‌رکران ئه‌وان له‌گه‌لتیانا ده‌رناچن ، وه نه‌گه‌ر جه‌نگیان له‌گه‌لکرا یارمه‌تی‌یان ناده‌ن ، وه نه‌گه‌ر (گیره‌م) یارمه‌تی‌یان دان ، بئ‌گومان (نه‌شکینو) پشت هه‌ل‌نه‌که‌ن ، له‌پاشا یارمه‌تی نادرین (۱۲)

ئه‌چین له‌م وولاته (ولا نطیع فیکم احدا ابدا) وه هه‌رگیز فه‌رمانبه‌ریی هه‌یج که‌سێک ناکه‌ین له‌ جه‌نگ‌کردن له‌گه‌ل ئیوه‌دا ، واته نه‌گه‌ر محمد داوا‌ی لی‌کردین که ئیسه‌ش شابه‌ شانی مسلمانه‌کان جه‌نگ بکه‌ین له‌گه‌لتانا ، هه‌رگیز فه‌رمانبه‌ریی یان ناکه‌ین (وان قوتلم) وه نه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌گه‌ل کرا له‌لایه‌ن مسلمانه‌کانه‌وه (لننصرنکم) بئ‌گومان ئیسه یارمه‌تیتان نه‌ده‌ین ، ئنجا خوا به‌ درۆیان نه‌خاته‌وه نه‌فه‌رموی (والله یشهد) وه خوا شاهیدی ئه‌دا (انهم لکاذبون) که ئه‌و ناپاکانه‌ درۆ نه‌که‌ن له‌م قسانه‌دا .

له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌ کورتیی به‌ درۆی خستنه‌وه ، ئنجا یه‌ک به‌یه‌کیش به‌ درۆیان نه‌خاته‌وه ، نه‌فه‌رموی (لئن اخرجوا) نه‌گه‌ر جوو له‌که‌کانی بنی نضیر له‌ شاری مه‌دینه‌ ده‌رکران (لایخروجون معهم) ناپاکه‌کان له‌گه‌لیان ناچنه‌ ده‌روهه (ولئن قوتلوا) وه نه‌گه‌ر جه‌نگیان له‌گه‌ل کرا له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌رو مسلمانه‌کانه‌وه (لا ینصرونهم) ناپاکه‌کان یارمه‌تی‌یان ناده‌ن (ولئن نصرهم) وه نه‌گه‌ر گیره‌م ناپاکه‌کان ، دایانه‌ پال جووله‌که‌کان ، وه یارمه‌تی‌یان دان ، وه جه‌نگین له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر و مسلمانا - که ئه‌مه هه‌رنا‌بئ - (لیولن الاذیار) ئه‌وان به‌جووله‌که‌و ناپاکه‌وه نه‌شکینو پشت هه‌ل‌نه‌که‌ن (ثم لاینصرون) له‌ پاش ئه‌و شکانه‌ جارێکی‌تر بنی نضیر یارمه‌تی نادرین و سه‌ر ناکه‌وون ، واته که جووله‌که‌کان له‌گه‌ل یارمه‌تی ده‌ره‌کانیانا شکان ، ئیستر چۆن جارێکی‌تر خۆیان به‌ ته‌نیا سه‌رئه‌که‌وون .

به‌ راستیی ئه‌مه یه‌کێکه له‌و خه‌به‌رانه‌ی که خوا پێشه‌کیی داویتی ، وه به‌ راست ده‌رچوو .
ئنجا باسی ئه‌وه ئه‌کات که بۆچی ناپاکه‌کان یارمه‌تی جووله‌که‌کان ناده‌ن ،

لَا تَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ . ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَمْتَقِنُونَ (۱۳) لَا يُمَنَّا لِيُنزِلْكُمْ جَمِيعاً إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ
وَرَاءِ جُدُرٍ ، بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ . تَحْسِبُهُمْ جَمِيعاً
وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى . ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (۱۴)

(ئەي مسلمانەکان) ئىيۆه لە خوا بەسامترن لە دئى ئەوانا ،
ئەوش لەبەرئەوئەيه كە ئەوان گەلێكن تى ناگەن (۱۳) . جەنگتان لەگەل ناگەن بە
كۆمەئىي مەگەر لەناو دىهاتى قايم كراو ، يا لەپشتى دىيارەوئە ، ناكۆكئى ناويان
زۆر سەختە ، تۆ وا ئەزانئيت كە ئەوان يەكن لەكاتىكا كە بەدل پەراگەندەن ،
ئەو بەهۆى ئەوئەوئەيه كە ئەوان گەلێكى تى نەگەيشتوون (۱۴)

ئەفەرمۆى (لانتىم) ئىيۆه ئەي مسلمانەکان (اشد رهبة) بەسامترن (في صدورهم) لەدئى
ئەو ناپاكانەدا (من الله) لە خوا ، واتە ناپاكانەکان ، لە ئىيۆه زۆرتر ئەترسن لە
خوا (ذلك) ئەوش (بانهم قوم لا يفقهون) لەبەرئەوئەيه كە ئەوان گەلێكن تى
ناگەن لەگەورەئىي و دەسەلاتى خوا ، ئەگەر تى بگەيشتنايە ئەپانزانى كەخوا
ئىيۆه زالى كەردووه بەسەر ئەوانا ، وە ئەگەر لە خوا پترسانايە ، لە كسى تر
نەئەترسان .

ئنجأ باسى جوولەكەو ناپاكانەكات ، ئەفەرمۆى (لا يقاتلونكم)
جەنگتان لەگەل ناگەن ئەو جوولەكەو ناپاكانە (جميعا) بە كۆمەئىي (الا في قري
محصنة) مەگەر لەناو دىهاتى قايم كراو (او من وراء جدر) يا لەپشتى دىيارەوئە ،
واتە ناتوانن پووئەروو لەگەلتانا بچەنگن .

ئنجأ هۆى ئەم ترسو زەبوونى يەيان باس ئەكات ، ئەفەرمۆى (باسهم بينهم
شديد) ناكۆكئى ناوخۆيان زۆر قايم و سەختە ، واتە هەموو لەيەك پچراوون ، وە
هېچيان بە هېچيانەوئە ناووسين ، وە هەريەكە بەيداخكئى سەر بەخۆئى هەنداوئە ،
وئەكو ئەفەرمۆى (تحسبهم جميعا) تۆ وا ئەزانئيت كە ئەم جوولەكانە هەموو كۆن ،
وئە يەك دلو يەك گيانن (وقلوبهم شتى) لەكاتىكا كە دايان پەريشانو پەراگەندەيه
(ذلك) ئەومى كە ووترا (بانهم) بەهۆى ئەوئەوئەيه كە ئەوان (قوم لا يعقلون)
گەلێكى تى نەگەيشتوون ، نازانن قازانجيان لەچيدايه ، ئەگينا ئارەزوواتى خۆئى
«شخصى»يان ئەكەرد بەقوربانى قازانجى گشتئىي ، وە هەموو يەك دلو يەك گيان
هەل ئەسووران بۆ خزمەتى كۆمەئەو گەليان .

ئەم رووداوى بنى نضيرە وەنەبئى يەكەم رووداوبئى لە تەحرى خۆيا ، بەلكو
لەپيش ئەم رووداوئەدا ، رووداوى جوولەكەكانى « بنى قينقاع » يش روويدا ، كە

كَمَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا

(داستانی ئەم جووله‌كانه) وهك داستانی ئەوانه‌ن كه له‌پیتش ئەمانا بوون به ماوه‌یه‌كی كه‌م

په‌یمانیا‌ن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را شكاند ، وه به‌م نایه‌تی پاشووه ئیشاره‌تی بۆ ئەكات ئەفهرمووی : داستانی ئەم جووله‌كانی بنی نصیره (كامل الذین) وهك داستانی جووله‌كه‌كانی بنی قینقاع وایه (من قبلهم) كه له‌پیتش ئەمانا بوون (قربیا) به ماوه‌یه‌كی كه‌م .

پووداوی بنی قینقاع له‌پوژی شه‌مه‌ی مانگی شه‌ووالا بوو ، كه سه‌ره‌تای مانگی بیسته‌می كوچی بوو ، له‌دوای جه‌نگی بدرو پیتش جه‌نگی «احد» .
له‌ ناوه‌ندی پیغه‌مبه‌رو جووله‌كه‌ی بنی قینقاعا ، په‌یمان بوو كه ده‌ستدریژی نه‌كه‌ن بۆ یه‌كتریی ، كاتیک كه مسلمان‌ه‌كان له‌جه‌نگی «بدر» دا سه‌رگه‌وتن به‌سه‌ر هاوبه‌ش په‌یدا‌كه‌ره‌كانی مه‌كه‌دا ، جووله‌كه‌كان زۆریان پێ‌ناخۆش بوو ، وه ئەترسان كه مسلمان‌ه‌كان زۆر به‌رزبینه‌وه‌و زāl بین به‌سه‌ر ئەو مه‌لبه‌نلو قه‌لهم ره‌وه‌دا ، وه به‌قه‌د به‌رزبوونه‌وه‌ی ئەوان ، ئەمان نزم‌بین‌ه‌وه ، وه به‌قه‌د زāl بوونی ئەوان ئەمان زه‌بوون بین ، وه به‌ پیغه‌مبه‌ر گه‌یشه‌وه كه جووله‌كه‌كانی بنی قینقاع له‌ چربه‌چرپو كو‌بوونه‌وه‌دان ، پیغه‌مبه‌ر ئەو په‌یمان‌ه‌ی كه له‌ ناوه‌ندیا‌نا بوو بییری خسته‌وه ، وه پێ‌ی فهرموون كه ناگاتان له‌ په‌یمان‌ه‌كاتان بێ ، وه پیچه‌وانه‌ی په‌یمان نییش‌نه‌كه‌ن ، نه‌گینا تووشی تو‌له‌ی خو‌تان ئەین ، جووله‌كه‌كان زۆر به‌ ره‌قی وهرامی پیغه‌مبه‌ریان دا‌یه‌وه ، وه پێ‌یان‌ووت : ئەی محمد وا نه‌زانیت كه ئیمه‌ش گه‌له‌كه‌ی خو‌تیین ؟ به‌وه یاخی مه‌به ، كه تووشی گه‌لیکی نه‌شارمزا بوویت به‌ جه‌نگ‌و به‌ نا‌هه‌نگی جه‌نگ ، وه تا ئیتسا چه‌ند هه‌لیك‌ت بۆ هه‌لكه‌وتووه ، ئیمه ئەگه‌ر جه‌نگت له‌گه‌ل بکه‌ین ، ئەو حه‌له‌تی ته‌گه‌یت كه ئیمه‌ چیین .

دوای ئەوه ، جووله‌كه‌كانی بنی قینقاع ده‌ستیان‌کرد به‌ چر نووك گرتن‌و ده‌ست وه شان‌دن ، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نه‌وه كه‌ژنه‌ عه‌ره‌بیك‌ك به‌ كو‌تیک شتوه‌ دپته‌ ناو شاری مه‌دینه ، وه له‌بازاری بنی قینقا عدا ئه‌یفرۆشی ، وه له‌سه‌ر دوکانی جووله‌كه‌یه‌کی زه‌ره‌نگه‌ر دا‌ئه‌نیستی ، جووله‌كه‌كان داوای لێ‌ئەكه‌ن كه په‌چه‌كه‌ی هه‌لبه‌دا‌ته‌وه ، ئەویش هه‌لی نادا‌ته‌وه ، ئنجا كایرای زه‌ره‌نگه‌ر به‌دزیی ژنه‌كه‌ وه ، داوینی كراسه‌كه‌ی له‌ پشت‌ه‌وه‌ نه‌به‌ستی به‌ قوچه‌كه‌یه‌وه ، كه ژنه‌كه‌ هه‌ل‌ئه‌ستیته‌ بیان كراسه‌كه‌ی به‌رزنه‌بیته‌وه ، وه پاش‌و‌پیتی ده‌رئه‌كه‌وی ، جووله‌كه‌كان ده‌ست

ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ ، وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۵) كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ
 قَالَ لِلْإِنْسَانِ : اكْفُرْ . فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ : إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي
 أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ (۱۶) فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا

سەرەنجامی کاری خۆیان چەشت ، وە بۆ ئەوان ھەبە سزای پر تیش و نازار (۱۵)
 (داستانی ئەم ناپاکانە) وەك داستانی شیطان وایە کە بە ئادەمی ووت : بێ پروابە
 ، کاتیک کە بێ پروا بوو (شەیتان) ووتی : من لەتۆ بیزارم ، من لە خوای
 پەروردگاری جیهانیان ئەترسم (۱۶) سەرەنجامی ئەم دووانە

ئەکەن بە پیکەنیی ، ژنەکش ھاوار ئەکات ، یەکیک لەمسلمانەکان ھەل ئەکویتتە
 سەر زەرەنگەرە کە ئەیکوژی ، جوولەکەکانیش ئەچنە سەر مسلمانە کە ئەیکوژنەو ،
 کەس و کاری مسلمانە کە ، ھاوار ئەکەنە مسلمانەکان ، وەبەسەر یانا دانەبارین
 ، وە نازاوە بەرپا ئەبن ، ئەم دەنگ و باسە بەیتغەبەر ئەگاتەو ، خیرا دەوری
 گەرەکی بنی قینقاع ئەگرئ ، وەسەرۆکی ناپاکەکان عبداللەهی کورئ ئوبەیی کوری
 سەلوول ئەجیتتە خزمەت پیتغەبەر ، وە بۆیان ئەپاریتەو ، پیتغەبەر بەمە دەست
 ھەل ئەگرئ کە برۆن و مەدینە بەجی بیلن ، وە ھەرچیکیان ھەبە لەگەل خۆیان بیبەن
 چەکی جەنگی نەبن ، بەناچارایی ئەرۆن بۆ شام ، وە ھەرچیکیان ئەبن لەگەل
 خۆیان ئەیبەن .

ئەمە ئەو پرووداویە کە لەپیش بەسەرھاتی بنی نضیردا پرووی داوہ ، وە
 قورئان تشبیبھی حاتی بنی نضیر و ناپاکەکانی مەدینە لەگەل ئەمان و ئەوانا ئەکات
 بەو ، وە ئەفەرەموی : ئەمانیش وەك ئەوان (ذاقوا) چەشتیان (وبال امرهم) تالای
 بەدیوی سەرەنجامی کاری خۆیان (ولهم) وە بۆ ئەوان ھەبە (عذاب الیم) سزای
 سەخت و دەردی پر تیش و نازار .

داستانی ئەم ناپاکانە کە جوولەکەکانیان ھەل خەتەتاند ، وە
 ھیتانیانە سەر جەنگ کردن لە گەل پیتغەبەر و مسلمانان ، لەپاشان ھیچ یارمەتی
 یەکیان نەدان تا بە دەر کردنیان دان (کمثل الشیطان) وەك داستانی شەیتان وایە
 (اذ قال للانسان) کە بە ئادەمی ووت (اکفر) بێ پروابە (فلما کفر) کاتیک کە بێ
 پروا بوو (قال) شەیتان بێ ووت (انی برئ منک) من لەتۆ بیزارم
 (انی اخاف الله رب العالمین) من لەخوای پەروردگاری جیهانیان
 ئەترسم (فکان عاقبتھما) سەرەنجامی شەیتان و ئادەمی بێ پروا ، بوو بەمە

أَتَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ (١٧) يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ . وَاتَّقُوا نَفْسَ مَا قَدَمَتْ لِغَدٍ . وَاتَّقُوا
اللَّهَ ، إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (١٨) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ .

ههردوولا له ئاگرا ئهبن ههتا ههتایه ، وه ئهمهیه سزای ستهمکاران (١٧)
ئهئى ئهوانهئى که پرواتان هیناوه له خوا بترسن ، وه ههموو کهسێک با وورد
بیتتهوه (بزانی) چی پیتش خستوووه بۆ پاشهپوژی ، وه لهخوا بترسی ، به راستیی
خوا ئاگاداره بهوهئى که ئهیکهن (١٨) وهک ئهوانه مهبن که خویان فهرامۆش کردوووه ،
وه خواش خویانی لهببیر خویان بردۆتهوه ،

(أنهما) که ههردوولا (في النار خالدین فیها) له ئاگرئى دۆزهخان بهئیجگاریی
ئهمینهوه (وذلك جزاء الظالمین) وه ئهمهیه سزای ستهمکاران .

* * *

لهدوای باسی جوولهکهئى بنى نضیرو ناپاکهکانى مهدینه ، که ئهمان ئهوانیان
دهستخهپۆ کرد ، وه سهریان لى شیاوسدن وهک شهیتان ، ئنجا ئامۆژگاریی
مسلمانهکان تهکات به خواپهرستى و فهرامانهریی و دوورکهوتنهوه لهنافهرومانی ،
ئهفهرومۆی (یاایها الذین امنوا) ئهئى ئهوه کهسانهئى که پرواتان هیناوه (اتقواالله)
لهخوا بترسن ، وه لهترسی خوا ، خۆتان بپاریزن لهههموو گوفتارو کرداریکی
خراب (ولتنظر نفس) وه ههموو کهسێک با وورد بیتتهوه ، بزانی (ما قلمت)
چی پیتش خستوووه (لغد) بۆ پاشهپوژی خۆی ، ئنجا ئهگهر چاکه و خواپهرستیه ،
ئهوا سوپاسی خوای لهسهربکات ، وه ئهگهر گوناھو بئى فهرومانیه ، ئهوا پهشییمان
بیتتهوه (واتقوا الله) وه خۆتان بپاریزن لهههموو بئى فهرومانیهکی خوا ، چونکه
(ان الله خبیر) خوا ئاگاداره (بماتعملون) بهوهئى که ئهیکهن .
(ولا تكونوا کالذین نسوا الله) ئهئى مسلمانینه وهک ئهوانه مهبن که خویان

فهرامۆش کردوووه ، له جوولهکهو ناپاکانو هاوبهش پهیداکهران .
کهسێک که خوای ببیرچوووهوه ، بئى گومان سهرگهردان ئهمینهئى ، نه ئامانجیک
لهژياناو نه نیشانگه «ههق» بهکی بهرزى ئهبن ، که جیای بکاتهوه لهگیان لهبهروانی
تر ، ئهوه حهله مهردوم ئادهمیتى خۆی لهببیر ئهچیتتهوه وه ئاگای لهپاشهپوژی
نامینهئى ، وهکو ئهفهرومۆی (فانساهم انفسهم) خواش ، خویانیانی لهببیر خویان

أُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ (١٩) لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ . أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰئِزُونَ (٢٠) لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَهُ خٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ .

ھەر ئەوانەن بەدکاران (١٩) دانیشتوانی دۆزەخ و دانیشتوانی بەهەشت وەك یەك نیین ، ھەر دانیشتوانی بەهەشت رزگارن (٢٠) ئەگەر ئەم قورئانەمان بناردایە بۆ سەر کتیۆك (وہ تیگەیشتمان بدایەتی) تۆ ئەتدی بەسەر کزیی و پارە پارە ، لە ترسی خوا ،

بردەوہ ، بە جۆریك كە نادەمیتی خۆیان فرامۆش كەن ، وە ھەوتیک بۆ پاشەرۆژی خۆیان نەدەن (اولئك هم الفاسقون) ئا ئەوانە بەدکارانی جیھانی .
ئەجا بە ئایەتی پاشوو نیشان ئەدا كە ئەم دوو دەستە ، یەكێکیان بەهەشتیی و ئەوتیریان دۆزەخیین ، ئەفەرموی (لا یستوی اصحاب النار واصحاب الجنة) دۆزەخیی و بەهەشتیی وەك یەك نیین ، واتە لەرۆژی دوايي دا نابن بە یەك ، بەلكو (اصحاب الجنة هم الفائزون) ھەر دانیشتوانی بەهەشت رزگارن .
ناو ی دۆزەخیی نەبرد ، واتە شایستەئى ناوبردن نیین .

* * *

لە دواى باسی ناپاکیی ناپاکان و فرو فیتی جوولەكەكان -ئەوہ بوو لە ئایەتی پیشوودا فرمانی دا بەبروا داران بە خۆپاراستن و لەخوا ترسان ، ئەجا لێرەدا باستی کورتی قورئان ئەکات ، كە پیشەوا یەکی گەرەو نامۆژگاریکی کاریی گەرە ، بە ھزارو یەك زمان قسە لەگەل مەردوم ئەکات ، ئەو قورئانەئى كە پتویستە ھەموو كەسێك پر بەدل سەری بۆ دا بنەوینی ، وە ھەموو دتیک لە ترسی فەرموودەکانی بێتە لەرزە ، وە کاری تێبکا ، ئەو قورئانەئى ئەگەر بمان ناردایەتە خوارەوہ بۆ سەر کتیۆکی گەرەئى سەخت ، وە ئەو کتوہ وەك ئادەمیی لنى تێبگەیشتایە ، بئى گومان پارچە پارچە ئەبوو لەترسی خوا ، وەكو ئەفەرموی (لوانزلنا هذا القران) ئەگەر ئەم قورئانانەمان بناردایەتە خوارەوہ (علی جبل) بۆ سەر کتیۆك، وە ئەو کتوہ تیگەیشتمان بدایەتی وەك ئادەمیی (لرایتە) تۆ ئەو کتوہ ئەدی (خاشعا) بەسەر کزیی و (متصدعا من خشية الله) پار پارە لەترسی خوا ، وە لەترسی ئەو ھەرەشە و گورەشانەئى كە تیا یەتی ، وە ئەو نامۆژگاریی و بەتینانەئى كە بە ھزارو یەك رەنگ ئەیدا بە گوێچكەئى مەردوما ، كەچی ئادەمى بەم ھەمووزە بوونی یەوہ كەھە یە

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (٢١) هُوَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
(٢٢) هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

ئەم جوۆره نموونانە ئەیان هیتینەوه بو مەردوم بەتکوو بییر بکنەوه (٢١) هەر ئەوه ، ئەو خوایەیی کە بیجگە لەو خوای تر نییە ، دانایە بە هەموو نەیتنی و ئاشکرایەک ، ئەوه بەخشندهی میهرەبان (٢٢) . ئەوه ئەو خوایەیی کە بیجگە لەو خوای تر نییە

گوئی ناداتی (وتلك الامثال) وه ئەم جوۆره نموونانە (نضربها للناس) ئەیان هیتینەوه لە قورئانا بو مەردوم (لعلهم يتفكرون) بەتکوو بییر بکنەوه تی بگەن .

* * *

لەدوایی باسی گەورەیی قورئان ، ئنجا خوا باستیکی گەورەیی خۆی ئەکات ، بە ناو بردنی چەند ناویکی پاک و پیرۆنی خۆی ، کە هەر ناویکیان جوۆره کارێک ئەکات لەم بوونەرە ، وه لەژیانی نادهمی دا ، ئەفەرموی (هو الله الذي) هەر ئەوه ، ئەو خوایەیی (لاله الا هو) کە بیجگە لەو خوای تر نییە .

بەمە ئەخاتە دێمانەوه کە ئەبێ تاقە یەک خوا بناسین ، وه خوا بەرستی هەر بو یەک خوا بکەین ، وه روومان هەر لەیەک خوای ، وه هەر ئەو تاقە خوایەیی نیش کەر لەسەرەتای جیهانەوه تا رۆژی دوایی .

(عالم الغیب والشهادة) دانایە بە هەموو شتیکی نەیتنی و ئاشکرا .

ئەمە تێمان ئەگەینێ کە خوا ئاگادارە بە هەموو شتیکی ، وه هەرچی بکەین یا بی تین خوا ئاگای لێیە ، مەردوم کە ئەمەیی زانی ئەوجەلە ، چەندە بە ئاشکرا خۆی ئەپاریزی لەگوناوا بە دزی شەوه ئەوەندە خۆی ئەپاریزی ، وه بەم هەستەوه خوو ئەگرێ .

(هو الرحمن الرحيم) ئەوه بەخشندهی میهرەبان .

بەمە دنیایی ئەرویی لەدلانا ، وه ترازووی ترسو دنیایی بەرانبەری یەک ئەویستن ، وه هیچ لایەکی لاسەنگ نابێ ، وه هەموو کەستیک تی ئەگات کە خوا دوژمنی بەندەیی خۆی نییە ، وه زیانی بو کەس ناوی ، بەتکوو هەمیشە چاودێریتی ، وه پێ نموونیی ئەوی ئەوی .

(هو الله الذي) هەر ئەوه ، ئەو خوایەیی (لاله الا هو) کە بیجگە لەو خوای

تر نییە

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۲۳) هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيءُ

پاشاو باکو سالمو دتیاکهره و چاودترو زانو گهورمی فرمان‌پره‌واو شایسته‌ی هموو گهوره‌یی‌یه‌که ، پاکیی بو خواجه لهو هاوبه‌شانه‌ی که بوی دانه‌نین (۲۳) هر نه‌ه خواو دروست‌کهری هموو شتیکو هینهرروو ،

نهمی ووتوه ، چونکه بنیاتی هموو سیفه‌ته‌کانی تریتی .
(الملك) پاشای به ده‌سه‌لاته .

بهمه نپروئی له دلا ، که هر خوا به ده‌سه‌لاته ، وه هیچ کسیتی تر هیچی بده‌ست نی‌یه ، نه‌وحله ، هموو کسیتک یه‌ک‌گهوره‌و سه‌روکی نه‌بی ، وه یه‌ک‌کس نه‌ناسی که خواجه .
(القدوس) پاکه له هموو نات‌ه‌واویی و نه‌نگیتک .

بهمه پورته‌ویکی پاکیی و پروناکیی بلاو نه‌بیته‌وه له‌دلو دهرونی مردوما .
(السلام) پاکه له هموو زه‌بوونی و نه‌نگو که‌م‌و‌کووری‌یه‌ک .
بهمه پورت‌ویکی دنیایی و ناشتی ، دلی مردوم پروناک نه‌کاته‌وه ، نه‌وحله ، تووی خرابی له‌دلیا سه‌وز نابن ، وه له‌گه‌ل هموو کسیتکا وه‌ک فریشته ، بی‌وهی نه‌بی .

(المؤمن) دتیاکهره‌وی پروادارانہ .
بهمه دنیایی نپروئی له‌دلانا ، چونکه تا پروا به‌خوا زورتربن ، بی‌ترسیش زورتربن نه‌بی .

(المهیمن) ناگاداری هموو جیهان و جیهانیانه .
(العزیز) زالو بده‌سه‌لاته به‌سر هموو شتیکا .
(الجبار) گهوره‌و فرمان‌پره‌وایه له هموو پروویه‌که‌وه ، وه کس به‌سهریا زال نابن .

(المتکبر) شایسته‌ی هموو گهوره‌یی‌یه‌که (سبحان‌الله) پاکیی بو خواجه (عما یشرکون) لهو هاوبه‌شانه‌ی که بوی دانه‌نین .
(هو‌الله) هر نه‌ه خواو کس‌ی تر نی‌یه .
(الخالق) دروست‌کهری هموو شتیکه به‌و ره‌نگه‌ی که‌خوی نه‌یلوئی .
(الباریء) چونی ویست وای نه‌هینته‌ه پروو .

المُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ .
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٢٤)

وێنه‌به‌خش ، بۆ ئەوه هه‌موو جووره ناویکی جوان و پاك ، هه‌رچی له ئاسمانه‌كان و زه‌ویی دایه ستایشی ئەو نه‌كهن ، وه هه‌ر ئەوه زالی كردار جوان (٢٤)

(المصور) ره‌نگو و وێنه به‌هه‌موو شتێك ئه‌به‌خشی ، به‌جوورێك كه جیا‌بینه‌وه له‌یه‌ك .

(له الاسماء الحسنی) بۆ ئەوه هه‌موو ناویکی جوان و پاك (يسبح له مافي السماوات والارض) هه‌رچی له ئاسمانه‌كان و زه‌ویی دایه ستایشی ئەو نه‌كهن (وهو العزيز) وه هه‌ر ئەوه زال له ئه‌رزو ئاسمانا (الحكيم) كردار جوانه ، وه هه‌له‌ی تیا‌نی‌یه .

ئهم نایه‌تانه كۆمه‌ته‌یه‌ك له‌ناوی خوای گه‌وره‌یان تیا‌یه كه له هه‌ج لایه‌کی تروه‌ه نه‌وه‌نده ناوی خوای تیا كۆ نه‌بۆ ته‌وه .

خوای گه‌وره (٩٩) ناوی هه‌یه كه هه‌مووی له‌قورئانا ناو براوون ، له به‌ر ئەوه‌ی كه خوا خۆی تا‌كو ته‌نیا‌یه ناوه‌كانیشی بۆ یه‌تا‌كه كه‌نه‌مانه‌ن (الله ، رحمن ، رحيم ، ملك ، قدوس ، سلام ، مؤمن ، مهيمن - عزيز - جبار - متكبر - خالق - باری - مصور - غفار - قهار - وهاب - رزاق - فتاح - عليم - قابض - باسط - خافض ، رافع - معز - مذل - سمیع - بصير - حكيم - عدل - لطيف - خبير - حلیم - عظیم - غفور - شكور - علی - كبر - حفيظ - مقیت - حسیب - جلیل - كريم - رقیب - مجیب - واسع - حكيم - ودود - مجید - باعث - شهید - حق - وكيل - قوی - متین - ولی - حمید - معصی - مبدی - معید - محیی - ممیت - حی - قیوم - واجد - ماجد - واحد - صمد - قادر - مقتدر - مقدم مواخ‌ر - اول ، آخر ، ظاهر - باطن - والی - متعالی - بر - تواب - منتقم - عفو - رءوف - مالك الملك - ذو الجلال والاکرام - مقسط - جامع - غنی - مفضی - معطی - مانع - ضار ، نافع ، نور ، هادی ، بدیع ، باقی ، وارث ، رشید ، صبور .

سوورہی «ممتحنه» یہ

مددہنی یہ ، ۱۲ تايہ تہ ، ۳۴۸ ووتہ یہ ، ۱۵۱۰ پیتہ

بسم الله الرحمن الرحيم

بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہربان

لہ سائی ہشتہمی کۆچی، دواي پیمانی «حدیبیہ»، نەوہ بوو، بی پرواکانی
 مەککە ، پیمانەکە ی حدیبیہ یان شکاند ، پیغەمبەر ناچار بوو بریاری دا بەرانبەر
 بہوہ ، کہ شاری مەککە بگری ، وە ئەم دو مەلە دەرکا ، وە فرمانی دا بە مسلمانەکان
 کہ خویان نامادە بکەن بۆ جەنگ ، وە بە هیندیکی تایبەتی فرموو بە پەنہانیی لہ
 کۆچکران و ئەوانە ی کەلە جەنگی بە دردا بەشدار بوون : کەئەچیین بۆ سەر مەککە
 کہ یەکتە لہوان «حاطب» ی کوی «ابی بلتە» بوو .

حاطب ہەرچەند لہ مسلمانە کۆنەکان ، وە لہ کۆچکران و یاران ی بەدر بوو،
 بەلام نادەمی هیندی جار لہ هیندی لاه ، زە بوونی رووی تی ئەکات ، وە هیندی
 کار ئەکات کہ نەئەبوو بیکردایە ، لہ بەر ئەوہ کاغزەیک ئەنووسی بۆ دانیشتوانی
 مەککە ، کہ پیغەمبەر لہم پۆژانەدا دیتە سەرتان ، ئاگاتان لہخۆتان بی ، وە
 بەدزی یەوہ ئەیدا بە ژنە مەککە ی یەکی هاوبەش پەیدا کەر «مشرک» کہ ناوی
 «سارە» وە لہو حەلدا لہ مەدینە ئەبی ، وە ئەیووی بگەریتەوہ بۆ مەککە ، وە دە
 دیناریشی ئەداتی ، ژنەکە کاغزەکە ئەبات ، لہ پاشا خوا پیغەمبەر ئاگادار ئەکات،
 خیرا پیغەمبەر امامی علی و پینج کەسی تر ئەنیری ، وە پێیان ئەتی بچن بۆ فلان
 شوین . لہوی تووشی ژنیک ئەبن ئەچن بۆ مەککە ، کاغزیکی پێ یە لی سەندن ،
 وە ئەگەر کاغزەکە ی ئەداتی بی کوژن ، ئەمان کہ ئەرۆن لہو شوینە ی کہ پیغەمبەر
 نەفرمووی بە ژنەکە ئەگەن ، وە دواي کاغزەکە ی لی ئەکەن ، ئەتی کازم پێ نی یە،
 امامی علی ہەرہشە ی لی ئەکا بە کوشتن ، ئنجا کاغزەکە لہ ناو پرجیا دەر دینی و
 ئەیانداتی ، وە کاغزەکە ئەبەن بۆ پیغەمبەر ، خیرا ئەنیری بە شوین حاطبا ، وە
 لی ئەپرسی ئەم کاغزەت بۆ نووسیوہ ؟ ئەویش ئەتی : بەخوا ئە ی پیغەمبەری
 خوا ، ئەوہ تی مسلمان بووم نە بی پروا بوو مەتەوہ و نە نا پاکیم کردوہ ، بەلام من
 لہ قورەیش نییم ، وە لہ مەککە کەس شک نابەم ژنەکەم و منالەکانم نەبی ، ئەم
 ہموو کۆچکرانە ی کہ لہ گەتتان ہموو کەس و کارو خزم و خویشیان ہدە لہ مەککە،

سورة الممتحنة

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ ،
تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ ، وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ ،
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ،

سوورهی «ممتحنه» یه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

ئهی ئهه کهسانهی که پرواتان هیناوه ، دوژمنانی من و خوتان مهگرن به
دۆست ، دۆستایهتی خوتانیان بۆ نه نیرن له کاتیگا که نهوان بێ پروا بوون بهو
نایینهی که بۆتان هاتوو ، پیغه مبهرو ئیوه دهرنه کهن ، (له بهر ئهوهی) که پروا
نه هینن به خوای پهروه دگارتان

که ئاماداری مال و مناله کانیان نه کهن ، له بهر ئهوه من ویستم بهمه خزمهتیکی
قوریش بکهم ، تا زۆر ئازاری مناله کانم نه دەن . پیغه مبهر فرمووی ، راست
نه کهیت ، امامی عومەر فرمووی : ئهه نایاکه باله ملی بدهم ، پیغه مبهر فرمووی :
چۆنی نه کوژییت ؟ ئهه له یارانی به دره ، تۆ چوو زانییت ، به ئکوخوا مژدهی دابنی
کهچی نه کهن بیکه ، من لیتان خۆش بووم . امامی عومەر ههردوچاوی پر ئه بێ
له ئاو ، وه ئه فرمووی : خوا و پیغه مبهر باشتری نه زانن ، ئنجا بهم بۆنه یهوه ،
ئهم سوورته هاته خواره وه ، بۆ ئامۆژگاریی مسلمانان که نهینی پیغه مبهر نه خه نه ژیر
دهستی بێ پروایانه وه ، فرمووی (یا ایها الذین امنوا) ئهی ئهه کهسانه ی که پرواتان
هیناوه (لاتتخذوا عدوی وعدوکم اولیاء) هه رگیز بێ پروایان – که دوژمنی من و
ئیهن – مه یان کهن به دۆستی گیانیی خوتان (تلقون الیهم بالموده) دۆستایه تی
خوتانیان پیتشکهش نه کهن ، واته دهنگ و باسی پیغه مبهریان بۆ نه نیرن له
کاتیگا که نابێ دوژمنانی پیغه مبهر نه وه دهنگ و باسه جهنگی یانه بزائن .
ئنجا زۆر و ستمی ئهه دوژمیانه یان بێر نه خاته وه بهرانبهر به خویان و به
دییانیان و به پیغه مبهریان ، ئه فرمووی (وذا کفروا) له کاتیگا که دوژمنه کانیان بێ
پروا بوون (بما جاءکم) به وهی که بۆتان هاتوو له لایه ن خوا وه (من العقی) له نایینی
راست و دروست که ئیسلامه (یخرجون الرسول وایاکم) پیغه مبهر و ئیوه دهرنه کهن
له وولاتی خوتان ، وه هیچ هۆیه ک نی یه بۆ ئهه ، ته نیا ئهوه نه بێ (ان تؤمنوا
بالله ربکم) که ئیوه پرواتان هیناوه به خوای پهروه دگارتان .

إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ، تَسِرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ . وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ ، وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (١) إِنْ يَثْقَفُوكُمْ تَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً ، وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ

ئەگەر ئێوە بۆ پەزای من و جەنگ کردن له رێی منا دەرچوون (له وولات وامەکن) ، رازو نەینییان بێ ئەتین بە دۆستایەتی ، وه من دانانترم (لهخۆتان) •
 بەومی ئەیشارنەوه و ناشکرای ئەگەن ، وه هەر کەستیک له ئێوه کاری وابکات ، بێن گومان رێی راستی وون کردووه (١) ئەگەر ئێوهیان چنگ کەوتی هەردوژمنه کە ی جارائن ، وه دەست

واته دواى ئەم هەموو زۆرو ستمو دەستدریژییەى کە ئەوان کردویانەو هیچیان تیا نە هێشتۆتەوه ، ئیتر ئێوه چون ئەم خۆشەویستیە ئەگەن له گەل ئەو هاوبەش پەیدا کەرانه دا (ان کنتم خرجم) ئەگەر وهختی خۆی ئێوه دەرچوون له وولاتی خۆتان (جها دافی سبیلی) بۆ جەنگ کردن له رێی منا (وابتغاء مرضاتی) وه بۆ داواکردنی خۆشبوودی من وا مەگەن •

واته ئەگەر راست ئەگەن کە بۆ خوا و جەنگ له رێی ئەوا کۆچتان کردووه ، وه دەستان له مال و ماناتان هەنگرتووه ، ئەم جوړه دۆستایەتی یانە مەگەن له گەل ئەم دوژمنه بێ پروایانە تانا •

ئنجما هەره شهیه کی سووکی پەنھانی یان لێ ئەکات ، ئەفەرموی (تسرون الیهم) رازو نەینییان بێ ئەتین ، وه دەنگ و باسی تاییهتی یان بۆ ئەتیرن (بالمودة) به دۆستایەتی (وانا اعلم) وه من دانا ترم لهخۆتان (بما اخفیتم) بەومی کە پەنھانی ئەگەن و ئەیشارنەوه (وما اعلنتم) وه بهو بیانوانەى کە ناشکرای ئەگەن و ئەیاننەتیننەوه (ومن یفعله منکم) وه هەرکەستیک له ئێوه کاری وابکات ، وه دەنگو باسی پێغەمبەر و مسلمانان بئیری بۆ دوژمن (فقد ضل) بە راستی وونی کردووه (سواء السبیل) رێی راست •

ئەم دوژمنانی ئێوهیە کە هەلیکیان بۆ هەنگەوی بە سەرتانەوه ناپۆن ، وه کو ئەفەرموی (ان یثقفوکم) ئەگەر تووشتان بێن (یکونو الکم اعداء) دوژمنایەتی خۆیان ناشکرا ئەگەن ، هەروەک کردویانە (ویبسطوا الیکم ایدیهم) وه دەستیان درێژ

وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ . وَوَدَّوْا لَوْ تَكْفُرُونَ (٢) لَنْ نَنْفَعَكُمْ
 أَرْحَامَكُمُ . وَلَا أَوْلَادَكُمُ . يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ . وَاللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٣) قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

و زمانتان بۆدریژ ئەکەن بەخراپی، وەئارەزوو ئەکەن کە خۆزگە بێ پروابوونایە،
 نە خزمانتانو نە منالانتان قازانجتان بێ ناگەیهنن ، لە پۆژی دوایی دا (خوا ئێوەو
 خزمەکانتان لە یەک جیا ئەکاتەوه ، وە خوا بینایە بەهەمی کە ئەیکەن)
 بەراستی شایستە بوو بۆ ئێوە (ئەی مسلمانینە) کە پەڕهوی بەکی باشی

ئەکەن بۆتان بە جێتوو هەرهشه کردن ، کەواتە دۆستایەتی و قسه بۆ نار دنیان
 کەلکی نییە .

لە مانە لە هەمووی خراپتر ئەوەیە کە ئەفەرموی (وودوا لوتکفرون) نازوو
 ئەکەن کە کاشکی بێ پروابوونایە ، ئەو حەلە لەپۆژی دوایی دا بە سزای دۆزەخ
 ئەگەن : وە ئیتر کەس فریاتان ناکهوی لکەسو کەرو خزم و
 خویش و مال و منانتان ، وە کە ئەفەرموی (لَنْ نَنْفَعَكُمْ اَرْحَامَكُمْ)
 نە خویشانتان قازانجتان بێ ئەدەن (ولا اولادکم) وە نە منالانتان ،
 لە وانەئێ کە بۆ پارێزگاریی ئەوان ، دۆستایەتی بێ پروایان ئەکەن ، وە بۆ ئەوان
 لە رۆی راست لائەدەن (یَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ) لە پۆژی دوایی داخوا جویەتی
 ئەخاتە ناوەندی ئێوەو مال و منال و کەسوکار تانەوه (والله بما تعملون بصیر)
 وە خوا بینایە بەو دۆستایەتی بەی کە ئەیکەن لەگەڵ دۆزمنانی ئایین تانا .

ئەجا خوا ئاوو پێک لە مسلمانەکان ئەداتەوه بە لای حەزەرەتی ابراهیمو
 گەلە کە یەوه ، کە گەلیکی خاوەن پروابوون بە تا کۆتە نیایی خوا ، وە گەلیک بوون
 هیچ جۆرە سەروساختیکیان لە ناوانەبووه ، سەروساختی بیروباوەڕ نەبێ ، ئەجا
 خوا ئەیهوی کە مسلمانەکان ، ابراهیمو ئومەتە کە ی بەکن بەسەر مەشقی خویان ،
 لەهیزی پروا و خۆراگرتن لەبەر باری پۆزگارو یەخە هەتەکاندن لەباوکو براو
 کەسوکارێک ، کە لە بیروباوەڕا لەگەڵیان نەبێ ، وە کە ئەفەرموی (قد کانت لکم)
 بە راستی شایستە بوو بۆ ئێوە ، ئەی مسلمانینە (اسوة حسنة) کە پەڕهوی بەکی

فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ . إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ ! إِنَّا بُرَاءٌ مِنْكُمْ
وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ، كَفَرْنَا بِكُمْ ، وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ . إِلَّا قَوْلَ
إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ : لَا تَسْغُرَن لَكَ . وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ .

ابراهیم و ثوانی که له گه تیا بوون بیکن، که ثمانه به گه له گه ی خویان ووت: نیمه
بیزارین له نیوه و لهوانی که نه یان به رستن له غیری خوا ، نیمه بن پرواین به
نیوه ، وه په یدابوو له ناوه ندی نیمه و نیوه دا دژمنایه تی و ناخوشی به نیجگاری
تا کاتیک که پروا به خوی به که تا نه هینن ، مه گمر لهو قسه یه ی که ابراهیم به
باوکی ووت : داوای لیغوشبوونت بو نه کم ، وه من هیچم به دست نریه له لایهن
خواوه بو تو

باش بکن (فی ابراهیم) لهم قسانه ی ابراهیم (والذین معه) و نهوانی که له
گه تیا بوون له پرواداران (اذ قالوا) که ابراهیم و پرواداره گانی گه له گه ی ،
ووتیان (لقومهم) به بن پروا گانی گه که یان (انا برآء منکم) به راستی نیمه
بیزارین له نیوه (وما تعبدون) وه لهو بتانه ی که نه یان به رستن (من دون الله)
له غیری خوا .

نجا هم بیزاریه راقه نه کات ، نه فرموی (کفرنا بکم) نیمه بن پرواین
به نایینی نیوه و به رستراوی نیوه (وبدا بیننا و بینکم) وه په یدابوو له ناوه ندی
نیمه و نیوه دا (العداوة والبغضاء) دژمنایه تی و ناخوشی (ابدا) به نیجگاری ،
واته دژمنایه تی هه می شه یی له ناودندمانا نه میتیته وه (حتی تؤمنوا) تا کاتیک
که نیوهش وه که نیمه پروا نه هینن (بالله وحده) به خرای تا کوته نیا ، واته له هموو
قسه گانیا چاو له ابراهیم بکن (الا قول ابراهیم لابیه) مه گمر لهم قسه یه یا نه بن
که به باوکی هاو بهش په یداته ری خوی ووت (لا تسغرن لك) داوای لیغوشبوونت
بو نه کم ، نه مهش له سر نه وه بوو که باوکی به تینی بن دابوو که پروای بن بیتی ،
وه دست له بت په رستی هه نگرئ ، له پاشا که بسوی دهر که ووت که دست
لی هه نه گرتووه ، په خی خوی لی هه ته کاند .

له گه له همیشه ابراهیم کاتیک که داوای لیغوشبوونی کرد بو باوکی ،
بنی ووت : (وما املك لك من الله من شيء) من هیچم به دست نریه بو تو ، وه ناتوانم

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا ، وَإِلَيْكَ أَنبْنَا . وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (٤) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا ، وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٥) لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ .

ئەي پەروردگارمان ، هەر لەسەر تۆیە پشتو بەنامان ، وه هەر بۆ لای تۆ روومان وەرگێراوه . وه هەر بۆ لای تۆیە گه‌پانه‌وه‌ی ئه‌ی پەروردگارمان ، مه‌مانگێره به‌ مایه‌ی گومرایی بۆ بێ‌پروایان ، وه لێمان خۆش‌به‌ ئه‌ی پەروردگارمان ، به‌ راستی هەر تۆیت زال و کاردروست ، بێ‌گومان هه‌یه بۆ ئیوه له‌ ابراهیم و پرواداره‌کانیا ، به‌ په‌یره‌وی‌یه‌کی چاک ، بۆ که‌سێک که‌ هیوای بێ‌ی به‌ خوا و پۆژی دوایی ،

هیچ‌شتیکت لێ‌دوور‌بخه‌وه نه‌سزای خوا .
 ئنجا باسی ئه‌و پاران‌ه‌ویه نه‌کات ، که‌ ابراهیم و پرواداره‌کانی کردیان ، له‌کاتی‌کا که‌ پشتیان هه‌تکرد له‌گه‌له‌که‌یان ، وه په‌نایان برد به‌خوا ، ئه‌فه‌رموی ووتیان (ربنا) ئه‌ی پەروردگارمان (عليك توکلنا) هەر لەسەر تۆیە پشتو په‌نامان (والیک انبنا) وه هەر بۆ لای تۆ روومان وەرگێراوه (والیک المصیر) وه هەر بۆ لای تۆیە گه‌پانه‌وه‌ی هه‌موو که‌سێک له‌پۆژی دوایی‌دا (ربنا) ئه‌ی پەروردگارمان (لاتجعلنا) مه‌مانگێره (فتنة للذین کفروا) به‌ مایه‌ی سه‌رگه‌ردانی بۆ بێ‌پروایان واته ئه‌وانمان به‌سه‌را زالمه‌که‌، تا ئه‌وه بێ‌ی به‌ مایه‌ی گومرایی‌یان، چونکه‌ ئه‌وحه‌له ئه‌ئین : ئه‌گه‌ر پروا به‌ خوا ، چاودێری و ناگاداریی پرواداری بک‌ردایه ، خوا ئیمه‌ی زال نه‌ت‌کرد به‌سه‌ر ئه‌وانا ، ئه‌م قسه‌ هه‌ته‌یه زۆر جار به‌دئی بێ‌پروایانو نادانانا دی ، له‌کاتی‌کا که‌ سه‌مه‌کار زال بێ‌ی به‌سه‌ر پروادارا ، وه ناره‌وایی به‌سه‌ر ، په‌وادا (واغفر لنا) وه لێمان خۆش بیه (ربنا) ئه‌ی پەروردگارمان (انک انت العزیز) به‌راستی هەر تۆیت زال (العکیم) و کار دروست .

دووباره هاته‌وه سه‌ر ئامۆزگاریه‌که‌ی پێشوو که‌ مسلمان‌ه‌کان ، ابراهیم و پرواداره‌کانی بکه‌ن به‌سه‌رمه‌شقی خۆیان ، فه‌رموی (لقد کان) به‌راستی هه‌یه (لکم) بۆ ئیوه ئه‌ی مسلمانینه (فیهم) له‌ ابراهیم و پرواداره‌کانیا (اسوة حسنة) به‌یره‌ویی‌یه‌کی باش (لمن کان یرجوا الله) بۆ که‌سێک که‌ هیوای بێ‌ی به‌ خوا (والیوم الآخر) و پاداشی پۆژی دوایی ، واته هەر که‌سێک به‌ ته‌مای ئه‌مانه‌ بێ‌ی له‌ مسلمانان ،

وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِّي الْحَمِيدُ (۶) عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً ، وَاللَّهُ قَدِيرٌ . وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ (۷)

وہ ہرکہسینک روو وەرگتیری بہ راستی ہر خواہہ بی نیازو شایستہی ستایش (۶)
شاید خوا دؤستایہتی بگریی لہ ناوہندی ئیوہو ئوانہی دژمنایہتیتان لہ گمل
کردوون لہوان ، خوا بہ توانایہ ، وہ خویشوو میہربانہ (۷)

با چاو لہ ابراہیمو پروادارہ کانی بکات (ومن يتول) وہ ہرکہسینک روو
وہرگتیری لہ فرمانی خوا ، وہ دؤستایہتی بکات لہ گمل دژمنانی خوادا ، زیان
بہ کس ناگہیہتی بہ خوئی نہی ، وہ خوا ہیچ پیوستیکی بہو نیہ وہ کو
ئہ فرموی (فان الله هو الغني) بہ راستی ہر خواہہ بی نیاز (الحمید) شایستہی
ستایش .

کاتیک کہ خوا جڈوگیری مسلمانہ کانی کرد لہ دؤستایہتی بی پروایان ،
وہ ابراہیمی خلیلو پروادارہ کانی گملہ کھی بہ نمونہ ہینایہوہ ، ئیتر
مسلمانہ کان بہ تہوایی کہس وکارہ بی پروا کانیان فراموش کرد ، نجا بو ئہوی
کہ پتی پروایان بہ تیجگاری نہ چری ، وہ وانزان ، کہ ہیچ ئومیدیک
نماوہ ، بو بہیک گہشتیان ، ہیوایہکی دانی ، وہ بہ چریہ مزگینیہکی
پہنایی دا بہ گوچکہ یانا ، کہ تہ گونجی بہم زووانہ خزمہ کانتان لہ مہککہ
مسلمان بین ، وہ دہست لہاوبہشیی پیداکردن بو خوا ہلگرن ، وہ جاریکی تر
بہ برایہتی کو بینہوہ لہسہر خوانی پروا ، ہر وک جاران کہ ہموو کو بوون
لہسہر خوانی بی پروایی ، فرموی (عسی الله ان يجعل) شاید خوا بگری (بینکم
وبین الذین) لہ ناوہندی ئیوہو ئوانہی (عادیتم) دژمنایہتیتان لہ گمل کردوون
(منهم) لہ بی پروایانی مہککہ (مودہ) دؤستایہتی (واللہ قدیر) وہ خوا تہوانیہ ،
لہسہر ئہوی کہ دژمن بکا بہ دؤست (واللہ غفور) وہ خوا خویشووہ لہوانہی کہ
تانیستا دؤستایہتی کردوہ لہ گمل ئہو ہاوبہش پیداکراندہ (رحیم) میہربانہ
بہ راستی خوا ئہم مزگینیہی ہینایہ دی ، وہ یارمہتی مسلمانانی دا بو
گرتنی مہککہ ، وہ لہوای ئہوہ ، ہموو دانیشتوانی مہککہ و دہوروبہری مسلمان
بوون ، وہ بہ برایہتی دین و دنیا ، ئہم جارہ بہیک گہشتن .

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (۸) إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ، وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ

خوا جلهو گييري تان ناکات لهوانی که جهنگیان له گهل نه کردون له‌دینا ، و ده‌ریان نه‌کردون له وولاتان - که چاکه‌یان له‌گهل بکن و دادیان له‌گهل بنویند به‌راستی خوا نهوانی خوش نهوی که دادگهرن (۸) خوا جلهو گييري تان هدر له‌واژ نه‌کات که جهنگیون له‌گه‌تانا له‌سهر نایین ، وه ده‌ریان کردون له وولاتان ، و یارمه‌تی‌یان داوه له سهر ده‌رکردنتان (وه جلهو گييري تان نه‌کات) له‌وهی ؟ دؤستایه‌تی‌یان له‌گهل بکنو به دؤستیان دابنن .

نه‌گيیر نه‌وه که نه‌سما نهی کچی ابو بکر ، دایکیکی ته‌لا قدرای هاوبه‌ه پیدایه‌کری نه‌بی ، وه نه‌م دایکه‌ی له‌مه‌ککه‌وه دئی بؤ لای له‌مه‌دینه ، وه چه‌ه دیاری‌یه‌کیشی بؤ نه‌هتینی ، به‌لام نه‌سمانه ، له‌ترسی نایه‌ته‌کانی پیشوو ، ناویرن گلی بداته‌وه ، به‌لکو هه‌رنایه‌تی بچینه‌ماله‌وه لای ، له پاشا نه‌سما نه‌به‌عائشه خوشکی نئی - که خیزانی پیغه‌مبه‌ر بووه - که له‌پیغه‌مبه‌ر به‌رسی بزانی چی بکات نجا به‌م بؤنه‌یه‌وه نه‌م دوو نایه‌ته‌دینه خواره‌وه ، نه‌فه‌رموی (لا ینهاکم الله) خ جلهو گييري تان ناکات نهی مسلمانینه (عن الذين) لهوانی (لم یقاتلکم که جهنگیان له‌گهل نه‌کردون (في الدين) له‌دینا (ولم یخرجوکم) وه ده‌ریا نه‌کردون (من دیارکم) له‌وولاتان . جله‌گييري تان ناکا له‌وهی (ان تبروهم) چاکه‌یان له‌گهل بکن (وتقسطوا اليهم) وه دادیان له‌گهل بنوینن (ان الله یحب المقسطین) به‌راستی خوا نهوانی خوش نهوی که دادگهرن . له‌مه‌وه دهر نه‌که‌وی ، که‌پتویسته له‌سهر مسلمانان کرده‌وه یان باش ره‌فتاریان جوان یی له‌گهل نه‌و که‌سانه‌ی که مسلمان نیین ، وه به‌نارام دانه‌نیش له‌وولاتیان ، وه زیان به‌کس ناگه‌نه‌ن .

(انما ینهاکم الله) نه‌وی خوا جله‌گييري تان لئی بکات (عن الذين) هه له‌وانیه‌که (قاتلکم) جهنگیان له‌گهل کردون (في الدين) له‌دینا ، واته به‌وه مسلمان بوونتا نه‌وه جه‌نگی وون له‌گه‌تانا (واخرجوکم) وه ده‌ریان کردون (ه دیارکم) له‌وولاتان (وظاهروا) وه یارمه‌تی‌یان داوه (علی اخرجکم) له‌سهر ده‌رکردنت له‌جیگا و ریگاتانا - جلهو گييري تان نه‌کات (ان تولوهم) له‌وهی که دؤستایه‌تی‌یه

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۹)

وہ ھەرکەستىك دۆستايەتلىرىن بىكەت ئەوانەن سىتەمكارلار.

ئەگەل بىكەن (ومن يتولهم) وەھەر كەستىك دۆستايەتلىرى بىكە ئەگەلىيانا (فأولئك هم الظالمون) ئا ئەوانە سىتەمكارن .

كاتىتىك كە ئەم ئايەتەنە ھاتنە خوارەوہ ، پىغەمبەر جىوابى ئاردا بۇ ئەسمانىئى كىچى ئەبۇبىكر ، كەدايىكى بەرىتە مائەوہ لاي خۆى، وە دىيارى يەكانى لى گىل بىداتەوہ، وەخزمەتلىرى بىكەت و زۆر پىزى بىگىرى .

ئەم دوو ئايەتە ھەرچەند بۇ رووداويكى بىچكۆلانەى خۆى «شەخسى» ھاتوۋ نەتە خوارەوہ ، بەلام قورئان لىرەدا بەم ھۆيەوہ ، دەستورىكى ئىسلامىي گەورەش دانەنى بۇ پەيوەندىي «علاقە» ئاۋ دەۋلەتان ، لەناۋەندى مىسلمانان و بىگانانا ، وە نۆمنايەتلىرى تەرخان نەكەت ھەر بۇ كاتى دەستدرىزىي و زۆرۋ سىتەم ، بەلام لە كاتىكا كە دەستدرىزىي و زۆرۋ سىتەم نەبوو ، ئەۋجەلە كاتى چاكەو دادو نەرمۋ شلىيە .

بەئى ئىسلام دىنى سەلام و ئاشتىيە ، دىنىكە ئەيەۋى ھەموو ئادەمىي لەزىر سىبەرەكەيا بەسسىتەوہ ، وە ھەموو ۋەك برا بىزىن بە خۆشىي و خۆشەختى ، ھىچ شىتىك ئىسلام لانسادات لەم رىيە ، دەستدرىزىي و دوژمنايەتلىرى نەبىن لەگەل مىسلمانانا ، ئەۋجەلە رووبەروۋى ئەۋىستى ، بەلام ئەگەر بە ئاشتىي زىيان لەگەلىيا ئەۋجەلە ، ئىسلام دوژمنايەتلىرى ناكە ، بەئكو لەكاتى دوژمنايەتلىرىشا بەشى باشەروۋى تىيا ئەھلىتتەوہ ، بە دادو چاۋپۆشىي و لىخۆشبوون .

* * *

ئەگىر نەوہ كە لە سالى شەشەمى كۆچىي لە « حدىيە » كە پىغەمبەرۋ بىرپرواكانى قورەيش رىكەۋتن ، وە رىكەۋتن نامەيەكىيان نووسى ، وە لەم رىكەۋتن نامەيەدا نوسرا : كە ھەرکەستىك لەقورەيش بىچى بۇ لاي محمد ، بى نىزىتەوہ ، با مىسلمانىش بى ، وە ھەرکەستىك لەلاي محمدەوہ بىچى بۇ نساۋ قورەيش نەى نىر نەوہ ، ھىشتا پىغەمبەر لە حدىيە نەگەپاۋوہوہ ، چەند ۋىتىكى مىسلمان لە مەككەوہ ھاتن بۇلاي پىغەمبەر ، بە بىرى كۆچكردن لە مەككەوہ بۇ مەدىنە ، وە چەند قورەيشىيەك بە دوايانا ھاتبوون كە پىغەمبەر بىان نىزىتەوہ بە بىرى رىكەۋتن نامەكىيان ، بەلام لەبەرنەۋى كە رىكەۋتن نامەكە روون نەبوو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ .
 اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ، فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
 إِلَى الْكُفَّارِ . لَأَهْنٌ حِلٌّ لَهُمْ . وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ، وَآتُوهُم
 مَا أَنْفَقُوا .

ئە‌ی ئە‌وانە‌ی ب‌ر‌واتان ه‌یناوه ئە‌گەر ژ‌نانی م‌س‌لمان ه‌اتن ب‌ۆ لاتان به ک‌ۆچک‌ه‌ری،
 تاق‌ی‌یان ب‌که‌نه‌وه ، خوا دان‌اتره به ب‌ر‌وای ئە‌وان ، ئ‌نجا ئە‌گەر زانی‌تان که
 ب‌ر‌وادارن ئە‌وه م‌ه‌یان‌ن‌یره‌وه ب‌ۆ لای (م‌یره) ب‌ی‌ب‌ر‌واکان‌یان ، نه ئە‌و ژ‌نانه ب‌ۆ
 ئە‌و ب‌ی‌ب‌ر‌وایانه در‌وستو نه ئە‌و ب‌ی‌ب‌ر‌وایانه‌ش ب‌ۆ ئە‌و ژ‌نانه در‌وستن ، وه ئە‌وه‌ی
 (م‌یره‌کان) خ‌ه‌رج‌یان کرد‌وهه ، ب‌ی‌یانده‌نه‌وه ،

له‌باس‌ی ژ‌نا ، وه ه‌هر م‌ه‌ب‌س پ‌یا‌و‌بوو ، ئە‌م دوو ئ‌ایه‌ته ه‌اته خ‌واره‌وه ، ف‌ه‌رم‌و‌وی
 (یا ایها الذین امنوا) ئە‌ی ئە‌و که‌سان‌ه‌ی که ب‌ر‌واتان ه‌یناوه (اذا جاءکم المؤمنات)
 ئە‌گەر ژ‌نانی م‌س‌لمان ه‌اتن ب‌ۆ لاتان (مهاجرات) به ک‌ۆچک‌ه‌ری (فامتنوهن)
 تاق‌ی‌یان ب‌که‌نه‌وه ، به‌م ر‌ه‌نگه س‌و‌ین‌دی‌ان ب‌ده‌ن که ه‌ات‌نیان له‌ب‌ه‌ر نا‌ه‌زی
 م‌یره‌کان‌یان ، یا له‌ب‌ه‌ر خ‌ۆ‌شه‌و‌ی‌ستی یه‌ک‌ین‌کی تر ، یا ب‌ۆ قازان‌ج‌ین‌کی ج‌یه‌انی
 نه‌بووه ، به‌ئ‌کو ه‌هر ب‌ۆ ر‌ه‌زای خواو پ‌ی‌غه‌به‌رو ئ‌ی‌سلامه‌تی‌یه .

ئە‌م تاق‌ی‌کرد‌نه‌وه‌یه ه‌هر له‌س‌ه‌ر د‌ی‌یم‌ه‌نه ، چ‌ون‌که ئە‌وی له‌دوو تو‌وی‌ی د‌ل‌و
 د‌ه‌روون‌ایه ، خوا نه‌ب‌ی‌ که‌سی تر ن‌ای‌زان‌ی ، وه‌کو ئە‌ف‌ه‌رم‌و‌ی (الله اعلم) خوا دان‌اتره
 له‌ئ‌ی‌وه (بايمانهن) به ب‌ر‌وای ئە‌و ژ‌نانه (فان علمتوهن مؤمنات) ئ‌نجا ئە‌گەر
 زانی‌تان که ب‌ر‌وادارن ، وه ب‌ۆ خوا ک‌ۆچ‌یان کرد‌وهه ، (فلا ترجعوهن الی الکفار)
 ئ‌ی‌تر م‌ه‌یان‌ن‌یره‌وه ب‌ۆ لای م‌یره ب‌ی‌ب‌ر‌واکان‌یان ، نه‌وه‌ک به‌ش‌یمان ب‌ک‌ری‌نه‌وه
 به‌ه‌وی زه‌بوونی‌یان‌وهه (لاهن حل لهم) نه ئە‌و ژ‌نانه‌ه‌لانن ب‌ۆ ئە‌و م‌یره
 ب‌ی‌ب‌ر‌وایانه (ولا هم یحلون لهن) وه نه ئە‌و م‌یره‌دانه‌ش ه‌ه‌لانن ب‌ۆ ئە‌و ژ‌نانه .

له د‌وای با‌سی ج‌یا‌کرد‌نه‌وه‌ی ژ‌نو م‌ی‌رد له‌یه‌ک ، ئ‌نجا با‌سی ب‌ر‌یتی‌دان
 «تعویض» ئە‌کات به ر‌ه‌نگ‌ین‌ک که داد‌و یه‌ک‌سان‌ی‌ی ت‌یا‌ب‌ی ، به‌م ر‌ه‌نگه ب‌ر‌یتی‌یه‌که ،
 ئە‌در‌ی‌ته‌وه به م‌یره ب‌ی‌ب‌ر‌واکه ، له‌بات‌ی‌ی ئە‌و م‌اره‌ی‌یه‌ی که داو‌ی‌تی به ژ‌نه‌که‌ی ه‌هر
 وه‌ک‌ ئە‌در‌ی‌ته‌وه به‌م‌یر‌دی م‌س‌لمان ن‌رخ‌ی ئە‌وه‌ی که داو‌ی‌تی به‌ژ‌نه ب‌ی‌ ب‌ر‌واکه‌ی له
 م‌اره‌ی‌ی، وه‌کو ئە‌ف‌ه‌رم‌و‌ی (واتوهم) ب‌ده‌ن به‌م‌یره‌کان (ماانفقوا) ئە‌وه‌ی که‌خ‌ه‌رج‌یان
 کرد‌وهه له م‌اره‌ی‌ی .

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكَحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ، وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ، وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْ تَنْفِقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۰)

هیچ گوناهیکتان لهسەر نییه که ئەم ژنانە ماره بکەن کاتیک که مارهیییهکانیان بدەن، دەستەمەگرن بەسەر ژنانی بی پروادا (که خاوەن نامە نەبن) ئیوه داوای ئەو بکەن که خەرچتان کردوو، ئەوانیش با داوای ئەو بکەن که خەرچیان کردوو، ئەمە فرمائی خوایه، بریار ئەدا لەناوتانا، وە خوا دانای کردار جوانە (۱)

(ولاجناح علیکم) هیچ گوناهیکتان لهسەر نییه (ان تنکحوهن) که ئەم ژنە کۆچکەرانی ماره بکەن (اذا آتیتموهن اجورهن) کاتیک که مارهیییهکانیان بدەن، تا ئەو مارهیییه بدەن بۆ مەزێدە بی پروا کانیا، واتە داوای ئەوی که مارهیییه که تان بۆ دانوو دروستە بۆ مسلمانان ئەوژنە مسلمانە کۆچکەرانی ماره بکەن، ئنجا ئاخۆ ئەم ژنانە عەدیان لهسەری؟ یا هەر لهسەر سکیپه به دانانی سکه‌کی؟ وە ئەگەر عەدیان له سەر، ئایا عەدی تەلاقیان له سەر - کەسی پاکو پیسییه - یا هەر نۆره حەزیک بەسە - که نیشانهی نەبوونی سکه - ؟ ئەمە جێی دوو بەره‌کی یه لەناو زانیانی شەرعدا •

(ولا تمسکوا بعصم الکوافر) دەست مەگرن بەسەر ژنانیکی بی پروادا که خاوەن نامە نەبن، واتە ئەگەر خۆتان مسلمان بوون، وە ژنەکانتان بەبی بروایی مانوو، یا هەر دوکتان مسلمان بوون، بەلام له پاشا ژنە کانتان بی پروا بوونوو، گلیان مەدەنوو ناکه کانیا راسەگرن، بەلکو زوو تەلاقیان بدن، ئنجا لەم حەلدا (واسالوا) داوا بکەن ئەمی مسلمانینە لەو بی بروایانە که ئەیانووئێ ژنە بی پرواکانتان ماره بکەن (ما انفقتم) ئەوی که تیاتانا خەرچ کردوو له مارهیی (ونیسالوا) با بی پرواکانیش داوا بکەن له مسلمانەکان (مانفقوا) ئەوی خەرچیان کردوو له مارهیی ژنە کانیا که مسلمان بوون (ذکم) ئەوی ووترا (حکم الله) فرمائی خوایه (یحکم) بریار ئەدا (بینکم) له ناوتانا (والله علیم) وە خوا دانایه به قازانج و سوودتان (حکیم) کردار جوانه

لێره‌دا ئەگونیچی یه‌کیک مسلمان بیی و کۆچ بکا بۆ مەدینه و ژنە‌کی به‌بی

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَاتُوا
الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا، وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ (۱۱) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ

ئەگەر لە دەستان چوو یەکتیک لە ژنەکانتان (بەرۆنیان) بۆ لای
بێ پرواکان ، ئیوەش تۆلەتان لێسەندن . ئنجا ئەو حەله بدن بەوانەى كە ژنەکانیان
رۆیوه ، ماندى ئەوهى كە خەرجیان کردوه ، وە بترسن لەو خوایهى كە ئیوه
پرواتان بێهیناوه ، ئەى پیغمبەر کاتیک كە ژنانى پروادار هاتن بۆ لات كە
بەیمانت لەگەل بیهستن

بروایی بمینیتتەوه لەمەكەدا ، یاژنو میردیک هەردوکیان مسلمان ببو کۆچ
بکەن بۆ مەدینە ، لە پاشا ژنەكە بێ پروابیتتەوه و بگەریتتە بۆناو بێ پراکانى مەكکە
وہ ئەو بێ پروایانەى كە ئەو ژنانە ماره ئەكەن ، ماره یی یەكەیان نەدەنەوه بەمیردە
مسلمانە كانیان ، ئنجا قورنان چارهى ئەمە ئەكات ، ئەفەرموی (وان فاتکم) ئەگەر
لە دەستان چوو ئەى مسلمانینە (شە) یەکتیک (من ازواجکم) لە ژنەکانتان ، بەم
پەنگە چوو (الى الكفار) بۆلای دوژمنە بێ پرواکان ، وە ماره یی یەكەى نەدایەوه
بەمیردە مسلمانەكەى (فعاقتیم) ئیوەش لە هەر وەختیكا جەنگین لەگەلیانا و ماتتان
لێ گرتن ، ئەبێ لە و ماله ئەو ماره یی یە بدری بەو میردە مسلمانانە ، پێش ئەوهى
كە ئەو ماله دابەش بكری بەپینچ بەشەوه ، وەك هەموو مائیک كە لە جەنگا
بگییری ، وەكو ئەفەرموی (فاتوا الذین ذهبت ازواجهم) ئنجا بدەنەوه بەو
مسلمانانەى كە ژنەکانیان رۆیوون بۆناو بێ پرواکان (مثل ما انفقوا) ماندى
ئەوهى كە خەرجیان کردوه لە ماره یی ژنەکانیان (واتقوا الله الذي) وە بترسن
لەو خوایهى (انتم به مؤمنون) كە ئیوه پرواتان بێهیناوه .

* * *

كاتیک كە مەككە گییرا ، هەرچی پیاوان بوو ئەهاتن بۆ خزمەت پیغمبەرو
مسلمان ئەبوونو بەیمانیان لەگەل ئەبەست كە یارمەتى بدن ، دواى ئەوان
ئنجا ژنان ئەهاتن و بەیمانیان لەگەل ئەبەست ، وەكو ئەفەرموی (یاایها النبى)
ئەى پیغمبەر (اذا جاءك المؤمنات) كاتیک كە ژنانى مسلمان هاتن بۆ لات
(یباعنك) بەیمانت لەگەل بیهستن لەسەر ئەمانەى دواى :

عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ، وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ، وَلَا يَأْتِيَنَّ بِيَهُتَانَ يَفْتَرِيَنَّ بَيْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَأَرْجُلِيَهُنَّ، وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ، فَبَايِعَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ، إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۲)

لہسر نہ وہی کہ ہیچ شتیک نہ کہن بہاوبہشی خواو دزیی وداوین پیسی نہ کہن و منائیان نہ کوژنو بوختان ہل نہ بہستن لہناوہندی دستو پی یانا ، وہ بی فہرمانیت نہ کہن لہکاری باشا ، نجا پیمانیاں لہگہل بیہستہ ، وہ داوای لیخوشبوونیاں بو بکہ بہ راستی خوالی خوشبوو میہرہ بانہ (۱۲) •

- ۱ - (علی ان لایشرکن) لہسر نہ وہی کہ ہاوبہش پیدیا نہ کہن (باللہ شیئا) بو خوا بہیچ جوڑی •
- ب - (ولایسرقن) دزیی نہ کہن •
- ج - (ولایزنی) داوین پیسی نہ کہن •
- د - (ولایقتلن اولادہن) منائی خوین زیندہ بہ چال نہ کہن ، وہ ک جاران کردویانہ ، یا سک لہبار خوین نہ بہن •
- ہ - (ولایاتین بیہتان) بوختانیک نہ کہن (یفترینہ) کہ ہئی بیہستن (بین ایدیہن وارجلہن) لہبہینی دستو پی خویانا ، واتہ منائی حرام زادہ نہ ہینو بیکہن بہ منائی میردہ کانیان •
- و - (ولایعصینک) بی فہرمانیت نہ کہن (فی معروف) لہکاری باشا • نجا نہ گہر بہم مہرجانہ پیمانیاں لہگہلتا بہست (فبایعہن) تو ش پیمانیاں لہگہل بیہستہ (واستغفر لہن اللہ) وہ داوای لیخوشبوونیاں بو بکہ لہ خوا (ان اللہ غفور) بہ راستی خوالی خوشبوو (رحیم) میہرہ بانہ •
- ژنہ کان لہکاتی پیمانہ کدا داوایان کرد لہ پیغہ مہبر کہ دست بختہ ناو دستیانہ وہ ک پیاوہ کان ، فہرموی : من دست ناختمہ ناو دستی ژنی بیگانہ وہ ، وہ بہ پی دست خستہ ناو دست پیمانیاں لی و ہر گرتن •

* * *

لہسرہ تہی سورہ تہ کہوہ نہ وہ بوو خوا جتہ وگیری مسلمانہ کانی کرد لہ دو ستایہ تی بی پروایان ، جا لہ بہر گرنگی نہم مسہلہ یہ بو مسلمانان و دو ستایہ تیسلام ، دو بارہ جتہ وگیری مسلمانان کردوہ ، لہ دو ستایہ تی بی پروایان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ، قَدْ يَسُؤُوا
 مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبْئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ (۱۳)

ئەى ئەو كەسانەى كە بىرواتان هیناوه گەلىك كە خوا خەشمى لى گرتووه مەيكەن
 بە دۆستى (گىيانى) تان ، بەراستى ئەوان نا ئومىد بوون لە (باداشى) پۆزى دوايى ،
 ھەروەك بى بىروايان نا ئومىدن لە مردووى ناو گۆران (۱۳) .

بەجۆولە كەوگاوور و ھەموو جۆرە دوژمنىكى ئايىنى ھەو ، ھەرمووى (ياايھا الذین
 امنوا) ئەى ئەوانەى كە بىرواتان هیناوه (لا توتولوا) دۆستى مەكەن (قوماغضب الله
 علیهم) لەگەل گەلىكا كە خوا خەشمى لى گرتوون (قد یسوا) بەراستى نا ئومىد
 ماوون (من الاخرة) لە پاداشى پۆزى دويى ، واتە بەتەماى نيين (کما یبئس الكفار)
 ھەروەك نا ئومىد بوون بى بىروايان (من اصحاب القبور) لە مردووى ناو گۆران ،
 واتە چەندە بەتەماى مردووى ناو گۆرەكانن كە زیندوو ببنەو و ببنەو جیھان ،
 ئە وەندەش بەتەماى پۆزى دوايىن كە تۆلە ، یاپاداش بدرىنەو بەباشى .

سورة الصف

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ، وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ (۱)

سورہی « صف » ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

به پاکیی یادی خوای کرد هرچی له ناسمانه کان و له زهوی دایه ، وه نهو زالو
کار دروسته (۱)

سورہی « صف » ه

مدنییه ، ۱۴ نایه ته ، ۲۲۱ ووتیه ، ۹۰۰ پیته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سه ره تای نه م سووره ته ، دانه مزرینی به ستایشی خوا له لایه ن هموو
بوونه وهره وه ، ستایشیکی وا که دئی مسلمانان بیدار بکاته وه به گه وره یی خوا
به جوریکی وا که شهرمی لی بکات ، وه تا بتوانی گوفتارو کرداری له یه ک جیانه بن ،
فه رموی (سبح لله) به پاکیی یادی خوای کرد (ما فی السماوات وما فی الارض) هرچی
له ناسمانه کان و له زهوی دایه ، واته مانگ که به دریزی جیهان به دوری زهوی دا
نه سوورپته وه ، زهوی که به دوری پوژا نه سوورپته وه ، پوژ که به دوری
کاکه شان نه سوورپته وه ، کاکه شان که به دوری مهرکزی بوونه وه را
نه سوورپته وه ، نه م سووران وه یه خوا به رستی و ته سبب حاتی خوا یه که به زبانی
حال نه یکن ، وه ک سووران وه ی مسلمانان به دوری که عبدا چون خوا به رستی و
پاران وه یه ، سووران وه ی نه مانیش وایه .

(وهو العزيز) وه نهو زال (الحکیم) و کار دروسته .

نجا نه نگ نه گری له مسلمانان ، له سر کرده وی هیندیکیان ، وه
سه رکونه یان نه کات زور به سهختی ، نه فه رموی « یا ایها الذین آمنوا » .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ؟ (٢) كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ (٣) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُورٌ (٤)

ئەي ئەوانەي کە پرواتان هێناوه بۆچی ئەوی ئەیتین نایکەن (٢) زۆرمايهی خەشمی خوايه کە قسهیهک بڵێنو نەیکەن (٣) بەراستی خوا ئەوانەي خۆش ئەوی کە بە ڕیژه جهنگ ئەکەن لە ڕێی خوادا ئەیتیت کۆشکیکی قایمی چەسپیوون (٤)

ئەگێرنەوه کە کۆمهتیک لە مسلمانان پێش ئەوی جهنگ پێویست بکسری لەرێی خوادا ، ئەتین : ئەگەر بمان زانیایه ، چ کردەوهیهک لای خوا خۆشەویستو پەسەندە ، ئەمان کرد تا ئەمردیین ، خوا بە پێغه مەبەر ئەفەرموی : خۆشەویست ترینی کردەوه دوائ پروا بەخوا ، جهنگ کردنە لەرێی خوادا ، لەگەڵ ئەوانەي کە پروایان نییه ، کاتیک کە جهنگ پێویست کرا ، ئەو مسلمانانەي کە ئەو قسهیهیان کردبوو ، زۆریان بێ گران بوو ، وه ئەیان ووت – وهك قورئان ئەگێرتەهوه – « ربنا لم کتبت علینا القتال ؟ لولا اخرتنا الی اجل قریب » واتە ئەي پەرورەدگارمان ! بۆچی جهنگت لەسەر پێویست کردیین ؟ بۆ دوات نەخستین تا ماوهیهکی نزیک ؟ کە کاتی مردنی خۆمانه .

ئەجا خوا سەرکۆنەیان ئەکات بەم نایه ته کە بەم بۆنەیهوه هاتۆته خوارهوه ، ئەفەرموی (یاایها الذین آمنوا) ئەي ئەو کەسانەي کە پرواتان هێناوه (لم تفعولن ما لاتفعولن) بۆچی ئەوی ئەیتین نایکەن ؟ واتە گوفتارو کردارتان لیهک جیاوازه (کبیرمقتا عندالله) مايهی خەشمی خوايه (ان تقولوا ما لاتفعولن) کە شتیک بڵێن کە نایکەن .

ئەجا خوا بە تاییهتی بڕیاری خۆی ئەدا ، لەو کاره ی کە مسلمانان گوفتارو کرداریان تیا جیاوازه – کە جهنگ کردنە لەرێی خوادا – وه باسی ئەو شته ئەکات کە خوا بێی خۆشه ، ئەفەرموی (ان الله) بەراستی خوا (یحب الذین یقاتلون) ئەوانەي خۆش ئەوی کە جهنگ ئەکەن (فی سبیله) لەرێی خوادا (صفا) شان بەشانی یهک (کانهم) ئەیتیت (بنیان مرصوص) کۆشکیکی قایمی چەسپیوون لەبەردو چیمەنتۆ ، وه پاچو بێ مەرە کاریان تێ ناکات .

مەبەس لەمه ، ئەوه نییه کە جهنگ کەران نزیک بن لیهکەوه ، بەتکـو

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ؟ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (٥) وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ . مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ ،

بيير بکهرهوه کاتیک که موسا به گلهکهی خوئی ووت :
 نهی گهلی خۆم بۆچی نازارم نهدهن له کاتیک که نهزانن من په وانه کراوی خوام بۆ لای ئیوه ؟ کاتیک که لایان دا خواش دلی وهر گیتان ، وه خوا ، ری نمونیی گهلی بهدکار ناکات (ه) بییر بکهرهوه که عیسی کوری مریهم ووتی : نهی کورانی یعقوب بی گومان من په وانه کراوی خوام بۆ لای ئیوه ، به پرواکهر بهو تهوراتهی که له بردهستمایه .

مه بئس نهویه که هه موو یهک دل و یهک گیان بن ، وه به سهرومال ، یارمه تی یهک بدن ، وه ری نهدهن که دوژمن ری یان بی بهری .

* * *

ئجنا خوا بییری مسلمانانی نه خاتوه که بی فرمانیی پیغمبهه ران زۆر خراپه ، وه باسی موسا و بی فرمانیی گلهکهی نهکات ، تا مسلمانه کانیش وهک جووله که کان بی فرمانیی پیغمبهه ر که بیان نهکن ، نه فرموی (واذ قال موسی لقومه) بییر بکهرهوه که موسا به گلهکهی خوئی ووت (یا قوم) نهی گهلی خۆم (لم تو ذوننی) بۆچی نازارم نهدهن (وقد تعلمون) له کاتیک که به پراستی نهزانن (انی رسول الله الیکم) که من په وانه کراوی خوام بۆ لای ئیوه ، بهو معجزانهی که خوا نیشانی داوون (فلما زاغوا) کاتیک که لایاندا له ری ی راست (ازاغ الله قلوبهم) خواش دلی نهوانی لادا له وه زگرتنی قسهی راست (والله لا یهدی القوم الفاسقین) وه خوا ری نمونیی گهلی بهدکار ناکات .

(واذ قال عیسی ابن مریم) بییر بکهرهوه کاتیک که عیسی کوری مریهم ووتی (یابنی اسرائیل) نهی کورانی یعقوب پیغمبهه ر (انی رسول الله الیکم) به پراستی من په وانه کراوی خوام بۆ لای ئیوه به دوو شت :

١ - (مصلحا) به پرواکهر (لما بین یدی من التوراة) بهو نامهیهی که له بهر دهستمایه له تهورات ، واته که له پیتش منا هاتروه ، وه من پروام بی هیناوه .

وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِنَ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ ، فَآمَنَّا جَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا: هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (٦)

وه به مژده‌دهر به په‌وانه‌کراویک که له دواى من دى که ناوى ئەحمده ،
ئنجاکاتیکک که ئەو (پیتغه‌مبەرە) یان بۆ هات بەچەند نیشانه‌یه‌کی روشنەوه ووتیان:
ئەمە جادوو‌یه‌کی ناشکرایه (٦) .

٢ - (ومبشرا) وه به مژده‌دهر (برسول یاتی) به‌پیتغه‌مبەر یکی په‌وانه‌کراو ،
که دى (من بعدی) له‌دواى من (اسمه احمد) که ناوى ئەحمده .
ناشکرایه که له کاتی پیتغه‌مبەرا قوربان خویندراوه تەوه به سەر هەزاران
گاووور و جووله‌که‌دا، وه‌هەموو گوئی‌یان لی‌بووه، که قوربان ئەفەرمووی «النسی الامی
الذی یجدونه مکتوبا عندهم فی التوراة والانجیل»، واتە ئەو پیتغه‌مبەرە نه‌خۆتیندە‌واره‌ی
که ناوی نوسراوه له تەورات و ئینجیلا .
ئەو زانایانی گاووور و جوووه‌که‌یه‌ی که‌مسلمان بوون - وه‌کک عبدالله‌ی کورپی
سلام - دانیان ناوه به‌مه‌دا ، له‌گەڵ ئە‌میشه که ئینجیلی بۆ حەنا ، له‌فەسلی پانزە‌دا
ئەفەرمووی «ان الفار قلیط روح الحق الدی یرسله ابی ، یعلمکم کل شیء» واتە
فار قلیط گیانی راستی یه که خوا ئە‌ی نیری ، وه‌هەموو شتیکتان فیر ئە‌کات .
فار قلیط مه‌عنای «حمد» ئە‌گه‌یه‌نی ، واتە سوپاس ، له‌بەر ئە‌وه هیندی‌کک
وه‌ری‌گتیراوه به «حامد» واتە زۆر سوپاس‌گوزار ، وه‌ هیندی‌کک به «حامد» واتە
سوپاس‌گوزار ، که‌واته له مه‌عناکه‌یا اشاره هه‌یه بۆ ناوی پیتغه‌مبەر که احمد
محمده .

* * *

وا دەر‌نه‌که‌وی ئە‌م نایه‌تاه‌ی دوا‌یی هاتوون دەر‌بارە‌ی به‌پیره‌وه‌چوونی
جووله‌که‌و گاووورە‌کان بۆ ئە‌و پیتغه‌مبەرە‌ی که نامه‌کانیان مژده‌ی پی‌ داوه ، وه‌سەر
کۆنه‌یان نه‌کات له‌سەر‌به‌ پیره‌وه‌ چوونه که‌یان و فرۆفتیان له‌گەڵ ئە‌م دینه‌ تازه‌یه‌دا،
که خوا بریاری داوه که سەر هەموو دینه‌کانی تری بخات ، ودی‌بێ به‌ دواترینی
هەموو دینه‌کان .

به‌تێ جووله که به‌ران‌به‌ری ئە‌م دینه‌ تازه‌یه‌ ویتا ، وه‌کک دوژمنی‌کی خۆینه
خوی ، به‌ هەموو فرۆ قیل و درۆ ده له‌ سه‌و ساخته چیتی یه‌که‌وه ، وه‌چوون به
گژیا به‌ هەموو په‌نگیک ، ته‌نانه‌ت به‌م جوړه‌ش که ئە‌فەرمووی (فلما جاءهم) ئنجاک
کاتیک که ئە‌و ئە‌حمده‌ی مژده‌پیندراوه‌یان بۆ هات (بالبینات) به‌چەند نیشانه‌یه‌کی
روشنه‌وه ، که گه‌وره‌ترین‌یان قورئانه (قالوا) ووتیان (هذا سحر مبين) ئە‌م

قورئانەي که هیناوتە جادوو یەکی ئاشکرایە •

جوولەکه هەر لەسەرەتاوە چوون بە گز ئیسلاماتا ئەمرۆ •

چوون بە گزیا ، لەیەكەم رۆژەووە بە هەوولدان بۆ تیکدانی ناوەندی
کۆچکەران و یارمەتی دەرمان ، تا لەیەکیان بکەن ، هەرەك هەولیان دا بۆ ئەوی که
تیبەری « ئەوس » و « خەزرج » بکەنەووە بە گز یەکا •
چوون بە گزیا بە ریکەوتن ، دەمی لەگەڵ ناپاکان و دەمی لەگەڵ هاوبەش
پەیدا کەرەکانا •

چوون بە گزیا ، بە دانەپال هێرش بەران بۆ سەر مدینە لەجەنگی خەندەقا •
چوون بە گزیا بە بلاوکردنەوی بوختانە گەورە کە «افک» لە سەردەمی
سەرۆکی ناپاکان عبدالله کوی ابی سەلوول •
چوون بە گزیا ، لەنازاووی عوسمانا ، لەسەردەمی عبداللهی کوی سبأ •
چوون بە گزیا ، بە هەلبەستنی قسەي درۆودە لەسەو شتی پڕوویوچ بە دەم
پێغەمبەرەووە ، بەجۆریکی وا که گەلی لەتەفسیرەکانی پێشووی قورئان زۆر لەو
جۆرە شتانەیان تی خراوە •

هیچ رۆژی لە رۆژان ، ئەم ناگری جەنگە نەکووژاوەتەووە ، وە بێسەي کز
نەبوووە ، بەلکو جوولەکەو گاوور هەمیشە لەفرویل و تەتە کەو ، داواناوەدا بوون
بۆ ئیسلام ، تا ئەمرۆ ، دەمی بەناوی جەنگی سەلیبی یەووە ، لەرۆژەهەلاتو ، دەمی
لەرۆژئاواو ئەندەلسو ، دەمی لەرۆژەهەلاتی ، ناوەپاستو دەوتەتی عوسمانیدا ،
تا ئەم دەوتەتە گەورە یەیان پارچە پارچە کرد ، وە کە لەپورە کەیان دا بەش کرد
لەناو خۆیان ، ئنجا فسفس پالەوانیکیان دروست کردو فوویان پیا کرد – وەك
سید قطب ئەفەرموی – وە لەشکری سوێندخواران « حلفاء » گۆیا لەترسی ئەو ،
گەرانەووە لە ئەستەنبوول ، وە بەو فسفس پالەوانە جی نشینی «خلافە» و پیتی
عەرەبی و زمانی عەرەبی یان هەنگرت ، وە دەوتەتی ترکیان کرد بە دەوتەتیکی کلا ،
لە دبین ، وە لەهەرلایەك جوولانەووە یەکی نایینی بێ خیرا فسفس پالەوانیکی بۆ
دروست ئەکەن ، وە پێی چەند ئیشتیکی ئەدەن تا توژی بەرزی بکەنەووە ، لەبەر
چاوی گەلەکەي ، ئنجا هەرچی تورو سکە یەك بێی ، پێی ئەکووژیننەووە ، وە هەر
کۆسپیک بێی لەرێ یانا پێی تەخت ئەکەن ، وە هەر هیوا یەك بێی ، پێی بە سا
ئەدەن •

ئەو بوو لەنا یەتی پێشوودا فەرمووی : خاوەن نامەو هاوبەش پەیدا کەرەکان ،
که نایەتی قورئانیا ن بۆ ئەخوینرایەووە بانگ ئەکران بۆ مستمان بوون و برۆا

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ . وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (٩) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ؟ (١٠)

خوایه خواجه که پیغمبری خوی ناردوو به ری نمونی و ناینتیکی راستو درستهوه ، تا سهر هه موو ناینتیکی بغات ، با هاوبهش پهیدا که رانش پیان ناخوش بی (٩) نهی نهوانی که پرواتان هیناوه ، نایا ری نمونی تان بکهه بو بازار گانتیتی به که رزگارتان بکا له سزایه کی پر له دهد؟ (١٠)

مائی خویان بهخت کرد له ری سهر که وتن و پیشکه وتنی نیسلام و مسلمانانا ، وه بهرانبه ری هیرش و سیتلاوی دوژمنان ویستان .

چون تیشکی رۆژ به فوو نه کووژیتهوه ؟ وه قورسی رۆژ ، به په رۆ ، دانه پوشری ؟ دینیک که خواخوی بناغهی بنی و ، ری نمونی به که نهو بیکات چون کویر نه بیتهوه ؟ وه کو نه فرموی (هو الذی) خوائه خوا به (ارسل رسوله) که پیغمبری خوی ناردوو به (بالهدی) به ری نمونی (ودین الحق) وه به ناینتیکی راستو درستهوه (لیظهره علی الدین کله) تا زاتی بکات به سهر هه موو ناینتیکا (ولو کره المشرکون) با هرچی هاوبهش پهیدا که رانش هیه ، پیان ناخوش بی .

به تی خوا نهه به نینه هینا به دی ، وه نهه دینه به رز کردهوه به سهر هه موو دینه گانا ، وه له رۆژی هه لاتنیه وه ، رۆژ به رۆژ سهرزه ویی روونا که کردهوه تا به شی زوری سهرزه ویی کرد به رۆژی رووناک .

* * *

دوای نهوهی که فرموی خوای نهوانی خوش نهوی که جهنگ نه کن له ری خوادا به کو مئی ، وه دوای نهوهی که جله و گیریی مسلمانانی کرد لهوهی که وه ک گهلی مووسا پاره پهرست بن و وه گهلی عیسا فرمان نه بهر بن ، وه دوای نهوهی که به نینی دا به چی گیر کردنی نهه دینه ، نجا بانگی مسلمانانی نهور رۆژه نکات به خویان و هرچی به دوایان بی تا رۆژی دوایی - بو با شترین بازار گانتیتی نه فرموی (یا ایها الذین امنوا) نهی نهو که سانهی که پرواتان هیناوه (هل ادلکم) نایا ری نمونی تان بکهه (علی تجارة) بو بازار گانتیتی و کرین و فروشتنیک (تنجیکم) که رزگارتان بکا (من عذاب الیم) له سزایه کی پسر دهد و سوئی ، نجا خوا خوی

تُؤْمِرُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ . وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ . إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۱) يَغْفِرُ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ، وَيُدْخِلِكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ .
وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ . ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲)

(که شهوش ئەمەیه) بڕوا بئینن بە خواو پێغه‌مبەری خوا ،
وہ جەنگ بکەن لە ڕۆی خوادا بە سەر و مائی خۆتان ، ئەمەتان باشرە
بۆخۆتان ، ئەگەر بزانن (۱۱) ، ئەگەر وابکەن(خوا) لەگوناھەکانتان خۆش ئەبن ، وە
نەتان باتە ناو باختیکەوہ کہ جۆگە ئاوی زۆر بە بنکیانا ئەبروا، وە(داتان ئەنێ) لەچەند
کۆشکیکی پاکیزە لە بەهەشتانی هەتا هەتایی دا ، ئەمەیه پزگاریی گەورە (۱۲)

وہرام ئەداتەوہ ئەفەرموێ : ئەو بازرگانیتیہ ، ئەمەیه کہ
(تۆمنون) بڕوا بئینن (بائە ورسولە) بەخواو پێغه‌مبەری خوا (وتجاہدون) وە تیکۆشن
(فی سبیل اللہ) ئە ڕۆی خوادا (باموالکم وانفسکم) بە سەر و مائی خۆتان ، بۆ
بلاوکردنەوی دینیو بەرزکردنەوی ئایین .

جەنگ لەڕۆی خوادا گەلی جۆری هەیه : یەکیکیان جەنگە لەگەڵ دوزمانا بە
چەک ، یەکیکیان جەنگە لەگەڵ ئەفسا بە لغاوگرتنی لەو شتە خراپانەیی کہ
ئارەزووی ئەکات . یەکیکیان جەنگە لەناوەندی ئەفسو مەردومانا، بەژیری خستنی
هەموو جۆرە تەمەعیکو دەستگیرانەوہ لەسەر و مالو ناموسییان ، وە هەووتدان
بەڕۆی تەوانا بۆ خزمەتکردنیان .

(ذلکم خیر لکم) ئەم کارەتان لەهەموو بازرگانییەک باشرە بۆ خۆتان
(ان کنتم تعلمون) ئەگەر تێبگەن .

ئەجا باسی ئەم شتە باشە ئەکات ، ئەفەرموێ ئەگەر وابکەن (یغفر لکم
ذنوبکم) خوا لەگوناھەکانتان خۆش ئەبن (ویدخلکم جنات) وە لەپۆژی دوا بیدا
نەتانخاتە ناو باختیکەوہ (تجری من تحتها الانهار) کہ جۆگە ئاوی زۆر بە
بنکیانا ئەبروا (و مساکن طیبہ) وە داتان ئەنێ لەجیگا و ڕیگا و کۆشکی پاک و تەمیز
(فی جنات عدن) لە بەهەشتانی هەتا هەتایی دا (ذلک الفوز العظیم) ئەمەیه پزگاریی
گەورە .

نەمانەیی کہ ووتران پاداشیکی پۆژی دوا بئین ، جا لەبەر نەوہی کہ نادەمی
لەناو گەلی زەویی دروست بوو ، وە هەمیشە چاوی لە پاداشی جیہانی شەوہیہ ،

بِأُخْرَى تُحِبُّونَهَا: نَصْرَ مَنِ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ. وَبَشَّرَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۳)
 بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا. كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ. كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ:

یه شتیکی تر که حمزی لئی نه کن (که نهویش) یارییده دانه له خواوو مگرتنی
 ناری مه ککویه بهم زووانه ، وه (بهمه) مژده بده بهوانی که بروایان هیتاوه (۱۲)
 نمی نهوانی برواتان هیتاوه ، بین به یارمه تی دهرانی خوا ، هدروهک عیسی کوری
 مریم به هاووی تاییه تی به کانی خوی ووت :

بۆیه دواى باسى پاداشى پۆژى دوايى ، ئنجا باسى پاداشى جيهان نهکات ،
 نفرموى (واخرى تجبونها) وه به بههره يه کى ترتان نهغه يه ني لهجيهانا که
 حمزتان لئی يه تي و نازمووی نهکن ، که نهویش (نصر من الله) یارییده دانتانه
 له خواوه (وفتح قریب) و گوشانی به کى نزیکو کردنهوى گرتی به که ، وهک
 مگرتنی شاری مکه بن (وبشر المؤمنین) وه مژده بده - ئه ی پیغمبر - به
 مسلمانان ، که بهم زووانه هم به لینه دیتهجن .

به لئی خوا به نینی خوی به جی هیتا به زیاده وه ، له سالی هه شتمی کۆچی دا
 مه ککه گیسرا ، له سالی یانزه دا پیغمبر کۆچی دوايى کرد ، دواى نهو ، سهد
 سالی نه خایاند که بهی داخی ئیسلامه تی له به شی زوری جیهانی نهو پۆژده هه لکرا ، وه
 به چرای ئیسلامه تی هموو سهرزه ویی پووناک بووه وه .

ئهم باسى جهنگ له پئی خودایه ی ، که له سه ره تاو داوینی سووره ته که وه
 کرد ، بهم جۆره گهرم و گوپی یه ، که پال نه نی به هموو مسلمانیکه وه ، بو
 سهردانانو گیان به خت کردن ، وه ئهم چرایه ی که دایگیرساند له دل و دهر و ونی
 برواداران ، نه گونجی هیندی جار له بهر هیندی شت کز بیی ، وه ئهم پال پیوه نانه
 سست بیتمه وه ، ئنجا بو گهرم کردنهوى دلی نهو که سانه ، دوايى سووره ته که ی
 هیتا به بانگ کردنیکی تر ، وه له بهرگ و کالایه کی
 ترا ، فرمووی (یا ایها الذین امنوا) نهی نهو که سانه ی که برواتان هیتاوه
 (کونوا انصار الله) بین به یارمه تی دهرانی خوا ، وه خزمه تی دینه که ی بکنو
 بهرزی بکنه وه ، وهک هاووی تاییه تی به کانی عیسا کردیان ، له کاتیکا که داوا ی
 یارمه تی لئی کردن ، وه کو نه فرموی (کما قال عیسی ابن مریم) ههر وهک
 عیسی کوری مریه م ووتی (لنحوارین) به هاووی تاییه تی به کانی خوی که دوانزه

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الْخَوَارِثُونَ: نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ. فَأَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ. وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ، فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ. فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ (١٤)

گن یارمه‌تی‌دهری منه بۆ لای خوا ؟ هاوړی‌کانی ووتیان : نیمه یارمه‌تی‌دهرانی (دینی) خواین ، نجا دهسته‌یه که له‌کوپانی یعقوب پروایان هینا و دهسته‌یه که بی‌پروا بوون ، نیمه‌ش پشتیوانی نه‌وانه‌مان کرد که پروایان هینا ، به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیا ، تا گه‌ران به‌زال (١٤)

کس بوون : (من انصاری الی الله) کټن نه‌وانه‌ی که یارمه‌تیم نه‌دهن بۆ بانگ کردنی مه‌ردوم بۆ پړی خوا ؟ (قال الخواریون) هاوړی تاییه‌تی‌یه‌کانی ووتیان (نحن انصار الله) نیمه‌ین یارمه‌تی‌دهرانی دینی خوا .

به‌راستی نه‌مانه‌لی‌بران بۆ خوا ، وه تا مان دینی عیسیان به‌پاک‌وته‌میزی بلاوکرده‌وه ، به‌تی عیسا بۆ نه‌وه هات که مژده‌ بدا به‌ پیغه‌مبه‌ری نیسلام و دینی نیسلام ، چند شایسته‌یه بۆ نوم‌تی محمد ، نه‌خوازه‌لا خوینده‌وارانی تایینی ، که نه‌مانیش لی‌بیرن بۆ نه‌م پیوسته‌ گه‌وره‌یه .

نجا ناخو چی‌بووین ، نه‌جامی نه‌م‌لی‌برانی هاوړی‌یانی عیسیه ؟ وا بومان باس نه‌کات نه‌فهرموئی (قامنت) پروایان هینا به‌ پیغه‌مبه‌ریتی عیسا ، به‌هوی هولو ته‌قلای نه‌م هاوړی‌یانه‌وه (طائفة من بنی اسرائیل) دهسته‌یه که له‌کوپانی یعقوب ، وه عیسیان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌ناسی (وکفرت طائفة) وه دهسته‌یه‌کی تر له‌ نه‌وه‌کانی یعقوب بی‌پروا بوون .

نجا هدر پروایان بی‌نه‌بوو ، وه قسه‌ی ناشریینان نه‌کرد ده‌باره‌ی خو‌ی و مه‌ریه‌می دایکی ، وه‌یا له‌ژووړ پله‌ی پیغه‌مبه‌ریتی‌یه‌وه تماشا‌یان نه‌کرد ، به‌م‌په‌نگه هندیکیان نه‌یان‌ووت : کوړی‌خوایه ، هیندیکیان نه‌یان‌ووت : سیه‌می‌سیانه : باوک و کوړو گیانی‌پاک ، هیندیکیان نه‌یان‌ووت : خوایه .

(فایدنا الذین امنوا) نیمه‌ش پشتیوانی نه‌وانه‌مان کرد که پروایان هینا به‌ پیغه‌مبه‌ری‌تی عیسا (علی‌عدوهم) به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیا ، که به‌لایانه‌وه وایه عیسا خوایه ، یا کوړی‌خوایه ، یا سیه‌می‌سیانه (فاصبحوا ظاهرين) وه پروا داره‌کان گه‌ران به‌ زال به‌سه‌ر بی‌پروا‌کانا ، واته به‌نگه‌ی نه‌وانه‌ی که نه‌تین پیغه‌مبه‌ره ، گه‌لی‌گه‌لی‌راست‌تره ، له‌ به‌نگه‌ی نه‌وانه‌ی که نه‌تین سیه‌می‌سیانه .

سورەى «جمعه»یه

مدنییه ، ١١ ئایهته ، ١٧٥ ووتیه ، ٧٢٠ بیته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

ئەم سوورەتە دواى سوورەتى «صف» هاتۆتە خوارەووە ، وە هەردوکیان چارهى یەككشت ئەكەن ، بەلام هەریه که لەروویەکەووە ، بەم رەنگە ئەویان هەول ئەدات بۆ چەسپاندنی ئەوێ که ئایینی ئیسلام دواترین ئایین وە پوخته ترین دینە ، وە ئەمیان هەول ئەدات بۆ چەسپاندنی ئەوێ که مسلمانەکانی مەدینە – بە کۆچکەرانی و یارمەتی دەرانیووە – هەلبێژراوون بۆ هەلگرتنی ئەم سپاردەیه تا نەیدەنە دەست چینیکی تر لە دواى خۆیان لە مسلمانان ، وە چینی بە چینی ئاگاداریی ئەکەن تا رۆژی خۆی ، تەمەش دواى ئەو بوو که نەوێکانی یعقوب سپاردەى خویان پشت گوێ خست ، وە پەییوەندیان لەگەڵ ئاسمانا ، ئەما ، وە دەست بەرداری تەورات بوون ، وە کاریان پێ نەکردو بە هەریان لێ وەرنەگرت ، وە کەرتیک که باریک کتیبی بەسەر پشتهووبی چەندە بە هەری لێ وەرنەگرتی ، ئەوانیش هەر ئەوێندە بە هەریان لە تەورات وەرگرت .

ئنجأ لهو کاتەدا ئەم سوورەتە چارهى هیندیشتی تریش ئەکات که لە کاتی پێغەمبەر روویداووە لە مەدینەدا ، که ئەویش ئەو بوو ، لە رۆژی هەینی ، وە لە کاتی جمعهدا پێغەمبەر لەسەر دووانگە « منبر » که دوواووە لە ژووری مزگەوتا – کاروانیکی خوار دەمەنی لەو حەلەدا ئەگاتە ناوشاری مەدینە ، بە گوێرانیی و دەف لێدانەووە ، وە ئەو نوێز کەرانی که لە ژووری مزگەوت ، گوێرانیان لە پێغەمبەر گرتبوو ، زۆریان هەل ئەستن و ئەچنە دەرەووە بۆشت کڕین و سەیر کردن ، وە پێغەمبەر بە جی دێلن ، لە کاتی که بە پیووە وێستاووە خوتبەى خوێندۆتەووە .

سورة الجمعة

بسم الله الرحمن الرحيم

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
 الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۱) هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ ، يَتْلُو
 عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ ، وَيُزَكِّيهِمْ ، وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ،
 وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۲)

سوورهی «جمعه» به

به‌ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

به‌پاکیی‌یادی خوا نه‌کات نه‌وی له ناسمانه‌کان و زه‌وی‌دایه ، (نه‌و خوایه‌ی)
 که‌پاشایه‌کی پاکیی زانی کاردروسته (۱) خوا نه‌و خوایه‌یه که‌ره‌وانه‌ی کردووه له‌ناو
 نه‌خوینده‌وارانا پیغه‌مبه‌ریک له خوویان نه‌خوینتته‌وه به‌سهریانا نایه‌تانی خوا ،
 وه‌پاکیان نه‌کاته‌وه ، وه‌نامه (ی قورنانه) و فه‌رمووده‌ی (پرسوود) یان فه‌رته‌کات ،
 هه‌رچه‌ند نه‌وان له‌مه‌پیش له‌گومرایه‌کی ناشکرادا بوون (۲) .

ئجنا بابزانیین نه‌م سووره‌ته ، چی نه‌لنی ؟ نه‌فه‌رمویی (یسبح‌لله) به‌پاکیی
 یادی خوا نه‌کات (مافی السماوات) نه‌وی له‌ناسمانه‌کانه (ومافی الارض) وه‌ نه‌وی
 له‌زه‌وی دایه ، نه‌وخوایه‌ی (الملک) که‌پاشایه‌کی (القدوس) پاکیی (العزیز) زانی
 (الحکیم) کار دورسته .

* * *

ئجنا دیته‌ سه‌ر سه‌ر باس «موضوع» ی گرنگی سووره‌ته‌که ، نه‌فه‌رمویی
 (هو الذی) خوا نه‌و خوایه‌یه (بعث فی الامیین) که‌ ره‌وانه‌ی کردووه له‌ناو گه‌لیتی
 نه‌خوینده‌وارا ، که‌گه‌لی عه‌ره‌به (رسولانهم) پیغه‌مبه‌ریک له‌خوویان (یتلوعلیهم)
 نه‌خوینتته‌وه به‌سهریانا (ایاته) نایه‌تانی نامه‌ی خواکه قورنانه (ویزکیهم) وه‌پاکیان
 نه‌کاته‌وه له‌پیسسی بن‌پروایی و بن‌په‌ووشت و خوویی (ویعلمهم‌الکتاب‌والحکمة)
 وه قورنانه‌و فه‌رمووده‌ی پر سوودی خوویان فه‌رته‌کات (وان کانوا من قبل) هه‌رچه‌ند
 نه‌وان له‌مه‌پیش ، واته‌له‌پیش ناردنی پیغه‌مبه‌را (لفی‌ضلال‌مبین) له‌گومرایه‌کی
 ناشکرادا بوون ، وه‌که‌جه‌عفهری کورپی‌نه‌بوتالب به‌نه‌جاشیی پاشای حه‌به‌شه‌ی‌ووت:

ذَلِكَ فَضَلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۴)
 مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا، كَمَثَلِ الْحِمَارِ
 يَحْمِلُ أَسْفَارًا. بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِ اللَّهِ!

ئەو زیا دە مێهه‌بانی‌یه‌کی خۆایی‌یه ، ئه‌یدا به هەر که‌سیک که
 (خۆی) ئاره‌زوو بکات ، وه خوا خاوه‌نی به‌خششی گه‌وره‌یه‌،
 نمونه‌ی داستانی ئه‌وانه‌ی که ته‌وراتیان دراوه به‌سه‌ره‌و له‌پاشا هه‌یان نه‌گرت ،
 وه‌ک که‌ریک وان که کتییکی زۆری هه‌ترتیی ، به ده نمونه‌ی داستانی گه‌لینک
 که نایه‌تانی خوا به درۆ ته‌زانن !

ده‌رحق به پیغه‌مبه‌ر ، وه‌کو ئه‌فرموی (ذلك) ئه‌م ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ره بو
 سه‌ر هه‌موو ئاده‌میی تا رۆژی دوا‌یی (فضل‌الله) زیاده مێهه‌بایی‌یه‌کی خۆایی‌یه
 (یۆتیه) ئه‌یدا (من یشاء) به هه‌رکه‌سیک که خۆی ئاره‌زوو بکات له‌بهنده‌گانی
 (والله ذوالفضل العظیم) وه خوا خاوه‌نی به‌خششی زۆر گه‌وره‌یه به‌یدا به
 هه‌رکه‌سیک که خۆی به شایسته‌ی بزانی وه‌ک که‌زه‌تی محمد بن ، نه‌مه پلاریکه
 ئه‌یگریته ئه‌و جووله‌گانه‌ی که لایان وایه پیغه‌مبه‌ره‌یه‌تی بو غه‌یری جووله‌که
 نه‌بووه‌ونابی ، له‌به‌رئه‌وه بروایان به پیغه‌مبه‌ره‌یه‌تی نه‌هینا ، ئنجا خوا بیروباوه‌ره‌که‌یان
 به درۆ ئه‌خاته‌وه ، به‌م ره‌نگه ئه‌مانه ته‌گه‌ر باش له‌ته‌وراته‌که‌ی خۆیان بگه‌یشتنایه ،
 وه ره‌فتاریان پێ‌بکردایه ، باسی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیان تیا ئه‌خوینده‌وه ، که خوا
 له‌وی مژده‌ی داوه به ناردن و ره‌وانه‌کردنی له‌دوا‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ، وه پێوستی
 کردوه له‌سه‌ریان بروایی‌هینانی و دواکه‌وتنی ، وه نمونه‌ی ئه‌م جووله‌گانه له
 هه‌نگرتنی ته‌وراتو ، چوونه ژیریو ، ره‌فتار پێ‌نه‌کردنی ، وه‌ک که‌ریک وان
 که باری کتیب به سه‌ر‌بشته‌یه‌وه پێ ، وه هه‌میشه نقه‌ی پێ له ژیریا ، وه هه‌یج
 که‌کێکی لێ‌وه‌رنه‌گرئ ، نه‌فرموی :

(مثل الذين حملوا التوراة) وێنه‌ی ئه‌و جووله‌گانه‌ی که فرموده‌ی ته‌وراتیان
 دراوه به‌سه‌را که هه‌یگرن و بروای پێ‌بینن و ره‌فتاری پێ‌بکهن (ثم لم يحملوها)
 له‌پاشا هه‌یان نه‌گرت ، واته بروایان پێ‌نه‌هیناو به گوی‌یان نه‌کرد (كمثل الحمار
 يحمل اسفارا) وه‌ک که‌ریک وان که باری کتیب هه‌نگرئ ، واته هه‌میشه نقه‌ی
 دئی له‌ژیریا ، پێ‌ئه‌وه‌ی به‌هه‌یه‌کی لێ‌وه‌رگرئ (بئس مثل القوم الذين كذبوا بآيات
 الله) زۆر بده نمونه‌ی گه‌لێکی‌وا که نایه‌تانی خوا به درۆ بزانی .
 ئنجا باسی ئه‌وه نه‌کات که بۆچی جووله‌که‌ی پێ‌نمونیان نه‌کرد به ته‌ورات،

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۵) قُلْ: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا، إِن زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ، فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۶)

وه خوا ری نموونی گهلی ستمکاران ناکات،
بلی: نهی ئەوانه‌ی که له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن، ئەگەر لاتان وایه که ئیوه
دۆستی خوان به‌بێ محمدا یارانی، داوای مردن بکه‌ن ئەگەر راست نه‌که‌ن (۶)

ئەفرمووی (والله لا یهدی القوم الظالمین) خوا ری نموونی گهلی ستمکاران ناکات
واته دستووربوای خوا له‌په‌ووشتو خوی ئاده‌می‌دا له‌سه‌ر ئەوه‌یه، هه‌ر که‌سی‌ک
که زۆر مایه‌وه له‌سه‌ر زۆروسته‌مو ده‌ست‌دریزی، ئیستعدادو باماده‌یی نامینی بۆ
ری نموونی، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شا چونکه جووله‌که‌کان لاف‌لی ئەده‌نو ئەلین:
« نعن ابنا لله واحباؤه » واته ئیمه کورانی خواو خۆشه‌ویستانی ئه‌ویین، وه به
گه‌زاف ئەلین: « لن یدخل الجنة الا من كان هودا » واته ناچیتته به‌هه‌شت جووله‌که
نه‌بێ، خوا فرمانی دا به‌ پیغمبه‌ر که قسه‌یان له‌گه‌ل بکات به‌ په‌نگیک که
ده‌م‌کو‌تیا‌ن بکات، تا درۆکه‌یان ده‌ریکه‌وێ ئەفرمووی (قل) بلی نه‌ی محمدا
(یاایهاالذین هادوا) نه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن (ان زعمتم)
ئەگەر لاتان وایه (انکم اولیاء لله) که ئیوه دۆستی خوان (من دون الناس) بێ
محمدا یارانی، وه پیتان وایه که خۆتان له‌سه‌ر ری‌ی خوانو، ئەوان گومرا‌ن
هه‌ردوولتان کۆبینه‌وه، وه نزای مردن بکه‌ن له‌و ده‌سته‌یه‌ی که گومرایه، وه‌کو
ئەفرمووی (فتمنوا الموت) داوای مردن بکه‌ن (ان کنتم صادقین) ئەگەر راست
نه‌که‌ن که ئەلین ئیمه خۆشه‌ویستی خواین، واته ئەگەر خۆتان به‌ خۆشه‌ویستی
خوا ئەزانن داوای مردن بکه‌ن، واته حمز له‌مردن بکه، تا زوو بکه‌ونه خۆشی
به‌هه‌شتو قیامه‌ته‌وه، که‌چی ئەگەر به‌ ئاره‌زووی خۆتان‌بی هه‌رگیز ناتانه‌وی
بمرن، که ئەمه پیتجه‌وانه‌ی په‌کن.

ئمه بی‌ی ئەلین: « مباهله » واته ویستانی ئه‌و دوو ده‌سته‌یه‌ی که
ده‌مقالتی‌یا‌نه – به‌رانبه‌ری په‌ک، وه هه‌ردولا نزای مردن بکه‌ن له‌ده‌سته‌ی گومرا،
ئمه پوویداوه له‌گه‌ل جووله‌که‌دا، وه که‌ لیره‌دا، وه له‌گه‌ل گا‌وورا، وه که له
سووره‌ی « ال عمران » دا که فرمووی:

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (۷)
 قُلْ: إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَتَرَوْنَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ، ثُمَّ تَرْدُونَ إِلَى
 عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ،

وه هه‌رگیز داوای ناکهن به‌هوی ئه‌و گونا‌هانه‌ی که به دهستی خۆیان یتشیان
 خستوهه، وه خوا ئا‌گاداره به سته‌مکاران (۷) بلی: ئه‌و مردنه‌ی که لئی پائه‌که‌ن
 بئ‌گومان ئه‌تانگاتی، له‌پاشا ئه‌برینه‌وه بۆلای خوای ئا‌گادار به ئاشکراو نه‌ینی،

«فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم
 ونساءنا ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نيتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين (۸)»

هه‌رچی یتفهمبه‌ر بانگی کردبئ بۆ ئه‌م ميا‌هله‌یه، ترساوه‌و نه‌ی وئ‌راوه
 روویه‌رووی یتفهمبه‌ر بوئستی که‌ئمه‌ نیشان ئه‌دا که‌ئه‌وانه‌ هه‌موو به‌دل زانیویا‌ه
 که‌یتفهمبه‌ر راست نه‌کات، وه‌دینه‌که‌ی راستو خۆی یتفهمبه‌ری به‌راستی‌یه،
 وه‌نزای گه‌یرا نه‌بی و ناچیتته‌ داوه، وه‌کو ئه‌فهرموئ (ولایت‌نونه‌ابدا) وه‌ئه‌وان
 هه‌رگیز داوای مردن ناکهن و ئارمزووی ناکهن (بما قلمت ایدیهم) به
 هوی ئه‌و گونا‌هانه‌ی که کردوویا‌ه، وه به دهستی خۆیان له‌پیشه‌وه ناروویا‌ه،
 له‌گۆرینی ته‌ورات و تیکدانی ناو‌نیشانه‌ کانی یتفهمبه‌ر (والله‌ علیم بانظامین) وه
 خو‌انا‌گاداره به‌سته‌مکاران.

دوای نه‌م قسانه‌ ئنجا باسی مردن و دوای مردن نه‌کات ئه‌وه‌ئه‌فهرموئ مردن
 شتیکی ناچار‌یه که‌س نه‌دهستی پزگار نابئ، وه‌هه‌موو که‌سیتک بئ‌یه‌وی یا‌نه‌وی
 نه‌بی هه‌ر بمرئ و بچیتته‌وه به‌رده‌می خوا، وه‌به‌تۆله‌ی خۆی بگات، ئه‌فهرموئ (قل)
 بلی ئه‌ی‌محمد (ان الموت الذی) به‌راستی ئه‌و مردنه‌ی (تفرون منه) که لئی پائه‌که‌ن
 (فانه‌ ملاقیکم) بئ‌گومان یتتان نه‌گات، وه‌تووشتان نه‌بی (ثم تردون) له‌پاشا
 ئه‌برینه‌وه (الی عالم الغیب والشهاده) بۆ لای خوای ئا‌گادار به هه‌موو ئاشکراو

۱ - واته‌ ئنجا هه‌رکه‌سیتک ده‌مقایی له‌گه‌ل کردیته‌ له‌بابه‌ت عیساوه،
 دوای ته‌وزانیینه‌ی که‌ بۆته‌تووه - بلی: بابانگی کوپه‌کانمان و کوپه‌کانتان و
 ئه‌ه‌کانمان و ئه‌ه‌کانتان و خۆمان و خۆتان بکه‌ین، له‌پاشا بیاری‌ینه‌وه‌و نه‌فرین
 یکه‌ین له‌ درۆزان.

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۸) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ
لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ . وَذَرُوا الْبَيْعَ .
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۹)

ئىنجا ئامگادارتان ئەكات بەوەی كە کردووتانە (۸) ئەی ئەوانەى كە پرواتان هێناوە
كاتىك كە بانگدرا بۆ نوێژ لەرۆژى هەینی دا ، بەپەله بچن بۆ یادى خوا ، دەست
هەلگرن لە كرىین و فروتن ، ئەمە بۆخۆتان باشتەرە ئەگەر تى بگن (۹)

نەینى بەك (فینبىكم) ئىنجا ئەو حەله ئامگادارتان ئەكاتەوه (بما كنتم تعملون) بەوەی
كە کردووتانە لەبىن برۆاىسى و بەدكرداىى .

* * *

لەدواى ئەوەى كە سەر كۆنەى جوولەكەى كرد لەسەر خۆشەوێستى دنیاو
پەو كردنى لەمردن ، ئىنجا باسى ئەوه ئەكات كە لەناپىنى ئىسلاما ، مەردوم ئەتوانى
هەوول بەدات بۆدینىش و بۆ دنیاىش ، بەم پەنگە لەرۆژى هەینی دا ئامادەبى بۆ
چوونە جمعهو گوێگرتن لە دوانى دواندەر ، دواى ئەوش هەول بەدات بۆ كسبو
كارو دىدارىى ، ئەفەرموئى (يا ايها الذين امنوا) ئەى ئەوكەسانەى كە پرواتان
هێناوە (اذا نودى للصلاة) كاتىك كە بانگدرا بۆ نوێژى جمعه (من يوم الجمعة)
لە رۆژى هەینی دا (فاسعوا الى ذكر الله) بە پەله بچن بۆ یادى خوا ، كە گوێگرتنە
لە دوان و نوێژكردنە بە كۆمەلى (وذو البىع) وه دەست هەلگرن لە كرىین و فروشتن
(ذلكم) ئەودەستو بردو دەست هەلگرتنەتان لە كرىین و فروتن (خيرلكم) بۆخۆتان
باشترە لە خەرىك بوون بە خرىبو فروختەوه (ان كنتم تعلمون) ئەگەر تى بگن ،
چونكە گوێ ئەگرن لە ئامۆژگارىى و دوانى دواندەر ، وه هیندى زانىارى تازە بەپى
ئەورۆژە وەر ئەگرن ، جگە لەوه كە لەگەل خزان و دراوسى و ناشناو ناساوانا ،
كۆنەبنەوه لە نوێژى جمعه دا ، وه دۆستایەتى و خزمایەتیتان تازە نەبیتەوه .
نوێژى هەینی نوێژى كى حەفتەى بە، بە كۆمەلى «جماعة» نەبىن دوستنى بە،
پىوستە لەسەر هەموو پىاوێكى ، ساغى ، نىشتەجى ئازاد ، كە بىانوویەكى
شەرىعى نەبىن .

دووانەكەى وهك دەرسىكى حەفتەى وایە كە ئەدرى بە نوێژكەران ،
وه ئەبى لەوانەبى هەموو كەسێك بەقەد خۆى بەهرەى لى وەرگرتى .

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ . وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
وَأُذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۱۰)

کاتیک که نوێزی جمعه کرا بلاوبینهوه بهسەر زهوییدا ، وه دواى پوژی خوا بکهون
وه یادى خوا بکهن به زۆری به لکم پزگار تان بین (۱۰)

ئهم دووانه ئهوه نده گرنگه ، ئایین دایناوه له جێى دوورگات له نوێزی
نیوه پۆ ، که له نوێزی جمعه دا ئه بێ به دوورگات ، وه گوی کرتن له دووانه کەش
له جیاتی دوورگاته که ی تره .

دوانى ههینی وه ک فیر کردنیکی ناچارى «تعلیمی اجبارى» وایه بۆ نوێز
که ران .

فهرمووده ی پیغه مبه رینگار زۆره له بابته گه وره یی نوێزی جمعه وه دستوری
پاکى و پیکه و پیکه یه وه ، وه ک خوشتن و به رگی جوان له به رکردن و
خوبونخوش کردن و سیرو پیا ز نه خواردن و قسه نه کردن له ژووری جمعه وه نگا و
هه له نه هینان به سه ر مه ردوما .

دواى باسى نوێزی ههینی و خوا په رستى ، ئنجا نه چیته وه سه ر باسى
کسبو کارو دنیا دارى ، نه فه رموى (فاذا قضيت الصلاة) نجا که نوێزی جمعه
کرا (فانتشروا في الارض) بلاوبینه وه به سه ر زه وییدا (وابتغوا من فضل الله)
وه دواى پوژی خوا وازانجو سوودى جیهان بکهوون ، به لام له م کاتانه شا ،
خواتان له بیه نه چیته وه ، وه گو نه فه رموى (واذكروا الله) وه ناوى خوا به رنو یادى
بکهن (کثیرا) به زۆرى (لعلکم تفلعون) تا پزگار بین له پوژی دوا یی دا .

ئه گێر نه وه که پوژیکی ههینی پیغه مبه ر له سه ر دووانگه ی مزگه وتى مه دینه
خوتبه ی جمعه ئه خوینى ، له و کاته دا کاروانیک له شام ئه گه ریته وه ، به ده غل ودان و
خواردمه نى به کى زۆره وه ، وه به گۆرانى و ده فێدان وه نه چنه ناو شارى مه دینه ،
له و حه لده ا له مه دینه گرانى نه بى ، وه خواردمه نى ده ست ناکه وى ، جا له ترسى
ئهو ی نه وه ک ئه و خواردمه نى به زوو به فرۆشرى و نه مینى ، زۆر له دانیشتوانى
مزگه وت هه ل ته ستن ئه چنه ده ره وه ، دوانزه که سیان نه بى ، که هه ر چوار یار و
یا وه ره کانى پیغه مبه ریان تیا بووه ، وه پیغه مبه ر به جێ دێتن له کاتى خوتبه خویندنا ،
ئنجا پێویسته قورئان لیره دا ده رسیکی قورسیان بداتى ، تا جاریکى تر شتى وا

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْلَاهُا إِنَّمضُوا إِلَيْهَا، وَتَرَكَوكَ قَائِمًا، قُلْ : مَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التَّجَارَةِ . وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۱۱)

کاتیک بازرگانی یا کاریکی بیهوده بینن بلاوی لی نه کن بؤ لای نه
بازرگانی به ، وه تو بهجی دیلن به ویستاوی ، بلئی : پاداشی لای خوا چاکتره له
شتی بیهوده و سهودا و مامه له ، وه خوا باشرینی پوژیی ده رانه (۱۱)

نه کن ، وه بهم بونه یه وه نه نایه ته دیته خواره وه ، نه فهرموئی (وذا راوا)
کاتیک بینن (تجارة) بازرگانی به (او لهوا) یا بینن دهنگی ده فویاری و کاریکی
بیهوده (انفضوا اليها) بلاوی لی نه کن بؤ لای نه و بازرگانی و یاری به
(وترکوک) وه تو بهجی دیلن نه یغه مبه نه کاتیکا که تو (شاما) ویستاوی تو
لهسر دوانگه دوان نه دیت (قل) بلئی (ماعندالله) نهوی لای خوا چنک نه کهوی
له پاداشی جمعه و نوژی و دانیشن له خزمهت پیغه مبه راو گوی گرتن به خونه کهی
(حیر) چاکتره به که لکتره (من انهو) له بیسننی ته پل وده (ومن انجاره) وه
له کریین و فروشتن و سهودا کردن (والله خیر الرازقین) وه خوا باشرینی پوژیی
ده رانه .

سوورەى « منافقون »

مدنی، ۱۱ نایەتە ، ۱۷۹ ووتە، ۷۷۶ بیتە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوی خۆای بەخشنەمى میهرەبان

لەرۆژیکەوه کە پێغەمبەر و کۆچکەران کۆچیانکردوو بە مەدینە ، تووشیان بوو بە تووشی دەستە یەكەوه کە بەدییەن مسلمان و ، وەکی ترناپاک «منافق» بوون ، کەسەرۆکە کە یان عەبەداتی کۆری ابی کۆری سەلوول بوو ، ئەم ناپاکانە ئەوەندە زبانیان شیرین بوو لە گەل پێغەمبەر و هاوڕێکانیا ، هەزار ئەوەندە دێیان پیس بوو ، وە هەمیشە خەریکی درۆدە لەسەو کە ئەکو فرۆقێل بوون ، بەلێ ئەوان بە هەموو هێزو تەوانایی خۆیانەوه ، ناپاکی خۆیانان ئەشاردەوه ، بەلام ناوبەناو کە فو کوئی ئەو ناپاکی بە سەر پێزی ئەکردو کە مێکی دەر ئەکەوت ، وە قورئان سەرکۆنە ئەکردن . لە بەر ئەوه هیچ سوورە تێکی مەدەنی نی بە کە ناماژە «اشارە» بەکی تیانە بێ بۆ ناپاکان ، ئنجا یا بە ناشکرا ، و دیا بە پەنھانی ، بەلام هیچیان وەک ئەم سوورەتە بێ پەردە نی بە .

ئەم دەستە ناپاکانە لە مەدینە پەیدا بوون ، چونکە پێغەمبەر و هاوڕێکانی لەمەککە ئەوەندە بەهێزو بەدەسەلات نەبوون کە کەس لێیان بترسێ ، وە لە ترسی ئەوان بەدییەن مسلمان و وەکی ترناپاک بن ، بەلکو لەمەککەدا بێ پرواکان زۆر بەهێزو مسلمانەکان زۆر زەبوون بوون ، تا بە ناچارایی کۆچیانکرد بۆ مەدینە ، بەلام لە مەدینە وا نەبوون ، بەلکو پێغەمبەر لە پێش کۆچکردنیا بۆ مەدینە ، پەیمانی بەست لە گەل دوو تیرە زۆر بەهێزی مەدینەیی کە «ئەوس» و «خەزەرەج» بوون ، وە هیچ مائیک نەبوو لە مەدینەدا کە ئیسلامەتی نەچوو بیتە ناوتیوه ، لە بەر ئەوه هەر بەگانی مەدینە یا مسلمانێ بە راستی ، وە یا ناپاک بوون ، واتە بە دییمەن مسلمان بوون ، وە نوێزیان ئەکردو رۆژوویان ئەگرت ، بەلام ناو بەناو ناپاکیان دەر ئەکەوت ، وە هەولیان ئەدا بۆ پەینە کردنی ، وە سوێندیان ئەخوارد بۆ پێغەمبەر کە تۆ پێغەمبەر بیت ، وە ئیمەش مسلمانین ، ئنجا بەم بۆنە یەوه ئەم سوورەتە

سورة المنافقون

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا: نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ. وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ (۱)

سورہی « منافقون »

به ناوی خواى بهخشندهى ميهربان

کاتیک که ناپاکه کان بينه لات نهاتين : شهادهت نهدين که تو بهراستى
رهوانه کراوى خوايت خوا نهزاني که تو رهوانه کراوى نهوييت ، وه خوا شاهيدى
نهدا که نه ناپاکانه دروزن (۱)

هاته خوارهوه ، فرموى (اذا جاءك المنافقون) کاتیک که ناپاکه کانى وه
عبداللهى کورى ابى و هاورى کانى ، بينه لات (قالوا) نهاتين (نشهد انك لرسول الله)
شاهيدى نهدين که به راستى تو رهوانه کراوى خوايت ، واته نيمه ناپاک نيين ،
وه بهدل برومان به يتغمبه ريتى تو هديه ، به لام درو نهکن ، وه نه يانهوى بهم
شهادهته ، ناپاکى به کهى خويان بشارنهوه ، وه يتغمبه رهو مسلمانه کان فریب بدن ،
له برنهوه خوا به درويان نه خاتمه وه ، دواى نهوى که خوى ، يتغمبه ريه تى
يتغمبه ريه جن کبير نه کاتو نه فرموى (والله يعلم انك لرسول) خوا نهزاني که
تو رهوانه کراوى نهوييت ، وه نهو توى به يتغمبه ريه تى نارووه بو سر هلموو
نادهمى .

نه گهر خوا ليره دا نه موى نه فرموايه ، وه بجوايه ته سر به
دروختنه وه که يان که نه فرموى « والله يشهد ان المنافقون لکاذبون » ، لهوانه بوو ،
که به دلا بهاتايه که شهاده ته که يان بويه درويه چونکه ريکى بوون « واقع » نريه ،
که نهه مه بس نريه ، به لکو نهوى مه بس بن نهويه که دم ودليان يه نريه .
دواى نهوى که خوا خوى يتغمبه ريتى يتغمبه ريه جن گير کرد ، ننجا
نه فرموى (والله يشهد ان المنافقون لکاذبون) خوا شهادهت نهدا که نه ناپاکانه
دروزن له شهاده ته که يانا ، چونکه بيروباوه رى نهوان ، ريکى شهاده ته که يان
نريه .

إِتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ . إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا . فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ ، فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (۳)

سوینده (درۆ) گانی خۆیان کرد به قەلفان (ی سەریان) ئنجا (بەم بۆنەیهو) پێی خۆیان بری (لەمەردوم) ، بەراستی ئەوان کاریکی بەدیان کرد (۲) ، ئەو (ی) که ووترا لەبەر ئەوەبوو که پروایان هینا نەپاشا بێ پروا بوون ، ئنجا مۆر نرا بەسەر دنیانا ، وە ئەوان تێناگەن . ۳

خولاسە راست بە قسەیک ئەووتری که هەم پێکی بوون ، وە هەم پێکی بیروباوەری ، کەواتە نەگەر بێ پروایەک بە پیغەمبەر بێ : « انک لرسول الله » هەرچەند پێکی بوون ، بەلام چونکە پێکی بیروباوەری بێ پرواکە نێیە بە درۆ ئەژمێری ، هەرۆک قادیانیەک که بێ : احمد قادیانی پیغەمبەرە - درۆیە ، چونکە هەرچەند پێکی بیروباوەری خۆی بێ بەلام پێکی بوون نێیە .

(اتخذوا ایمانهم) سوینده درۆگانی خۆیان کرد (جنه) به قەلفان و سوپەر بۆ خۆیان ، واتە هەرچەند فروفتیک ، یا کەنەکو درۆیەک ، یا قسەیک خراپیان دەربکەوتایە ، ئەهاتن سویندیان نەخوارد ، که شتی وا نەبوو ، وە بەو سویندانە خۆیان نەبارست ، تا درۆیە بەم بەم فروفتیان ، وە جەوگێری مەردوم بکەن لەمسلمان بوون و یارمەتی دانی لەشکری ئیسلام . وەکو ئەفەرموی (فصدوا عن سبیل الله) ئنجا بەم بۆنەیهو پێی خۆیان بری لەخۆشیان و لە مەردومیش (انهم ساء ما کانوا یعلمون) بە راستی ئەوان کاریکی زۆر بەدیان کرد ، که پروایان وەرگێرا لە نایینی راست ، وە سویندی درۆیان خوارد .

ئنجا هۆی ئەم سوینده درۆیانە ، وە ئەم پێی خوا برینانەیان باس ئەکات ئەفەرموی (ذلك) ئەو خراپانەیان که ووترا (بانهم) بەهۆی ئەوەبوو ، که ئەوان (امنوا) به زبان پروایان هینا (ثم كفروا) لەپاشا بە دل بێ پروا بوون (قطع علی قلوبهم) ئنجا مۆر نرا بە سەر دنیانا ، وە دەرگای دل و دەروونیان داخرا ، بە جۆریک که ئیستر قسەێ راست نەچیتە ژوورەو ، وە لە قسەێ راست نەگەن ، وەکو ئەفەرموی (فهم لا یعقلون) ئەوان تێناگەن . تێناگەن .

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ، وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ،
كَأَنَّهُمْ خَشْبٌ مُسْنَدَةٌ ، يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ، هُمْ
الْعَدُوُّ فَاحْذَرَهُمْ ،

كاتىك بيان بينيت به قەبارەى زليان سەرسامت ئەكەن ، وە ئەگەر قسە بکەن گوئى
لەقسەكەيان ئەگرىيت ، ئەئيت ئەوان دارى ھەلپەسىرراوون ، وا گوومان ئەبەن
ھەموو قريوہەك بۆ سەر ئەوانە ، ھەر ئەوانن دوژمن ، خۆتيان ئى پياريزە

سەرۆكى ناپاکەكان عبداللہى كورى ابى كورى سەلوول ، پياويكى جوانى
پىكويپىكى قسەزانى قسە پەوان بوو ، كە بەھاتايەتە خەزمت پىغەمبەر ،
پىغەمبەر پووى تەئەكردو گوئى بۆ ئەگرت ، ئىجا قورئان چەند وئەبەكەيان
ئەگرىو نىشانى ئەدات ، لەوئەھى يەكەمدا ئەفەرموئى (واذا رايتم) كاتىك
بيان بينيت (تعجبك اجسامهم) سەرسامت ئەكەن بە قەدوبالاي بەرزو قەبارەى
زلو پىكويپىكى پوخسارىان (وان يقولوا) وە ئەگەر قسە بکەن (تسمع لقولهم)
گوئى لە قسەكەيان ئەگرىيت ، واتە تەماشاي دىمەنيان مەكە ، بەلكو تەماشاي دلو
دەروونيان بکە .

لەوئەھى دووھما ئەفەرموئى (كانهم) ئەئيت ئەو ناپاکانە (خشب مسندہ)
چەند كۆتەرە دارىكى ووشكنو ھەلپەسىرراوون بە دىيوارا ، واتە ھەرچەند زبەن
لووسو قسەپەوانن ، بەلام لەدلا تى ناگەن ، و لەگەل كۆتەرە دارا جياوازيان
نەبە .

لە وئەھى سىھما ئەفەرموئى (يحسبون) وا گوومان ئەبەن (كل صيحة عليهم) ھەموو
قريوہەك بۆسەر ئەوانە ، واتە ترس وبىميان گەيشتووە بەئەندازەيەك ھەر
كەسىك چرەبەكەكات ، ئەوانن ئەزانن قسەلەوان ئەكەن ، وە ھەر دەنگىكەبى ،
ئەو قسەبەوان ئەئيتن ، وە ھەر تەقەبەكەبى ، ئەو بۆسەر ئەوان ئەچن ، چونكە
ناپاكن ، وە پەردەيەكى تەنكيان دەو بەسەر خۆيانا ، ھەمىشە لەو ئەترسن كەبا ،
لاي بەرئى ، يا لەلايەكەو پەردەكەيان بەرئى ، وە نەيتنى يەكانيان دەركەوئى ،
ئەو ناپاكانە ھەرچەند نەقام و ترسنۆكن ، بەلام دوژمنىكى ئىجگار خراپن بۆ تىكدانو
شێواندننى ناوخۆ ، لەبەرئەو خوا پىغەمبەر ناگادار ئەكاتەووە ئەفەرموئى (هم
العدو) ھەر ئەوانن دوژمنى بەراستى لەناوتانا ، وە لەسوباتانا (فاحزرهم) خۆتيان

قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ! أَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَ نَكْرًا؟ (۴)

خو لەناویان بەرئى ! چۆن وا ڤوو وەرئەگئیرن؟! (۱)

ئى پىارىزە ، و ھەرگىز بەقسەيان ھەل نەخەلەتت ، ئەوان لەگەل ئىوودا بەدلى ئىوود ، لەگەل دوژمنەكانتانا بەدلى ئەوان قسە ئەكەن (قاتلەم اللہ) خو بيانكوژئى و لەناویان بەرئى (ئى يوفكون) چۆن واڤوو وەرئەگئیرن لەرئى ڤاستو ئاىنىنى دروست؟

* * *

ھەروا باسى ناپاكىي نەم ناپاكانە ئەكات ، كەھەر ڤۆژمى گۆشەيدەكى

دەرئەكەوى ، و ھەرساتە ئاوازيكى تازەيان ئى دەرئەچن .

ئەگئیرنەو كاتىك كەپتەمبەر لەجەنگى «بنى المصطلق» ئەگەرئىتەو ، لەسەر ئاويك ئەخات بە خۆى و لەشكرەكەيوە ، دووكس لەسەر ئا و نەچن بەگژ يەكا لە كۆچكەران و يارمەتى دەران ، يارمەتى دەره كەيان سەر بە عبداللهى كورى ابى ئەبى ، ئەويان ھاوار ئەكاتە كۆچكەران و ئەميان ھاوار ئەكاتە يارمەتى دەران ، بەرەكەتدا كەس بەدەنگيانەو نەچن ، لەمە ، سەرەك ناپاك عبداللهى كورى ابى تووڤە ئەبى ، ئەلئى : «ئىمە دواى محمد كەوتىين بۆ ئەوئى تىمان ھەلئەن؟! رەحمت لە پيشيانان كە ووتووئە سەگەكەت تىر كەيت ئەتخوا ، بەخوا كە گەراينەو مەدينە ، ئەبى گەورە دەست دارەكان ، بچووكە بى دەستەكان دەرگەن» واتە تىمە كە يارمەتى مەرانىين ، ئەبى كۆچكەران دەرگەين ، ئنجا ڤوونەكاتە ھاوڤىكانى خۆى ، ئەلئى : «ئەمە خۆتان بەخۆتانان كرد ، وولاتەكاتان خستە ژىردەستى ئەمانەو ، دارايى بەكە تان دابەش كرد بەسەريانا ، ئىستاش ئەگەر دەستان بگرنەو و ھىچيان نەدەنى ، بەجىتەن دىلن ، وە نەچن بۆ وولاتىكى تر ، كەواتە ھىچ مەدەن بەم كۆچكەرانەى كە لەگەل محمدان ، تابلاومى ئى بكنە» .

ئەم قسانە گەيشتەو بە پتەمبەر ، وە عبداللهى كورى ابى زانى كە پتەمبەر بىستووئەتى يەو ، خىرا چوو بۆلاى و سويندى بۆ خوارد كەمەن ئەم قسانەم نەكردو ، كە نايبەتەكانى پىشوو ھاتنە خوارمەو ، و مدروئى سەرەك ناپاك ئاشكراڤوو ، ھىندىك لەدەست و پتەنەكەى خۆى پىنى ئەلئىن : چەند ئايبەتتىكى تونلو تىژ مەربارەتان ھاتوئە خوارمەو ، بچن بۆلاى پتەمبەر ، داواى ئى بووردنى ئى بكنە ، تالئىتان ببورئى ، و مدواى بەخشىنتان بۆبكات لەبارەگماى خوادا ، ئەويش ڤوويان

وَلَمَّا قِيلَ لَهُمْ: تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُؤُسَهُمْ،
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (۵) سِوَاءَ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ
 لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ؟ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ! إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۶) هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ: لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مَنْ عِنْدَ
 رَسُولِ اللَّهِ

كاتىك پىيان بووترى : وەرن بۆ لای ڕەوانەكراوى خوا تا داواى
 لىخۆشبوونتان بۆ بکات ، سەرپىچى ئەكەن ، وە ئەيان بىنىت
 ڕوو وەرئەگىرن لەكاتىكا كە ئەوان خۆيان بە گەرە ئەگرن، بۆ ئەوان
 چوون بەكە داواى لىخۆشبوونيان بۆ بکەيت يا نەیکەيت ؟ ھەرگىز خوا لىيان
 خۆش نابى : بەراستى خوا ڕىنمونيى گەلى بەدکار ناکات، ئەوان لەوانەن كە
 ئەلین : دارايى بەخت مەكەن بۆ ئەوانەى كە لەگەل پىغەمبەران

لى وەرئەگىرى ، وە پىيان ئەلن : ئیو وەختى خۆى بەمنتان ووت : بىروايتنە ،
 بىروام هیتا ، وە پىتان ووتم زەكات بەدە ، زەكاتمدا ، ئیستا هىچ نەماوەتەو ،
 ئەوەنەبى بچم كورنوش بەرم بۆمەد ، نىجا بەم بۆنەبەو نەمنايەتەنە هاتنە
 خوارەو ، فەرموى (واذا قيل لهم) كاتىك بە ناپاكەكان بووترى (تعالوا) وەرن
 (يستغفر لكم رسول الله) تاپىغەمبەرى خوا داواى لىخۆشبوونتان بۆ بکات لەبارەگای
 خوادا (لو وار رؤوسهم) سەرپىچى ئەكەن و ڕوو وەرئەگىرن (ورايتهم) وە تۆ
 ئەوان ئەبىنىت (يصلون) ڕوو وەرئەگىرن (وهم مستكبرون) لەكاتىكا كە
 ئەوان بە دەعیو دەمارن .

نىجا خوا ڕوو ئەكاته پىغەمبەرو پىى ئەلن (سواء عليهم) بۆ ئەوان
 چوون بەكە (استغفرت لهم) نایا داواى لىخۆشبوونيان بۆ بکەيت (ام لم تستغفر لهم)
 يا داواى لىخۆشبوونيان بۆ نەكەيت (لن يغفر الله لهم) ھەرگىز خوا لىيان خۆش
 نابى (ان الله) بەراستى خوا (لايهدى القوم الفاسقين) ڕىنمونيى گەلى بەدکار
 ناکات .

نىجا باسى گۆشەبەكى تر ئەكات لەبەدكارىيان ، ئەفەرموى (هم الذين
 يقولون) ئەوان لەوانەن كە ئەلین بە ھاوړىكانى خۆيان (لاتنفقوا) دارايى
 بەخت مەكەن ، وە دەستگىرۆبى مەكەن (هلى من عند رسول الله) بۆ ئەو

حَتَّىٰ يَنْفَضُوا، وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَا يَفْقَهُونَ (۷) یقولون لئن رجعنا الی المدینة

تا بلاوهی لی‌بکن ، هدرچی گهنجینه‌های ناسمانان و زهوی هیه هه‌مووی هی
خوایه ، به‌لام ناپاکان تی‌ناگهن (۷) (ناپاکه‌کان) نه‌تین نه‌گهر گه‌راینه‌وه بو مدینه ،

کۆچکرانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ران (حتی ینفضوا) تا بلاوهی لی‌بکن ، واته که
تیوه هیجتان نه‌دانی ، برسی‌یان نه‌بی ، نه‌و حه‌له له‌برسانا بلاوهی لی‌نه‌کن ، وه
پتغمهر به‌جی‌دی‌لن .

وا دیاره نه‌م کرده‌وه نامه‌ردانه ، ههر له‌کۆنه‌وه هیه ، وه ههرکه‌سیک رقی
له‌یه‌کتیک بووبی ، یا ههر گه‌لیک قینی له‌گه‌لیکی تر بووبی ، برسیی ، وه نامانگور
«محتاج»ی کردووه، نه‌وه قوره‌یشی‌یه‌کان که له‌مه‌دینه هه‌موو جووره په‌یوه‌ستی‌یه‌کیان
بریی له‌پیغه‌مبه‌رو مستمانه‌کان ، وه سی‌سال له‌ناو دۆل و دهره‌یه‌کی دوور له‌مه‌که
به‌ندیان کردن ، وه نه‌یان هه‌شت کس به‌لایانا بچی ، وه هیچیان پی‌بفرۆشی ، وه
ژنیان لی‌ماره بکات ، به‌بی نانونا ، مانه‌وه له‌و چۆلو بیابانه‌دا .

نه‌وه ناپاکه‌کانی مدینه - وه‌ک نه‌م نایه‌ته باسی کرد - نه‌یان ویست هیچ
دهست گیروویی‌یه‌کی کۆچکره‌کان نه‌کن تا له‌برسانا بلاوهی لی‌بکن .

نه‌وه شیوعی‌یه‌کان له‌وولاتی خوینا کارتتی تموین ناده‌ن به‌ پرواداره‌کان ،
تا بمرن له‌برسانا ، یا بی‌پروا بین به‌خوا ، یا دهست له‌خواپه‌رستی هه‌نگرن .

هه‌میشه بی‌پروایان له‌ زۆرکۆنه‌وه ههر وابوون له‌گه‌ل پرواداران تا نه‌مرو ،
له‌بیریان چۆنه‌وه نه‌و قسه راست و دروستی که له‌پیش ته‌واوبوونی نه‌م نایه‌ته‌دا
قورئان بییریان نه‌خاته‌وه ، که نه‌فه‌رموی (ولله خزائن السماوان والارض)
ههرچی گهنجینه‌های رۆژی هیه ، له‌ناسمانه‌کان و زهوی‌دا ، هه‌مووی هی خوایه
به‌دهست خوایه (ولكن المنافقین لایفقهون) به‌لام ناپاکان تی‌ناگهن ، که رۆژی
چاکان و خراپان ههر به‌ دهست خوایه ، ههر وه‌ک رۆژی خراپان نه‌دا ، رۆژی
چاکانیش نه‌دا ، وه ههر وه‌ک رۆژی یه‌کتیک نه‌دا که هۆی به‌ دهسته‌وه‌بی ، رۆژی
که‌سیکیش نه‌دا که ههرچی هۆبی نی‌یه‌تی .

له‌ دوایی‌دا باسی هه‌له‌ی ههره گه‌وره‌ی ناپاکه‌کان نه‌کات ، نه‌فه‌رموی
(یقولون) ناپاکه‌کان نه‌تین (لئن رجعنا الی المدینة) نه‌گهر له‌م سه‌فه‌ره گه‌راینه‌وه

ليُحْرَجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ ، وَ لِلَّهِ الْعِزَّةُ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۸)

بنی گومان گهوره کان زه بوونه کانی لی دهرئه کهن ، هر بۆ خواو بۆ په وانه کراوی
 خواو بۆ پروادارانه گهوره یی ، به لام ناپاکان نازانن (۸)

بۆ مه دینه (لیخرجن الاعز منها الاذل) بنی گومان گهوره دهستداره کان ، بنی دهسته
 زه بوونه کان دهرئه کهن له مه دینه .

مه بهستیان له دهستدار ، خویانی ریسوای پهستی ترسنوکی دوو پرووی
 بنی پروایه ، مه بهستیان له بنی دهست پیغه مبهرو مسلمانه کانه .

ننجا خوا به درویان نه خاته وه ، نه فهرموئی (ولله العزة) گهوره یی و دهست
 داریی بۆ خوا (ولرسوله) و بۆ په وانه کراوی خوا (وللمؤمنین) و بۆ پروا دارانه
 (ولکن المنافقین لا یعلمون) به لام ناپاکان نازانن له بهر نادانیی و سرمهستی
 خویان .

نهم گهوره یی یه ، دهر کوت ، کاتیک که پیغه مبهرو له شکره که ی گه پانه وه
 لهو سه فهره بۆ مه دینه ، له گه ل سهره ک ناپاکان ، عبداللهی کوپی ابی ، که سهره ک
 ناپاکه گه یشته قهراخ شاری مه دینه ، عبداللهی کوپی له بهرده می باوکیا ویستاو
 شیریی لی دهره یینا ، وه به باوکی ووت : به خوا ههنگاو یک ناچیته پیئشه وه تا
 پیغه مبهر پیت نهدا ، چونکه نه وه گهوره و زال و دهستدار ، وه تویت پچووه و
 زه بوون و بنی دهست ، سهره ک ناپاکه پاشه و پاش گه پرایه وه تا له دوا ی له شکره که وه به
 پیغه مبهر گه یشت ، وه قسه که ی عبداللهی کوپی بۆ گپرایه وه ، پیغه مبهر په کینکی
 له گه لا نارد بۆ لای عبداللهی کوپی سهره ک ناپاکه ، که پئی باوکی بدات تا بجیتته
 ناو شاری مه دینه وه .

تاما شای نهم نیشانی گهوره یی یه بسکن که خوا دایدرووه به سهر شانی
 پیغه مبهرو پروادارانا ، که ههردو کیانی کرد به دهستی خوی ، وه له ته نشت
 خوی وه رایگرتن ، وه فهرمووی : نهمه ئیمه یین ، وه نهمه یه دهستی گهوره و زال و
 دهستداران .

* * *

ننجا نه و پروادارانهی که له گه ل خوی و پیغه مبهرا پایگرتن ، وه کردنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأَلْثَمَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۹) وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَّ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ ، فَيَقُولَ : رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ، فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۰) وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا

ئەي ئەوانەي کە بپرواتان هیناوه مال و مناتتان خەریکتان نەکن لە یادی خوا ، هەرکەسێک وا بکات ئەوانە زیانکارن (۹) بەخت بکەن هیندی ئەو پوژی یە پیمان داوون پیش ئەوی مردن تووشی یەکیکتان ببی ، ئنجا بلیت : خوا یە کاشکی مردنی منت دوا بخستایە بۆ ماو یەکی نزیک ، تا خیرم بکرایەو لە چاکان بووما یە (۱۰) هەرگیز خوا هیچ کەسێک دواناخات (لە مردن)

بە دەستەي خوێ - بانگیان نەکات و دەستیان نەگرێ تا بەرزیا بکاتەو بۆ ئەو پایە بەرزە ، وە دووریا بگاتەو لە کردەوی ناپاکان ، وە لە پەووشتو خویان ، وە پزیا نەئێ (یا ایها الذین امنوا) ئەي ئەو کسانەي کە بپرواتان هیناوه (لا تلهم اموالکم ولا اولادکم) مال و مناتان خەریکتان نەکن (عن ذکر الله) لە یادی خوا (ومن یفعل ذلك) هەرکەسێک وا بکات ، واتە بەهۆی مال و منالەو لە خوا دوور بکەوێتەو ، وە خوا فەرامۆش بکات (فاولئک هم الخاسرون) ئەوانە بە راستی زیانکارن (وانفقوا) بەخت بکەن لە پزێی خواو بپرواداران (مما رزقناکم) هیندی ئەو دارایی یە کە پیمان بەخشی وون ، وە کردوومانە بە روژیبتان (من قبل ان یاتی احدکم الموت) پیش ئەوی مردن یەخەگیری یەکیکتان ببی ، وە هەرچیکێ هە یە بەجێ یبێتی ، بۆ ئەم ئەو ، بێ ئەوی شتیکی بۆ خوێ پیش خستی (فیقول) ئەو حەلە بێتی (رب لولا اخرتني) خوا یە بۆچی مردنی منت دوا نەخست (الی اجل قریب) بۆ ماو یەکی نزیک و کەم (فاصلق) تاخیرم بکرایە (واکن من الصالحین) وە لە چاکان بووما یە ، واتە نەگەر دوات بخستایە چاکەم نەکرد ، وە لە چاکان نەبووم .

بەلام ئەمە نەبوو نابی ، وە کو ئەفەرموی (ولن یؤخر الله نفسا) هەرگیز

اِذَا جَاءَ أَجْلُهَا، وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۱)

کاتیک که (وهختی) هات ، وه خوا ناگاداره بهوی که نهیکن (۱۱)

خوا هیچ کسیتک دواناخال له مردن (اذا جاء اجلها) کاتیک که مردنی هات (والله
خبیر) وه خوا ناگاداره (بما تعملون) بهوی که نهیکن نهی نادمیی •

سورة التغابن

بسم الله الرحمن الرحيم

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

سوورە «تغابن»

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

هەرچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویی‌دان (به زبانی حال) ستایشی خوا نه‌که‌ن ، هەرچی
هه‌یه هی ئه‌وه ، وه هەرچی ستایش هه‌یه هه‌مووی هه‌ر بۆ ئه‌وه ، وه ئه‌و
به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا توانایه‌، خوا ئه‌و خوایه‌یه که ئیوه‌ی دروست کردووه ،

سوورە «تغابن»ه

مدنی‌یه ، ۱۸ ئایه‌ته ، ۲۴۱ ووتیه ، ۱۰۷۰ پیته

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

(یسبح لله) به پاکیی یادی خوا نه‌کات (ما فی السماوات والارض) نه‌وی له
ناسمانه‌کان و زه‌ویی‌دایه ، واته هەرچی‌یان تیایه به زبانی خال ستایشی خوا نه‌که‌ن
(له الملك) هه‌ر بۆ ئه‌وه پاشایی و خاوه‌نداریی ، واته هەرچی هه‌یه له بوونه‌مرا
هه‌موو فه‌رمانبه‌ریی و گه‌ردن که‌چی ئه‌و نه‌که‌ن ، وه نیشان ئه‌ده‌ن که هه‌ر ئه‌وه
خاوه‌ن و به‌ده‌سه‌لات (وله الحمد) وه هه‌ر بۆ ئه‌وه ستایش ، واته هەرچی ستایشی
جیهانیان هه‌یه هه‌مووی هه‌ر بۆ ئه‌و نه‌جیتته‌وه ، چونکه هه‌ر ئه‌وه کانگای هه‌موو
چاکه‌یه‌ک (وهو علی کل شیء قدير) وه ئه‌و به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا زال و توانایه ،
ژیان ئه‌دا ، مردن نه‌نیری ، هه‌زاریی ئه‌دا ، ده‌وله‌مه‌ندیی ئه‌به‌خشی ، پێ‌نموونیی
نه‌کات .

له نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی خوایه ، ئه‌مانه‌ی که باسیان نه‌کات و نه‌فه‌رمووی (هو
الذی خلقکم) خوا ئه‌و خوایه‌یه ، که ئیوه‌ی دروست کردووه له‌سه‌ر سروشتی‌کی

فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲)
 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ، وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ،
 وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ (۳) يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَيَعْلَمُ مَا
 تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ،

ئىنجى ھىندىكتان بى پروا ھىندىكتان پروادارن ، وه خوا بينايه به ھەر شتيك كه بىكهن (۲) خوا ئاسمانهكانو زهوىي دروستكردوه به پراستی و دروستى ، وه زۆر به جوانىي قهلهمى كيشاوون وه ھەر بۆ لای ئهوه گهپانهوه (۳) ھەرچى له ئاسمانهكانو زهوىي دايه خوا ئهيزانى ، وه ناگای لهو شتانهيه كه ئهپشارنهوهو ناشكرای ئهكهن ،

پاك ، لهگهله ئههيشه (فمنكم كافر) ھىندىكتان بى پروانو له سروشت لانهدهن (ومنكم مؤمن) وه ھىندىكتان پروادارنو لهسەر سروشتن (والله بما تعملون بصير) وه خوا بينايه به ھەر شتيك كه بىكهن ، وه پاداښتان ئه داتهوه به بىي كردهوهتان ، كهواته تا ئهتوانن له خوا بترسن .

به پراستی ئهوه بهلگهوه نيشانانهي كه خوا دايئاوون لهناو بوونهوهرا ، وه به تايهتاي لهناو لهشى ئادهمىي دا ، بۆ دۆزىينهوهي خوا ، بهسن بۆ مهردومى ژىپىي خاوهن بىپى .

له دواي باسى دروستكردنى ئادهمىي ، ئىنجا باسى دروست كردنى جيهان ئهكات بهم پرىك و پىكىيه ، ئهفهرموى (خلق السماوات والارض) خوا ئاسمانهكانو زهوىي دروست كردوه (بالحق) به پراستی و دروستى ، وه به جورىك كه گهورهىي خوا بگهيهنى ، وه گهورهترىن بهلگه بى لهسەر بوونى خوا (وصوركهم فاحسن صوركم) وه قهلهمى كيشاوون زۆر به جوانىي ، بالاىهكى بهرزو ناو قهديكى بارىيكو ئهندامىكى پرىك و پىك ، وه ھەر يهكه به قهده خۆي ، وه له شوئىيكي تايهتاي وادا كه ئهبن ھەر لهو شوئىنهدابى ، خۆ ئهگهه بىپىته سەر باسى گيانو ھۆشو گوشو ھهستو بىپرو تىگهيشتن ، ئهوه ھەر مهپرسه كه چهند ووردو بارىيكو پرىك و پىك و گمرنگه (واليه المصير) وه ھەر بۆ لای ئهوه گهپانهوهي ھهموو كهستىك له پۆژى دواىي دا .

(يعلم ما في السماوات والارض) ھەرچى له ئاسمانهكانو زهوىي دايه خوا ناگای لىيه (ويعلم ما تسرون وما تعلنون) وه ناگای لهو شتانهيه كه ئهپشارنهوهو

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ (۴) اَلَمْۤ اَتٰكُمْۤ نَبَاَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْاۤ مِنْۢ قَبْلُۙ فذٰقُوْا وَبٰلَۤ اَمْرِهِمْۙ ، وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۵) ذٰلِكَۙ بِاَنَّهُۥ كَانَتْ تَاْتِيْهِمْۙ رُسُلُهُمْۙ بِالْبَيِّنٰتِ ، فَقَالُوْا: اَبَشْرٌ يَّهْدُوْنَآ؟

وه خوا دانایه به‌وهی که له‌ناو دلاندایه، نایا یتان نه‌گه‌یشتوو ده‌نگو باسی نه‌وانه‌ی که بی‌پروا بوون له‌مه‌پیش و چه‌شتیان تۆله‌ی کاری خۆیان ، وه بۆ نه‌وان هیه‌ی سزای به‌ئیش و نازار، نه‌مه به‌هۆی نه‌وه‌بوو، که فرستاده‌کانیان بۆ نه‌هات به‌نیشانه‌ی پروناکوه ، نه‌یان‌ووت: نایاناده‌می (به‌کله‌خۆمان) ری‌نمونیمان نه‌کات

ناشکرای نه‌که‌ن (والله‌ علیم بذات الصدور) وه خوا دانایه به‌وه‌ی که له‌دلی مردومانایه .

* * *

دوای نه‌وه‌ی که‌خوا نیشانه‌ی هینایه وه‌له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خۆی ، که ههر نه‌و ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ، وه له‌قه‌می مه‌ردومی کیشاوه به‌جوانیی ، وه‌ناگاداره به‌هه‌موو شتیکی ناشکرا و نه‌ینی - نجا هاوبه‌ش په‌یدا که‌ره‌کانی مه‌که‌که نه‌ترسینی له‌سه‌ر نه‌م بی‌پروایی‌یه‌یان به‌ خوا و یتغه‌مبه‌ر ، وه باسی سه‌ره‌نجامی کاریان و نه‌وسزایانه‌یان نه‌کات که‌تووشیان نه‌بی له‌هه‌ردوجیه‌انا ، وه نموونه‌یان بۆ نه‌هینتته‌وه به‌و گه‌لانه‌ی که له‌پیش نه‌مانابوون ، وه یتغه‌مبه‌رانی خۆیانیان به‌درۆزن‌زانیه ، تاخا له‌ناوی بردن ، واته نه‌بوايه نه‌مان په‌ندیان له‌وان وه‌برگرتایه ، وه‌به‌اتنایه‌ته سه‌ر ری‌ی راست ، نه‌فه‌رموی (الم‌یا‌کم) نایا یتان نه‌گه‌یشتوو (نبالذین کفروامن قبل) ده‌نگ و باسی نه‌وانه‌ی که بی‌پروا بوون له‌مه‌پیش ، وه‌ک گه‌لی نووح و عادو نه‌موود ... ؟ (فذاقوا وبال امرهم) نجا چه‌شتیان تۆله‌ی سه‌ره‌نجامی کاری خۆیان له‌جیه‌انا که‌هیندیکیان خنکان له‌ئاوا و هیندیکیان له‌ ناوچوون به‌بای ساردو هیندیکیان به‌هه‌وره‌تریشقه (ولهم عذاب‌الیم) وه بۆ نه‌وان هیه‌ی له‌ پۆژی دوایی‌دا سزای سه‌ختو به‌ نازار (ذلک) نه‌و سزایه‌ی که‌تووشیان بوو (بانه) به‌هۆی نه‌وه‌بوو (کانت تاتیه‌م رسلهم بالبینات) که‌فرستاده‌کانیان بۆ نه‌هات به‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی پروناکوه (فقالوا) که‌چی نه‌یان ووت (ابشریه‌لنونا) نایا ناده‌می‌یه‌کی وه‌ک خۆمان ری‌نمونیمان نه‌کات ؟ واته چۆن له‌ خۆمان په‌کی‌ک

فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَىٰ اللَّهُ، وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (۶)

ئىنجا بىن پروابوون و پروويان وەرگىترا، وەخواش بىن نىيازى نوواند (بەلەناوبردىيان) وە خوا بىن نىياز و شايستەى ستايشە (۶)

ئەبىن بە پىتغەمبەر لە ناوەندى ئىتمو خوادا ، واتە خوا ئەگەر پىتغەمبەرى ئەناردە بافرىشتە يەكى لە ئاسمانەوه ، بناردايە .

بىن پرواكانى مەككەش ھەرئەم خراپە يەيان ئەگرت ، ئەيان ووت : چۆن ئادەمى يەكى وەك خۆمان ئەبىن بە پىتغەمبەر ، وایان ئەزانى كە پىتغەمبەر ئەبىن ھەر فرىشتەبىن ، ئەيان ئەزانى كە باوى خوالەسەر ئەو يە كە پىتغەمبەر ئەبىن ھەر ئادەمى بىن ، تا لە گەل مەردوماننا تىكەل بىن ، وە بە گوفتار و كردار ئامۆزگارىيان بكات ، وە ئەوانىش ئەم بىكەن بەسەر مەشقى خۆيان ، وە لە ھەموو شتىكا چاوى لى بىكەن و دواى بىكوون ، وە پەرسىياری لى بىكەن و وەررامى لى وەرگرن ، لە گەل ئەمىشە چەندە جىاوازىي ھە يە لە ناوەندى ئادەمى و فرىشتەدا ، زۆر جار ئەو ئەندەش جىاوازىي ھە يە لە ناوەندى ئادەمى يەك و ئادەمى يەكى ترا ، كە خوا ھەلى بژارد بىن بۆ سرووشى خۆى .

(فكفروا) ئىنجا بىن پروابوون بە پىتغەمبەرە كانىيان (وتولوا) وە پروويان وەرگىترا (واستغنى الله) وخواش بىن نىيازى خۆى نوواند لە پرواھىتەيانىيان ، بەم پەنگە لە ناوى بردن و دوايى بىن ھىتان (والله غنى) وە خوا بىن نىيازە لە خوا پەرسىيى بەندەگان (حميد) شايستەى ستايشە .

ئەمە داستانى بىن پروايانى پىنشوو بو ، كە تۆلەى خۆيان وەرگرت ، وە ئەمە بوو ئەو تۆلە يەى كە چەشتيان ، وە ئەو سزايەى كە لە پۆزى دوايىدا چاوەروانىيان ئەكات ، ئىتر دواى ئەمە چۆن گەلنىكى تری تازەى وەك دانىشتوانى مەككە پىتغەمبەرە كەيان بە درۆزن ئەزانن ؟ ئايا ئەمانىش چاوەروانى سەرەنجامى ئەوان ئەكەن ؟!

لەدواى باسى بىن پروايى ھاوبەش پەيدا كەرەگان بە خوا يەتى خوا و پىتغەمبەر ھەتى پىتغەمبەر ، ئىنجا باسى بىن پروايىيان ئەكات بەزىنوو بوونەوه ، ئەفەررموى

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا، قُلْ: بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ، وَذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ (۷) فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۸) يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ،

بی‌پرواگان گومانیان برد که (له پوژی دوایی دا) زیندوو ناکرینه‌وه ، بی‌یان بلی (نهی پیغه‌مبهر) نه‌ه وانی‌یه ، به‌خوا زیندو نه‌کرینه‌وه ، له‌پاشا‌ناگادار نه‌کرین‌به‌وهی که‌کردووتانه، وه‌ئمه له‌سه‌رخواناسانه (۷) ئنجا با پروابینن به‌خواو فرستاده‌ی خوا ، وه به‌و نوورو پووناکی‌یه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبهر ناردومانه (که‌قورئانه) ، وه خوا ناگاداره به‌وهی که نه‌یکهن (۸) (پادا‌شتان نه‌داته‌وه) له‌پوژی‌کا که‌کو‌تان نه‌کاته‌وه بو (پرسینه‌وهی) پوژی کو‌کردنه‌وه

(زعم‌الذین کفروا) بی‌پرواگان گومانیان برد (ان‌لن یبعثوا) که له‌پوژی دوایی‌دا زیندوو ناکرینه‌وه ، ئنجا خوا به پیغه‌مبهر نه‌فهرموئی (قل) بی‌یان بلی (بلی) نه‌ه وانی‌یه (وربی‌لتبعثن) سویندبه‌خوا زیندوو نه‌کرینه‌وه له‌پوژی دوایی‌دا (تم‌ننبؤن) له‌پاشا ناگادار نه‌کرین (بما عملتم) به‌وهی که‌کردووتانه له‌جیهانا له‌کاری چاک‌وو خراپ و گه‌وره و پچووک و نا‌شکراو په‌نهان ، واته به‌ری کرده‌وهی خو‌تان نه‌بینن (وذلک) وه نه‌ه زیندوو کردنه‌وه و ناگادار کردنه‌وه به‌کرده‌وه کانتان (علی‌الله یسیر) له‌سه‌رخوا زور ئاسانه .

چی‌له‌م سویندی پیغه‌مبهره به‌خوا‌ی خو‌ی ، گه‌وره‌تره ، پیغه‌مبهریک که له هه‌موو ژیانیا درو‌یه‌کی نه‌کردی ، وه‌به‌به‌ر راست‌گو‌یی خو‌ی هاوبه‌ش به‌یدا‌که‌ره‌کانی مه‌ککه ناویان نابی محمد امین ، ئیستا پی‌ی بلی : « قل : بلی وربی‌لتبعثن » .

له‌ته‌نشست نه‌م سویند خواردنی پیغه‌مبهره به‌هیز‌کردنه‌وهی زیندوو بوونه‌وه‌یه‌وه ، ئنجا بانگی بی‌پروایان نه‌کات بو پرواهیتان به‌خواو پیغه‌مبهره نه‌ه قورئانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبهره نیراوه ، نه‌فهرموئی (فامنوا بالله) ئنجا پروا بینن به‌خوا (ورسوله) و فرستاده‌ی خوا که محمده (والنور الذی انزلنا) وه به‌و پووناکی‌یه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبهره ، ناردومانه‌ته خواره‌وه – وه‌ک قورئانی پیرۆزی – که به راستی دئی ژیان روون نه‌کاته‌وه بو که‌سیت که پروای پی‌ی بلی و کاری پی‌ی بکات (والله بما تعملون خبیر) وه خوا ناگاداره به‌وهی که نه‌یکهن .

به‌ئنی خوا ناگاداره به‌کرده‌وهی بنده‌گانی خو‌ی ، وه هه‌موو که‌سیت ناگادار نه‌کاته‌وه به‌وهی که‌کردوویه‌تی (یوم یجمعکم لیوم الجمع) له‌پوژی‌کا که‌خوا

ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ، وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحاً يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ، وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ، ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۹) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبئسَ الْمَصِيرُ (۱۰)

ئەو رۆژە ، رۆژی زیانباریی (بەدکاران)ە وە ھەرکەستیک بروابینتی بە خوا ، وە کردەموی باش بکات ، خوا گوناھەکانی دانەپۆشی ، وە ئەیغاتە ناو باخاتی بەھەشتیکەوہ کە جۆگە ئاو بە بنکیانا ئەروا ، تیا ئەمێننەوہ ھەتا ھەتایە ، ئەمەبە بەھەرمەندی گەورە (۹) ئەوانەئە کە بێ پروابوون وە ئایەتانی ئیمەیان بە درۆ زانی ئەوانە ھاوپی ئاگرن تیا ئەمێننەوہ ھەتا ھەتایە ، وە (ئەوی) جی جی گەرانەوہیەکی زۆر بەدە (۱۰)

کۆتان ئەکاتەوہ بۆ پرسینەوہی رۆژی دوایی ، کە ھەرچی ئادەمی و فریشتە ھەبە تیا کۆتەبنەوہ (ذالك) ئەو رۆژە (یوم التغابن) رۆژی زیانبارییە ، واتە لەو رۆژەدا ھیندی کەس شادمان و ھیندیکیش زیانبار و زەرەرمەند ئەبێ ، بەم ڕەنگە پروادار بە بەھەشت و پاداشی خۆشی و بێ پرواش بە دۆزەخ و تۆلە ناخۆشی خۆی ئەگات ، ئنجا دۆزەخی بەرانبەر بە بەھەشتی زیانبارە ، وە ئەو دوو دەستەبە گەرویان کردبێ لەدەستپیشکەری لە پروادا ، وە دەستەبە یەکەم لەدەستەبە دووھەمی بردییتەوہ ، وە دەستەبە دووھەم دۆرانیدییتو زیانبار بووبێ وایە ، ھەر وەک ئایەتی پاشوو ئەمە راقە ئەکات ، کە ئەفەرموی (ومن یؤمن باللہ) ھەرکەستیک بروابینتی بەخوا (ويعمل صالحا) وە کردەوہی باش بکات (یکفر عنه سیئاته) خوا گوناھەکانی دانەپۆشی ، واتە ئێی خۆش ئەبێ (ويدخله جنات) وە ئەیانغاتە ناو باخاتی بەھەشتیکەوہ (تجری من تحتها الانهار) کە جۆگەر ئاو بە بنکی درەختەکانیا ئەروا (خالدين فيها) تیا ئەمێننەوہ ھەتا ھەتایە (ذالك الفوز العظيم) ئەوہ بەھەرمەندی گەورە (والذين كفروا) ئەوانەئە کە بێ پروابوون (وکذبوا بآياتنا) وە ئایەتانی ئیمەیان بە درۆ زانی (اولئك اصحاب النار) ئەوانە ھاوپی ئاگرێ دۆزەخن (خالدين فيها) تیا ئەمێننەوہ ھەتا ھەتایە (وبئس المصير) وە جیگایەکی زۆر بەدە دۆزەخ ، کە ھەموو بێ پروایان ئەگەپینەوہ ناوی •

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ
، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۱) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

هیچ رهنجیک نامات (به مردوم) مهگمر به فرمانی خوا ، هر کسیتک پروابیتنی بهخوا ، پئی نمودنی دلی نهکات ، وه خوا به هموو شت ناگاداره (۱۱) فرمانبهری خواو پیغمبهری خوا بکن ،

تا نیتسا باسی نهومی کرد که نادمی دوو جورن ، پهکتیکان پروادار به خواو پیغمبهری نویتریان بی پروابه به هردوکیان ، نجا نهفرموی هرچی تووشی نادمی نبن له چاکو خراپه به پئی سرنقیشت « قزاولدهر » ی خوابه ، وه به پئی دستورو باویکه که خوا دایناوه له بوونومرا ، کهوابوو پیویسته لسهر هموو کسیتک که به پئی تیگه یشتنی خوی همول بداتو پاریزگاریی بکات ، وه دوا ی نهوه چاومروانی سرنقیشتی خوا بکات ، نهفرموی (ما اصاب من مصیبه) کهس تووشی هیچ دوردو رهنجیک نابی (الا باذن الله) مهگمر به فرمانی خوا ، واته هرچیت تووش ببن چاکو خراپه همووی به پئی دستورو باویکه کهخوا دایناوه لهجهاندا ، کهواته پیویسته لسهر هموو کسیتک به پئی توانای خوی همول بدات ، وه بوهموو کاریک له دهرگای خویوه بو ی بجن ، وه له هموو پروویه کهوه ، سروبهری بیهستن ، نجا پشت بیهستن بهخواو چاومروانی سهرنجامی کاره کهی بکات ، نهگمر نه بوو ، زور خه مبار نه بن ، چونکه نم به پئی توانای خوی همولتی بو داوه ، نجا نهگمر نهیزانی بی له پئی خویوه بو ی بجن ، یاله هموو پروویه کهوه سروبهری کاره کهی بیهستن ، نهوه سووچی خویوه تی ، جگه لهوه که لهم سهرنه کهوتنه دا دهرس وهرئه گری بو جاریکی تری .

لهجزمی یه کهم ، لاپیره (۱۷۵) مدهسمان داوه تموه له نیزنی خوا ، بچو بیخوینره وه .

نجا باسی نهوه نهکات که پروابه خوا ، چرای دل و دموونه ، نهفرموی (ومن يؤمن بالله) هرکه کسیتک پروابیتنی بهخوا ، وهیزانی هموو دوردو رهنجیک به فرمانی خوابه (یهد قلبه) خوا پئی نمودنی دلی نهکات وه نهیغاته سر پئی راست (والله بكل شیء علیم) وهخوا به هموو شت ناگاداره .

له دوا ی باسی پرواهیتان بهخوا له نایه تی پیتشودا ، نجا نهفرموی (واطيعوا الله) فرمانبهری خوا بکن لهو شتانهی که له سهرتان دانهنی (واطيعوا الرسول)

فَلَا تَوَلَّيْتُمْ فَلَمَّا عَلَيَا رَمَلْنَا الْبَلَاغَ الْمُبِينُ (۱۲) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ

تڼجا نه گهر رووتان لڼ وهر گټرا نهوی له سر پټغمبهری ټیمه یه هر گه یاندنی نایینه به پروونی (۱۲) خوی په کتا بیجگه لهو ، خوی په کی تر نریه ، وه هر له سر خوا با پشت بیهستن پرواداران (۱۳) نهی نهوانی که پرواتان هیناوه به راستی هیندی له ژنهکانو مناله کانتان دوژمنتان ،

وه فرمانبهری پټغمبهر بکن لهو شتانهی که له خواوه پټتان نه گه یه نټی (فان تولیتم) تڼجا نه گهر رووتان لڼ وهر گټرا، پټغمبهر هیچ گونا هیکلی له سر نریه، چونکه (فانما علی رسولنا البلاغ المبین) نهوی له سر پټغمبهری ټیمه پټیوست بی هر گه یاندنی فرمانی خوی به پروونی ، که نهویش ، ټمهی به تهواوی به جی هیناوه .

تڼجا دواپی ټم باسه نه هینټی ، به باسی تاکو ته نیایی خوا ، وه نه فرموی (الله) خوی په کتا (لا اله الا هو) بیجگه لهو ، خوی په کی تر نریه (وعلی الله) وه هر له سر خوا (فلیتوکل المؤمنون) با پشت بیهستن پرواداران .
به م نایه ته باسه که بوو به باسی پرواداران ، وه ټمه بوو به پردیک له ناوهدنی نایه ته کانی پټشوو له گمل نایه ته کانی دواپی دا .

* * *

ژنو منال زور جار خوا له بییر مردوم نه به نهوه ، هر وه ک زور جاریش مردوم نه گټر نهوه له پټیوستی زور گهوره و پیروز ، وه نه ییهن بوو سر ته مه عو دستدریژی له م ولوو ، تڼجا بوو بیدار کړنه وهی پرواداران و خو پاراستن له م جوړه شتانه ، فرموی (یا ایها الذین آمنوا) نهی ټو که سانهی که پرواتان هیناوه (ان من ازواجکم و اولادکم) به راستی هیندی له ژنهکانو مناله کانتان (عدوا لکم) دوژمنتان نه تان گټر نهوه له زور کاری خټرو ، سار دتان نه که نهوه له زور ټیشی باش

فَاحْذَرُوهُمْ، وَإِنْ تَعَفُّوا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۴) إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۵) فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لَأَنْفُسِكُمْ، وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ

خوتانیان لی بیاریزن ، وه نه گهر بیوورن و چاویوشن و خوش (بین لی یان) بی گومان خواش لی خوشبووی میهره بانه (۱۴) مال و منالتان هر مایه ی تاقی کردنه وه تان ، وه خوا پاداشی گهوری له لایه (۱۵) تا نه توانن له خوا بترسن و (فهرمانی) بیین ، وه فهرمانبیری بکن ، وه باشرین مالتان بهخت بکن بو گیانی خوتان ، وه نهوی پاریزراو بی له چرووکیی خوی ، هر نهوانن

(فاحذرهم) کهواته خوتانیان لی بیاریزن ، وه بو پهزامه ندیی نهوان خوا له خوتان مه په نجینن •

مه بس لهم نایه ته نه وه نریه که به چاوی دوژمن ته ماشای مال و منال بکن و دتیاں بره نجینن ، به لکو مه بس هر نه ونده یه که بو نهوان خوتان پوو زهردی لای خواو شهرمزاری لای مه روم نه کن ، وه نه گهر مال و منال هه ته یه کیان کرد لی یان بیوورن ، وه کو نه فهرموئی (وان تعفوا) نه گهر بیوورن له هه له یان (وتصفحوا) وه چاویوشن لی یان به باس نه کردنیان (وتغفروا) وه خوش بین به داپوشینی گونا هیان ، نه وه بو خوتان باشره (فان الله غفور) به راستی خوالی خوشبوو (رحیم) میهره بانه •

تنجا نه فهرموئی (انما اموالکم و اولادکم فتنه) واته مال و منالتان هر مایه ی تاقی کردنه وه تانن لای خوا ، بهم ره نگه دتیاں رانه کیشن بو لای خویان ، وه به هوی نهوانه وه له زور شتی خراب نزییک نه که ونه وه ، کهواته تا نه توانن ئیشیکی وا بکن که لهم تاقی کردنه وه یه دا درچن (والله عنده اجر عظیم) وه خوا له لایه تی پاداشی گهوره بو نهو که سانه ی که رمزای خواو پیغه مبهریان له لاله پیشره له په زای ژن و منال (فاتقوا الله ما استطعتم) کهواته تا نه توانن له خوا بترسن ، وه خوتان بیاریزن له کردارو موفتاری خراب (واسمعوا) وه قسه ی خوا و پیغه مبهسر بیین له گوئی گرن (واطيعوا) وه فهرمانبیری یان بکن (وانفقوا خیرا لانفسکم) وه مالتان خهرج بکن له ریئی خوا دا بو گیانی خوتان ، تاله هر دو جیهانا به هر مه ند بین (ومن یوق شح نفسه) وه نهوی بیاریزری له لایه ن خوا وه له پڑدیو و چرووکیی (فاولئک

هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۶) إِنَّ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَاعِفَهُ لَكُمْ ،
وَيَغْفِرْ لَكُمْ . وَ اللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ (۱۷) عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۸)

رزگار (۱۶) ته گهر قهرزبدن به خوا به قهرزیکي باش خوا بۆتان زیاد نه کا ، وه لیتان
خۆش نه بی ، وه خوا سوپاس وهرگری له سهر خۆیه (۱۷) دانایه به په نهان و ناشکرا زالی
دروست کرداره (۱۸)

هم المفلحون) هه نهوانه رزگار ، واته نه له جیهانا ترس و بیمی ، وه نه له
پوژی دوايي دا دهر دو سزایه کیان توش نه بی .

تنجا بۆ به هیز کردنه وهی میانی یارمه تی و دست گرتنی هه ژاران ولی قهوماوان
فهرمووی (ان تقرضوا الله) ته گهر قهرز بدن به خوا (فرضا حسنا)
به قهرزیکي باش ، واته هه بۆخوایی ، وه چاوه ، پوو پامایی تیا نه بی (یضاعفه لكم)
خوابه زیاده وه نه تانداتهوه ، واته له ده چندها نهوه ، تاحه وسه و چندهانه ، بۆتان
زیاد نه کات (ویغفر لكم) وه لیتان خۆش نه بی ته گهر هه له په کتان بی (والله شکور
حلیم) وه خوا سوپاس وهرگری له سهر خۆیه ، واته نهوی فه رمان به ری خوابکات
به چنده پله به ره و ژورتر پاداشی نه داتهوه ، وه په له ناکا
له سزای گونا هه بارانا ، سا به تکه و تۆبه بکه و په شیمان بنهوه
(عالم الغیب والشهادة) دانایه به هه موو شتیکی په نهان و ناشکرا ، واته ناگاداره
به وهی که ناشکرای نه کهن ، وه به وهی که له دنی خویانا نه یشار نه وه (العزیز)
زانه ، واته نه توانی تۆله بسینی نه که سیک که بی فه رمانی خوا بکات ، وه له سهر
نهو بی فه رمانی به بمینیتته وه (الحکیم) دروست کرداره .

سورة الطلاق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ .

سوورهی ته لاقه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

تهی پیغه مبر (به مسلمانان بلی) هر هللی ویستیان ژن ته لاق بدن با ته لاقیان
 بدن له عیده یانا

سوورهی ته لاقه

مدنی به ۱۲ نایه ته ، ۲۸۷ ووتیه ، ۱۰۶۰ پیته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

نم سووره ته باسی چند مسله له یه کی ته لاق وعدمو شیردانمان بوئه کا که
 له سوورهی «بقره» دا باس نه کراوون ، جارئی پیشه کی باسی ئمو کاتمان بوئه کات
 که چاک وایه بو پیاو – نه گمر هاته سمر ژن ته لاقدان – لهوکاته دا ته لاقی بدات ،
 نه فدرموئی (یا ایها النبی) تهی پیغه مبری به ریژ ، به مسلمانان بلی (اذا طلقتم النساء)
 هر هللی ویستیان ژن ته لاق بدن له وانهی که چووبنه لایان (۱) وه عیده یان به
 پاکو پیسی بی (۲)

(فطلقوهن) با ته لاقیان بدن (لعدتھن) له عیده دا ، واته له کاتیکا له گهل
 ته لاقدانه که دا بکونه عیده وه ، بهم په نگه له حیزا نه بن ، وه له پاکیه کا نه بن
 که میرده کانیاں چووبنه لایان ، تا ماوهی عیده که یان درئژ نه بیته وه ، وه زوو به
 زوو بتوانن شوو بکن به یه کیکئی تر .

۱ – چونکه ئه وانهی که نه چووبنه لایان عیده یان له سمر نی به تادریژ بیته وه .

۲ – چونکه ئه وانهی که عیده یان به سن مانگ بی ، ئه وه له مهولا ، هر له م

سووره ته دا باس نه کئی .

بەلام ئەگەر لەھەیزا تەلاق دران ئەوھەلە تەلاقە کە پێچەوانەى فەرموودەى خواو پێغەمبەر نەبێ ، لەمەو دەرئەكەوئى كەبۆژن تەلاق دان كاتىكى تايبەتى ھەيە ئەویش پاکی یەكە كەمترد لەوپاکی یەدا نەچوویتتە لای ژنەكەى ، واتە بۆمترد نەيە لەھەموو دەمىكا ژن تەلاق بەدات ، مەگەر لەكاتى ئەوپاکی یەدا نەبێ .

سەلقەب نەفەر موئى : لەچەند فەرموودە یەكە تری پێغەمبەرەوھ دەر ئەكەوئى كە وێنەكەى تر ھەيە بۆدروسیتتى تەلاق، كە ئەویش سەكپى ژنەكەيە، بەجۆرێك كە بەتەواوئى ئاشكرا بووئى .

مەبەس لەمە ئەو نەيە كە تەلاق لەم دوو كاتەدا نەبێ ناكەوئى ، بەلكولەلای ھەر چوار پێشەواكە ، تەلاق لەھەر كاتىكا بێ ھەر ئەكەوئى ، وە خوا پەي ناخۆشە، بەلام لەم دوو شوێنەدا خوا زۆرى پەي ناخۆشە ، وە پێغەمبەر لای باش نەيە ، ئنجا يەكێك تۆزئى شەرمى بېئى لەم دوو كاتەدا نەبێ ژن تەلاق نادات ، لەبەر فەرموودەى خواو پێغەمبەر .

ئەمەش لەبەر ئەو یە پیاو كە لەسەر شتێك توورە بوو لە ژنەكەى ، وە ھەتچوو خێرا ئەكەوئتە بېئى تەلاق ، بەلام كە زانى ژنەكەى لە ھەيزايە ، یا لە پاکی یەكەيە كە چوو بیتتە لای ، ناچار بۆ پەزای خواو پێغەمبەر تەلاقەكەى دوانەخات تا ئەو ماو یەكە كە شەرع دايناو ، تەواو نەبێ ، واتە نە پانزدە بیست پۆژئى كە بە سەرا تەئەپەئى ، ئەو ھەلە لەسەدا ۹۹ى توورە یەكەيە كە بەسەرئەچئى ، وە لەتەلاقە كە پەشیمان ئەبیتتەو ، یاخۆ ، كە زانى ژنەكەى سەكی ھەيە لەسەدا ۷۵ پەشیمان ئەبیتتەو لەو تەلاقە ، بەلام ئەگەر پەشیمان نەبووھو ، ئەو نیشان ئەدا كە ئەو پیاو ئەو ژنەى ناوئى ، وە ھەر تەلاقى ئەدا با سەكیشى بېئى ، كەواتە ، بە مەرگرتنى پاکی یەكە كە چوونە لای تیا نەبێ ، بۆ ئەو یە كە بە تەواوئى دەر كەوئى كە ژنەكە سەكی نەيە ، وە بە مەرگرتنى ئاشكرا بوونى سەك ، بۆ ئەو یە كە پیاو كە گرمانى نەبێ لەسەكی ژنەكەيا .

كەسێك لەم ئایەتەو لەفەلسەفەكەى ووردبیتتەو ، تەئەمات كە ئایىنى ئیسلام تا چ ئەندازە یەكە مەبەسیتنى ، مانەمۆى ژبانى ژنو مێردى ، وە تەئەمات كە تەلاق وەك زەھرێك وایە كە لەگەل دەرمانا تێكەل بکړئى ، ئەبێ زۆر بە ووردی ، وە بە كەم و كورپى بەكار بێئى .

وَ أَحْصُوا الْعِدَّةَ ، وَ اتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ، لَا تَخْرَجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ ،
وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ،

وه عیدهى (ژنه کانتان) ههژمێرن ، وه له خوا بترسن ، ئەو ژنانە دەر مه کەن له خانۆکانى خۆيان (تا له عیده دان) وه خۆشيان با دەر نه چن مه گەر کارىکى ناشیرين بکەن ،

(واحصوا العدة) وه عیدهى ژنه کانتان ههژمێرن ، بهم پهنگه بزانتن کەى دەست پێ نه کاتو کەى تهواو نه بێ ، تا زیاد له نه نەزاهى خۆى درێژ نه بێتتهوه ، وه نه گەر داواکەرىکى بێ ، له کاتى خۆيا شوى پێ بکات ، به بێ دواکەوتن (واتقوا لله ربکم) وه له خوا بترسن که پهروهردگارتانه ، نه له فهرموودهى دەر بچن ، وه نه دەست درێژيش بکەن بۆ مافى ژن .

ئنجبا باسى هیندى لهو مافانه نه کات ، نه فهرموى (لاتخرجهن) ئەو ژنه ته لاقدر اوانه دەر مه کەن (من بيوتهن) له خانۆکانى خۆيان ، واته لهو خانوانەى که هى مێرده کانیانو نه مان تبادانىشتون ، له کاتىکا که ژيان بوون - تا هيله کهيان تهواو نه بێ (ولايخرجن) وه ژنه ته لاقدر اواوه کانیس با نه چنه دەر مه له مالى مێرده کانیان ، تا هيلهيان تهواو نه بێ ، وه نه بێ لهو ماوه یه دا ئەو پیاوه له گه له ژنه ته لاقدر اواوه که یا به تنیا له ژووریکا کۆ نه بنهوه .

ئەمش بۆ تهوهیه که ئەو ژنه لهو ماوه یه دا - که ته لاقدر اواوه - له بهرچاوى مێرده کەى دوور نه کهوتتهوه ، وه ناو به ناو که له ژوورى خۆى دێته دەر مه وه بهرچاوى بکهوى وه ژيانى جارانى بپیر بکهوتتهوه ، که بیکهوه بوون ، وه نارمه زووى په کیان به جێ هیناوه ، وه دلى په کیان پاگرتوه ، سا به لکو خۆ شهو یستى په کەى جاران سه ره هل پداتهوه ، وه نارمه زووى ناو دوو تووى دل و دەر وون ، سهوز بێتتهوه .

ئنجبا ئەم ژنه ته لاقدر اوانه دەر مه کەن لهو خانوانەى که له گه له مێرده کانیانا تیا دانیشتون (الا ان ياتين بفاحشة مبينة) مه گەر کاتىک نه بێ که ئەو ژنانە کارىکى ناشیرين بکەن ، له دزى یا داوین بېسى ، یا دەم درێژى له گه له کس و کارى مێرده کهيانا ، یا خۆ پى و سهر به دەر مه و بێ وه به بێ پرسى مێرده کهيان بچنه دەر مه ، ئنجبا نه گەر په کىک له مانه پوویدا ، نهو حاله بۆ مێرده کانیان هیه دەر يان کەن ، چونکه هيوای په ککه و تنه و هيان نه ما ، وه تا لهو بى بى تتهوه هيواکه

وَ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ، وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ،
لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا (۱) فَلَمَّا بَلَغْنَا أَجَلَهُنَّ
فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ،

ئەمانە سنوورانىكى خوايىن وە ھەركەسىك نە سنوورانى خوا دەرچى
بىن گومان سەتمى لەخۆى كردووە ، تۆ چووزانىيت بەنگو خوا دواى ئەوە كارىك
بگىررى (۱) نىجا كە گەيشتنە كاتى خۆيان گليان بەدەنەو بەباشى يا لىيان جيايبنەو
بە خۆشى ،

دوورتر ئەكەويتەو (وتلك) ئەوانەى كە ووتران ، لەتەلاقدانى ژن لەعیدەداو ،
ھەئزماردنە عیدەو ، نرسان لەخواو ، دەرنەگردنە ژنى تەلاقداو ئەو خانوومى نە
تيابوو (حلودالله) ئەندازەو سنوورىكەن كە خوا دايناوون بۆ ئەوەى لىيان لاندەن
(ومن يتعد) وە ھەركەسىك دەرچى (حلودالله) لەسنوورانى خوا (فقد ظلم نفسه)
بەپراستى سەتمى لەخۆى كرد كە ئەم فەرمانانى خوايەى شكاند ، وە خۆى كرد بە
شاىستەى سزای خوا ، لەگەل ئەمیشە كە مەردوم نازانى خوا سبەينى چ چەرخىك
نەگىررى ، وە ئەگونجى پەشیمان بىتتەو ، وە بىرەوى ژنەكەى بباتەو ، ھەروەك
ئەمە بە ھەزاران جار روويدەو ، وە تۆ سەرموى (لاتدرى) تۆ چووزانىيت نەى
ژن تەلاقدەر (لعلاالله يحدث بعد ذلك امرًا) شايدە خوا كارىكى تر بگىررى دواى ئەو
تەلاقدانە ، بەم رەنگە پياوہ كە پەشیمان بىتتەو ، وە بىرەوى ژنەكەى بباتەو ،
كەواتە تا ئەتوانن ژن تەلاق مەدەن ، كە تەلاقىستان دان تاقە تەلاقىكيان بەدەن لە
عیدەدا ، وە لە سنوورى خوا دەرمەچن .

* * *

دواى باسى تەلاقدانى ژنو ھىشتەوہى لەماتى مێردەكەيا ، تا عەدى بەسەر
ئەچى ، نىجا باسى قوناغى دووھەم ئەكات ، ئەفەرموى (فاذا بلغن اجلهن) نىجا كە
ژنە تەلاقداوہەكان گەيشتنە ئاخرو ئۆخرى عیدەكەيان (فامسكوهن بمعروف) گليان
بەدەنەو بە باشى ، واتە بيانەنەو بۆ لای خۆتان پياوانەو مەردانە ، بۆ ئەوہى
پىكەوہ بژيىن بە خۆشى ، نەك بۆ ئەوہى ئازارو سزايان بەدەن ، وە دووبارەو سىبارە
تەلاقيان بەدەن ، نىجا سا يا بەم جۆرە بيانەنەو (او فارقوهن بمعروف) يا لىيان
جيايبنەو بە خۆشى ، بەم رەنگە وازيان لىيىن ، تا عیدەكەيان تەواو ئەبى ، ئەو

وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ ، وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ، ذَلِكَمُ
يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ،

وه دوو شاهیدی راستگو بگرن لهخۆتان ، وه بۆ خوا ئهو شاهیدی به بدن • ئەمانه
(پەندیکن) که نامۆزگاری ئهوانه پێنهکری که بر وایان به خواو پۆژی
دوایی بێ ،

ههله چ مافیکیان بێ بهسهرتانهوه به خۆشی بیاندهنی ، وه نازاری دلیان مهدهن ،
نهوهك جاریکی تر به مارهکردنهوهیهکی تازه ، بینهوه به هاوبهشی ژیانسان ، تا
پووتان بێ تماشایان بکن .

ئنجبا باسی شتیك نهکات که پێویسته بکری له کاتی تهلاقدانى ژن ، یا
بردنهویا ، که ئهویش نامادهکردنی دوو شاهیدی باشی راستگویه ، بۆ پاشمپۆژ ،
ئەفرموئی (واشهدوا ذوی عدل منکم) دوو شاهیدی دادپرسی راستگو بگرن له خۆتان،
واته له مسلمانان •

ئنجبا پوو نهکاته شاهیدهکانو پێیان نهانی (واقیموا الشهادة لله) بۆ رمزای
خوا ، ئهو شههادهته بدن ، ههر کاتیک که داواتان لێکرا ، واته ئهم شههادهته نه
بۆ ژنهکهیهو نه بۆ پیاوهکهیه ، بهلکو ههر بۆ خوايه ، ئنجبا لهبهر ئهوه به راستی
شههادهتهکه بدن بهبێ زیادوکهم ، وه بهبێ زمان گوپین ، ههر ئیشو نازاریکی
بێ ، وه ههر ئهوه ماندوو بوونیکى تیا بێ بۆ خوا ، وه له پێی خوادایه •

ئنجبا ئەفرموئی (ذلمکم) ئهو شاهیدی گرتنهتان له کاتی ژن تهلاقدانو
هینانهویانا ، وه ئهم شاهیدی دانه له کاتی خویا ، پەندو نامۆزگاری بهکن
(یوعظ به من کان یؤمن بالله والیوم الآخر) نامۆزگاری ئهوانه پێنهکری که
بر وایان به خواو پۆژی دوایی بێ ، واته ئهوانه بههرمی لێ وهرنهگرن ، وه
ئهوانه که لێ بههرمهندنهبن ، بروایهکی وایان نیه که نرخیکى بێ •

بهراستی یهکتیک تروسکهی بروا له دلیابێ لهم ئایهته شهرم نهکات ، وه
همیشه لهگهڵ خیزانی خویا ، نهرم و شلو گهرم و گوپ نهبێ ، ئهو ههله یا نهژی
لهگهلیا پیاوانه ، وهیا لێ جیا نهبیتهوه مردانه •

دییسانهوه قورئان بروا به خواو ترسان لێمان بپێتهخاتهوه ، وه نهیکا به
ستونی ههموو خیزانیک وه بهدهواریکى ههلهندراو بۆ ههموو ژنومیردیک، ئەفرموئی

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ ، يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ، وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ،

وہ ھەرکەسىن لہ خوا بترسى خوا پىرى رزگارى بۇ ئەکاتەوہ (۲) وہ رۆژى بۇ ئەنیرى لہ لایەکەوہ کہ گومانى بۇ نہچى ، وہ ھەرکەسىک پشت بە خوا بېستى ، خواى بەسہ ،

(ومن يتق الله) ھەرکەسى لہ خوا بترسى ، وہ لہترسى خوا خوى بپارىزى لہو شتانى کہ نايىن قەدەغەیکر دووہ (يجعل له مخرجا) خوا پىرى رزگارى لہ ھەموو جوړە تەنگانە يەك بۇ ئەکاتەوہ ، وہ دەرپازى ئەکات لہ خەم و خەفەتى ھەردو جىھان ، کہ ناخۆشترين يان ، خەم و خەفەتى خىزانہ ، واتە ئەگەر مەردوم لہ ترسى خوا تەلاق بە پىرى فەرموودەى خوا بىدات ، ئەو ھەلە خوا پىرى بۇ ئاسان ئەکات ، وہ ئەو تەنگانانەى کہ يەككى تر تووشى ئەبى ، ئەم تووشى نابى ، ئنجا ئەگەر ويستى ، لہ عىدەدا ژنەكە ئەباتەوہ ، وہ ئەگەر عىدەش بەسەر چووبوو بە ئاسانى ماردى ئەکاتەوہ ، بىنەوہى پىويست بىن بە فروقيل (ويرزقه) وہ رۆژى بۇ ئەنیرى (من) حيث لا يحتسب) لہ لایەکەوہ کہ لہ بىريا نہبى ، وہ گومانى بۇ نہچى (ومن يتوکل على الله) وہ ھەر کەسىک لہ ھەر کارىکا پشت بە خوا بېستى (فہو حسبہ) خواى بەسہ بۇ ئاسانکردنى ھەموو کارىكى .

مەبەس لہم ئايەتى پشت بە خوا بەستنە ئەوہ يە کہ مەردوم دەستى دايە ھەر کارىک ئەبى بە ھەموو ھىزو تەوانايى خۆيەوہ دەستى بىداتى ، وہ ھەر شتىک لہ بوونى ئەو کارەدا دەخلى بىن ئەبى بىکا ، وہ ھەرچىش دەخلى بىن لہ نہبوونىا ئەبى دوورى بخاتەوہ ، کہ ھىچ نہما بىکا ئنجا ئەبى بىداتە دەست خوا لہ پىکەنننى ئەو شتانەى کہ پىويستن بۇچى بەجى بوونى ئەو کارە ، کہ ئەم نايانزانى ، وہ لاپردنى ئەو قۇرتو گرىيانەى کہ لہ لایەکەوہ پەيدا ئەبى .

مەبەس ئەمەيە ، نەك ئەوہى کہ دەست لہ ھەموو کارىک ھەلگرنو پالى لى بەنەوہ ، وہ بەتەماى خوا بىن ھەموو کارىکيان بۇ پکات ، شتى وا لہم جىھانەدا نہبووہ نابى ، وہك قورئان ئەفەرموى «وان ليس للانسان الا ما سعى» واتە ھەرچى مەردوم بە ھول و تەقەلاى خوى دەستى نەخات ، دەستى ناکەوى .

إِنَّ اللَّهَ بِأَلْبَاحِ أَمْرِهِ ، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا (۳)

بەرەستى خوا کارو فەرمانى خۆى بەجى دىنى ، بىن گومان خوا بۆ هەموو شتىك ئەندازە يەكى داناوە (۳)

وہ ئەفەرەمۆى «واعدوا لهم ما استطعتم من قوة» واتە نامادە بکەن بۆدوژمانتان ئەوى لە دەستان دى لە چەکو پىويستانى جەنگ .

ئەگەر ئەمە وابووايە ، جارى خوا کارىكى وای بۆ پىتەمبەر ئەگەرد ، وە ئىشىكى بەبى رەنجو تەقەلای خۆى بۆ جى بەجى ئەگەرد ، کە تەماشای ژيانى پىتەمبەر ئەکەين شتى وا نابيين ، بەئکو هەر سەرکەوتنىسكى دەست کەوتبىن هەمووى بەرى هەولو تەقەلاو رەنجو کۆشى خۆى و مستمانەکان بسووە ، وە هەرچەند هەلە يەکیان کردبىن خىرا خوا پىنى نوواندوون .

ئىنجا هۆى ئەم پشت بەستن بە خوايەمان بۆ باس ئەکات ، ئەفەرەمۆى (ان الله بالغ امره) بەرەستى خوا کارو فەرمانى خۆى بەجى ئەهيتنى ، وە هىچى لەدەست دەرنەچى (قد جعل الله لكل شىء) بىن گومان خوا گىراويتى بۆ هەموو شتىك لە هەژارپى و دەولتەمەندى و ساغى و نەخۆشى و سەرکەوتنو ژىرکەوتن (قدرا) ئەندازە يەك کە لەو زیادو کەمى نابى ، کەواتە ئەى مەردمى بىروادار ، هەرچەلەك دەستت دايە کارىکو نەهات بە دەستەووە ، وەرس مەبە ، چونکە هەموو کارىک کاتى خۆى وە شوئى خۆى وە ئەندازەى خۆى هەبە ، هىچ شتىك لە بوونەورا بە گۆترە نىبە ، وە لەخۆبەووە نابى .

* * *

لەمەپىتش لەسوورەى « بقره » دا باسى عىدەى ژنى حەيزدار کرا – کەسنى پاکو پىيسىبە – وە فەرەمۆى « والمطلقات يتربصن بانفسهن ثلاثة قروء » واتە ژنانى تەلاقدرائو ، دان بەخۆيانا ئەگرن تا ماوەى سى حەيز کە ئەم نايەتە هاتە خوارەووە ، زۆرکەس لەمەدینە ووتيان : گەلنى جۆرى تر لەعیدە ماوە کە قورئان باسى لى نەکردووە ، وەك عىدەى ژنىك کە لەحەيز وئىستايىتەووە ، يا لەبەر منائى هىشتا حەيزى پىانەهاتبى ، وە عىدەى ژنى سکىر ، ئىنجا بەم بۆنەبەووە ئەم

وَاللَّائِي يَشْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ
ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ ، وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ ، وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ
يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا (۴)

ئەو ئۇنەتەن كە بىن ھىوا ئەبىن لەھەيز ئەگەر گومانىكتان بوو عىدەيان سى مانگە ،
وہ (ھەروا) ئەوانەش كە (لەبەر منالى) ھەيزيان پىانەھاتووە ، وہ عىدە
ئۇنانى خاومەن سە ئەوھىە كە سەكەھەيان دابننن ، ھەركەسىك بترسى لەخوا ، ھەموو
كارىكى بۆ ئاسان ئەكاتە،

ئايەتە ھاتە خوارووە فەرمووى (واللأئى يشسن من المحيض من نساءكم) ئەو
ئۇنەتەن كە بىن ھىوان لەھەيز (ان ارتبتم) ئەگەر كەوتنە گومانووە ، بەم رەنگە
نەتان ئەزانى ھەيزەكەيان كە وئىستاوہ لەبەر پىيرىيە يا لەبەر شتىكى ترە (فعدتھن
ثلاثة اشهر) عىدەيان سى مانگە .

مەبەس لەم ئۇنە ئەوانەن كە ھاوتەمەنەكانيان ھەيزيان پىابن ، بەلام ئەگەر
تەمەنيان لە پەنجاو پىنج تى پەرىيى بى – كە لەو دەمەدا ھەموو ئۇنىك لە ھەيز
ئەوئىستىتەوہ – ئىبتر جىي گومان نىيە .

ھەروەك نەم ئۇنەوان كە لەدەورو بەرى خۇناسىنان «بلوغ» وەك نەفەرمووى (واللأئى
لم يحضن) ئەوانەى كە ھىشتسا ھەيزيان پىانەھاتووە ، واتە ئەگەر لەمانىشا
گومانتان بوو ، بەم رەنگە نەتان ئەزانى ئەو بىن ھەيزىيەيان لەبەر ئەوھىە كە خۇيان
نەناسىوہ ، يا لەبەر ھۆيەكى ترە ، ئەمانىش وەك پىشوو عىدەيان سى مانگە .

ئىنجا باسى عىدەى سەكەر ئەكات نەفەرمووى : (واولات الاحمال) وہ ئۇنانى
سەكەر (اجلھن) ماوہى عىدەيان (ان يضعن حملهن) ئەوھىە كە سەكەھەيان دابننن ،
ئىنجا ئەم سەكەر ئە تەقادرا بىن يا مەردىيان مەردىن ، ھەر كامىكىيان بىن بە دانسانى
سەكەھەيان عىدەيان بەسەر ئەچى .

ئىنجا نامۆزگارىي ئەكات بە خۇپاراستنو لەخوا ترسان ، نەفەرمووى (ومن
يتق الله) ھەركەسىك بترسى لەخوا، وہ ئاگەى لەفەرمانانى خاوبى لىرەدا (يجعل له من
أمره يسرا) خوا كارى بۆ ئاسان ئەكات ، تەنانت ئەوانەى ئۇنەلاق
ئەدەن بە تاقە تەلاقىك زۆر بە ئاسانى ئەتوانن لەعیدەدا پىانەنەوہ ، وہ ئەگەر

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ، وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ
 سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمِ لَهُ أَجْرًا (۵) أَسْكِنُوهُمْ مِمَّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ
 وَجْدِكُمْ ، وَلَا تَضَارُّوهُمْ لِنَضِيقُوا عَلَيْهِمْ ، وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ

ئەمە (ی کە ووترا) فەرمانی خوایە ناردووێتە خوارەوه بۆتان ،
 ھەرکەسێک لە خوا بترسێ ، گوناھانی بۆ دانەپۆشی و پاداشی بۆ گمورە ئەکات ،
 (ژنانی تەلاقدرائ) دایان بنین لە شوێنێکی وادا کە (خۆتانی) تیا دانەنیشن بە پێی
 دارایی تان ، وە زیانیان پێ ئەگەین ، بو ئەوی تەنگیان پێ ئەچن ، وە ئەگەر
 سکا داربوون ،

ھێدەشیان بەسەر چوێ ئەوا ئەتوانن خوازی بنیان بکەنەوه ، وە دووبارە مارەیان
 بکەنەوه (ذلك) ئەوی کە ووترا (امر الله) فەرمانی خوایە (انزل اليكم)
 ناردووێتە خوارەوه بۆتان .

دووبارە باسی ترس لە خوا و پارێزگاریی ئەکاتەوه ، چونکە بە راستی
 نامۆزگاریی و لە خواترسان بناغەیی ھەموو کاریکە ، ئەفەرموێ (ومن يتق الله)
 ھەرکەسێک لە خوا بترسێ ، وە خۆی بیاریزیی لە پێ فەرمانیی ئەو (يكفر عنه
 سيئاته) خوا گوناھەکانی بۆ دانەپۆشی (ويعظم له اجرا) وە پاداشی بۆ گمورە
 ئەکات ، واتە پاداشی زۆر بە زیادەوه ئەداتەوه .

* * *

دوای باسی عیدەیی منال و پیرو سکیر ، ئنجا باسی نفعی ژنی ئەکات کە لە
 ھێدەدا پێ لە خواردن و کالو خانوو ، ئەفەرموێ (اسکنوھن) ژنانی تەلاقدرائ ، تا
 لە عیدەدان دایان بنین (من حیث سکنتم) لە شوێنێکی وادا کە خۆتانی تیا دا بنیشن (من
 وجدکم) بە پێی دارایی تان ، واتە خۆتان بە پێی دەسلالتان لە خانووی چۆنا
 دانەنیشن ، ئەبێ ئەو ژنە تەلاقدرائەشتان ، لە ماوەی عیدەدا لە خانوویەکی وادا
 خواردن و پۆشاکیان ، نە لە ھەستان و دانیشتیان (لتضيقوا عیھن) تا تەنگیان
 پێ ئەچن و وەرسیان بکەن .

پۆشاکیان ، نە لە ھەستان و دانیشتیان (لتضيقوا عیھن) تا تەنگیان پێ ئەچن و
 وەرسیان بکەن .

ئنجا بە تاییبەتی باسی نفعی سکیر ئەکات ، ئەفەرموێ (وان کن اولات حمل)

فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ، فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ
أَجُورَهُنَّ ، وَاتَّمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ

خەرجیان بکیشن تا سکه‌که‌یان دانه‌نین ، ئەگەر شیریان بۆ دان
ئەوا ئیووش کرئیان بەدەنی ، وە لەناو خۆتانا پاوێژ بکەن بە باشیی (بۆ کاروباری
منالەکه) .

ئەگەر ئەوژنە تەلاقدرراوانە سکیپوون (فانفقوا علیهن) نفعەیان بەدەن (حتی یضعن
حملهن) تاسکه‌که‌یان دانه‌نین .

لێرەدا هەر باسی نفعەیی سک‌پەری کرد ، هەرچەند هەموو تەلاقدرراویک
تالە هیلدەبای نفعەیی ئەکەوی ، چونکە ئەگەر بچە مەردوم زەینی بچە بۆئەو بەنی :
ئەگەر سکیپ هەر لە پوژی تەلاقدانیا سکه‌که‌ی دانا چۆن ئەبێ ئیستر نفعەیی ئەکەوی
یا ئەگەر نۆمانگ سکه‌که‌ی درنژ بوو هەو ، چۆن ئەبێ نفعەیی نۆمانگی بکەوی؟ لەبەر
ئەمانە ، داناییانا کە سکیپ نفعەیی ئەکەوی تا سکه‌که‌ی دانه‌نی ، ئنجا ئەم سکه ،
ئوای تەلاقەکە دایبێ بە سعاتیک یا بە نۆمانگ دایبێ .

ئنجا باسی شیردانی منال ئەکات کە ئەگەر دایکە تەلاقدرراوەکە شیری
دایە ئەوا کرئیی دایەنی یەکەیی ئەکەوی ئەفەرمووی (فان ارضعن لکم) ئنجا ئەگەر
ئەم ژنە تەلاقدرراوانە شیریان دا بە منالەکانتان (فاتوهن اجورهن) کرئیی
شیردانه‌که‌یان بەدەنی ، تا ژنەکەش پێی بژی ، وە شیرەکەشی ووشک ئەکات
ئەمە ئەوپەری یارمەتی یە بۆ دایکی تەلاقدرراو ، کە پێویستی نەکردوو
لەسەری ، بەختوکردنی منالەکەیی خۆی بەبێ نفعە .

(واتمروا بینکم بمعروف) وە لەناو خۆتانا پاوێژ بکەن – ئەی باوکو
دایکەکان – لەبابەت ئیشوکارو قازانچو سوودی منالەکانتانەو چ لەپرووی
تەندرووستی و چ لەپرووی پیتخوتندنو چ لەپرووی پەووشتوخوویانەو ، واتە هەر
دوولا گۆی لەنامۆزگاریی یەکتیری بگرن دەربارەیی منالەکیان ، وە هیچ لایەکیان
پەلپ نەگرن ، بەم رەنگە نە دایک داوای مانگانەیی زۆر ، وە نە باوک چرووکی
بکاتو دەست‌بگریتمەو ، بەلکو هەردوولا ، منالەکە بە پارچەیکە بزانی لەجەرگنو
ئەیی خۆی ، وە هیچیان لەرقی ئەویکە تر ، داخی خۆی بە منالە بێگوناھەکە
نەپێژی ، وە کاریکی وا ئەکات کە بەدبەختی ژنومێردەکە ، یەخەگییری منالە

وَإِنْ تَعَاسَرْتُمُ فَسَترُضِعْ لَهُ أُخْرَى (۶) لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ ، وَ مَن قَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ، لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ، سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عَسْرٍ يُسْرًا (۷)

وه نه‌گمر ته‌نگیتان کرد (له‌گه‌ل یه‌کا) با ژنیکی تر شیرینی بداتی (۶) با ده‌ولمه‌مند به‌پنی ده‌ولمه‌ندی خوی خه‌رج بکات ، وه همرکه‌سیک پوژیی کوور بسو با به‌پنی نه‌ومی که خوا داویتی خه‌رج بکات ، خوا داوا له‌کس ناکات مه‌گمر به‌پنی نه‌ومی که داویتی ، خوا دواى ته‌نگی ناسانی (۷) نهدار

بین‌تاوانه‌کش بین •

نجا پینگامان نشان نهدات له‌کاتیکا که باوکه‌ودایک پی‌نه‌ه‌وون له‌سمر مانگانه‌ی مناله‌که‌یان ، نه‌فهرموی (وان تعاسرتم) نه‌گمر ته‌نگیتان کرد له‌گمل یه‌کتیری‌دا ، به‌م په‌نگه باوکه‌که چروکیی کرد ، یا دایکه‌که داواى زوری کرد (فسترضع له‌اخری) نه‌و حله با ژنیکی‌تر شیر بدا به‌مناله‌که ، به‌مانگانه •
نجا باسی نه‌ندازه‌ی نفقه‌ه‌کات ، نه‌فهرموی (لینفق ذو سعة من سعته) با ده‌ولمه‌مند به‌پنی ده‌ولمه‌ندی‌یه‌ته‌ی خوی خه‌رج بکات بو ژنه ته‌لاقدراره‌که‌ی و بو مناله شیره خوره‌که‌ی (ومن قدر علیه رزقه) وه همرکه‌سیک پوژیی که‌م‌و‌کوور بین (فلینفق مما آتاه الله) با به‌پنی نه‌ومی که خوا داویتی نازوخه‌ی مناله‌که‌ی بدات (لا یكلف الله نفسا الا ما آتاهها) خوا داوا له‌کس ناکات مه‌گمر به‌پنی‌نه‌ومی که خوا خوی داویتی •

نجا دلخوشی ژنو پیاوه‌که نهداته‌وه له‌سمر نه‌بوونی و که‌م ده‌ستی‌یه‌ک که بیانین ، نه‌فهرموی (سیجعل الله بعد عسر يسرا) خوا دواى ته‌نگی ناسانی نهدات •
* * *

دواى نه‌ومی که فهرموی ته‌لاق له‌ه‌موو کاتیکا نابین ، به‌لکو له‌هیندی کاتی تاییه‌تی‌دا نه‌بین ، وه دواى باسی جوړه‌کانی عیدمو نفقه‌ی عیده ، وه جلمو‌گیریی له‌چوونه‌ده‌روه له‌فرمانانی خوا ، نجا هه‌ره‌شه‌ه‌کات له‌وانه‌ی که به‌گوئی ناموژگاری‌یه‌کانی پیشوو ناکمن - به‌باسی سهره‌نجامی نه‌و‌گه‌لانه‌ی که له‌فرمانی خواو پیغهمبهره‌که‌یان دهرچوون ، وه نهمه‌ه‌کا به‌پندلو ناموژگاریی ، وه دای نه‌دروی به‌سهر‌شانو به‌پیشی سه‌را ، تا له‌بیر نه‌چنه‌وه ، نه‌فهرموی

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ، فَحَاسَبْنَاَهَا حِسَابًا شَدِيدًا ، وَعَذَّبْنَاَهَا عَذَابًا نُكْرًا (۸) فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا ، وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا (۹) أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ، فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ، الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا (۱۰)

زور له دیهاتی (وشاری) یه کان سه ریچی یانکرد له فهرمانی په روهردگاریانو فرستاده کانی ، نیمه ش پر سیننه وه مان له گه ل کردن ، به پر سیننه وه یه کی توند ، وه سازماندان به سزای ناخوش (۸) تا (به ته اوویی) سزای کرده ومی خو یانیان چه شت ، وه سه رده نجامی کاریان بوو به زیانباریی (۹) خوا ناماده ی کردووه بو یان سزای سهخت ، نجا له خوا بترسن نهی نهو خاومن تیگه یشتانه ی که پرواتان هیناوه ، بی گومان خوا قورنانی بو ناردوونه ته خواره ومه (۱۰)

(وکای من قرية) زور له دیهاتی و شاری یه کان (عتت عن امر ربها) سه ریچی یانکرد له فهرمانی په روهردگاریان (ورسله) وه له فهرموودمی پیغه مبه رده کانیان (فحاسبناها حسابا شديدا) نیمه ش پر سیننه ومی سهختمان له گه ل کردن ، وه یه که به یه که تولی گوناوه کانمان لی سه ندن (وعذبناها) وسزامن دان (عذابا نکرا) به سزایه کی زور ناخوش (فذاقَتْ وبَالَ امرها) تا به ته اوویی سزای کرده ومی خو یانیان چه شت (وکان عاقبة امرها خسرا) وه سه رده نجامی دواړو ژیشیان بوو به زیانباریی .
نمه سزای جیهانیان بوو ، سزای روژی دوایشیان نمه یه که نه فهرموی (اعد الله لهم) خوا ناماده ی کردووه بو یان له روژی دوا یی دا (عذابا شديدا) سزای زور سهخت .

نجا رووی پرواداران وه رنه گتړی ، بو لای خو پاراستنو له خوا ترسان ، تا تووشی نهو نازارو سزایانه نه بن که گه لانی پیش نمان تووشی بوون ، نه فهرموی (فاتقوا الله) له خوا بترسن (یا اولی الالباب) نهی ژیرانی تیگه یشتووان (الذین امنوا) نهوانه ی که پرواتان هیناوه به خواو پیغه مبه رو نهو قورنانه ی که خوا ناردوویته خواره ومه ، وه کو نه فهرموی (قد انزل الله الیکم ذکرا) بی گومان خوا بو ی ناردوونه ته خواره ومه په نلو ناموژگاری یه کی بهرز که قورنانه ، هروه که بو ی

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا، قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا (۱۱)

(هه‌روهك بۆی ناروون) فرستاده‌یهك كه نه‌خوینتتهوه به‌سه‌رتانا نایه‌تانی خوا كه رۆشن‌كه‌روه‌ن تا نه‌وانه‌ی كه بروایان هیناوه‌و كرده‌وه باشه‌كانیان كرده‌وه ده‌ریان‌بیتن له تاریكستانی (بئ‌بروایی) بۆ پووناکی (بروا) ، وه هه‌رکه‌ستك بروا بیتنی به‌خوا ، وه کاری باش بکات نه‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه كه به‌بنیانا جوگه‌ ناوی زۆر نه‌پوا ، تیا نه‌میتنه‌وه هه‌تا هه‌تایه ، بئ‌گومان خوا (له‌وی) رۆژیی چاکی بۆ ناماده‌ كرده‌وه (۱۱)

هه‌وانه‌ كرده‌وه (رسولا) فرستاده‌یهك كه پئغه‌مبه‌ره (یتلو علیکم) نه‌خوینتتهوه به‌سه‌رتانا (آیات الله) نایه‌تانی قورئان كه فه‌رموده‌ی خوان (مبینات) له‌ کاتینکا كه زۆر به‌ رۆشنی باسی هه‌موو جووره‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی نایینی و ژیان نه‌کات (لیخرج الذین آمنوا) تا نه‌وانه‌ی كه بروایان هیناوه (وعملوا الصالحات) و كرده‌وه باشه‌كانیان كرده‌وه رزگاربان بکات (من الظلمات) له تاریکی‌بانی گومرایی (الی النور) بۆ رووناکی پئ‌نموونی .

بروا تاقانه‌ چرایه‌کی رووناکه‌ له‌ دل‌و ده‌روونی بروادارا ، ریتگای خوای بۆ رووناك نه‌کاتوه ، هه‌روهك هه‌موو شتیکی تری بۆ ناشکرا نه‌کات ، كه بیتنه‌ پئ‌ی تا به‌بئ‌ په‌رده‌ هه‌موو شتیك بیینی ، وه چی هه‌ل‌نه‌گرئ‌ هه‌لی‌گرئ‌ و چیش به‌جئ‌ دئ‌لئ‌ به‌جئ‌ی بیتنی .

به‌لام گومرایی چهند تاریکی‌یه‌کی جیا‌جیا‌یه ، وه‌ك تاریکی هه‌واو هه‌وه‌سو تاریکی ده‌عیه‌و یاخی‌بوونو تاریکی ناپاکی و روو پامایی و تاریکی گومانو دوودلی و ۰۰۰ مه‌ردوم كه نه‌م چرایه‌ی له‌خۆی كووژانه‌وه ، نه‌و هه‌له‌ نه‌كه‌وتسه‌ ناو گه‌لئ‌ تاریکی‌یه‌وه .

(ومن يؤمن بالله) وه هه‌رکه‌ستك بروایتنی به‌خوا (ويعمل صالحا) وه کاری باشو په‌سه‌ند بکات (يدخله جنات) خوا نه‌یباته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه (تجری من تحتها الانهار) كه به‌بنیانا نه‌پوا جوگه‌ ناوی زۆر (خالدين فيها) تیا نه‌میتنه‌وه هه‌تا هه‌تایه (قد احسن الله له رزقا) بئ‌گومان خوا له‌وی رۆژیی زۆر چاکی بۆ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ،

خوایه و خویایه که حوت ناسمانی دروست کردوه وه زهوی دروست کردوه به وینهی نومان ،

• ناماده کردوه •

دوای نومی که هاوبش پهیدا کمره کانی مه ککھی ترساند ، بهم په ننگه نه گهر پیغمبره که یان به دروژن بزانی ، نیتوش وه که لانی پیتشو له ناونه چن ، وه تووشی نهو سزایانه نه بن که نهوان تووشی بوون ، ننجاسی گهوره پی و دسه لاتی خوا نه کات به جوړیکی وا که بیی به هاندهری فرمانبریی نایین ، نه فرموی (الله الذی) خوا خویایه کی نهوتوه (خلق سبع سماوات) که حوت ناسمانی دروست کردوه به ژوور سهرتانه وه ، وه «مریخ» و «مستری» و «زحل» و «نهورانوس» و «نیبتون» و «بلوتو» و «نیکس» بی ، وه نه م حوته هر شهومی له لایه که وه هلدینو و ناوا نه بن ، وه نه م سوورانوه وه هاتوچویه یان به هزاران هزار ساله وه که یکه ، به بی زیادو که م ، وه به بی پاش و پیتش که وتن •

نه گهر «عطارد» و «زهره» ش نه تین نومه ناسمان نیین بو زهوی ، وه به ژوور سهری زهوی یه وه نیین ، به لکو له ژیر زهوی یه وه من ، چونکه له زهوی نزیی کترن به روژ ، وه نهو چمه هره «مدار» یه که له سهری نه سوورپینه وه ، پچوو کتره له چمه هری زهوی وه له ناو چمه هری زهوی دایه وه که له جزمی یه که می تفسیره که مانا باسمان کردوه له لایه ره (۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴) •

(ومن الارض مثلهن) وه زهوی دروست کردوه له وینهی نه ستیره گهرو که کانی تر له مایه «ماده» و که ره سدا ، وه له سوورانوه وه خولانه وه به گردی روژا ، وه له وه رگرتنی رووناکیی و تین و ته ووژم له روژه وه ، وه له خری و گردیی دا ، که نه م له کاتی پیغمبرو هاتنه خوارهومی قورنانا نه زانراوه ، وه کهس نه می به بیرا نه هاتوه ، که نه م یه کتیکه له معجزه کانی قورنان (۱) •

(۱) نه م مه نایه له تفسیری جمال الدینی قاسمی و سید قطبه وه وه رگیراوه ، له

تفسیره که وه ده نه که وی که «من» له «من الارض» دا زیاده •

يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ ، لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ،
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا (۱۲)

فهرمانی خوا دیته خواره‌وه له‌ناویانا تا تی‌بگهن که خوا به‌سهر هه‌موو شتی‌کا
توانایه ، وه خوا به‌ زانیین ده‌وری هه‌موو شتی‌کی داوه (۱۲)

(یتنزل الامر بینهن) فهرمانی خوا دیته خواره‌وه له‌ به‌ینی ئاسمانه‌کانو
زه‌ویی‌دا ، وه فهرمانی ره‌وایه له‌ هه‌ردوکیانا ، وه له‌ هیجیانا پی‌چه‌وانه‌ی ده‌ستوو‌رو
باوی خوا نابین ، ئه‌مه‌ش (لتعلموا) بو‌ئهمی تی‌بگهن (ان الله على كل شيء قدير)
که خوا به‌سهر هه‌موو شتی‌کا توانایه (وان الله) وه بی‌گومان خوا (قد احاط بكل
شيء علما) ده‌وری هه‌موو شتی‌کی داوه به‌ زانیین ، واته ئاگای له‌ هه‌موو کاریکه ،
وه به‌ زانیین له‌گه‌ل هه‌موو شتی‌که .

سورہی « تحریم » ۵

مدنیہ ، ۱۲ نایہ تہ ، ۲۴۹ ووتہیہ ، ۱۰۶۰ بیتہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

نوه تی جیهان جیهانو ناده می له رووی دهورانه ، نه له پیغمبران و فرستاده گانو ، نه له پاشایانو و سرکۆمارانی جیهانا یه کیتی وه ک پیغمبری نیسلام هه لکوتوو ه که رووپه ری ژیانی وه ک نهم کراوه بن بۆ هه موو کسیتک ، وه هه رچی نادیاریی بن تیا نه بن . به راستی هه رچی گوفتارو کرداری هه یه هه مووی نوسراوه ، وه هه رچی هه ستان و دانیشتنی هه یه هه مووی پانوینراوه ، ته نانت نهو شتانهی نه گهر له یه کیتی ترا شاررا بیته وه ، له ما بن په رده باس کراوه ، نه خوازلا قورنانی پیروژ که وه کک جاسووس به سه ری هه وه ویتاوه ، هه ره نه یه کی کرد بن خیرا داویتی هه وه به چاویا ، وه هه ر چرپه و سه ری هه کی کرد بن له گه ل یه کیتک له خیزانه کانیا خیرا فاشی کردوه ، وه هه ر ئیشینکی کرد بن له گه تیانا خیرا باسی کردوه ، تا هه رچی رووپه ری ژیانی هه یه هه مووی ئاشکراو نمایان بن بۆ هه موو ناده می یه ک ، وه هه موو کسیتک بتوانن نهم ناده می یه له ترازووی ژیری و بیرا بکیشن و له سه نگی محه کی بدا ، تا هه یچ گومانیککی نامیتن . یه کیتک نهم سوورته به خوینتته وه تی نه گا که تا چ نه ندازه یه ک قورنسان سووه به ناوینه یه کی بالانما بۆ نیشان دانی نهم پیغمبره گه وره یه .

نهم سوورته له سه ره تاوه رووپه ری هه کمان بۆ باس نه کات له ژیانی خیزانیتی پیغمبر ، وه گو شه یه کمان نیشان نه دانه ناده میتی نه وه گه ل هیندی له خیزانه کانیا

ئەگەر نەو کەرۆژی پێغمبەر ئەچن بۆمالی حفصە خیزانی ، بەلام لەو حەلدا
 حفصە لەمائی باوکی ئەبن ، پێغمبەر دائەنیشی بەتەنیا . لەوکاتەدا ماری بەی قبلی
 - گەگەنیزەکی پێغمبەر بوو ، وەپاشای مصر بەدیاریی بۆی ناردوو - بەئیشیک
 ئەچن بۆلای پێغمبەر ، وەلەژوورەکی حفصەدا ماوێهەک ئەمیتیتەو ، لەوکاتەدا
 حفصە دیتەو ، گەئەزانی ماری بە لەژوورەوێه ئەویستی لەبەرقاپی تادێتە دەروو
 ئەروا ، ئەنجا ئەچیتە ژوورەو دەست ئەکا بەگریان بەسەر پێغمبەرا ، وە ئەلێ چۆن
 ئەبن گەنیزەکی هەوێی من بیتە ژوورەکەم ، وە لەگەل ئیووەدا بەمیتیتەو ،
 پێغمبەر زۆری بەسەرا دێ و ئەواشی ئەکا بەلام بێ کەلک ئەبن ، تاناچار پێی
 ئەلێ ، ئەگەر تۆ ، ئەمە لەبیر خۆت بەریتەو ، من ماری بەم لێ حەرام بێ ، بەلام
 پێی ئەلێ : ئەم قەسە بەرەلای خۆت بێ و ئەچیتە دەروو حفصە بەمەرازیی ئەبن ،
 بەیانی گەعائشە هەوێی ئەبنی ، هەرچەند ئەکا ناتوانی قەسەکی لێ بشاریتەو ،
 وە پێی ئەلێ : مژدە بێ پێغمبەر ماری بە لە خۆی حەرام کرد ، کە ئەمە ناواتی
 هەردوو لایەکیان بوو ، خیرا پێغمبەر ناگادار ئەکرێ بەوێ کە حفصە قەسەکی گەیان
 بەعائشە ، وە پێغمبەریش ئەمە ئەدا بەگۆیچکەکی حفصەدا ، بەلام حفصە وانەزانی
 گەعائشە پێی ووتوو ، لەبەر ئەوە لە پێغمبەر ئەپرسی گێ ئەمە پێ ووتیت ؟
 ئەویش ئەفەرموی : خوا .

حفصە بەم کردەوێهێ گە کردی ، ناژاوەیەکی زۆر گەورە نایەو لەمائی پێغمبەرا ،
 بەم پەنگە عائشە ژەگانی پێغمبەر کۆنەگاتەو ، وە پێیان ئەلێ کە پێغمبەر
 ماری بەی لەخۆی حەرام کرد وە ئیتر نابێ ماری لە شاری مەدینە دا بێ نیتەو ،
 پێغمبەر کە ئەمە بیست حەفصە تەلا قەدا بە تاقە تەلا قەتک ، وە هەموو ژەگانی
 بەچن هیش تەمانگیک ، حەزەتی هومەر کە بیستی حەفصە کچی تەلا قەراو لە داخا
 ناخۆی کرد بەسەر خۆیا پێغمبەر کە بیستی عومەر خۆی کردوو بەسەر خۆ پایە شیمان
 بوو وە لە تەلا قەدانەکی ، وە لەبەر دنی عومەر حەفصە هینا یەو ژیرنکاهی خۆی ،
 وە دەنگ بەلا بوو کە پێغمبەر هەموو ژەگانی تەلا قەداو ، وە بەم بۆنە یەو ژەگانی
 خەمبار بوون چونکە زانیان کە هەلە یەکی زۆر گەورەیان کردوو ، هەروەک
 سەلمانەکان هەموو خەفە تیار بوون بۆ پێغمبەر ، کەوا بەهۆی ژەنەو مائی لێ تیک
 چوو ، وە نازار بەدلی گەشتوو .

ئەنجا بەم بۆنە یەو ئەم سوورەتە هاتە خوارەو ، وە پێشەکی سەر زەنشتی
 پێغمبەر ئەکا لەسەر قەدەخە کردنی ماری بە لەخۆی ، فەرموی (یا ایها النبی) ئە

سورة التحريم

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ، تَبْتَغِي مَرْضَاتَ
 أَزْوَاجِكَ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ

سوورەى «تحریم» •

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

ئەى ییغەمبەر بۆچی شتیک کە خوا بۆی حەلال کردوویت تۆ لە خۆتێ قەدەغە ئەکەیت،
 ئەکەیت ، ئەتەوئ ژنەکان ت لیترازیی بن ، خوا لى خوشبووی میهره بانە (۱)
 بى گومان خوا دایناوه بۆتان کردنەوهى سویندە کانتان

پیغەمبەر (لم تحرم ما احل الله لك) بۆچی شتیک کە خوا بۆی حەلال کردوویت تۆ
 لە خۆتێ قەدەغە ئەکەیت ، واتە دروست نى به شتی حەلال تۆ لە خۆتێ قەدەغە بکەیت،
 چونکە کە تۆ ئەمەت کرد مستمانانیش چاوا لە تۆ ئەکەن ، وە ئەمە ئەبێ بە باوێکی
 نایەوا (تبتغي مرضات ازواجك) بەم قەدەغە کردنی ماری یهیه لە خۆت تۆ پرەزەماندیی
 ژنەکان ئەوئ ، واتە لە بەر دئی ئەوان ئەمە ئەکەیت ، ئەگینا شتی حەلال چۆن
 ئەبێ بە حەرام ، کە ئەمە ئەگونجی لای خوا گوناھ بى ، وە ک دەرنەکەوئ لەدواى
 نایەتە کەوه ، کە ئەفەر موئ (والله غفور رحيم) خوا لى خوشبووی میهره بانە •

وادەر ئەکەوئ - وە ک سید قطب ئەفەر موئ - پیغەمبەر «دروئى خواى لى بى»
 لە گەل قەدەغە کردنی ماری یهیه سویندیشی لەسەر خواردبى ، بۆیه خوا فدیەى
 لەسەردانەنئ ئەفەر موئ (قد فرض الله لكم) بەراستی خوا پیویستی کرد بۆتان
 (تحلة ايمانكم) کردنەوهى سویندە کانتان ، واتە ئەو پێیەى کە بە سویند لەخۆتانى
 بپەستن ، بە فدیە ئەتوانن بى کەنەوه ، لە کاتێکا کە سویندە کە لەسەر کارێکی
 ناپەسەند بى ، ئنجا لەو حەلدا چاک وایە فدیە بدەن ، وە لە سویندە کە لایەن •
 لە بابەت سویند شکاندەنەوه پیغەمبەر ئەفەر موئ: ئەگەر یه کتیک سویندیی خوارد لە
 سەر کردن یا نەکردنی کارێک ، لە پاشا بۆی دەرکەوت کە نەکردنە کەدا ، چاک ،
 نەکردنەوه لە نەکردنە کەدا ، چاک کردنە ، با سویندە کەى بخاتو چاکە کە بکات ،

وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ . وَهُوَ الْعَلِيمُ الْخَكِيمُ (۲) وَ إِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ
 أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا . فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ
 وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ . فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ :

خو دوستی نیوویه وه ئهو دانای کاردروسته، کاتیک که پیغمبر به نهینی
 قسه‌یه‌کی درکاند لای هیندی له ژنه‌کانی ، ئنجا که ئهو (ژنه) قسه‌کی ناشکرا
 کردو خواش پیغمبری ناگادار کرد ، (پیغمبر) هیندیک (له قسه‌کان)ی
 باسکردو هیندیک باس‌نه‌کرد ، ئنجا که پی‌وووت ، (ژنه‌کی) ووتی :

وه فدییه بۆ سوینده‌کی بدات • (والله مولاکم) وه خوا دۆستو کارسازی نیوویه ،
 یارمه‌تیتان ئه‌دا له‌سەر کاریک که لاتان گران بی ، بۆیه وا فدییه سویندی له‌سەر
 داناوون ، تا له‌هیندی شتی قورسو گران پزگار بین (وهو العلیم) وه خوا
 دانییه به قازانچو سوودی به‌نده‌گانی خۆی (العکیم) کاردروسته ، هه‌رچیتان
 له‌سەردابنێ هه‌مووی له‌پرووی که‌لک و سوودو هه‌سه‌فه‌ویه •

ئنجا دهم ته‌با بۆ ئهو قسه‌یه‌ی که له‌ ناوه‌ندی پیغمبرو حفصه‌ی ژنیا
 کراوه ، به‌لام پی‌ئهووی دان بنی به قسه‌که‌دا ، یا درێژمی پی‌بدا ، چونکه ته‌مانه
 گرنگ نین ، به‌لکو ئه‌وی گرنگ بین شتیکی تره که ئی وه‌رنه‌گیری ،
 نه‌فهرموئی (واذا سر النبي الى بعض ازواجه حدیثا) کاتیک که پیغمبر به‌نهینی
 قسه‌یه‌کی درکان لای هیندیک له‌ژنه‌کانی که حفصه بوو، وه‌به‌په‌نهانی پی‌وووت : له
 دواي من ابوبکرو عمر نه‌بن به خه‌لیفه‌ی ئیسلام له‌جری من ، وه ئهم قسه‌یه لای
 که‌سی نه‌درکینیت ، به‌لام حفصه ئهم قسه‌یه‌شی وه‌ک قسه‌کی تر دۆراند ، وه به
 هه‌ویکه‌ی خۆی ووت که عاتشه‌یه (فلما نبأت به) کاتیک که حفصه قسه‌کی ناشکرا
 کرد لای عاتشه (واظهره الله علیه) وه خواش پیغمبري ناگادار کرد به درکاندنی
 قسه‌که له‌لایهن حفصه‌وه (عرف بعضه) پیغمبر هیندیک له‌قسه‌کان به حفصه ووت
 که باسی خه‌لافه‌تی نه‌بو بکرو عمره (واعرض عن بعض) وه چاوپۆشی له‌ویکه‌ی
 تر کرد - که باسی ماری‌یه‌یه - واته باسی نه‌کرد (فلما نبأها) کاتیک که پیغمبر
 خه‌بری دا به حفصه (به) به‌وه‌ی که خوا ناگاداری کرد بوو پی‌ی ، حفصه وا
 ته‌گه‌یشت که عاتشه به پیغمبري ووتوه ، له‌به‌رنه‌وه (قالت) حفصه ووتی به

مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا؟ قَالَ: نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ (۳)
 إِنَّ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمَا، وَإِنْ تَطَاهَرَا عَلَيْهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَرْزَأَهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ، وَالْمَلَائِكَةُ
 بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ (۴)

کئی نهمی پینووتیت؟ فهرمووی خوای دانای ناگادار پینووتووم؟
 (نمی حفصو عائشه) نهگهر هردوکتان با بدنهوه بهلای خوادا (نوا باشه)
 چونکه بهراستی دلتان لایدا (له پئی راست)، وه نهگهر پشتی بهکتر بگرن لهسر
 (بهبره کانی) پیغمبر (زال نابن بهسریا) چونکه پینگومان خواو جبریلو
 مسلمانانی باش یاری نهوون، دواى نهوان فریشته پشتیوانی (۴) .

پیغمبر (من انبأک هذا) کئی نهمی پینووتیت (قال) پیغمبر فهرمووی
 (نبانی العلیم الخبیر) خوای دانای ناگادار، خبهبری داوم، که ناگای لههموو
 شتیکه .

ننجا خوا نهیوی نشان بدا که نهمی نم ناژاوهیهی نایموه لهمالی پیغمبر،
 وه دلی پیغمبره نازاردا، گوناھیتی گهروهی کرد، که
 نهبن لئی پهشیمان بیتهوه، وه به حفصو عائشه نهفهرمووی
 (ان تتوبی الی الله) نهگهر پهشیمان بنهوه لهو گوناھهی که کردتان، وه با
 بدنهوه بهلای خواو پیغمبر، جئی خویهتی، چونکه (فقد صفت قلوبکما) به
 راستی دلتان له پئی راست لایدا . لهگهل نهیشه که گهلهکومهکی ئیوه لهسر
 پیغمبر، بو نهمی نازاری دلی بدن، زور کار ناکات، چونکه خواو فریشتهو
 پیاوچاکانی لهگلان، وهکو نهفهرمووی (وان تطاهرا علیه) نهگهر پشت بدنه
 پشتی یهک، له دژایهتی پیغمبر زال نابن بهسریا، چونکه (فان الله هو مولاه
 وجبریل وصالح المؤمنین) خواو فریشتهی سرووشو مسلمانانی باشی له خواترس،
 یارو پشتیوانی نهوون (والملائکه بعد ذلك ظهیر) وه هرچی فریشتهی تریش
 هیه هموو هاوپشتو یارمتهی دهری نهوون، له دواى خواو جبریلو پیاوچاکان .
 دواى نم هیرشه قورسهی که بردی بهسر حفصو عائشه، ننجا نهیان ترستی

عَسَى رَبُّهُ إِن طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ : مُسْلِمَاتٍ ،
مُؤْمِنَاتٍ ، قَانِتَاتٍ ، تَائِبَاتٍ ، عَابِدَاتٍ ، سَائِحَاتٍ ، ثَيِّبَاتٍ
وَأُنْكَارًا (ه)

هیوا هه‌یه نه‌گهر ئیوه ته‌لاق بدا ، خوای نه‌و له جیاتی نیوه ژنانیکی چاکتر له ئیوه‌ی
بداتی : فه‌رمانبه‌رانی ، بروادارانی ، نزاکارانی ، ته‌وبه‌کارانی ، خواجه‌رستانی ،
کوچکه‌ران ، له بیوه‌ژنان و کچان (ه)

بهم په‌نگه پریان نه‌ئێ نه‌گهر ته‌لافتان بدات هیوا هه‌یه که ژنانی له تیوه باشتی
دهست بکه‌وی ، وه‌کو نه‌فه‌رموی (عیسی ربه ان طلقن) نومید هه‌یه نه‌گهر پی‌نهمبه‌ر
ئیوه ته‌لاق بدا خوای نه‌و (ان یبدله ازواجاً خیراً منکن) چه‌ند ژنیکه باشتی له نیوه‌ی
بداتی له‌جیاتی نیوه ، که هه‌مووشیان (مسلمات) ژناسی مسلمانی (مؤمنات) بروادارانی
(قانتات) نزاکارانی (تائبات) ته‌وبه‌کارانی (عابدات) خواجه‌رستانی (سائحات)
کوچکه‌ران له پێی خوادا (ثیبات و ابخارا) له بیوه‌ژنان و کچان ، وه‌ک ژنه‌کانی
ئیستای که هیندیکیان کچه‌و هیندیکیان بیوه‌ژن بوون .

بهم سه‌ره‌تای سووره‌ته که هاته‌ خواره‌وه ، وه‌ بهم ناموژگاری‌یه بو
پیتفه‌مبه‌رو خیزانه‌کانی ، بازوه‌که کووژایه‌وه ، وه‌ هه‌موو شت چوه‌وه‌وه جێی
خۆی ، وه‌ پیتفه‌مبه‌ر هیچ له دلیا نه‌ما ، وه‌ نه‌م پیتفه‌مبه‌ره ، وه‌ ئەم مال و خیزانه
وه‌ک سه‌عات که‌وته‌وه‌ گهر ، وه‌ دهستی کرده‌وه به‌ بلاو کرده‌وه‌ی رووناکیی باومرو
زانین ، وه‌ به‌ بناغه‌نانی نایینیکی جیهانی و ، دروست کردنی گه‌لیکی نمونه‌یی و ،
پێک‌خستنی ده‌وله‌تیکه‌ی ئیسلامی ، له‌سه‌ر شتیوه‌یه‌کی تازه‌ی خوایی که تا ئیستا
نمونه‌ی نه‌بینرابی .

به‌راستی ئەم پیتفه‌مبه‌ره گه‌وره‌یه ، وه‌ ئەم خیزانه پیرۆزه ، ئەمه‌ نه‌هینێ ،
که‌ خوای گه‌وره‌و مه‌زن بهم‌جۆره به‌ ته‌نگی‌یه‌وه بی ، چونکه‌ خۆی پیتفه‌مبه‌ره‌که‌ی
هه‌لبژاردوه‌و بو‌ نه‌وه‌ی بی‌کا به‌ دواترینی پیتفه‌مبه‌ران ، وه‌ به‌سه‌رمه‌شقی هه‌موو
ئادمی‌یان ، وه‌ خیزانه‌کانیشی بکا به‌ نمونه ، بو‌ هه‌موو خیزانیکه‌ی مسلمانان ،
جگه‌ له‌وه‌ که به‌ بو‌نه‌ی قورئانه‌وه ژبانی پیتفه‌مبه‌ر بووه به‌ نامه‌یه‌کی کراوه‌ بو
هه‌موو ئادمی‌یه‌ک ، تا چینی له‌دوای چین ، بیخویننو بیخویننه‌وه تا جیهان جیهان

بئى ، وه هيچ رووپەريەكى ژيانى لاي هيچ كەسك بە پەنھانى نەمىنتەھە ، وه بە راستى ھەموو كەردەھەيكى پىغەمبەر بۆ ھەموو كەسك دەر كەوئى ، وه ئاشكراو نابان بئى .

بە بۆنەى باسى پىغەمبەر و ھىندئى لە خىزايە كانى لەم سوورەتەدا ، پىويستە ئىمەش لىردەدا زۆر بە كورتىيى قسە بىخەين نە پىغەمبەر خۆى ، وه لەو ھاوسەرانەى كە بەرودوا ھىناونى بە پىئى مېژوو .

پىغەمبەر لە تەمەنى چل سالىدا كە بوو بە پىغەمبەر خاوەنى ژنو مال و منال بوو ، وه لە گەل مەردومان ، تىكەل نەبوو نە بە يانى يەو تا ئىوارئى ، بەم پايە تازەيەى كە پىئى درا ، پىغەمبەر نە پچرايەو ، لەو ژيانەى كە لەسەرى بوو ، وه دوور نە كەوتەو لەو مال و منالەى كە لە گەليا بوو .

بەئى پىغەمبەر يەتى داي نە مائى لە دلى پىروژى خۆشەويستى مال و منال ، وه دوورى نەخستەو نەو ژيانەى كە لەسەرى بوو ، بەنكو خوا دروستى كرد لەو تاقە مروفە ئادەمى يەكى پىغەمبەر ، وه كۆى كەردەو تيايا ، ئادەمىتى و پىغەمبەر يتى .
ئادەمىتى بە خۆى و ھەموو پىويستانىكى يەو ، لە ويستنو ، نەويستنو ، ھەزلىكردنو ، ھەزلى نەكردنو ، خۆشەويستى و ، ناخۆشەويستى و ، ترس ويبيمو ، يادو ، ھىواو ، ئاوات و ، ئارەزوو كردنو ، ساغى و نەخۆشىي و ، مردن .

پىغەمبەر يەتىش بە خۆى و ھەموو پىويستانىكى يەو لە ژىريى و ، بىرو ، راستى و ، پاكىي و ، زىرەكىي و ، ھىزى لە بىر بوون «حافظە» و ، ئازايى و ، چاو قايمى و ، نە ترسانو ، دلفراوانىي و ، بئى تەمەعى ، وەك قورئان لە زۆر شوئنا ئەمە ئەدات بە گوچكەى مەردوما ، نەفەرموئى «قل انما انا بشر مثلكم يوحى الى انما الھكم الھ واحد» واتە بئى (ئەى محمد) من ھەر ئادەمى يەكم وەك ئىو ، بەلام سرووشم بۆ ئەكرئى كە خوائى ئىو خاويەكى تاكو تەنيايە .

وہ ئەفەرموئى «قل سبحان ربى هل كنت الا بشرا رسولا» واتە بئى : خوا دوورە لە ھەموو كەم و كووپرى يەك ، من ھەر ئادەمى يەكى فرستادەم .

ئىجا ئەم پىغەمبەرە ، ھەمىشە روويەكى لە زەوى و ، روويەكى لە ئاسمان بوو ، بە رووى يەكەمى ، ئىش و كارى جىھان و ، پىويستانى ئادەمىتى خۆى بەجىن ئەھتينا ، لە خواردنو ، خواردنەموو ، نوستنو ، بىئادار بوونەموو ، ھەستانو ، ئىش كردنو ، تىكەلىي لە گەل خىزانو مال و مناليا .

به‌رگی دووه‌می ، سرووشی له ناسمان و مرته‌گرت ، وه زۆر نه‌یتی بۆ
 پروون ئه‌بووه‌وه ، وه فهرمانی خۆی به‌ مردوم رانه‌گیاندا .
 به‌ئێ پێغه‌مبەر ئاده‌می‌یه‌کی فرستاده بوو ، له‌ئاده‌میتیدا گه‌یشت به‌ پله‌ی
 هه‌ره‌ به‌رز له‌هه‌موو پروویه‌که‌وه ، هه‌روه‌ک له‌پێغه‌مبهریتیدا گه‌یشت به‌ پله‌ی هه‌ره
 پلندا .

(باستیکی هاوسه‌رانی پێغه‌مبەر)

ئهم پێغه‌مبهره گه‌وره‌یه له زۆر لاره دژمنانی دین هێرشیان بردۆته‌ سه‌ر ،
 نه‌خوازه‌لا له‌بابه‌ت ئهم ژاناه‌ی که به‌ پیری هیناوانی ، وه نه‌لین : چۆن پێی‌داوه
 بۆ خۆی ئه‌وی که قه‌ده‌غه‌ی کردووه له‌مسلمانان ؟

به‌راستی له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌تی‌یه‌وه فه‌لسه‌فه‌ی ئهم ژاناه‌ی که هیناوانی
 نه‌زانراوه ، مه‌گه‌ر له‌م دوایی‌یه‌دا نه‌بێ که ئاسۆی مێشک‌وبییر زۆر فراوان بووه ،
 ئیتمه‌ نه‌گه‌ر به‌ چاویکی ئینساف ووردبینه‌وه له‌م ژاناه‌ی که پێغه‌مبەر هیناوانی ،
 تی‌ئه‌گه‌ین که یا بۆ مه‌به‌ستیکی سیاسی ، وه یا بۆ مه‌به‌ستیکی ته‌شریعی ، وه یا بۆ
 مه‌به‌ستیکی ئاده‌میتی بووه ، وه پێغه‌مبەر زۆر دووره له‌وه‌ی که بو‌ترتی: ئهم ژاناه‌ی
 بۆ ئاره‌زوویه‌کی نه‌فسی ، یا بۆ شتیکی تر بووه له‌ ده‌ست‌که‌وتنیکی دارایی ، یا
 ناوو شوهرت ، یا هه‌ر شتیکی تر ، ئیتمه‌ لێره‌دا باستیکی ئهم خێزانانی پێغه‌مبهره
 ئه‌که‌ین به‌ کورتیی ، وه هه‌ر یه‌کیکیان که‌مێک له‌فه‌لسه‌فه‌ی هینانه‌که‌ی ئه‌دووی‌ین .
 یه‌که‌میان خه‌دیجه خاتوونی کچی « خوه‌یلدا » ه ، که له‌پێش پێغه‌مبهره‌ دوو
 شووی تری کردووه ، وه به‌رودوا هه‌ردوو می‌رده‌که‌ی مردوون ، وه دارایی‌یه‌کی
 زۆری بۆ ماوه‌تسه‌وه ، ئهم ئافره‌ته‌ زۆر به‌ناوبانگ بووه له‌ مه‌که‌که‌دا ، زۆر له
 گه‌وره‌کانی قوره‌یش داوایان کردووه شووی پێ‌نه‌کردوون ، به‌لام ئافره‌تیکی
 هاو‌پێی خۆی نارد بۆ لای حه‌زه‌تی محمد که پێی بلتی : ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی ئن
 هینانت هه‌یه ئافره‌تیکی وه‌جاخزاده‌ی رێک‌وپێک هه‌یه ، ئه‌و رازی‌یه به‌ تو ، ئه‌گه‌ر
 تۆش رازییت به‌و ، بنی‌ره بۆ خوازیینی ، پێغه‌مبهر به‌ ئه‌بووتالیبی مامی ووت ،
 ئه‌ویش چوو خوازیینی بۆ کرد ، وه هه‌ر له‌وێ ماره‌کرا . حه‌زه‌تی محمد له‌تمه‌نه‌ی
 بیست و پینج سالی و خه‌دیجه خاتوون له‌تمه‌نه‌ی چل سالی‌داوو .

ئهم ژنو می‌رده بیستو پینج سال پێکه‌وه ژیان ، وه‌له‌و ماوه‌یه‌دا سێ کورو

چوارکچیان بوو ، که ناویان قاسمو طاهرو طیب و زیتنب و رقیه و ام کلثوم و فاطمه بوو ، وه کورپه کانی به منائی مردن ، له پیش کۆچکردنی پیغمبر بو مه دینه به سنی سال خدیجه له تمه نی ۶۵ سائیدا کۆچی دوایی کرد .

نایا حه زه تی محمد - وه ک دژمنه کانی ئەتین - می باز بووه ؛! ته و تا که له بیستو پیننج سائی دابته و ژینکی چل سائی هتاوه که له وه پیش دووشووی کردوه ، وه پانزه سال له خۆی گه وره تر بووه ، وه بیستو پیننج سال پیکه وه بوون ، وه هه موو گه نجیی خۆی نه گه ل نه وا بهخت کردوه .

له پاش ماوه یه ک هاورپیکانی پیغمبر زانیان که پیغمبر مائی لی تیک چوو ، وه که سیککی نی یه که خزمه تی خۆیومنا نه کانی بکا ، دووسنی یه کیان ههستان چوونه لای «خوله» ی کچی «هکیم» که بچیته خزمهت پیتنه مبر و پنی بلنی : که به م مال و منالانه به بی که بیانوو یه ک ناژین ، وه عانشه ی کچی نه بو به کرو «سه وده» ی کچی «زهمعه» ی بو هه لده ، کامیان نارمزوو نه کات ماره ی بکات ، نه وسه وده یه ی که چه نده سال بوو مستمان بوو بوو له گه ل «سه کران» ی میزدیا ، وه به جوته له بهرزو و سته می بی پرواکان کۆچیان کردبوو بو حه به شه ، له پاشا میرده که ی مرد ، وه سه وده به ته نیا مایه وه ، پیغمبر دوای پینج مانگ سه وده ی ماره کرد که نافره تیککی پییری ، ناشیرینی ، له رولاواز بوو ، وه مستمان تیکۆشهری ، کۆل نه ده ربوو ، نه گه ر پیغمبر نه یه تیا به نه بوو سه وده بچوا به ته وه لای نامۆزا بی پرواکه ی یابی که شتایه ، بای پروای بکر دایه ته وه .

ئه مه ژ نه یانی پیغمبر بووه تا ته مه نی په نجاو چوار سالی ، دوای په نجاو چوار هه رچیک هتاوه یا بو نامانجیککی به رزو سیاسی ، وه یا بو نامانجیککی دینی ، وه یا بو ته شریعیککی تازه بووه ، نه مرۆ نه یینین زۆر سه روکی گه لان و ناودارانن جیهان هه ول نه دن که له گه ل وه زیره کانیان و سه رکرده کانیان په یوه ندیی په پیدابکن به ژن و ژنخوازی . به تکو زۆر له سه ر کرده ی گه لانی بی گانانی دوور له یه ک ، ژن و ژنخوازی نه کهن به مایه ی نزیک که وته وه یان له یه کتری به هیز کردنی جینگای خۆیان ، نجا نه م نامانجه یه که مین نامانجی پیغمبر بووه که هه ولی بو داوه . له دوای سه وده عانشه ی کچی نه بو بیکری هتا که کچیککی زۆر زیره ک و ژیری وه لکه وتوو بووه ، وه دووسه د و په نجا فه رمووده ی پیغمبری لی وه رگیسراوه ، که بوون به سه رچاوه ی زۆر له نه حکامی شه رعی .

له سائی سه به مدا حه فسه ی کچی عومهری خه تابی هتا دوای مردنی میرده که ی

بەهۆی برینیکۆوه که له جەنگی بەدردا لێی کرابوو ، وە دواى ئەوێ که عومەر بەدەمی خۆی حەفصەى دابە ئەبوبکر و نەبووست ، ئنجا دای بەعوسمان و ئەویش نەبووست ، ئنجا بەداخووه چوو بۆ خزمەت پێغەمبەر و سکالای کردلە دەست ئەبوبکریش و عوسمانیش ، پێغەمبەر فەرمووی یەکیکی باشتەر له ئەبوبکر و عوسمان حەفصە ئەهینى ، وە عوسمانیش یەکیکی باشتەر له حەفصە ئەهینى بە چاره نووسی ، عومەر بەم وەرامە تى گەشت که پێغەمبەر خۆی حەفصە ئەهینى ، وە ئەخۆشیانا هەستاو دەستی پێغەمبەری گوشتی ، وە مژدەى برد بۆ ئەبوبکر و عوسمان ، لەپاشا پێغەمبەر خۆی حەفصەى هینا ، وە آمی کلثومی کچیشی دابە عوسمان .

حەفصە ئافەرەتیکى جوان نەبوو ، وە زۆر توندو توورەش بوو ، هەموو جارێ باوکی پێی ووتوو : پۆله تۆ چا و لەعائشە مەکه ، چونکه نەخۆت ئەبییت بەو ، وە نه باوکیشت ئەگما بە پایەى باوکی ئەو ، پێغەمبەر بە دل حەزت لێ ناکا ، وە لەبەر دلی من هیناوتی .

بەم کچانی ئەبوبکر و عومەرە که پێغەمبەر هینانی پێی هەردوو وەزیرە کهی خۆی گرت ، وە پایەى بەرز کردنەو ، هەر وە ک پێزی عوسمان و هەلی گرت و پایەى بەرز کردنەو بەوێ که دوو کچی خۆی «رقیه» و «ام کلثوم» ی بەردووا دا بە عوسمان و فاطمەى دا بە علی ، ئەمە هەمووی بۆ قایم کردنی بنیاتی ئەو دەوڵەتەیه که دای ئەمە زڕینن .

لێرەدا لەگەڵ ئەم نامانجانەى که ووتران ، سامانجیکى ترههیه لە نامانجانەکانی پیتشوو که متر نییه ئەویش ئەمەیه : لەناو عەرەبا هەر پیاویک بەمردایەو ژن و منائى زۆرى لەپاش بەجى بمایه ، دواى ماوه یەك برا و خزمەکانی ، وە ئاشناو پۆشناکانی ئەچوونە لای ژنە کهی ، سەر خۆشیان لێ نەکرد ، وە کامیان خۆی بەنزیکتەر بزانیایه بە مردۆکهی ، بە ژنە کهی ئەووت : من نامادەم بۆ ماره کردنت ، وە بۆبەختو کردنی منالەکانت لەبەر خاتری باوکیان .

ئنجا زینەبى کچی خوزەیمەى هینا که مێردە کهی لەجەنگی «نوحود» دا کوژرا ، ئەم ژنە لە تیکۆشەران بوو ، تەنانەت لەبەر باشی و خزمە تگوزاریی خۆی پێی ووتراوه : دایکی هەزاران ، بەلام دواى دووسى مانگ ئەم ژنە مردو کۆچی دواى کرد .

ئنجا هیندی هینا که مەشهوره بە «ام سلمه» دواى مردنی عبداللهی کورێ عبد الاسدی مێردى ، ئەم عبداللهیه پوورزای پێغەمبەر و براى شیرینی بوو ، ئەم ژنو

میرده هردو کیان له کوچکه رانن بوچه به شه ، وه له تیکۆ شه رانن له پیری نیسلامه تی دا ،
 نهم نافرته مه میرده که ی زۆر خووش ویستوو ، تهنانهت کاتیک که میرده که ی مرد ،
 نه بو بیکرو عومدر هه ریه که له لایه که وه خوازینی کردوو بوخوی ، به لام شووی
 به هیچیان نه کردوو ، پیغه مبه که چاوی به «امسلمه» کهوت ، پی یووت : داوا بکه
 له خوا که پاداشی خیرت بداته وه ، وه یه کیکت بو بنیری که جی خوالیخر شپووت بو پر
 بکاته وه ، امسلمه ووتی : کی له عبدالله باشته ، نهم وه رامه یه وه در نه کهوی که
 امسلمه تاجنده خه مبارو دنبریندار بووه بو میرده که ی ، وه پیغه مبه تی گه یشت که نهم
 نافرته کوست که و تووه به کهس برینی دلی ساریژ نابی ، له بهر نه وه خوی داوای کرد ،
 امسلمه ووتی : من پیرم و کوشیک هه تیووم هه یه ، پیغه مبه فرمووی : قه یناکا ،
 وه امسلمه ی ماره کردو بردی به مالی خوی به هموو منانه کانی یه وه به خوی کردن ،
 دیاره نهم ماره کردنه بو هیچ نه بووه تهنه بو رهزای خوا نه یی .

تنجا زینه بی کچی جه خشی هینا که پوورزای خوی بوو ، وه به فرموودمی خوا
 و پیغه مبه ماره کرابوو له زه یلی کوری حارته ، که به نده یه کی نازاد کراوی پیغه مبه
 بوو وه کرد بووی به کوری خوی ، ماره ی کرد دوا ی نهوی که به زه یه یازمی نه بوو ،
 وه به دیاری یه وه دانه نه نیشت ، تاناچار بوو به ته لاقدان ی .

نهم ماره کردنه بو دووشت بوو : یه کهم دنه وایی دلی زینب ، که به زۆر
 درابوو به زید ، دووهم بو نه وه بوو که مستمانان بزانی که سیک بکری به کور ،
 نابی به کوری راسته قینه ، وه ژنی ته لاقدرای نهو نه شی به زپا و که که ی ههروه ک
 ژنی زپا و که که ی نه شی به وه وه دوورودریژ نهم باسه مان نووسیوه وه تهفسیری
 نایه ته کانی سووره ی «احزاب» مان کردوو که له م رووه وه نهوی ، وه بلاومان
 کردۆ ته وه له ژماره ۱۱ و ۱۲ سالی سههم و ۱ و ۲ و ۴ و ۶ سالی چوارهمی
 گو قاری «گه لایژ» ۱ ، نهم باسه زۆر گرنگه بچۆ بیخوینه وه .

تنجا جویری یه ی کچی حارثی هینا ، که باوکی گهروه سه روکی «بنی مصطلق»
 بوو ، وه له غهزای بنی مصطلق دا جویری یه به دییل گیرا ، له گه ل گه لی دیلی ترا ،
 وه له دابهش کردنی غنائم دا نهم جویری یه به بهر ثابتی کوری قه یس کهوتوو ،
 وه نهویش له سر نه ندازه یه که پاره فرۆت بوو یه وه به جویری یه خوی ، پیغه مبه
 ماره که ی بو داو نازادی کرد ، وه به رمزانه ندی نافرته ته که و باوکی ماره ی کرد ،
 هاوپی یانی پیغه مبه که زانی یان پیغه مبه جویری یه ی نازاد ، وه ماره ی کردوو ،

توانیش هەموو دیبلەکانی خۆیانیان نازاد کرد ، چونکە بوو بوون بە خەزووێرانی
پێغەمبەر ، بەم ھۆیەووە هەموو بنی مەسئول مستەمان بوون .

ئەجا ام ھەبیبە کچی ابی سفیانى ھینا ، کەژنى عەبیداللهى کۆپى جەحش بوو ،
وہ لەگەڵ مێردەکەیا کۆچى کردبوو بۆ ھەبەشە ، نە پاشا عەبیدالله لە ھەبەشە نەبێ
بە گاوور ، دواى ئەوہ نەمرى ، وە ژنەکەى بە تەنیا ئەمەینیتەوہ ، ام ھەبیبە
نەئەوێرا بچیتەوہ بۆ مەککە لە ترسى باوکى ، لە ھەبەشەش کەستى نەبوو
ئەگادارىی بکات ، دواى ماوہیەک پێغەمبەر کاغزى نووسى بۆ نجاشى پاشاى
ھەبەشە کە خوازىبێنى ام ھەبیبەى بۆ بکات ، وە خۆى نە جىاتى نەم قوبووتى
نکاھەکەى بۆ بکات ، نجاشى لە خێزانى خۆى نافرەتیک ئەنێرى بۆ لای ام ھەبیبە ،
کە یرى بلێ پێغەمبەرى ئىسلام داوات نەکات بۆ خۆى ، ام ھەبیبە لەخۆشيانا
ئەگەشیتەوہ ، وە ئە مسلمانەکان خالدى کۆپى سعید نەکات بە جى نشینى خۆى بۆ
مارە کردنى لە پێغەمبەر ، لە پاشا مسلمانەکانى ھەبەشە نەگەزیتەوہ بۆ مەدینە ، وە
ام ھەبیبە لەگەڵ خۆیان نەبەنەوہ بۆ پێغەمبەر .

ئەم ژن ھینانە ، بۆ دژنەوايى ام ھەبیبەو پاداش دانەوہیەتى ، لەسەر ئەو
ھداکارىیانەى کە کردوویەتى ، وە بۆ راکێشانی دای نەبى سفیانى باوکیتى بە لای
پێغەمبەر و ئىسلامەتى دا .

ئەجا صفیە کچی حبی ئەھینى کە نە جوولەکەى بنى «نضیر» بوو ، باوکى لە
جەنگى بنى قریظەدا کوژراو مێردەکەى لە جەنگى خەبیبەرا کوژرا ، وە خۆشى بە دیبل
گیرا ، وە بەر پێغەمبەر کەوت ، پێغەمبەر نازانى کردو مارەى کرد ، وە بەھۆى ئەم
مارە کردنەوہ زۆر لە دیبلەکانى خەبیبەر نازادکران و مستەمان بوون .

ئەجا مەیموونەى کچی حارثى ھینا لە مەککە لە سالى ھەوتەمى کۆچى دا ، کە
پێغەمبەر لەگەڵ دوو ھەزار سوار چوو بوو بۆ مەککە بەبى چەک بۆ عومرە کردن ، وە
بۆ ماوہى سى پوژ ، بەم بۆنەىوہ زۆر لە خەمەکانى مەیموونە مستەمان بوون ، کە
پەکتیکیان خالدى کۆپى ولیدە کە خوشکەزای مەیموونەى ، وە ئەمە دواترین ژنیکە
کە پێغەمبەر ھیناوتى .

ئەم ژنانەى کە پێغەمبەر ھیناوتى دواى خدیجەو سەوہ ، بۆ ھەر یەکتیکیان
ھۆیەکى تايبەتى بوو ، بەم رەنگە یا ویستوویەتى بەو مارە کردنە پاداشى باوکى
ژنەکەى پێغەمبەر ، وە کە عائشەى کچی نەبو بیکرو حفصەى کچی عومەرى کۆپى

خہتاب کہ دوو پایہی زور گہورہ بوون بو ئیسلامہتی ، ہر وہک پاداشی عوسمانو عدلیشی دایہوہ بہوہی کہ بہرودوا دوو کچی خویدا بہ عوسمانو کچی کیشی دا بہ ہلی .

وہ یا ویستوویہتی پاداشی ژنہکہ بداتہوہ بہرانہر بہ فداکاریہک کہ گردوویہتی ، وہ بہرانہر بہو پوژہ رہشہی کہ نہ یتناوی ئیسلامہتی دا تووشی بووہ ، وہک زینہبی کچی خوزہیمہو ، امی سلمہو امی حدیبیہ .

وہ یا ویستوویہتی دل نہوایی کہس وکاری ژنہکہی پی بکاتو رایانکیشی بہلای ئیسلامہتی دا ، وہک جویریہی کچی حارثو صفیہی کچی حیو مہیمونہی کچی حارث .

وہ یا بو تشریعیکی نایینی بووہ ، وہک زینہبی کچی جہش .

جگہ لم ہویانہ ، بہم ہموو زنانہی کہ پیغمبر ہتوانی ، نجا بہ ہموویان توانیویانہ نہو فرمودہو فرمانانہی کہ دہربارہی ژنان فرمودیہتی ، وہری بگرنو رایگہین بہ ژنانی مسلمانان ، بہراستی ہر پیکتہ لم ژنانہ گہلنک فرمودمی لہ پیغمبر وہرگرتوہ ، کہ ہر فرمودیہکی سرچاومی زانیاریہکہ بو بیاوانو ژنان .

نہگہر پیغمبر نہم ژنہتہانہی ہموو ہر بو نارمزوی دل بووایہ ، نہیتوانی بگہرپی بہ شوین چوار کچی زور جوانی ناودارو مارہی بگردنایہ ، وہ نہم بیوہ ژنانہی نہہتہیہ کہ زوریان پیرو ناشرین بوون ، وہ نہوانیکہی تریشیان یا ہر جوانیان نہبووہ ، یا نہگہر بووبیتیشیان جوانیہکی وا نہبووہ کہ بیاوکی وہک پیغمبر بچوولتینی .

جگہ لہمانہی کہ ووتمان ، نہبہن نہمہش بزانیین کہ پیغمبر - وہک قورٹان لہ گہلنک لاوہ بلاوی کردوتہوہ - نادمیہکی خاومن دلو ہستو نارمزو بووہ ، نہگہر حمزی لہ شتیکی جوان کردین بہ نہنگ ناژمیرری بوی ، وہ پیچہوانہی پایہی پیغمبرہتی نہیہ ، نہوی پیچہوانہی پیغمبرہتی بن ، زورو ستمو کاری بی شہرہیہ ، کہ نہمانہ ہیچیان نہ لہوا بووہ ، وہ نہ لہھیچ پیغمبرہتی ترا بووہ .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ، عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ، لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (٦) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدِرُوا الْيَوْمَ

ئەي ئەوانەي کە بڕواتان هێناوه ، خۆتانو کەسوکارتان بپارێزن لە ناگریک کە سووتەمەنی یەکەي مەردومو بەرده ، بەسەر ئەو ناگرەوویە ، چەند فریشتە یەکی دڵرەقی توندوتیژی واکە بێ فرمانیی خوا ناکەن لەوێ کە فرمانیان بێ ئەدا ، وە چ فرمانیکیان بێ بەردی ئەیکەن (٦) ئەي ئەوانەي کە بێ بڕوا بوون ئەمڕۆ بیانوو مەهیننەوه

ئنجبا با بچینەوه سەر باسەکەي پیشوو کە ناژاوه کەي مائی پێغەمبەر بوو «دروودی خۆی لێ بێ» لەدوای ئەو رووداوه گرنگە کە باس کرا ، وە کاری کردە سەر دڵو دەروونی مسلمانەکان - ئنجبا قورئان هاوار ئەکاتە مسلمانانو بڕواداران کە ناگایان لە یتوستانی خۆیان بێ بەرانبەر بە مالو منالو کەسوکاریان ، وە ئەبێ لە بابەت پەرورە کردنیانەوه هیچ جۆرە کۆتاهی یەکیان ئەبێ ، ئەفرەموی (یا ایها الذین امنوا) ئەي ئەو کەسانەي کە بڕواتان هێناوه (قوا انفسکم واهلیکم) خۆتانو کەسوکارتان بپارێزن بە نامۆگاریی (نارا) لە ناگریک کە (وقودها) سووتەمەنی یەکەي (الناس والحجارة) مەردومی بێ بڕواو بەردی کبرییتە کە ئەو ناگرە هەزاران جار لە ناگری جیهان بەتین تر و بەتەووژمترە (عليها ملائكة غلاظ) بەسەر ئەو ناگرەوویە چەند فریشتە یەکی دڵرەقی (شداد) توندوتیژی واکە (لا يعصون الله ما امرهم) بێ فرمانیی خوا ناکەن لەو شتانەي کە فرمانیان بێ ئەدا (ويفعلون ما يؤمرن) وە ئەوی بێ بیان بووتری ئەیکەن و بەجێ دێن .

کەواتە یتووستە لەسەر مسلمانان کە خۆشیان و مالو منایشیان بپارێزن لەم ناگری دواپۆڤە ، پیش ئەوێ هەلیان لە دەست بچێ ، وە بیانوو و بەهانەیان لێ نەبیستری ، نابینیت بێ بڕوایان لە پۆژی دواپی دا ، بەهانە ئەهیننەوه ، کەچی لێیان نابیستری ، وەکو ئەفرەموی (یا ایها الذین کفروا) ئەي ئەو کەسانەي کە بێ بڕوان (لا تعتذروا اليوم) ئەمڕۆ - کە پۆژی دواپی یە - بڕوویانوو مەهیننەوه ، چونکە پۆژی بیانوو نی یە ، بەلکو پۆژی تۆنە یە لەسەر کردەموی خۆتان ، وەکو

إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۷) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا، عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ، وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ، نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا

تەنھا پاداش ئەدرتێنەوه لەسەر ئەوهی که کردووتانە (۷) ئەی ئەوانەیی که بیرواتان هیتاوه ، پەشیمان بنهوه بۆ لای خوا بە پەشیمان بوونەوه یەکی ئیجگاریی ، بەتکو پەروردگار تان لە گوناھە کانتان خوڤیبیی ، وه بتانخاتە ناو باخاتیکیهوه که ئەپروا بە بنکیانا جوگە ناوی زۆر ، لەپوژتیکا که خوا پیغەمبەر و ئەوانەیی که بیروایان هیتاوه لەگەتیا ریسوایان ناکات ، رووناکیی (پروا)یان ئەروات لە بەردەمیانەوهو لە لای راستیانەوه ، ئەتین : ئەی پەروردگارمان رووناکیی کهمان بۆ بگەینە بە دوا پلە ،

ئەفرموئی (انما تجزون ما کنتم تعلمون) تەنھا پاداش ئەدرتێنەوه لەسەر ئەوهی که کردووتانە لەجیهانا ، باش بە باش و خراب بە خراب .

ئنجبا با بزانیین بیرواداران چۆن ئەبێ خویان و مال و منالیان بیاریزن لەو ناگری دۆزەخە ؟ وا پیمان ئەتێ ئەفرموئی (یا ایها الذین امنوا) ئەی ئەو کەسانەیی که بیرواتان هیتاوه (توبوا الی الله) پەشیمان بنهوه لە گوناھە کانتان و بگەرتێنەوه بۆ لای خوا (توبه نصوحا) بە گمراڤە یەکی ئیجگاریی ، که جاریکی تر نەچنەوه سەری (عسی ربکم) شاید که پەروردگار تان (ان یکفر عنکم سیئاتکم) دوور بخاتەوه لیتان گوناھە کانتان (ویدخلکم جنات) وه بتانخاتە ناو باخاتی بەهەشتەوه ، باخاتیکی وا (تجری مو تحتها الانهار) که ئەپروا بە بنکی درەختەکانیا جوگە ناوی زۆر – بشتانخاتە ناویوه (یوم لا یغزی الله النبی والذیو آمنوا معه) لە پوژتیکا که خوا پیغەمبەر و ئەوانەیی که بیروایان هیتاوه لەگەتیا ، ریسوایان ناکات ، واتە نە سزای پیغەمبەر ئەداو ، نە تکا «شفاعة» یەکی ، ئەگەر بێت ئەبیاتە دواوه ، ئنجبا لەو پوژەدا (نورهم یسعى بین ایدیهم) رووناکیی پروا و خواپەرستی یان ، پیشیان ئەکەوئو ، ئەپروا لە بەردەمیانو ، لای راستیانەوه ، پوووه بەهەشت ، تا ئەیانگەینەتی بە مەبەست (یقولون ربنا) ئەتین : ئەی پەروردگارمان (اتم لانا

نُورِنَا وَ اغْفِرْ لَنَا، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸)

وه لیتمان خۆش به ، بەراستی هەر تۆیت توانا بەسەر ههمووشتیتکا (۸)

نورنا) پۆشناویی مان بۆ بگهیهنه به دوا پله (واغفر لنا) وه بمان بهخسه ، چونکه (انك على كل شيء قدير) بەراستی هەر تۆیت توانا بەسەر ههمووشتیتکا .

به بۆنەئى ئەم پرووداوهوه كه له ناو مالى پێنهمبەرا پروویداوه ، ئەبێ تێبگهین كه مەبەس لەم نایەتانه چیین .

بەلێ ههموو مسلمانێك پێویسته لەسەرى ، رێئى نمونییى مال و منالى خۆى بکات ، وه به رێئى دەسەلات بیروباوهرو پرووشتو خوی خیزانی چاک بکات ، ههروهك پێویسته لەسەرى كه خۆى رێئى راست بگرێئى ، وه دئى خۆى چاک بکات لەگەڵ خواو بەندهگانا .

بەراستی خیزان بەردى بناغەئى کۆمەلهو گەله ، واتە گەل له یەكەیهكەئى خیزان دروست ئەبێئى ، ئنجا ئەگەر خیزانهكان خاومن بیرو باوهرو پرووشتو خوی بەرزو جوان بن ، ئەوا ئەو گەلهش بەرزو بتندو یەك بیرو یەك ئامانج ئەبێئى ، وه ئەگەر وانەبوو وانابێئى .

تاقە خیزانێك وهك قەلایەك وایه بۆ گەل ، قەلای پێویسته قایمو بەتینبێئى ، ههموو مروفتێك لهو قەلایهدا ئەبێئى وهك پاسهوانێكێكى چەك بەدەست وایبێئى ، كه له كهلتینیکا وێستابێئى ، وه رێئى ئەدا به مردومی ناپاك كه لێئى بچیتە ژوورهوه ، ئەگینا ژۆر به ئاسانى ههموو ناپاكێك ئەتوانی هێرش بەریتە ژوورهوه ، وه قەلایه بگرێئى .

لەناو ههسوو مال و خیزانێك ، ئەوه نەئەئى باوكی مسلمان پێویسته ، ئەوه نەئەئى دایكی مسلمان پێویسته ، تا به ههردووکیان چاودێرایی كۆرو كچی مالهكه بکەن ، لهبەرئەوه نایهتهكانی قورئان وهك یەك هاتوونهته خوارهوه بۆ پیاوو ژن ، وه خیزانهكانی رێكخستوو به رێكخستینکی ئیسلامی ، وه گوناھى خیزانهكانی خستۆته سەرشانى مسلمانەكان ، ههروهك گوناھى خۆیانى خستۆته سەرشانى خۆیان ، وهك ئەفەرمویئى «يا ايها الذين آمنوا قوا انفسكم واهليكم نارا» .

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ، وَمَا وَاهُمْ
 جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ (۹) ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةَ
 نُوحٍ وَامْرَأةَ لُوطٍ ، كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ
 فَخَانَتَاهُمَا ،

تھی پیغمبر بچہنگہ لہگمل بن پروایانو ناپاکانا ، وہ توندو (تیسڑ) بہ لہ
 سہریان، وہ (بزانہ کہ) جہیان دوزخہ کہجیہکی زور بہدہ، خوا بوبن پروایان
 ڈنی نوح و ڈنی لووتی بہ میسال ہتئیہوہ ، کہ لہ ڈیر (فرمانی)
 دوو بہندہدا بوون لہ بہندہگانی باشی تیمہ ، نجا ناپاکیان لہگمل کردن ،

لہ مدینہ نہ کاتی پیغمبرہرا ، دوڑمنہگانی نیسلام دوو جوربوون ،
 یہکئیکیان بن پروا ، وہ لہ دہرموی مدینہ بوون ، تہوی تریان
 ناپاک ، کہ ہر بہ دیمن مسلمان ، وہ لہ ناو شاری مدینہدا بوون ،
 نجا قورٹان فرمان تہدا بہ پیغمبر بہ جہنگین لہگمل ہر دوولادا ، تہفرموی
 (یا ایہا النبئی) تہی پیغمبری خوشویست (جاہد الکفار) بچہنگہ لہگمل بن
 پروایان کہ لہ دہرموہ ہیرش تہبہنہ سہرتان (والمنافقین) وہ لہگمل ناپاکان کہ
 لہ ناوتانان ، وہ بہ بہنہانی ہمیشہ کنہتان تیا تہکن ، بہم پہنگہ بچہنگن
 لہگمل یہکہمیانا بہ چہک ، وہ لہگمل دووہمیانا بہ ہدہشو گورہشہ ، یا بہ
 قسو ناموڑگاریی (واغلظ علیہم) وہ توندوتیڑبہ لہگلیانا (وماواہم جہنم) وہ
 بزانیہ کہ جیگیان دوزخہ (وبئس المصیر) کہ جیگیاہکی زور بہدو خرابہ •

* * *

بہ بونہی تہو پروداوی کہ لہمالی پیغمبرہرا پرویدا ، وہ تہو
 گہلہکومہکریہی لہپیغمبر کرا ، نجا باسی چہند ڈنیکی بن پروا تہکات لہمالی
 چہند پیغمبریکی گہورہدا ، وہ چہند ڈنیکی پروادار تہکات لہناوچہدیہکی
 بن پرواییدا تہفرموی (ضرب الله مثلا للذين كفروا امرأة نوح وامرأة لوط) خوا
 بو تہوانہی کہ بن پروابوون ڈنی نوح و ڈنی لووتی بہ میسال ہتئیہوہ (کانتا
 تحت عبدین من عبادنا صالحین) کہ لہڈیر رکئیفی دوو بہندہدا بوون لہ بہندہگانی
 باشی تیمہ (فخانتاهما) نجا ناپاکیان لہگمل کردن بہم پہنگہ ڈنی نوح پروای

فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ، وَقِيلَ : ادْخُلَا النَّارَ مَعَ
الدَّٰخِلِينَ (۱۰) وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ : رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ ، وَتَجْنِي مِنَ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَتَجْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۱۱)

که‌چی (میرده‌کانیان) نه‌یانتوانی دووربغهنه‌وه له‌ی‌ان شتیک له
سزای خوا ، وه ی‌یان ووترا که بچنه ناو ناگروه له‌گمل نه‌وانی که نه‌چنه
ناویوه (۱۰) هه‌روا) خوا میسانیکی هینایه‌وه یۆنه‌وانی که بروایان هیناوه ، (به‌ژنی
فرعون، کاتیک که ووتی: خویبه یۆم دوست بکه لای‌خۆت خانویه‌ک له‌به‌هشت
وه پزگام بکه له‌فرعونو کرده‌وی ، وه پزگام بکه له‌گملی ستمکاران (۱۱)

به پیغمبریه‌تی میرده‌کی نه‌ینا ، وه به‌گله‌کی تهوت که نوح شیته ، وه ژنی
لووت جاسوسی نه‌کرد به‌سه‌ر میرده‌که‌ی‌ه‌ود ، وه خبه‌ری له‌میوانه‌کانی ئەدا به
گله‌کی ، وه نه‌و دوو پیغمبره‌گوره‌یه ، له‌گمل نه‌و پایه‌برمه‌دا که بوویان
(فلم یغنیا عنهما) هیچ نه‌یانتوانی دووربغهنه‌وه له‌ژنه‌کانیان (من الله شیئا) شتیک
له‌سزای خوا ، به‌تکو ژنی نوح خنکا به‌تاوو ژنی لووتیش به‌دی به‌سه‌را باریی
له‌گمل گله‌کیا (وقیل ادخلا النار) وه بلم دوو ژنه ووترا له‌کاتی مردنیانا له‌لاین
خواه : که بچنه ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه (مع الداخلین) له‌گمل نه‌و ی‌بروایانی تر
که نه‌چنه ناویوه .

دوای نه‌م میسالی که هینایه‌وه ، که نزییکی و خزمایه‌تی ی‌بروا له‌گمل
بروادارا ، هیچ قازانجیکی ی‌نادا ، ئنجا باسی پیچه‌وانه‌کی نه‌کات ، که نزییکی و
خزمایه‌تی بروادار له‌گمل ی‌بروادا ، هیچ زیسانیکی ی‌ناگه‌ینن ، نه‌فرسوی
(و ضرب الله مثلا) خوا میسانیکی هینایه‌وه (لذین امنوا) یۆ نه‌وانی که بروایان
هیناوه (امرأة فرعون) به‌ژنی فرعون که ناسی‌یه‌ی کچی موزاحمه (اذ قالت)
کاتیک که بیزاریی خۆی له‌میرده‌کی دهربری ووتی (رب ابن لی) خویبه یۆم
دوست بکه (عندک) لای‌خۆت (بیتا فی الجنة) خانویه‌ک له‌به‌هشتا ، واته له
دراوسیتی خۆت جیگایه‌کم به‌دی (ونجنی) وه پزگام بکه (من فرعون وعمله)
له‌فرعونو کرده‌وی به‌دی (ونجنی من القوم الظالمین) وه پزگام بکه له‌گملی

ومريم ابنة عمران التي أحصنت فرجها، فنفخنا فيه من روحنا،
وصدقنا بكلمات ربها وكتبه وكانت من القانتين (۱۲)

وه (به) مەريەمی کچی عمران ، ئەوەی که داویننی خۆی پاراست ، ئنجا فوومان
پیاکرد لەلایەن فریشتەئە سەرووشمانەووە ، وه پروای هینا به فرمووده‌کانی خۆای
خۆی و نامە‌کانی ، وه بوو به یه‌کێک له نزاکاران (۱۲)

زۆردارانئ سته‌مکاران •

(ومريم ابنة عمران) واتە هەر به‌و په‌نگه‌ خوا میسالیکی تری هیناپه‌وه بو
ئەوانه‌ئ که سەرواداران – به‌ مەريەمی کچی عمران (التي احضنت فوجها) ئەو
مەريەمی که داویننی خۆی پاراستو پیسیی نه‌کرد (فنفخنا فيه من روحنا) ئنجا
فوومان پیا کرد لەلایەن فریشتەئە سەرووشمانەووە که جبریلە ، وه له‌و فووه‌وه‌ عیسا
به‌پیدا‌بوو •

ئەمه‌ باسی داوین‌پاکیی مەريەم بوو ، ئنجا باسی پرواو خواپه‌رستی ئەکات ،
ئەفرموئ (وصلقت بكلمات ربها وكتبه) مەريەم پروای هینا به‌ فرمووده‌کانی
په‌روه‌ردگاری خۆی و ئەو نامانه‌ئ که نارده‌ووه‌ته‌ خواره‌وه ، که یه‌کێکیان
ئینجیلی عیسا‌یه (وکانت من القانتين) وه بوو به‌ یه‌کێک له‌ خواپه‌رستانی
نزاکاران •

واته‌ هه‌موو‌کەسێک به‌رپرسیار «مستول»ه‌ له‌ کرده‌وه‌ئ خۆی ، وه‌ هه‌چ
کەسێک له‌ کرداری خراپئ خۆی پزگاری نابێ با خزمئ پیتغه‌مبه‌ریش‌بێ ، هه‌روه‌ک
زیانی پێ‌ناگه‌یه‌نئ خزمایه‌تی پیاو‌خراپان نه‌گه‌ر خۆی باش‌بێ •

لەم باسی ژنانەدا پلاری تیا‌یه‌ بو‌ حه‌فه‌وه‌ عا‌شەئ خه‌زانئ پیتغه‌مبه‌ر ، وه
هه‌ره‌شه‌ئ تیا‌یه‌ بو‌یان له‌سه‌ر ئەوه‌ئ که حه‌فه‌ نه‌ینئ پیتغه‌مبه‌ری برده‌ ده‌روه‌ ، وه
له‌سه‌ر ئەو گه‌له‌کو‌مه‌کی‌یه‌ئ که کردیان له‌سه‌ر پیتغه‌مبه‌ر ، وه‌ دئی پیرۆزیان
نازادا ، وه‌ جله‌و‌گیرئیان ئەکات له‌وه‌ئ که جارێکی‌تر کارێکی وابکه‌ن ، چونکه‌ پا
ژنی پیتغه‌مبه‌رو کچی ئەوبه‌بکه‌رو عه‌ریش‌بن ، که گونا‌هه‌تیکیان کرد ، خوا له‌به‌ر ئەوان
لێ‌یان خۆش‌نابێ ، هه‌روه‌ک له‌ ژنی «نوح»و «لوت» خۆش نه‌بوو له‌به‌ر خاتری
مێرده‌کانیان ، دووباره‌ له‌م باسه‌دا به‌تایبه‌تی سه‌رکۆنه‌ئ تیا‌یه‌ بو‌ حه‌فه‌ که

نەئینی پتەمبەرى بىردە دەرەو ، وەك ژنى لووت پتەمبەر كە جاسووسىي بەسەر
مىردەكە يەو نەكرد ، وە نەئینی مائى لووتى نەبىردە دەرەو بۆ بى پرواكان .

بەيارمەتى خوا لە تەفسىرى نەم جزمە بوومەو لە پۆژى ۱۸/۸ / ۱۳۹۰ بە
پتەوتى ۱۸/۱۰/۱۹۷۰ لە شارى سلیمانى ، خوا بى پارىژى لە ھەموو ئاژاوەو
ناخۆشى بەك .

ناوەرۆك

سورەى «مجادله»	۴
باسى ئەحكاسى ظهار	۴
باسى چرپەى ناپاكان .	۸
باسى سلاوى جوولهكهكان له پېغه مېهر به پرەنگىك كه جنىو بگه يەنى .	۱۰
جەوگىيرىي مسلمانان له چرپە چرپ .	۱۱
فرماندان به تەكه كردن بۆ ئەوانەى كه جىنگاى دانىشتىيان نى به له كۆرپىكا .	۱۲
باسى جەوگىيرىي مسلمانان و ناپاكان له چرپە كردن له گەل پېغه مېهرا تا خىرئىك له پېشەووه ئەكەن .	۱۳
باسى ئەو ناپاكانەى كه دۆستايەتى ئەكەن له گەل جووله كه دا ، وه نەيتىي مسلمانان يان بى ئەلەين .	۱۵
باسى ئەو ناپاكانەى كه دۆزمنايەتى خواو پېغه مېهر ئەكەن .	۱۸
پروا به خواو دۆستايەتى دۆزمنانى خوا كۆناپنەووه له دلىكا .	۱۹
سورەى «حشر»	۲۲
باسى پەيمان شكاندن «بنى النضير» و دەركردنىان له لايەن پېغه مېهرووه .	۲۳
تەهرىفى «فىء» و «هنىمه» و لەپەك جياكردنەووه يان .	۲۸
باسى دابەش كردنى ئەو مالەى كه جووله كه كانى بنى النضير بەجى يان هيشت .	۲۸
دەستوورى پېنگەمىتى نابوورىي له ئىسلاما .	۲۹
دەستوورى وەرگرتنى شەرىمەت لەپەك سەرچاوهووه كه خواپە .	۳۰
مدحى كۆچكەران .	۳۱
مدحى يارمەتى وەرەن .	۳۴
بەلەين دانى ناپاكان به جوولكوو پەشىمان بوونەووه يان .	۳۵
پووداوى بنى قىنقاع .	۳۸

- ۴۱ تین و تهووژمی قورشان له سه ر دلان
- ۴۴ نهوه در نو ناوه بیپروژه کانی خوی گه وره .
- ۴۵ سوورهی « ممتحنه » .
- ۴۵ کرده وه ناشیرینه که ی حاطبی کوری به لتهعه .
- ۴۸ فرماندان به هاو پیکانی پینه مبه ر به په پره ویی کردنی هه زره تی
- نیبراهیم و هاو پیکانی .
- ۵۳ ریکه وت نامه ی حدیبیه .
- ۵۶ کۆچی زنان و په یمان به ستیاری له گه ل پینه مبه را .
- ۵۹ سوورهی « صف »
- ۶۰ خۆشه ویست ترینی کرده وه لای خوا .
- ۶۲ ناو بردنی پینه مبه ر به احمد له ئینجیلی یوحنا له فەسلای بانزه دا .
- ۶۲ چوونی جووله که به گز ئیسلاما له یه که م پروژه وه تا نه مرو .
- ۶۴ چرایه ک که خوا هلی گیرستینی چۆن به فوو نه کوزینه وه .
- ۶۵ له ماوه یه کی زۆر که ما پرووناکیی ئیسلام به شی زۆری سه زه ویی پرووناک کرده وه .
- ۶۶ جهنگ له پیتی خوادا به گه لێ چۆر نه بی .
- ۶۷ مزگیننی دان به گرتنی شاری مه ککه .
- ۶۹ سوورهی « جمعه » .
- ۷۱ یاسی په ووشت و خوی هه ره ب له پیش ئیسلام و دای ئیسلام .
- ۷۳ یاسی مباحله .
- ۷۵ یاسی فەلسه فه ی جمعه و دوانه گی .
- ۷۸ سوورهی « مناقون » .
- ۷۹ یاسی سویندی درۆی ناپاکان .
- ۸۰ ته عریفی راست و درۆ .
- ۸۲ یاسی سه روکی ناپاکان که ووتی که گه پاینه وه یۆ مدینه ، نه بی
- کۆچکه ران ده رکه یین .
- ۸۵ نه وه ی که عبداللهی کوری عبداللهی ثوبه ی کردی به باوکی .

- ۸۶ جەلەوگىرىيى مۇسلمانان لەوھى كە مال و منال خەرىيىكيان بكنە لە خوا .
- ۸۸ سوورەي « تەكۋىن » .
- ۹۴ مەرچى توشى ئادەمىيى بىن بەپىن دەستور و باوى خوايە .
- ۹۵ زۆر لە ژن و مال و منال دوژمنى پياوون ، ئەبى پياو ئاگاي لە خۆي بىن
- ۹۸ سوورەي « تەلاق »
- ۹۸ تەلاق ئەبىن يا لەپاكىيەكا بىن كە يو ژن حساب بگرى ، وەپا لەكاتى
سك بپىي دابىن .
- ۹۹ تەلاق لاي مەر چوار پىشەواكە لەھەمرو كاتىكا نەكەوي .
- ۱۰۰ ژنى تەلاق دراو لە ماوھى عىدەدا لە مالى مېرد دەرناكرى ، ھەروەك خۆي
ئابى بچىتە دەروە .
- ۱۰۲ پياو كە ژنى تەلاقدا ، يا پەشيمان بووھو بىر دىيەو بە دو شاھىدى
لەسەر بگرى .
- ۱۰۵ عىدەي ژنىك كە ھىشتا ھەيزى پيا نەھاتبى لەگەل ژنىك كە لەھەيز
وئىستايىتەو .
- ۱۰۵ باسى عىدەي سك بپ .
- ۱۰۷ باسى نىقەي ژنىكى سكپ كە تەلاق دراى .
- ۱۰۷ باسى ژنى تەلاق دراو كە شىر بەدا بە منالەكەي .
- ۱۰۷ باوك ودايك ئەبى ناوبە ناو راوئىژ بكن لەبابەت كاروبارى منالەكەيانەو
- ۱۰۷ باسى داين گرتن .
- ۱۰۸ ئەو ئەندازەيەي كە پىويستە لە نىقەدا .
- ۱۱۱ باسى زەوى كە ئەستىرەيەكە وەك ئەستىرە گەرۆكەكانى تر .
- سوورەي « تەھريم »
- ۱۱۵ ھەرام كەردنى ماريەي قىبلى لەلايەن پىنغەمبەرەو .
- ۱۱۵ تەلاق دانى قىمە لەلايەن پىنغەمبەرەو .
- ۱۱۹ باسىكى ئادەمىتى پىنغەمبەر .
- ۱۲۰ باسىكى ھاوسەرانى پىنغەمبەر .
- ۱۲۰ باسى خىدىجەي كچى خووھىلد .

- ۱۲۱ باسی مه‌وده‌ی کچی زه‌مهه •
 ۱۲۱ باسی هائشه‌ی کچی نه‌بی بکر •
 ۱۲۱ باسی نائیشه‌ی کچی نه‌بی بکر •
 ۱۲۲ باسی زینه‌ی کچی خوزیمه •
 ۱۲۲ باسی ام سلمه •
 ۱۲۳ باسی زینه‌بی کچی جه‌حش •
 ۱۲۳ باسی جووه‌یری‌یه‌ی کچی حارث •
 ۱۲۴ باسی ام حبیبه‌ی کچی نه‌بی سفیان
 ۱۲۴ باسی صفیه‌ی کچی حویه‌ی •
 ۱۲۴ باسی مه‌یمونه‌ی کچی حارث •
 ۱۰۵ فله‌سه‌فه‌ی هینانی هه‌ریه‌کیتک له‌م ژنانه •
 ۱۲۶ باسی نامۆزگاریی مال و منال و په‌روه‌رده‌کردنیان په‌ باشی •
 ۱۲۸ گرنگیی خیزان له‌ نیسلا ما •
 ۱۲۹ بامیتکی ژنی نوح و لوط پینه‌مه‌ر •
 ۱۳۰ بامیتکی ناسی‌یه‌ی ژنی لیره‌هون
 ۱۳۱ بامیتکی مه‌ریه‌می کچی عمران •

تییینی

تکایه له پیتش خویندنه و هه‌لانه چاک بکهن

لاپه‌ره	دێس	چهوت	راست
۱ -	۶ -	جزمی هه‌شتم	جزمی بیست و هه‌شتم
۱۳ -	۴ -	بیان	پیتان
۱۷ -	۲۹ -	جنا	ایمانهم جنة
۲۰ -	۲۵ -	پشتیوانی	پشتیوانیی
۲۹ -	۲۶ -	رئیی	رئیی
۲۹ -	۲۷ -	مسلمانانا	مسلمانان
۴۱ -	۲۳ -	نهم قورئانانهمان	نهم قورئانهمان
۴۲ -	۱۱ -	پیرۆزی	پیرۆزی
۴۶ -	۲۴ -	دوزمیانه	دوزمانه
۴۸ -	۸ -		نه‌کهن یۆتان به کوشتنو بریین (وانستهم بانسوء) وه زبانیان درتق
۴۸ -	۱۳ -	ناکهوی ل	ناکهوی له
۵۰ -	۹ -	به‌یه‌پروی	به‌یره‌ویی
۵۸ -	۹ -	دویی	دوایی
۶۴ -	۱۴ -	سته‌مخارر	سته‌مکار
۶۵ -	۱۲ -	نهمیته‌وه	نه‌کرتنه‌وه
۷۵ -	۱۶ -	(و. و. البیع)	(وذروا البیع)
۷۷ -	۹ -	(قاسما)	(قانما)
۸۰ -	۲۷ -	تی ناگهن	
۸۱ -	۱۷ -	جیاوازیان	جیاوازی‌یان
۸۱ -	۲۷ -	(فاحزرهم)	(فاحزرهم)
۸۴ -	۱۰ -	مه‌دینه	مه‌ککه
۸۸ -	۱۵ -	خال	حال
۸۹ -	۱۷ -	پنکی	پنکی
۸۹ -	۱۹ -	فاحسن	فاحسن
۹۶ -	۱۰ -	(ف حذرهم)	(فاحذرهم)

لاښاره	دیر	چاپوت	راست
۹۶ -	۲۵ -	پنغه مېهر	پنغه مېهر
۱۰۶ -	۲۱ -	له خانوویه کی وادا	له خانوویه کی وادا دایان بنتین (ولا تزارو هن) وه نازاریان پېمه گه یه نن ، نه له جیگاوریگایاتا ، نه له
۱۰۶ -	۲۴ -		نهم دیر و نیوه ته کراره
۱۰۷ -	۱۱ -	درنژ	دریژو
۱۰۸ -	۵ -	دهوله مند	دهوله مند
۱۱۴ -	۲۱ -	به جی	به جی
۱۱۴ -	۲۲ -	خوبایه شیمان	خوبایه شیمان
۱۱۴ -	۲۳ -	حافعه	حافعه
۱۱۷ -	۱۶ -	ان تتوبی	ان تتوبا
۱۱۸ -	۲ -	مؤسنات	مؤمنات
۱۲۲ -	۲۷ -	ماره کهی	پاره کهی
۱۲۶ -	۱ -	ناررا	نارا
۱۲۷ -	۱۲ -	تعلمون	تعملون

له کتیبخانه ی بیستمانی له به شدا ژماره ۱۶۶۵ ای سالی ۱۹۸۱ ای دراوه تن

لەم تەفسیرەدا

هەموو لاپەرەیهك چەندەى قورئان پەربكەوى ، ئەوەندە لە سەرى لاپەرەكەوه
نوسراوه ، ئنجا خەتتیک کیشراوه ، وه وهرگیتراو «تەرجمە» کەى لەژیرا نوسراوه ،
دواى ئەوه خەتتیکى تر کیشراوه و تەفسیرەکەى نوسراوه .
هەموو ئایەتیک سەرەتایەکی وای بو نوسراوه کە مەپەس لە ئایەتەکە
پوون پکاتەوه ، بەجۆریکی وا کە هەموو خویندەواریک تى بگات کە چى ئەفەرموی ،
وه پەیووستی چى یە لەگەل ئایەتەى پتشیوودا .
لە هەمووی جوانتر ئەو یە کە تەفسیرەکە لەگەل قورئانەکەدا جۆش دراوه ،
هەر وهک تەفسیرەکە خۆی لەگەل خویا جۆش دراوه ، لەگەل ئەمیشە کە بە
کوردی یەکی پەتى پەوانی وا نوسراوه کە هەموو کەسیک تى بگات .
جا کەوابوو نەى کوردی مەرد تەفسیری قورئانە پیرۆزەکەت بە ووردی
بخوینیتەوه و دلی بو بکەرەوه ، وه نا تەفسیری ئەم جزمە ئەخوینیتەوه - خوا
یاربى - جزمیکى نرت بو لە چاپ ئەدرى ، وه جزم بە جزم پتیشکەشت ئەکرى .

نرخى (۹۰۰) فلسه

لە کتیبخانەى نیشتمانىی لە بەغدا ژماره ۱۶۶۵ ی سالى ۱۹۸۱ ی دراوه تى